

MOLITVA

Elen G. Vajt

Naziv dela: Molitva
Autor: Elen G. Vajt
Naslov originala: Prayer
By Ellen G. White

© Copyright 2010 by the Ellen G. White Estate, Inc.

Prevod: Pavle Simović
Izdavač: Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Štampa: „Donat Graf“ Beograd

Napomena izdavača: Ova knjiga može se štampati isključivo u nekomercijalne svrhe.

Sadržaj

Poglavlje 1—Bog nas poziva da se molimo	5
Poglavlje 2—Naša potreba za molitvom	15
Poglavlje 3—Bog čuje molitvu	31
Poglavlje 4—Molitva i zadobijanje duše	37
Poglavlje 5—Božja obećanja u vezi s molitvom	44
Poglavlje 6—Molitva vjere	50
Poglavlje 7—Molitva i poslušnost	62
Poglavlje 8—Preovlađujuća molitva	68
Poglavlje 9—Snaga molitve	81
Poglavlje 10—Razlozi za molitvu	89
Poglavlje 11—Odgovorena molitva	95
Poglavlje 12—Molitva i probuđenje	116
Poglavlje 13—Muškarci i žene molitve	122
Poglavlje 14—Svakodnevna molitva	156
Poglavlje 15—Isusov primjer u molitvi	168
Poglavlje 16—Privatna molitva	179
Poglavlje 17—Molitva u kućnom krugu	190
Poglavlje 18—Molitva i bogoslužjenje	199
Poglavlje 19—Stavovi u molitvi	208
Poglavlje 20—Molitva u ime Isusovo	219
Poglavlje 21—Božansko vođstvo kroz molitvu	224
Poglavlje 22—Molitva za bolesne	230
Poglavlje 23—Molitva za oprostjenje	240
Poglavlje 24—Zastupnička molitva	245
Poglavlje 25—Anđeli i molitva	254
Poglavlje 26—Falsifikovane molitve	261
Poglavlje 27—Sotona i molitva	269

Poglavlje 28—Molitva u poslednjim danima	275
Poglavlje 29—Privilegija molitve	281
Poglavlje 30—Molitva Gospodnja	291
Poglavlje 31—Traženje zbog davanja	307
Poglavlje 32—Vjera i molitva	317

Poglavlje 1—Bog nas poziva da se molimo

Povezani s Bogom kroz molitvu. — Divno je što se možemo efikasno moliti; da nedostojni, grešni smrtnici posjeduju moć da prinose svoje zahtjeve Bogu. Kakvu višu moć čovjek može poželjeti od ove – da bude povezan sa beskonačnim Bogom? Slabi, grešni čovjek ima privilegiju da razgovara sa svojim Tvorcem. Možemo izgovoriti riječi koje dosežu do prijestola Monarha svemira. Možemo razgovarati s Isusom dok idemo putem, a On kaže: Ja sam s tvoje desne strane.

Možemo komunicirati s Bogom u našim srcima; možemo hodati u društvu sa Hristom. Kada se bavimo svojim svakodnevnim radom, možemo izdahnuti želju našeg srca, nečujnu svakom ljudskom uhu; ali ta riječ ne može zamrijeti u tišini, niti se može izgubiti. Ništa ne može utopiti želju duše. Izdiže se iznad buke ulice, iznad buke mašina. Bog je kome se obraćamo i naša molitva se uslišava.

Išтите onda, tražite i dobićete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, povećanje vjere. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda neće doći baš onako kako želite, ili u trenutku kada ga tražite; ali doći će na način i u vrijeme koje će najbolje zadovoljiti vaše potrebe. Na molitve koje upućujete u usamljenosti, umoru, iskušenju, Bog odgovara, ne uvijek prema vašim očekivanjima, već uvijek za vaše dobro. (*Gospel Workers, 258.*)

Isus nas poziva da se molimo. — Gospod nam daje privilegiju da Ga pojedinačno tražimo u ozbiljnoj molitvi, da rastećujemo svoje duše u Njemu, ne skrivajući ništa od Onoga koji nas je pozvao: „Dođite k meni, svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.“ O, kako bismo trebali biti zahvalni što je Isus voljan i sposoban podnijeti sve naše slabosti i ojačati i izliječiti sve naše bolesti ako će to biti za naše dobro i za njegovu

slavu. (*Medical Ministry*, 16.)

„Dodite k Meni,“ je Njegov poziv. Bez obzira na vaše brige i iskušenja, iznesite svoj slučaj pred Gospodom. (*The Desire of Ages*, 329.)

Recite Isusu sve svoje potrebe. — Malo je onih koji ispravno cijene ili usavršavaju dragocjenu prednost molitve. Trebali bismo otići do Isusa i reći mu sve naše potrebe. Možemo Mu donijeti naše male brige i nedoumice, kao i naše veće nevolje. Šta god da nas žalosti ili uznemirava, to treba da odnesemo Gospodu u molitvi. Kada osjetimo da nam je potrebna Hristova prisutnost na svakom koraku, Sotona će imati malo mogućnosti da nametne njegova iskušenja. Njegov je proučeni napor da nas drži podalje od našeg najboljeg i najsaosjećajnijeg prijatelja. Nikoga ne trebamo učiniti našim pouzdanikom osim Isusa. Možemo bezbjedno razgovarati s Njim o svemu što je u našim srcima. (*Testimonies for the Church* 5:200, 201.)

Otvaranje srca prijatelju. — Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne da je to neophodno da bismo Bogu objavili šta smo, već da bismo mogli da ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.

Kada je Isus bio na zemlji, učio je svoje učenike kako da se mole. On ih je uputio da svoje svakodnevne potrebe iznesu pred Bogom i da svu svoju brigu prepuste Njemu. A uvjeravanje koje im je dao da njihove molbe treba saslušati, jamstvo je i za nas. (*Steps to Christ*, 93.)

Bog nam želi dobrodošlicu u svoju prijemnu odaju. — Bogu dolazimo po posebnom pozivu, a On čeka da nam poželi dobrodošlicu u svoju odaju za audijenciju. Prvi učenici koji su slijedili Isusa nisu se zadovoljili žurnim razgovorom s Njim; oni su rekli: „Rabi,... gdje ti živiš?... Dođoše i vidješe gdje prebiva, i ostadoše kod Njega toga dana.“ Jovan 1:38, 39. Tako možemo biti primljeni u najbližu intimnost i zajednicu s Bogom. „Ko živi

u skrovitom zaklonu Najvišega, u sjeni Svemoćnog boravi.“ Psalam 91:1. Neka oni koji žele blagoslov Božiji kucaju i čekaju na vrata milosrđa sa čvrstom sigurnošću govoreći: Jer si, Gospode, rekao: „Jer, ko god moli, dobija; i ko traži, nalazi; i otvoriće se onom ko kuca.“ (*Thoughts from the Mount of Blessing, 131.*)

Uzvišena privilegija. — Kada su u nevolji, kada ih napadnu žestoka iskušenja, oni [Božja djeca] imaju privilegiju molitve. Kakva uzvišena privilegija! Konačna bića, od praha i pepela, primljena uz Hristovo posredovanje, u odaju za audijenciju Svevišnjeg. U takvim vježbama duša se dovodi u svetu blizinu s Bogom, obnavlja se u znanju i istinskoj svetosti i učvršćuje protiv napada neprijatelja. (*An Appeal to Mothers, 24.*)

Molitva je i duhovna nužnost i privilegija. — Oni koji su izjavili da vole Hrista, nisu shvatili odnos koji postoji između njih i Boga... Oni ne shvataju kolika je velika prednost i neophodnost molitva, pokajanja i vršenja Hristovih riječi. (*Selected Messages 1:134.*)

Molitva nam omogućava da živimo na suncu njegovog prisustva. — Naša je privilegija otvoriti svoja srca i pustiti sunce Hristovog prisustva unutra. Moj brate, moja sestro, suočite se sa svjetlom. Dođite u stvarni, lični kontakt sa Hristom, da biste mogli da izvršite uticaj koji uzdiže i oživljava. Neka vaša vjera bude jaka, čista i postojana. Neka zahvalnost Bogu ispuni vaša srca. Kada ustanete ujutro, kleknite kraj svog kreveta i zamolite Boga da vam da snagu da ispunite obaveze dana i da se suočite s njegovim iskušenjima. Zamolite Ga da vam pomogne da unesete u svoje djelo Hristovu slatkoću karaktera. Zamolite Ga da vam pomogne da izgovorite riječi koje će nadahnuti ljude oko vas s nadom i hrabrošću i približiti vas Spasitelju. (*Sons and Daughters of God, 199.*)

Naše molitve nikada ne opterećuju ili zamaraju Boga.

— Ne postoji vrijeme ili mjesto na kojem je neprikladno uputiti molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Najbliža zajednica se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srca budu stalno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši.

Iako oko nas može postojati pokvarena atmosfera, ne moramo udisati njenu kvarnost, već možemo živjeti u čistom zraku neba. Možemo zatvoriti svaka vrata nečistim maštanjima i nesvetim mislima uzdižući dušu u prisutnost Boga kroz iskrenu molitvu. Oni čija su srca otvorena za primanje Božje podrške i blagoslova hodaće u svetijoj atmosferi od zemaljske i imaće stalnu zajednicu s nebom.

Moramo imati jasnije poglede na Isusa i potpunije razumijevanje vrijednosti vječne stvarnosti. Ljepota svetosti je da ispuni srca Božje djece; a da bi se to moglo postići, trebamo tražiti božanska otkrića nebeskih stvari.

Neka se duša izvuče i uzdigne, da nam Bog podari dašak nebeske atmosfere. Možemo se držati toliko blizu Boga da će se u svakoj neočekivanoj kušnji naše misli okrenuti ka Njemu jednako prirodno kao što se cvijet okreće suncu. Čuvajte svoje želje, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i svoje strahove pred Bogom. Ne možete Ga opteretiti; ne možete Ga umoriti. Onaj koji vam broji vlasi na glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. „Gospod je veoma sažaljiv i milostiv“ (Jakov 5:11). Njegovo srce ljubavi dirnuto je našim tugama, pa čak i našim izgovaranjem o njima. Onesite Njemu sve što zbuduje um. Ništa nije preveliko da bi On mogao podnijeti, jer On održava svjetove. On vlada svim poslovima univerzuma.

Ništa što se na bilo koji način tiče našeg mira nije premalo da On ne bi primijetio. Ne postoji poglavlje u našem iskustvu koje je previše mračno da ga On pročita; nema nedoumice koja bi mu bila suviše teška za razotkriti. Odnosi između Boga i svake duše su tako različiti i puni kao da ne postoji druga duša na zemlji koja bi dijelila Njegovu brigu, niti druga duša za koju je dao svog voljenog Sina. (*Steps to Christ, 99, 100.*)

Predukus neba. — Odmorite se u potpunosti u Isusovim rukama. Razmišljajte o Njegovoj velikoj ljubavi, i dok budete razmišljali o Njegovom samoodricanju, Njegovoj beskonačnoj žrtvi prinesenoj za nas da bismo mogli vjerovati u Njega, vaše srce će biti ispunjeno svetom radošću, smirenim mirom i neopisivom ljubavlju. Dok govorimo o Isusu, dok Ga prizivamo u molitvi, naše povjerenje da je On naš lični Spasitelj pun ljubavi će ojačati i Njegov karakter će se činiti sve ljupkijim... Možemo uživati u bogatim gozbama ljubavi, i dok u potpunosti vjerujemo da smo Njegovi po usvajanju, možemo imati predukus neba. Čekajte na Gospoda u vjeri. Gospod izvlači dušu u molitvi i daje nam da osjetimo Njegovu dragocjenu ljubav. Mi smo u blizini Njega i možemo imati slatko zajedništvo s Njim. Dobijamo jasne poglede na Njegovu nježnost i saosjećanje, a naša srca su slomljena i otopljena od kontemplacije ljubavi koja nam je data. Mi zaista osjećamo stalnog Hrista u duši. Mi boravimo u Njemu i osjećamo se kao kod kuće s Isusom. Obećanja teku u dušu. Naš mir je kao rijeka, talas za talasom slave se kotrlja u srce, i zaista večeramo sa Isusom i On sa nama. Imamo svjesni osjećaj ljubavi prema Bogu i počivamo u Njegovoj ljubavi. Nijedan jezik to ne može opisati, to je izvan znanja. Mi smo jedno sa Hristom, naš život je skriven sa Hristom u Bogu. Imamo sigurnost da kada se pojavi On koji je naš život, tada ćemo se i mi pojaviti s Njim u slavi. Sa jakim pouzdanjem, Boga možemo zvati svojim Ocem. (*The SDA Bible Commentary 3:1147, 1148.*)

Molitva unosi svježinu u duhovni život. — Naš život treba da bude vezan za Hristov život; mi treba da stalno crpimo od Njega, jedući od Njega, živi Hljeb koji je sišao s neba, crpeći iz izvora koji je uvijek svjež, koji uvijek daje svoja obilna blaga. Ako čuvamo Gospoda uvijek ispred sebe, dopuštajući da naša srca izlaze u znak zahvalnosti i hvale prema Njemu, imaćemo stalnu svježinu u našem vjerskom životu. Naše molitve će imati oblik razgovora sa Bogom kao što bismo razgovarali sa prijateljem. On će nam lično govoriti o svojim misterijama. Često će nam se javiti slatki radosni osjećaj Isusove prisutnosti. Često će naša srca gorjeti u nama dok se približava da razgovara s nama kao što je to učinio s Enohom. Kada je to zaista iskustvo hrišćanina, u njegovom se životu vidi jednostavnost, poniznost, krotkost i poniznost srca, što pokazuje svima s kojima se druži da je bio s Isusom i učio od Njega. (*Christ's Object Lessons, 129, 130.*)

Tajna duhovne moći. — Molitva je disanje duše. To je tajna duhovne moći. Nikakvo drugo sredstvo milosti ne može se zamijeniti i zdravlje duše biti sačuvano. Molitva dovodi srce u neposredan kontakt sa Izvorom života i jača tetive i mišiće religioznog iskustva. Zanimajte molitvu, ili se uključite u molitvu grčevito, s vremena na vrijeme, što vam se čini zgodnim, i izgubićete oslonac na Boga. Duhovne sposobnosti gube vitalnost, religioznom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga...

Divna je stvar da se možemo efikasno moliti, da nedostojni, zabludjeli smrtnici posjeduju moć da prinose svoje zahitjeve Bogu. Kakvu višu moć čovjek može poželjeti od ove – da bude povezan sa beskonačnim Bogom? Slabi, grešni čovjek ima privilegiju da razgovara sa svojim Tvorcem. Možemo izgovoriti riječi koje dosežu do prijestola Monarha svemira. Možemo razgovarati s Isusom dok idemo putem, a On kaže: Ja sam s tvoje desne strane. (*Messages to Young People, 249, 250.*)

Tajna molitva duša religije. — Ne zanemarujte tajnu molitvu, jer je ona duša religije. Uz usrdnu, žarku molitvu moli za čistotu duše. Molite se jednako iskreno, jednako žarko, kao što biste to učinili za svoj smrtni život, da je u pitanju. Ostanite pred Bogom dok se u vama ne rađaju neizrecive čežnje za spašenjem i dok se ne dobije slatki dokaz oprosteno grijeha. (*Spiritual Gifts 2:264.*)

Čuje se svaka iskrena molitva. — Učenici još nisu bili upoznati sa Spasiteljevim neograničenim resursima i moći. Rekao im je: „Do sada niste ništa tražili u moje ime.“ Jovan 16:24. Objasnio je da će tajna njihovog uspjeha biti u traženju snage i milosti u Njegovo ime. On bi bio prisutan pred Ocem da traži za njih. Molitvu poniznog molitelja On predstavlja kao svoju vlastitu želju u ime te duše. Svaka iskrena molitva se čuje na nebu. Možda neće biti tečno izražena; ali ako je srce u njoj, ona će se popeti u svetište u kojem Isus služi, i On će je predstaviti Ocu bez jedne nezgodne, mucave riječi, lijepu i mirisnu sa tamjanom svog vlastitog savršenstva.

Put iskrenosti i integriteta nije put bez prepreka, ali u svakoj poteškoći moramo vidjeti poziv na molitvu. Ne postoji niko živi ko ima bilo kakvu moć koju nije primio od Boga, a izvor odakle dolazi je otvoren i najslabijem ljudskom biću. „Šta god zaištete u moje ime“, rekao je Isus, „to ću učiniti, da se Otac proslavi u Sinu. Ako budete tražili nešto u Moje ime, Ja ću to učiniti.“

„U moje ime“, Hrist je rekao svojim učenicima da se mole. U Hristovo ime Njegovi sledbenici treba da stanu pred Boga. Zbog vrijednosti žrtve prinesene za njih, oni su vrijedni u Gospodnjim očima. Zbog pripisane Hristove pravednosti oni se smatraju dragocjenim. Hrista radi, Gospod oprašta onima koji Ga se boje. On u njima ne vidi zloću grešnika. On u njima prepoznaje obličje svoga Sina u koga vjeruju. (*The Desire of Ages,*

667.)

Anđeli obilježavaju naše molitve i utiču na nas za dobro. — Kad ujutro ustanete, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za snagom od Boga? I da li ponizno, od srca obznanjujete svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeli bilježe vaše molitve, i ako ove molitve nisu izašle s lažnih usana, kada ste u opasnosti da nesvjesno učinite nešto loše i izvršite uticaj koji će navesti druge da čine loše, vaš anđeo čuvar će biti uz vas, podstičući vas na bolji kurs, birajući vaše riječi umjesto vas i utičući na vaše postupke.

Ako se ne osjećate u opasnosti i ako se ne molite za pomoć i snagu da se oduprete iskušenjima, sigurno ćete zalutati; vaše zanemarivanje dužnosti biće označeno u Božjoj knjizi na nebu i naći ćete se manjkavi u danu iskušenja. (*Testimonies for the Church 3:363, 364.*)

Poput Mojsija, možemo uživati u intimnoj zajednici s Bogom. — Ta ruka koja je stvorila svijet, koja drži planine na njihovim mjestima, uzima ovog čovjeka od prašine. — ovog čovjeka moćne vjere. — i milostivo ga pokriva u rascjepu stijene, dok slava Božja i sva Njegova dobrota prolaze pred njim. Možemo li se načuditi da je „izvrzna slava“ koja se reflektovala iz Svemoći sijala na Mojsijevom licu takvim sjajem da je ljudi nisu mogli gledati? Na njemu je bio Božji otisak, čineći ga da se pojavi kao jedan od sjajnih anđela sa prijestola. Ovo iskustvo, prije svega uvjerenje da će Bog uslišiti njegovu molitvu i da će ga pratiti božansko prisustvo, bilo je od veće vrijednosti za Mojsija kao vođu od učenja o Egiptu ili svih njegovih dostignuća u vojnoj nauci. Nikakva zemaljska moć, vještina ili učenje ne mogu osigurati mjesto Božje neposredne prisutnosti. U Mojsijevoj historiji možemo vidjeti kakva intimna zajednica s Bogom je čovjekova privilegija da uživa. Za prestupnika je strašna stvar pasti u ruke živoga Boga. Ali Mojsije se nije plašio da bude sam

sa Autorom tog zakona koji je sa tako strašnom veličinom izgovoren sa planine Sinaj; jer je njegova duša bila u skladu sa voljom njegovog Stvoritelja.

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oko vjere će razabrati Boga vrlo blizu, a molilac može dobiti dragocjeni dokaz božanske ljubavi i brige za njega. (*Gospel Workers, 34, 35.*)

Molite se sa svetom smjelošću. — „Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite šta hoćete, i biće vam.“ Kada se molite, iznesite ovo obećanje. Naša je privilegija doći k Njemu sa svetom hrabrošću. Kao što ga iskreno molimo da dopusti da nas njegova svjetlost obasja, On će nas čuti i odgovoriti. (*Child Guidance, 499.*)

Nebo je otvoreno za naše molbe i mi smo pozvani da dođemo „hrabro do prijestola milosti, da zadobijemo milost i nađemo milost za pomoć u vrijeme potrebe“. Trebamo doći s vjedom, vjerujući da ćemo dobiti upravo ono što tražimo od njega.

Zatražite naše potrebe. — Svako obećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstavljajući obećanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost. Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je privilegija tražiti preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jednostavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iznijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kao i hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Ga pitate o tome. Kroz Isusovo ime se prima svaka naklonost. Bog će poštovati to ime i opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 133.*)

Ištite i vjerujte. — Dok tražite od Gospoda da vam pomogne, počastite svog Spasitelja vjerujući da primete Njegov blagoslov. Sva moć, sva mudrost su pod našom komandom. Moramo samo da pitamo.

Neprekidno hodajte u Božijem svjetlu. Razmišljajte dan i noć o Njegovom karakteru. Tada ćete vidjeti Njegovu ljepotu i radovati se Njegovoj dobroti. Vaše srce će zasijati od osjećaja Njegove ljubavi. Bićete uzdignuti kao da vas nose vječne ruke. Sa snagom i svjetlom koje Bog daje, možete shvatiti više i postići više nego što ste ikada prije smatrali mogućim. (*The Ministry of Healing, 514.*)

Idite naprijed, uzdajući se u Boga. — Trebamo jedni u drugima ohrabrivati onu živu vjeru koju je Hrist omogućio da ima svaki vjernik. Djelo treba nastaviti dok Gospod priprema put. Kada dovede svoj narod na teška mjesta, onda je njihova privilegija da se okupe na molitvi, sjećajući se da sve dolazi od Boga. Oni koji još nisu podijelili teška iskustva koja prate rad ovih poslednjih dana uskoro će morati proći kroz scene koje će ozbiljno testirati njihovo povjerenje u Boga. U trenutku kada Njegov narod ne vidi način da napreduje, kada je Crveno more ispred njih, a vojska koja ih juri iza, Bog im poručuje: „Idite naprijed.“ Tako On radi na testiranju njihove vjere. Kada vam dođu takva iskustva, idite naprijed, vjerujući u Hrista. Hodajte korak po korak stazom koju je On označio. Iskušenja će doći, ali idite naprijed. To će vam pružiti iskustvo koje će ojačati vašu vjeru u Boga i osposobiti vas za najistinskiju službu. (*Testimonies for the Church 9:273.*)

Poglavlje 2—Naša potreba za molitvom

Molitva je neophodna za život kao i svakodnevna hrana. — Svakodnevna molitva je neophodna za rast u milosti, pa čak i za sam duhovni život, kao što je zemaljska hrana za fizičko blagostanje. Trebalo bi da se naviknemo da često uznosimo misli Bogu u molitvi. Ako um odluta, moramo ga vratiti; upornim naporom navika će to konačno olakšati. Ne možemo se ni na trenutak sigurno odvojiti od Hrista. Možemo imati Njegovu prisustvo da nas prati na svakom koraku, ali samo poštujući uslove koje je On sam postavio. (*Messages to Young People*, 115.)

Molitva je duhovna nužnost. — Iako je Hrist dao obećanje svojim učenicima da će primiti Svetog Duha, to nije uklonilo potrebu za molitvom. Molili su se sve usrdnije; nastavili su jednodušno u molitvi. Oni koji su sada angažovani na svečanom djelu pripreme naroda za dolazak Gospodnji, takođe treba da nastave u molitvi. (*Gospel Workers*, 371.)

Oni [Isusovi učenici] nisu poslušali opetovano upozorenje: „Bdite i molite se“. U početku su bili veoma zabrinuti da vide svog Učitelja, obično tako smirenog i dostojanstvenog, kako se bori sa tugom koja je bila izvan razumijevanja. Molili su se dok su čuli jake uzvike patnika. Nisu namjeravali da napuste svog Gospoda, ali su djelovali paralizovani omamljenošću koje bi se mogli otresti da su nastavili moliti Boga. Nisu shvatali potrebu budnosti i usrdne molitve kako bi se oduprli iskušenju. (*The Desire of Ages*, 688.)

Iskustvo učenika u Getsimanskom vrtu sadrži pouku za Gospodnji narod danas. Oni nisu shvatali neophodnost budnosti i usrdne molitve kako bi se oduprli iskušenju. Mnogi danas čvrsto spavaju, kao i učenici. Oni ne bdiju i ne mole se da ne padnu

u iskušenje. Često čitajmo i pažljivo proučavajmo one djelove Božje Riječi koji se posebno odnose na ove posljednje dane, ukazujući na opasnosti koje će prijetiti Božjem narodu. (*In Heavenly Places*, 97.)

Molitva je život duše. — Molitva je neophodnost; jer je to život duše. Porodična molitva, javna molitva imaju svoje mjesto; ali tajna zajednica s Bogom održava život duše. (*Education*, 258.)

Molitva neophodna za duhovno zdravlje. — Svakog dana nekoliko puta treba posvetiti dragocjene, zlatne trenutke za molitvu i proučavanje Svetog pisma, ako je to samo za pamćenje teksta, kako bi duhovni život mogao postojati u duši. Različiti interesi u djelu daju nam hranu za razmišljanje i inspiraciju za naše molitve. Zajedništvo s Bogom je od velike važnosti za duhovno zdravlje i samo se ovdje može steći ona mudrost i ispravan sud koji su toliko potrebni u obavljanju svake dužnosti. (*Testimonies for the Church 4:459.*)

Hristov primjer pokazuje neophodnost molitve. — Kada bi oni koji zvuče svečane note upozorenja za ovo vrijeme mogli shvatiti svoju odgovornost pred Bogom, vidjeli bi potrebu za usrdnom molitvom. Kada su gradovi utihnuli u ponoćni san, kada je svaki čovjek otišao svojoj kući, Hrist bi se, naš primjer, uputio na Maslinsku goru, i tamo, među zasjenjenim drvećem, proveo cijelu noć u molitvi – riznici blagoslova. Onaj koji je bio sam bez mrlje grijeha, čiji su glas u četvrtoj straži noći čuli preplašeni učenici na uzburkanom moru, u nebeskom blagoslovu; i čija je riječ mogla prizvati mrtve iz njihovih grobova – On je bio taj koji je molio sa jakom vikom i suzama. On se nije molio za sebe, nego za one koje je došao spasiti. Kako je postao molilac, tražeći od ruke svog Oca svježe zalihe snage, i izlazeći osvježen i okrepljen kao čovjekova zamjena, On se poistovjetio sa čovječanstvom koje pati, i dao im primjer potrebe za molitvom.

Njegova priroda je bila bez mrlje grijeha. Kao Sin Čovječji, molio se Ocu, pokazujući da ljudska priroda zahtijeva svu božansku podršku koju čovjek može dobiti da bi mogao biti pripremljen za dužnost i pripremljen za iskušenje. Kao Princ života, imao je moć sa Bogom i pobijedio je za svoj narod. Ovaj Spasitelj, koji se molio za one koji nisu osjećali potrebu za molitvom, i plakao za one koji nisu osjećali potrebu za suzama, sada je pred prijestolom, da primi i iznese svome Ocu molbe onih za koje se molio na zemlji. Hristov primjer treba da slijedimo. Molitva je neophodna u našem radu za spasenje duša. Samo Bog može dati rast sjemena koje sijemo. (*Gospel Workers*, 28, 29.)

Isus je pozivao na neophodnost molitve. — On [Isus] je podsticao ljude na neophodnost molitve, pokajanja, ispovijedanja i napuštanja grijeha. Učio ih je poštenju, strpljivosti, milosrđu i saosjećanju, nalažući im da vole ne samo one koji njih vole, već i one koji su ih mrzjeli, koji su se prema njima prezrivo ponašali. Time im je otkrivao karakter Oca, koji je dugotrpiljiv, milosrdan i milostiv, spor na gnjev i pun dobrote i istine. (*Christian Education*, 74.)

Molitva je neophodna Danilu. — Danilo je bio podvrgnut najtežim iskušenjima koja mogu pogoditi današnju omladinu; ipak je bio vjeran vjerskoj pouci primljenoj u ranom životu. Bio je okružen uticajima sračunatim da potkopaju one koji bi se kolebali između principa i sklonosti; ipak ga Božja riječ predstavlja kao besprijekoran karakter. Danilo se nije usudio vjerovati vlastitoj moralnoj moći. Molitva mu je bila neophodna. Učinio je Boga svojom snagom, a strah Božji je neprestano bio pred njim u svim transakcijama njegovog života. (*Fundamentals of Christian Education*, 78.)

Duhovni napredak zavisi o molitvi. — Kad bi među nama bilo više molitve, više ispoljavanja žive vjere i manje zavisnosti o nekom drugom da ima iskustvo za nas, bili bismo

daleko ispred onoga gdje smo danas u duhovnoj inteligenciji. Ono što nam treba je duboko, individualno iskustvo srca i duše. Tada ćemo moći reći šta Bog radi i kako radi. Trebamo imati živo iskustvo u stvarima Božjim; i nismo sigurni ako ovo nemamo. Ima onih koji imaju dobro iskustvo, i oni vam o tome pričaju; ali kada dođete da to odmjerite, vidite da to nije ispravno iskustvo, jer nije u skladu sa jasnim Ovako govori Gospod. Ako je ikada u našoj istoriji postojalo vrijeme kada smo morali poniziti naše pojedinačne duše pred Bogom, to je danas. Trebamo doći Bogu s vjerom u sve što je obećano u Riječi, a zatim hoditi u svom svjetlu i sili koju Bog daje. (*The Review and Herald, July 1, 1909.*)

Molitva potrebna svakodnevno. — Religija mora početi pražnjenjem i pročišćavanjem srca i mora se njegovati svakodnevnom molitvom. (*Testimonies for the Church 4:535.*)

Jednako je pogodno, jednako bitno, da se molimo tri puta dnevno kao što je to bilo za Danila. Molitva je život duše, temelj duhovnog rasta. U svom domu, pred svojom porodicom i pred svojim radnicima, trebali biste svjedočiti o ovoj istini. A kada budete imali privilegiju da se sretnete sa svojom braćom u crkvi, recite im o neophodnosti održavanja kanala komunikacije između Boga i duše. Reci im da ako pronađu srce i glas da se mole, Bog će pronaći odgovore na njihove molitve. Reci im da ne zanemaruju svoje vjerske dužnosti. Podstaknite braću da se mole. Moramo tražiti da bismo našli, moramo pitati da bismo primili, moramo kucati ako želimo da nam se otvore vrata. (*The Signs of the Times, February 10, 1890.*)

U službi jevrejskog sveštenstva neprestano se podsjećamo na Hristovu žrtvu i posredovanje. Svi koji danas dolaze Hristu treba da se sjete da je Njegova zasluga tamjan koji se miješa s molitvama onih koji se kaju za svoje grijehе i primaju oprost, milosrđe i milost. Naša potreba za Hristovim zastupanjem je

stalna. Iz dana u dan, ujutro i uveče, ponizno srce treba da prinosi molitve na koje će biti uzvraćeni odgovori milosti i mira i radošti. „Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje ispovijedaju ime Njegovo. I ne zaboravljajte činiti dobro i dijeliti s drugima, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.“ (*SDA Bible Commentary, vol. 6, 1078.*)

Poput starih patrijarha, oni koji tvrde da vole Boga treba da podignu oltar Gospodu gdje god da razapnu svoj šator. Ako je ikada postojalo vrijeme kada bi svaka kuća trebala biti kuća molitve, to je sada. Očevi i majke često treba da uzdignu svoja srca Bogu u poniznoj molitvi za sebe i svoju djecu. Neka otac, kao kućni sveštenik, položi na oltar Božiji jutarnju i večernju žrtvu, dok se žena i deca sjedinjuju u molitvi i hvali. U takvom domaćinstvu Isus će rado boraviti.

Iz svakog hrišćanskog doma treba da sija sveta svjetlost. Ljubav treba otkriti na djelu. Trebalo bi da teče u svim kućnim odnosima, pokazujući se u promišljenoj ljubaznosti, u nježnoj, nesebičnoj učtivosti. Postoje domovi u kojima se ovaj princip sprovodi – domovi u kojima se obožava Bog i gdje vlada najiskrenija ljubav. Iz ovih domova jutarnja i večernja molitva uzdiže se Bogu kao slatki tamjan, a Njegova milost i blagoslovi spuštaju se na molitelje kao jutarnja rosa. (*Patriarchs and Prophets, 144.*)

Slijedeći Hrista, gledajući u Njega koji je Autor i Svršitelj vaše vjere, osjetićete da radite pod Njegovim okom, da ste pod uticajem Njegovog prisustva i da On zna vaše motive. Na svakom koraku ponizno ćete se pitati: Hoće li se ovo svidjeti Isusu? Hoće li to proslaviti Boga? Ujutro i uveče vaše usrdne molitve treba da se uzdignu do Boga za Njegov blagoslov i vođstvo. Istinska molitva oslanja se na Svemoćnog i daje nam pobjedu. Na koljenima hrišćanin dobija snagu da se odupre iskušenju. (*Testimonies for the Church 4:615, 616.*)

Kad su sveštenici ujutro i uveče ulazili u sveto mjesto u vrijeme kađenja, svakodnevna žrtva je bila spremna da se pri-
nese na oltaru u spoljašnjem dvoru. Ovo je bilo vrijeme velikog
interesovanja vjernika koji su se okupljali u tabernakulu. Prije
nego što uđu u Božje prisustvo kroz službu sveštenika, trebali su
se upustiti u ozbiljno ispitivanje srca i ispovijedanje grijeha. U-
jedinili su se u tihoj molitvi, okrenuti licima prema svetom mje-
stu. Tako su se njihove molbe uzdizale s oblakom tamjana, dok
se vjera držala za zasluge obećanog Spasitelja predočenog
žrtvom pomirenja. Sati određeni za jutarnju i večernju žrtvu
smatrani su svetima i počeli su da se poštuju kao određeno
vrijeme za bogosluženje u cijelom jevrejskom narodu. A kada
su u kasnijim vremenima Jevreji bili rasijani kao zarobljenici u
daleke zemlje, oni su ipak u dogovoreni čas okrenuli svoja lica
prema Jerusalimu i prinijeli svoje molbe Bogu Izraelovu. U tom
običaju hrišćani imaju primjer za jutarnju i večernju molitvu.
Dok Bog osuđuje običnu rundu ceremonija, bez duha bogoslu-
ženja, On s velikim zadovoljstvom gleda na one koji ga vole,
klanjajući se ujutro i uveče tražeći oprostjenje za počinjene gri-
jehe i izlažući svoje zahtjeve za potrebne blagoslove. (*Patriar-
chs and Prophets, 353, 354.*)

Molitva nas povezuje sa nebom. — Oni koji će obući
kompletnu opremu Božiju i posvetiti neko vrijeme svaki dan
razmišljanju i molitvi i proučavanju Svetog pisma biće povezani
sa nebom i imaće spasonosni, preobražavajući uticaj na one oko
sebe. Uzvišene misli, plemenite težnje, jasne percepcije istine i
dužnosti prema Bogu, biće njihovi. Oni će čeznuti za čistotom,
za svjetlom, za ljubavlju, za svim blagodatima nebeskog rođe-
nja. Njihove usrdne molitve će ući u tome unutar vela. Ova klasa
će imati posvećenu smjelost da dođe u prisustvo Beskonačnog.
Osjetiće da su nebeska svjetlost i slava za njih, i postaće profi-
njeni, uzdignuti, oplemenjeni ovim intimnim poznanstvom s

Bogom. To je privilegija pravih hrišćana. (*Testimonies for the Church 5:112, 113.*)

Molitva da bude prva aktivnost u danu. — Posvetite se Bogu ujutro; neka ovo bude vaš prvi rad. Neka vaša molitva bude: „Uzmi me, Gospode, kao potpuno Tvoga. Polažem sve svoje planove pred Tvoje noge. Iskoristi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka se sav moj rad izvrši u Tebi.“ Ovo je svakodnevna stvar. Svako jutro posvetite se Bogu za taj dan. Predajte sve svoje planove Njemu, da ih izvršite ili odustanete kako to Njegovo providenje naznači. Tako iz dana u dan možete predavati svoj život u Božje ruke, i tako će vaš život biti oblikovan sve više i više po Hristovom životu. (*Steps to Christ, 70.*)

Prvi jutarnji izdisaj duše trebao bi biti za Isusovo prisustvo. „Bez Mene“, kaže On, „ne možete činiti ništa.“ Isus nam je potreban; Njegova svjetlost, Njegov život, Njegov duh, moraju stalno biti naši. Potreban nam je svaki sat. I trebamo se moliti ujutro da kao što sunce obasjava krajolik i ispunjava svijet svjetlošću, tako da Sunce pravednosti zasja u odaje uma i srca, i učini sve nas svjetlošću u Gospodu. Ne možemo bez Njegovog prisustva jednog trenutka. Neprijatelj zna kada poduzimamo da radimo bez našeg Gospoda, a on je tu, spreman da ispuni naše umove svojim zlim predlozima da bismo mogli otpasti od svoje postojanosti; ali Gospodnja je želja da iz trenutka u trenutak ostanemo u Njemu i tako budemo potpuni u Njemu. (*My Life Today, 15.*)

Molitva je dužnost. — Ništa više ne promovirajte zdravlje tijela i duše od duha zahvalnosti i hvale. Pozitivna je dužnost oduprijeti se melanholiji, nezadovoljnim mislima i osjećajima. — koliko je dužnost moliti se. (*The Ministry of Healing, 251.*)

Molitva je najpotrebnija kada se najmanje želimo moliti. — Kad osjećamo da smo najmanje skloni zajedništvu s Isusom, pomolimo se najviše. Time ćemo razbiti Sotoninu zamku,

oblaci tame će nestati i shvatićemo slatko prisustvo Isusa. (*Lift Him Up*, 372.)

Tama zatvara one koji zanemaruju molitvu. — Ako je Spasitelj ljudi, Sin Božji, osjećao potrebu za molitvom, koliko bi nejak, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu usrdne, neprestane molitve.

Naš nebeski Otac čeka da nam podari punoću svog blagoslova. Naša je privilegija da pijemo obilno na izvoru bezgranične ljubavi. Kakvo je čudo što se tako malo molimo! Bog je spreman i voljan da čuje iskrenu molitvu najskromnije svoje djece, a ipak postoji mnogo očigledne nevoljnosti s naše strane da objavimo svoje želje Bogu. Šta mogu da misle nebeski anđeli o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima, koja su podložna iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu da zatraže ili misle, a oni se tako malo mole i tako malo vjere imaju? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; pa ipak, djeca zemaljska, kojima je toliko potrebna pomoć koju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva.

Tama zloga zatvara one koji zanemaruju molitvu. Prošaptana neprijateljska iskušenja mame ih na grijeh; a sve je to zato što ne koriste privilegije koje im je Bog dao u božanskom određivanju molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božiji oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta, gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? (*Steps to Christ*, 94.)

Izbjegavajte zanemarivanje molitve. — Pazite, braćo, na prvo zatamnjenje vaše svjetlosti, prvo zanemarivanje molitve, prvi simptom duhovnog sna. (*Testimonies for the Church* 4:124)

Trebate bdjeti, da vas užurbane životne aktivnosti ne navedu da zanemarite molitvu kada vam je najpotrebnija snaga koju bi molitva dala. Pobožnost je u opasnosti da bude istisnuta iz duše zbog prevelike posvećenosti poslu. Veliko je zlo oduzeti duši snagu i nebesku mudrost koje čekaju na vaš zahtjev. Treba vam to prosvjetljenje koje samo Bog može dati. Niko nije sposoban da obavlja svoj posao osim ako nema tu mudrost. (*Testimonies for the Church 5:560.*)

Sotona vara one koji se ne mole. — Svi koji ozbiljno ne istražuju Sveto pismo i ne podvrgnu svaku želju i svrhu života tom nepogrešivom ispitu, svi koji ne traže Boga u molitvi za spoznaju Njegove volje, sigurno će zalutati s prave staze i pasti pod obmanu Sotone. (*Testimonies for the Church 5:192.*)

Iskušenje čini molitvu neophodnom. — Snaga stečena u molitvi Bogu, ujedinjena sa individualnim naporom u osposobljavanju uma za promišljenost i brigu, priprema osobu za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima, kakve god bile. Iskušenja kojima smo svakodnevno izloženi čine molitvu neophodnošću. Da bi nas moć Božja kroz vjeru održala, želje uma treba da se neprestano uzdižu u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Ali misao i molitva ne mogu zamijeniti ozbiljno, vjerno iskorištavanje vremena. Rad i molitva su potrebni za usavršavanje hrišćanskog karaktera.

Moramo živjeti dvostruki život – život misli i djelovanja, tihe molitve i ozbiljnog rada. Bog od nas traži da budemo žive poslanice, koje svi ljudi znaju i čitaju. Duša koja se obraća Bogu za svoju snagu, podršku, svoju silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasnu percepciju istine i dužnosti, uzvišene ciljeve djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. (*God's Amazing Grace, 317.*)

Molitva je sada potrebna više nego u ranim danima. — Moramo biti mnogo u molitvi ako želimo napredovati u

božanskom životu. Kada je poruka istine prvi put objavljena, koliko smo se molili. Koliko se često čuo glas zauzimanja u odaji, u štali, u voćnjaku ili gaju. Često smo provodili sate u ozbiljnoj molitvi, dvoje ili troje zajedno tražeći obećanje; često se čuo zvuk plača, a zatim glas zahvalnosti i pjesma hvale. Sada je Božji dan bliži nego kada smo prvi put vjerovali, i trebali bismo biti ozbiljniji, revniji i gorljiviji nego u onim ranim danima. Naše opasnosti su sada veće nego tada. Duše su otvrdnule. Sada treba da budemo prožeti Hristovim duhom i ne treba da mirujemo dok ga ne primimo. (*Testimonies for the Church 5:161, 162.*)

Tražite Gospoda svim srcem. — Naše molitve treba da budu pune nježnosti i ljubavi. Kada čeznemo za dubljim, širim ostvarenjem Spasiteljeve ljubavi, vapićemo Bogu za još mudrosti. Ako je ikada postojala potreba za molitvama i propovijedima koje uzburkaju dušu, to je sada. Kraj svemu je blizu. O kad bismo mogli vidjeti kako trebamo potrebu da tražimo Gospoda svim srcem! Onda bismo Ga trebali pronaći. Neka Bog nauči svoj narod kako da se mole. (*God's Amazing Grace, 92.*)

Molitva nije gubljenje vremena. — Svako jutro odvojite vrijeme da započnete svoj posao molitvom. Nemojte misliti da je ovo izgubljeno vrijeme; to je vrijeme koje će živjeti u vječne vjekove. Na taj način će biti donijeti uspjeh i duhovna pobjeda. Mašinerija će reagovati na dodir Učiteljeve ruke. Božji blagoslov je svakako vrijedan traženja, a posao se ne može obaviti kako treba osim ako je početak ispravan. Ruke svakog radnika moraju biti ojačane, njegovo srce mora biti pročišćeno, prije nego što ga Gospod može djelotvorno koristiti. (*Testimonies for the Church 7:194.*)

Malo njih cijeni privilegiju molitve. — Trebali bismo bdjeti, raditi i moliti se kao da je ovo poslednji dan koji će nam biti darovan. Kako bi onda intenzivno bio ozbiljan naš život. Koliko bismo blisko slijedili Isusa u svim našim riječima i djelima.

Malo je onih koji ispravno cijene ili unapređuju dragocjenu prednost molitve. Trebali bismo otići do Isusa i reći mu sve naše potrebe. Možemo Mu donijeti naše male brige i nedoumice, kao i naše veće nevolje. Šta god da nas zabrine ili uznemiri, to treba da odnesemo Gospodu u molitvi. Kada osjetimo da nam je potrebna Hristova prisutnost na svakom koraku, Sotona će imati malo mogućnosti da upadne sa svojim iskušenjima. Njegov je proučeni napor da nas drži podalje od našeg najboljeg i najsaosećajnijeg prijatelja. Nikoga ne trebamo učiniti našim pouzdanim osim Isusa. Možemo bezbjedno razgovarati s Njim o svemu što je u našim srcima. (*Testimonies for the Church 5:200, 201.*)

Potrebno je više molitve kako se kraj približava. — Konfederacije će rasti u broju i moći kako se budemo približavali kraju vremena. Ove konfederacije će stvoriti suprotstavljene uticaje na istinu, formirajući nove stranke deklariranih vjernika koji će izražavati svoje vlastite obmanjujuće teorije. Otpadništvo će se povećati. „Neki će otpasti od vjere, slušajući zavodljive duhove i nauke demonske“ (1. Timoteju 4:1). Muškarci i žene su se udružili da se suprotstave Gospodu Bogu nebeskom, a crkva je tek napola budna za tu situaciju. Potrebno je mnogo više molitve, mnogo više ozbiljnog truda među deklariranim vjernicima. (*Selected Messages 2:383.*)

Ako je ikada postojalo vrijeme kada bismo trebali bdjeti i moliti se stvarno ozbiljno, to je sada. Možda postoje pretpostavljene stvari koje izgledaju kao dobre stvari, a ipak ih treba pažljivo razmotriti uz mnogo molitve, jer su one varljive naprave neprijatelja da odvedu duše na put koji leži tako blizu stazi istine da će se jedva razlikovati od puta koji vodi u svetost i nebo. Ali oko vjere može uočiti da skreće s pravog puta, iako gotovo neprimjetno. U početku se može smatrati da je to pouzdano ispravno, ali nakon nekog vremena se vidi da se uveliko udaljava od puta sigurnosti, od puta koji vodi u svetost i nebo.

(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 229.)

Pobjeda kroz svakodnevnu molitvu. — Kroz svakodnevnu molitvu Bogu, oni će imati mudrost i milost od Njega da podnose sukobe i strogu životnu stvarnost i izađu kao pobjednici. Vjernost i spokoj uma mogu se zadržati samo budnošću i molitvom. *(Messages to Young People, 80.)*

Pobjeda zahtijeva iskrenu molitvu. — Pobjeda se ne postiže bez mnogo usrdne molitve, bez ponižavanja sebe na svakom koraku. Naša volja nije da budemo prisiljeni na saradnju sa božanskim agencijama, već se ona mora dobrovoljno podvrgnuti. *(Thoughts from the Mount of Blessing, 142.)*

Moramo odvojiti vrijeme za molitvu. — Sada bismo se trebali upoznati s Bogom isprobavajući Njegova obećanja. Anđeli bilježe svaku molitvu koja je usrdna i iskrena. Radije bismo trebali odbaciti sebična zadovoljstva nego zanemariti zajednicu s Bogom. Najdublje siromaštvo, najveće samoodricanje, uz Njegovo odobrenje, bolje je od bogatstva, počasti, lakoće i prijateljstva bez toga. Moramo odvojiti vrijeme za molitvu. *(The Great Controversy, 622.)*

Provodite mnogo vremena u molitvi. — Neka se mnogo vremena provede u molitvi i pažljivom istraživanju Riječi. Neka svi steknu stvarne činjenice vjere u svojim vlastitim dušama kroz vjerovanje da će im se Duh sveti dodijeliti jer oni stvarno gladuju i žedaju za pravednosti. Neka bude više molitve, vjerovanja i primanja i više rada zajedno s Bogom. *(Testimonies for the Church, 6:65, 66.)*

Molite se kao nikada prije. — Gledajte u Isusa u jednostavnosti i vjeri. Gledajte u Isusa dok se duh ne klone od izobilja svjetlosti. Mi se napola ne molimo. Ne vjerujemo napola. „Tražite, i daće vam se.“ Luka 11:9. Molite, vjerujte, jačajte jedni druge. Molite se kao što se nikada ranije niste molili da Gospod stavi svoju ruku na vas, da možete shvatiti dužinu i širinu i

dubinu i visinu, i da upoznate ljubav Hristovu, koja prevazilazi znanje, da biste bili ispunjeni svom punoćom Božjom. (*Testimonies for the Church 7:214.*)

Molite se, da, molite se kao što se nikada ranije niste molili, da vas Sotonine namjere ne obmanu, da ne budete prepušteni bezbrižnom, nemarnom, ispraznom duhu i da se bavite vjerskim dužnostima kako biste umirili vlastitu savjest. (*Testimonies for the Church 2:144.*)

Uvijek molite. — „Uvijek se molite,“ to jest, uvijek budite u duhu molitve, i tada ćete biti spremni za dolazak vašeg Gospoda. (*Testimonies for the Church 5:235.*)

Potreba za mnogo molitve. — Sada je potrebno mnogo molitve. Hristos nalaže: „Molite bez prestanka,“ to jest, držite um uzdignutim k Bogu, izvoru sve snage i efikasnosti. (*Svjedočanstva propovjednicima i radnicima evanđelja, 510.*)

Aktivnost nije zamjena za molitvu. — Kako se aktivnost povećava i ljudi postaju uspješni u obavljanju bilo kakvog posla za Boga, postoji opasnost od povjerenja u ljudske planove i metode. Postoji tendencija da se manje moli, i da se ima manje vjere. Poput učenika, mi smo u opasnosti da izgubimo iz vida svoju zavisnost od Boga i da tražimo da napravimo spasitelja od svojih aktivnosti. Moramo neprestano gledati u Isusa, shvatajući da je Njegova sila ta koja radi. Iako treba da se ozbiljno trudimo za spasenje izgubljenih, takođe moramo odvojiti vrijeme za razmišljanje, za molitvu i za proučavanje Božje riječi. Samo će se radnja obavljena uz mnogo molitve i posvećena Hristovom zaslugom, na kraju pokazati kao djelotvorna za dobro. (*The Desire of Ages, 362.*)

Molitva je potrebna da bi se zauzeli nepopularni stavovi. — Potrebna je moralna hrabrost, čvrstina, odlučnost, upornost i mnogo molitve da bi se istupilo na nepopularnu stranu. Zahvalni smo što možemo doći Hristu kao što su siromašni

patnici došli Hristu u hramu. (*Evangelism, 240*).

Molitva potrebna za obavljanje Božjeg djela. — Neophodno je mnogo molitve i najsnažnije vježbe uma da bismo bili spremni obaviti posao koji bi nam Bog povjerio. Mnogi nikada ne dođu do položaja koji bi mogli zauzeti, jer čekaju da Bog učini za njih ono što im je dao moći da učine za sebe. Svi koji su spremni da budu korisni u ovom životu moraju biti obučeni najstrožom mentalnom i moralnom disciplinom, a onda će im Bog pomoći spajanjem božanske moći s ljudskim naporom. (*Testimonies for the Church 4:611.*)

Molitva potrebna za razumijevanje istine. — Teme otkupljenja su važne teme i samo oni koji su duhovno nastrojeni mogu uočiti njihovu dubinu i značaj. Naša je sigurnost, naš život, naša radost, zadržavati se na istinama plana spasenja. Vjera i molitva su neophodni da bismo mogli vidjeti duboke stvari Božje. Naši umovi su toliko vezani uskim idejama, da hvatamo ograničene poglede na iskustvo koje nam je privilegija. Koliko malo shvatamo šta se misli pod molitvom apostola, kada kaže: „Da bi vam prema bogatstvima svoje slave omogućio da se utvrdite kroz Duha njegovog u unutrašnjem čovjeku, i da Hristos prebiva kroz veru u vašim srcima, da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni, kako biste u potpunosti mogli razumjeti, zajedno sa svima svetima, šta je širina i dužina i visina i dubina i poznati ljubav Hristovu koja prevazilazi razum, da biste se ispunili svakom punoćom Božjom. A onome koji svojom silom koja djeluje u nama može učiniti neizmjereno više od svega što molimo ili zamislimo, njemu neka je slava u pozvanima u Hristu Isusu u svim naraštajima u vijek vekova. Amin.“ (*The Review and Herald, Novembar 17, 1891.*)

Molitva potrebna u domu. — Naklonost ne može biti trajna, čak ni u kućnom krugu, osim ako ne postoji usklađenost volje i raspoloženja s voljom Božjom. Sve sposobnosti i strasti

treba da se dovedu u harmoniju sa osobinama Isusa Hrista. Ako otac i majka u ljubavi i strahu Božijem ujedine svoje interese da bi imali autoritet u domu, uvidjeće neophodnost mnogo molitve, mnogo trezvenog razmišljanja. I dok traže Boga, njihove će se oči otvoriti da vide prisutne nebeske glasnike da ih zaštite u odgovoru na molitvu vjere. Oni će pobijediti slabosti svog karaktera i ići do savršenstva. (*The Adventist Home*, 315, 316.)

Molitva potrebna da bi se održala veza s Bogom. — Zanimarite upražnjavanje molitve ili se uključite u molitvu grčevito, s vremena na vrijeme, kako se čini zgodnim, i izgubićete svoju vezu s Bogom. Hrišćanski život postaje suh, a duhovne sposobnosti nemaju vitalnost. Religioznom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga. (*The Signs of the Times*, July 31, 1893.)

Molitva potrebna za duhovnu snagu. — Razlog zašto su neki nemirni je taj što ne idu do jedinog istinskog izvora sreće. Oni stalno pokušavaju da izvan Hrista pronađu ono uživanje koje se nalazi samo u Njemu. U Njemu nema razočaranih nada. O kako je zanemarena dragocjena prednost molitve! Čitanje Božje riječi priprema um za molitvu. Jedan od najvećih razloga zašto mnogi imaju tako malo sklonosti da se približe Bogu molitvom je taj što su se nesposobni za ovo sveto djelo čitajući fascinantne priče koje su uzbudile maštu i pobudile nesvete strasti. Božja riječ postaje neukusna; na čas molitve se ne misli. Molitva je snaga hrišćanina. Kada je sam, on nije sam; on osjeća prisustvo Onoga koji je rekao: „Evo, ja sam uvijek s vama.“ (*The Review and Herald*, March 11, 1880.)

Molitva potrebna za ulazak u Nebo. — Ne postoji takva stvar kao što je naš ulazak na nebeska vrata kroz popustljivost i ludost, zabavu, sebičnost, već samo stalnim bdjenjem i neprestanom molitvom. Duhovna budnost s naše strane pojedinačno je cijena sigurnosti. Ne skrenite na Sotoninu stranu ni jedan centimetar, da ne bi stekao prednost nad vama. (*The SDA Bible*

Commentary 6:1094.)

Molitva nas održava vjernima. — Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja, u opasnosti smo da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Neprijatelj neprestano nastoji da zapriječi put do milosrđa, kako ne bismo iskrenom molbom i vjerom zadobili milost i silu da se odupremo iskušenju. (*The Review and Herald, December 8, 1904.*)

Molite se za duh. — Ako želimo da učimo o Hristu, moramo se moliti kao što su se molili apostoli kada je Sveti Duh bio izliven na njih. Mi trebamo krštenje Božjim Duhom. Nismo sigurni ni jedan sat dok propuštamo iskazati poslušnost Božjoj Riječi. (*Fundamentals of Christian Education, 537.*)

Slabost se pretvorila u snagu kroz molitvu. — Oni [mnogi od Božjeg naroda] ne vide važnost samospoznaje i samokontrole. Ne bdiju i ne mole se, da ne dođu u iskušenje. Kad bi pazili, upoznali bi se sa svojim slabim tačkama, gdje će ih najvjerojatnije napasti iskušenje. Pažljivošću i molitvom njihove najslabije tačke mogu se tako čuvati da postanu njihove najjače tačke, i da mogu naići na iskušenje, a da ne budu savladani. Svaki Hristov sledbenik treba svakodnevno da ispituje sebe kako bi mogao da se savršeno upozna sa svojim ponašanjem. (*Testimonies for the Church 2:511.*)

Molite se u svim okolnostima. — U svom poslu, u društvu tokom slobodnih sati i u savezu za život, neka se u sva društva koja stvarate uđe uz usrdnu, poniznu molitvu. Tako ćete pokazati da poštujete Boga i Bog će vas poštovati. Molite se kada ste malodušni. Kada ste očajni, čvrsto zatvorite usta pred ljudima; ne zasjenjujte put drugih; ali recite sve Isusu. Ispružite ruke za pomoć. U svojoj slabosti držite se za beskrajnu snagu. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, povećanje vjere, da biste vidjeli svjetlost u Božjem svjetlu i radovali se Njegovoj ljubavi. (*The Ministry of Healing, 513.*)

Poglavlje 3—Bog čuje molitvu

Bog čuje molitvu poniznih. — Naš nebeski Otac čeka da nam podari punoću svog blagoslova. Naša je privilegija da pijemo obilno na izvoru bezgranične ljubavi. Kakvo je čudo što se tako malo molimo! Bog je spreman i voljan da čuje iskrenu molitvu najskromnije svoje djece, a ipak postoji mnogo očigledne nevoljnosti s naše strane da objavimo svoje želje Bogu. Šta mogu da misle nebeski anđeli o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima, koja su podložna iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu da zatraže ili misle, a oni se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; a ipak, djeca zemaljska, kojima je toliko potrebna pomoć koju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva. (*Steps to Christ, 94.*)

One koji imaju ponizno, povjerljivo, skrušeno srce, Bog prihvata i čuje njihovu molitvu; a kada Bog pomogne, sve prepreke će biti savladane. Koliko ljudi velikih prirodnih sposobnosti i visokih stipendija nije uspjelo kada su postavljeni na odgovorne položaje, dok su oni slabijeg intelekta, sa nepovoljnijim okruženjem, bili izvanredno uspješni. Tajna je bila: prvi su se pouzdali sami u sebe, dok su se drugi ujedinili s Onim koji je divan u savjetu i moćan u radu na ostvarenju onoga što želi. (*Testimonies for the Church 4:538, 539.*)

Bog čuje i odgovara na molitvu. — Bog čuje molitvu. Hristos je rekao: „Ako budete tražili nešto u moje ime, ja ću to učiniti.“ Opet kaže: „Ako mi neko bude služio, moj će ga Otac poštovati.“ Jovan 14:14; Jovan 12:26. Ako živimo po Njegovoj

rijeći, svako dragocjeno obećanje koje je dao biće nam ispunjeno. Mi ne zaslužujemo Njegovu milost, ali dok Mu se predajemo, On nas prima. On će raditi za i preko onih koji Ga slijede. (*The Ministry of Healing*, 226, 227.)

Gospod će sigurno čuti i uslišiti molitve svojih radnika ako ga budu tražili za savjet i pouku. (*Evangelism*, 399.)

Bog čuje molitve svih koji Ga traže u istini. On ima moć koja nam je svima potrebna. On ispunjava srce ljubavlju, radošću, mirom i svetošću. (*Testimonies for the Church 9:169*.)

Vidjela sam da će svaka molitva koja se uputi u vjeri iz poštenog srca biti saslušana od Boga i uslišena, a onaj koji je uputio molbu imaće blagoslov kada mu je najpotrebnije, a često će premašiti njegova očekivanja. Nijedna molitva pravog sveca nije izgubljena ako je upućena u vjeri iz poštenog srca. (*Testimonies for the Church 1:121*.)

Bog sluša svaku molitvu. — Beskonačni Bog, rekao je Isus, čini vašom privilegijom da Mu pristupite po imenu Otac. Shvatite sve šta ovo implicira. Nijedan zemaljski roditelj se nikada nije tako iskreno zalagao za dijete u zabludi kao što se Onaj koji vas je stvorio zalaže za prestupnika. Nijedan ljudski interes nikada nije pratio nepokajane sa tako nježnim pozivima. Bog nastava u svakom prebivalištu; On čuje svaku izgovorenu riječ, sluša svaku molitvu koja se prinosi, kuša tugu i razočarenje svake duše, uzima u obzir postupanje prema ocu, majci, sestri, prijatelju i komšiji. On se brine za naše potrebe, a Njegova ljubav, milosrđe i milost neprestano teku da bi zadovoljili naše potrebe. (*The Signs of the Times*, October 28, 1903.)

Bog čuje svaku iskrenu molitvu. — Biblija nam pokazuje Boga na Njegovom visokom i svetom mjestu, ne u stanju neaktivnosti, ne u tišini i samoći, već okruženog sa deset hiljada puta deset hiljada i hiljadama hiljada svetih inteligencija, koje sve čekaju da vrše Njegovu volju. Putem kanala koje ne možemo

razaznati On je u aktivnoj komunikaciji sa svakim dijelom svoje vladavine. Ali upravo u ovom djeliću svijeta, u dušama za koje je dao svog jedinorođenog Sina da ih spase, usredsređeni su Njegovi interesi i interesi cijelog neba. Bog se saginje sa svog prijestola da čuje vapaj potlačenih. Na svaku iskrenu molitvu On odgovara: „Evo me.“ On uzdiže ojađene i potlačene. U svim našim nevoljama On je pogođen. U svakom iskušenju i svakoj probi anđeo Njegovog prisustva je blizu da izbavi. (*The Desire of Ages*, 356.)

Učenici još nisu bili upoznati sa Spasiteljevim neograničenim resursima i moći. Rekao im je: „Do sada niste ništa tražili u moje ime.“ Jovan 16:24. Objasnio je da će tajna njihovog uspjeha biti u traženju snage i milosti u Njegovo ime. On će biti prisutan pred Ocem da traži za njih. Molitvu poniznog molitelja On predstavlja kao svoju vlastitu želju u ime te duše. Svaka iskrena molitva se čuje na nebu. Možda neće biti tečno izražena; ali ako je srce u njoj, ona će se popeti u svetište u kojem Isus služi, i On će je predstaviti Ocu bez jedne nezgodne, mucave riječi, lijepu i mirisnu sa tamjanom svog vlastitog savršenstva.

Put iskrenosti i integriteta nije put bez prepreka, ali u svakoj poteškoći moramo vidjeti poziv na molitvu. Ne postoji niko živi ko ima bilo kakvu silu koju nije primio od Boga, a izvor odakle dolazi je otvoren i najslabijem ljudskom biću. „Šta god zatražite u moje ime“, rekao je Isus, „to ću učiniti, da se Otac proslavi u Sinu. Ako budete tražili nešto u Moje ime, Ja ću to učiniti.“

„U moje ime“, Hrist je rekao svojim učenicima da se mole. U Hristovo ime Njegovi sledbenici treba da stanu pred Boga. Zbog vrijednosti žrtve prinesene za njih, oni su vrijedni u Gospodnjim očima. Zbog pripisane Hristove pravednosti oni se smatraju dragocjenim. Hrista radi, Gospod oprašta onima koji Ga se boje. On u njima ne vidi zloću grešnika. On u njima

prepoznaje obličje svoga Sina u koga vjeruju. (*The Desire of Ages*, 667.)

Nijedna iskrena molitva nije izgubljena. — Iznosite svoje zahtjeve svom Tvorcu. Nikada se ne odbija onaj ko Mu dođe skrušenog srca. Nijedna iskrena molitva nije izgubljena. Usred himni nebeskog hora, Bog čuje vapaje najslabijeg ljudskog bića. Izlivamo želje našeg srca u svoje kutke, dišemo molitvu dok hodamo putem, a naše riječi dopiru do trona Monarha svemira. One mogu biti nečujne za bilo koje ljudsko uho, ali ne mogu zamrijeti u tišini, niti se mogu izgubiti kroz poslovne aktivnosti koje se odvijaju. Ništa ne može utopiti želju duše. Uzdiže se iznad ulične buke, iznad zbrke mnoštva, do nebeskih dvorova. Bog je onaj kome se obraćamo i naša molitva se uslišava. Vi koji se osjećate najnedostojnijima, bojte se da ne predate svoj slučaj Bogu. (*In Heavenly Places*, 82.)

Bog čuje Isusovo posredovanje pomiješano s našim molitvama. — Hrist se zakleo da će biti naša zamjena i jamstvo, i On nikoga ne zanemaruje. Postoji neiscrpni fond savršene poslušnosti koji proizlazi iz Njegove poslušnosti. Na nebu se Njegove zasluge, Njegovo samoodricanje i samožrtvovanje čuvaju kao tamjan koji se prinosi uz molitve Njegovog naroda. Dok se grešnikove iskrene, ponizne molitve uzdižu do Božjeg prijestola, Hrist miješa s njima zasluge svog vlastitog života savršene poslušnosti. Naše molitve su mirisne ovim tamjanom. Hrist je založio sebe da će posredovati u našu korist, a Otac uvijek čuje svog Sina. (*Sons and Daughters of God*, 22.)

Bog uvijek odgovara, iako to možda nismo svjesni. — Ako dođemo Bogu, osjećajući se bespomoćni i zavisni, kakvi zaista jesmo, i u poniznoj, povjerljivoj vjeri objavimo svoje želje Onome čije je znanje beskonačno, koji vidi sve u tvorevini, i koji upravlja svime svojom voljom i riječju, On može i hoće da se pobrine za naš vapaj, i pustiće svjetlost da obasja naša srca.

Iskrenom molitvom dovodimo se u vezu sa umom Beskonačnog. Možda u tom trenutku nemamo upečatljiv dokaz da se lice našeg Otkupitelja saginje nad nama u saosjećanju i ljubavi, ali to je ipak tako. Možda ne osjećamo njegov vidljivi dodir, ali Njegova je ruka na nama u ljubavi i nježnosti sažaljenja. (*Steps to Christ, 97.*)

Božji odgovori nisu uvijek ono što očekujemo. — Pitajte, dakle; tražite, i dobićete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, povećanje vjere. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda neće doći baš onako kako želite, ili u trenutku kada ga tražite; ali doći će na način i u vrijeme koje će najbolje zadovoljiti vaše potrebe. Na molitve koje upućujete u samoći, umoru, iskušenju, Bog odgovara, ne uvijek prema vašim očekivanjima, ali uvijek za vaše dobro. (*Messages to Young People, 250.*)

Bog čuje molitve za obraćenje duša. — Kada oni koji poznaju istinu praktikuju samoodricanje naloženo u Božjoj riječi, poruka će ići sa snagom. Gospod će uslišiti naše molitve za obraćenje duša. Božji narod će pustiti da njihova svjetlost zablista, a nevjernici će, videći njihova dobra djela, slaviti našeg nebeskog Oca. (*Counsels on Stewardship, 302.*)

Vjerujte da Bog čuje vaše molitve. — Božji narod se mora kretati s razumijevanjem. Oni ne bi trebali biti zadovoljni dok se ne prizna svaki poznati grijeh; onda je njihova privilegija i dužnost vjerovati da ih Isus prihvata. Ne smiju čekati da drugi prođu kroz tamu i za dobiju pobjedu za njih u kojoj će uživati. Takvo uživanje će trajati samo do zatvaranja sastanka. Ali Bogu se mora služiti iz principa umjesto iz osjećaja. Jutrom i noću izvojujte pobjedu za sebe u svojoj porodici. Neka vas vaš svakodnevni rad ne odvraća od ovoga. Odvojite vrijeme za molitvu, i dok se molite, vjerujte da vas Bog čuje. Neka se vjera pomiješa sa vašim molitvama. Možda nećete u svakom trenutku osjetiti trenutni odgovor; ali tada se vjera iskušava. Vi se kušate da se

vidi da li ćete se uzdati u Boga, da li imate živu, trajnu vjeru. „Vjeran je Onaj koji vas zove, koji će to i učiniti.“ Hodajte uskom stazom vjere. Vjerujte u sva obećanja Gospodnja. Vjerujte Bogu u tami. To je vrijeme za vjerovanje. Ali vi često dozvoljavate osjećajima da upravljaju vama. Vi tražite vrijednost u sebi kada se ne osjećate utješeno Duhom Božjim i očajavate jer je ne možete pronaći. Ne vjerujete dovoljno u Isusa, dragocjenog Isusa. Ne činite da Njegova vrijednost bude sve, sve. Najbolje što vi možete učiniti neće zaslužiti Božju naklonost. Isusova vrijednost je ta koja će vas spasiti, Njegova krv će vas očistiti. Ali morate se potruditi. Morate učiniti ono što možete sa svoje strane. Budite revni i pokajte se, onda vjerujte. (*Testimonies for the Church 1:167.*)

Poglavlje 4—Molitva i zadobijanje duše

Molitva je važan dio uspjeha u zadobijanju duša. — Kad bi članovi crkava samo pokrenuli na rad snage uma koje imaju, u dobro usmjerenim naporima, u dobro sazrelim planovima, mogli bi učiniti stotruko više za Hrista nego što sada rade. Ako bi išli sa ozbiljnom molitvom, krotosti i poniznosti srca, tražeći, lično, da drugima prenesu znanje o spasenju, poruka bi mogla doprijeti do stanovnika zemlje. (*The Review and Herald, April 11, 1893.*)

Trebamo doći Bogu u vjeri i izliti svoje molitve pred Njim, vjerujući da će On djelovati u našu korist i u korist onih koje želimo spasiti. Trebamo posvetiti više vremena usrdnoj molitvi. (*SDA Bible Commentary, vol. 3, 1146, 1147.*)

Odaberite još jednu i još jednu dušu, svakodnevno tražeći vođstvo od Boga, polažući sve pred Njega u ozbiljnoj molitvi i radeći u božanskoj mudrosti. Dok to radite, vidjećete da će Bog dati Duha svetoga da osudi, a moć istine da preobrati dušu. (*Medical Ministry, 245.*)

Imajte na umu da uspjeh ukora uveliko zavisi o duhu u kojem je dat. Nemojte zanemariti usrdnu molitvu da biste mogli imati ponizan um i da anđeli Božji mogu ići ispred vas da rade na srcima koja pokušavate dosegnuti, i tako ih omekšati nebeskim utiscima da vam trud može biti od koristi. (*Testimonies for the Church 2:53.*)

Ako bi se nekoliko njih jednoglasno sastalo, sa srcima opterećenim dušama koje propadaju, i uputili usrdne, žarke molitve, pokazali bi se djelotvornim. (*The Review and Herald, August 23, 1892.*)

Molitva za duše će nas približiti Bogu. — Dok nastojimo pridobiti druge za Hrista, noseći teret duša u našim molitvama,

naša vlastita srca će pulsirati od oživljavajućeg uticaja Božje blagodati; naše vlastite naklonosti će sijati s više božanskog žara; cio naš hrišćanski život biće više stvaran, ozbiljniji, puniji molitve. (*Christ's Object Lessons, 354*).

Kada ja umre, probudiće se intenzivna želja za spasenjem drugih – želja koja će dovesti do upornih napora da se čini dobro. Biće sjetva kraj svih voda; i usrdna molitva, istrajne molitve, ući će u nebo u korist duša koje propadaju. (*Gospel Workers, 470*).

Dodite zajedno da se pomolite za obraćenje duša. — Ako na jednom mjestu postoje samo dvoje ili troje koji znaju istinu, neka se formiraju u grupu radnika. Neka zadrže svoju vezu jedinstva neprekinutom, istrajavajući zajedno u ljubavi i jedinstvu, ohrabrujući jedni druge da napreduju, svaki stičući hrabrost i snagu uz pomoć drugih. Dok rade i mole se u Hristovo ime, njihov broj će se povećati. (*Testimonies for the Church 7:21.*)

Neka crkva u Los Angelesu ima posebne časove molitve svakodnevno za posao koji se obavlja. Blagoslov Gospodnji će doći do članova crkve koji tako učestvuju u radu, okupljajući se u malim grupama svakodnevno da se mole za njen uspjeh. Tako će vjernici dobiti milost za sebe, a djelo Gospodnje će napredovati. (*Evangelism, 111, 112.*)

Trebamo održavati sazive za molitvu, tražeći od Gospoda da otvori put istini da uđe u tvrđave gdje je Sotona postavio svoj prijesto, i da rastjera sjenu koju je bacio na put onih koje želi prevariti i uništiti. (*Testimonies for the Church 6:80.*)

O, da se usrdna molitva vjere svuda podigne: Daj mi duše zakopane sada u smeću zablude, ili ću umrijeti! Dovedite ih do spoznaje istine kakva je u Isusu. (*This Day With God, 171*).

Svako se može moliti za duše. — Nisu svi pozvani na lični rad na stranim poljima, ali svi mogu učiniti nešto svojim molitvama i svojim darovima da pomognu misionarskom radu.

(Testimonies for the Church 6:29).

Braćo i sestre, jeste li zaboravili da vaše molitve treba da izlaze, poput oštih srpova, sa radnicima na polju velike žetve? *(Testimonies for the Church 3:162.)*

Neka oni koji su duhovni razgovaraju sa ovim dušama. Molite se sa njima i za njih. Neka se mnogo vremena provede u molitvi i pažljivom traženju riječi. Neka svi steknu stvarne činjenice vjere u svojim vlastitim dušama kroz vjerovanje da će im se Duh sveti dodijeliti jer stvarno gladuju i žedaju za pravdom. *(Testimonies for the Church 6:65).*

Kada se evanđeoska mreža zabaci, neka bude pažnje pored mreže, uz suze i usrdnu molitvu. Neka radnici odluče da se ne obeshrabre; i da ne puštaju mrežu dok je ne izvuku na obalu, sa plodom svog rada. *(The Signs of the Times, March 16, 1882.)*

Kako možemo poštovati Boga, kako možemo potvrditi Njegovu riječ, osim ako se mnogo u molitvi pozivamo na Njega da ispolji svoju moć u korist onih koji propadaju? *(The Review and Herald, August 23, 1892.)*

Lični napori za osvajanje duša uspješni su molitvom.
— Odlučila sam da moji napori nikada ne prestanu sve dok se ove drage duše, za koje se toliko zanimam, ne prepuste Bogu. Nekoliko cijelih noći provela sam u iskrenoj molitvi za one koje sam tražila i okupljala u svrhu rada i molitve s njima...

Na svakom od naših malih sastanaka nastavila sam podsticati i moliti se za svakog posebno, sve dok se svi nisu predali Isusu, priznajući zasluge Njegove ljubavi opraštanja. Svi su se obratili Bogu. *(Testimonies for the Church 1:33, 34.)*

Molitva za duše odvraća um od njegovih malih briga.
— Zatražite molitvu za duše za koje se trudite; iznesite ih pred crkvu kao predmete za molitvu. To će biti upravo ono što je potrebno crkvi, da im se um odvraća od njihovih malih, sitnih poteškoća, da osjete veliki teret, lični interes, za dušu koja je

spreмна da propadne. (*Medical Ministry, 244, 245.*)

Molite se za veću efikasnost u osvajanju duša. — O, neka se vidi, braćo moja, da Isus prebiva u srcu, podržava, jača, tješi. Vaša je privilegija da budete obdareni, iz dana u dan, bogatom mjerom Njegovog Svetog Duha, i da imate proširene poglede na važnost i opseg poruke koju objavljujemo svijetu. Gospod je voljan da vam otkrije čudesne stvari iz svog zakona. Čekajte pred Njim sa poniznošću srca. Molite se najusrdnije za razumijevanje vremena u kojem živimo, za potpuniju koncepciju Njegove svrhe i za veću efikasnost u spasavanju duša. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 513, 514.*)

Postoje mnoge duše koje neizrecivo žude za svjetlom, za sigurnošću i snagom iznad onoga što su bile u stanju da dokuče. Treba ih tražiti i strpljivo, uporno raditi. Molite Gospoda usrdnom molitvom za pomoć. Predstavite Isusa jer Ga poznajete kao svog ličnog Spasitelja. Neka Njegova rastapajuća ljubav, Njegova bogata milost, poteče sa ljudskih usana. Ne morate iznositi doktrinarne tačke osim ako niste upitani. Ali uzmite Riječ i s nježnom, čežnjivom ljubavlju prema dušama pokažite im dragocjenu Hristovu pravednost, kome vi i oni morate doći da biste bili spašeni. (*Evangelism, 442.*)

Učenici su se s velikom ozbiljnošću molili da budu spremni za susret s ljudima i da u svom svakodnevnom opštenju govore riječi koje bi grešnike dovele do Hrista. Odbacivši sve razlike, svu želju za prevlašću, zbližili su se u hrišćanskom zajedništvu. Približavali su se Bogu i dok su to činili shvatili su kakva je njihova privilegija bila što im je bilo dozvoljeno da se tako blisko druže sa Hristom. Tuga im je ispunila srca dok su razmišljali o tome koliko su Ga puta ožalostili zbog sporosti u razumijevanju, zbog neuspjeha da shvate pouke koje je, za njihovo dobro, pokušavao da ih nauči.

Ovi dani priprema bili su dani dubokog istraživanja srca.

Učenici su osjetili svoju duhovnu potrebu i zavapili su Gospodu za sveto pomazanje koje je trebalo da ih osposobi za djelo spasenja duša. Oni nisu tražili samo blagoslov za sebe. Oni su bili opterećeni teretom spasenja duša. Shvatili su da se jevanđelje treba prenijeti svijetu i zatražili su silu koju je Hrist obećao. (*The Acts of the Apostles, 37.*)

Potrebno je mnogo molitve da bismo znali kako se pojedincima približiti s istinom. — Nije svako onaj koji može razborito raditi za spasenje duša. Mnogo toga treba dobro promisliti. Ne smijemo nasumično ući u Gospodnji posao i očekivati uspjeh. Gospodu su potrebni ljudi uma, ljudi misli. Isus poziva saradnike, a ne nekompetentne osobe koje prave grube greške. Bog želi da ispravno misleći i inteligentni ljudi obavljaju veliki posao neophodan za spasenje duša.

Mehaničari, pravnici, trgovci, ljudi svih zanata i profesija, obrazuju se da mogu postati majstori svog posla. Da li bi Hristovi sledbenici trebalo da budu manje inteligentni, i dok su navodno angažovani u Njegovoj službi, ne znaju za načine i sredstva koja se koriste? Poduhvat sticanja vječnog života je iznad svakog zemaljskog razmatranja. Da bi se duše odvele do Isusa, mora postojati znanje o ljudskoj prirodi i proučavanje ljudskog uma. Potrebno je mnogo pažljivog razmišljanja i usrdne molitve da bismo znali kako pristupiti muškarcima i ženama na velikoj temi istine. (*Testimonies for the Church 4:67.*)

Molitva postiže više u zadobijanju duša nego samo riječi. — Sotona je na vašem putu. On je vješti protivnik, a zloćudni duh kojeg srećete u svom radu inspirisan je njime. Oni koje on kontrolira ponavljaju njegove riječi. Kad bi se veo mogao skinuti s njihovih očiju, oni koji su tako radili vidjeli bi Sotonu kako se bavi svim svojim umijećem kako bi ih odvratio od istine. U spašavanju duša iz njegovih namjera, mnogo više će se postići Hristovom, poniznom molitvom nego mnogim riječima

bez molitve. (*Colporteur Ministry, 81.*)

Bog poziva skromnu, tihu, trezvenu omladinu i muškarce zrele dobi, koji su dobro uravnoteženi sa principima, koji mogu moliti kao i govoriti, koji će ustati ispred starijih i tretirati sijede kose s poštovanjem.

Djelo Božije pati zbog nedostatka radnika razuma i mentalne moći. Moja braćo i sestre, Gospod vas je blagoslovio intelektualnim mogućnostima sposobnim za ogromno poboljšanje. Njegujte svoje talente sa istrajnom ozbiljnošću. Uvežbajte i disciplinujte um proučavanjem, posmatranjem, razmišljanjem. Ne možete susresti Božji um ako ne iskoristite svaku moć. Mentalne sposobnosti će ojačati i razviti se ako budete radili u strahu Božijem, u poniznosti i uz usrdnu molitvu. Odlučna svrha će postići čuda. Budite otvoreni, čvrsti, odlučni hrišćani. Uzvisujte Isusa, govorite o Njegovoj ljubavi, pričajte o Njegovoj moći i tako neka vaša svjetlost obasja svijet. (*Life Sketches, 275.*)

Molite se za duše. — Počnite moliti za duše; približiti se Hristu, blizu Njegove krvave strane. Neka krotki i tihi duh krasi vaše živote, i neka se vaše usrdne, slomljene, ponizne molbe uzdignu do Njega za mudrost da biste uspjeli spasiti ne samo svoju dušu, već i duše drugih. Molite se više nego pjevate. Zar vam ne treba više molitva nego pjevanje? Mladi muškarci i žene, Bog vas poziva da radite, radite za Njega. Napravite potpunu promjenu u svom smjeru djelovanja. Možete raditi posao koji oni koji služe riječju i naukom ne mogu raditi. Možete doći do klase na koju propovjednik ne može uticati. (*Testimonies for the Church 1:513.*)

Pomolimo se takođe usrdno u korist onih koje očekujemo da posjetimo, živom vjerom dovodeći ih, jednog po jednog, u Božje prisustvo. (*Christian Service, 169.*)

Radite među poniženima, siromašnima i potlačenima. Treba se moliti za i sa nemoćnima koji nemaju snagu volje da

kontrolišu apetite koje je strast degradirala. Mora se uložiti ozbiljan, uporan napor za spasenje onih u čijim se srcima probudi interes. (*Testimonies for the Church 6:84*).

Poglavlje 5—Božja obećanja u vezi s molitvom

Bog obećava da će čuti i odgovoriti na molitvu. — Hristos je veza između Boga i čovjeka. On je obećao svoje lično posredovanje koristeći svoje ime. On stavlja svu vrlinu svoje pravednosti na stranu molitelja. Hristos se zalaže za čovjeka, a čovjek, kome je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisustvu Boga, koristeći moć uticaja Onoga koji je dao svoj život za svijet. Dok pred Bogom priznajemo da cijenimo Hristove zasluge, našim zagovorima se daje miris. O, ko može cijeniti ovu veliku milost i ljubav! Dok se približavamo Bogu kroz vrlinu Hristovih zasluga, obučeni smo u Njegovu sveštenu odeždu. On nas stavlja blizu svoje strane, objumljujući nas svojom ljudskom rukom, dok svojom božanskom rukom hvata prijesto Beskonačnog. Svoje zasluge, kao slatki tamjan, stavlja u kadionicu u naše ruke, kako bi podstakao naše molbe. On obećava da će čuti i odgovoriti na naše molbe. (*SDA Bible Commentary, vol. 6, 1078.*)

Jednostavne molitve sastavljene od Duha svetoga uzdići će se kroz odškrinuta vrata, otvorena vrata za koja je Hristos objavio: Ja sam otvorio, i niko ne može zatvoriti. Ove molitve, pomiješane s tamjanom Hristovog savršenstva, uzdići će se kao miris do Oca i odgovori će doći. (*Testimonies for the Church 6:467.*)

Vidjela sam da će svaka molitva koja se uputi u vjeri iz poštenog srca biti saslušana od Boga i uslišena, a onaj koji je uputio molbu imaće blagoslov kada mu je najpotrebnije, a često će premašiti njegova očekivanja. Nijedna molitva pravog sveca nije izgubljena ako je upućena u vjeri iz poštenog srca. (*Testimonies for the Church 1:121.*)

Moliti se kao što se Nehemija molio u času svoje potrebe resurs je hrišćanske naredbe u okolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. Radnici u užurbanim sferama života, pretrpani i gotovo preplavljeni zbunjenošću, mogu poslati peticiju Bogu za božansko vodstvo. Putnici morem i kopnom, kada im prijete neka velika opasnost, mogu se tako posvetiti zaštiti Neba. U vremenima iznenadnih poteškoća ili opasnosti srce može poslati svoj vapaj za pomoć Onome koji je založio sebe da će priteći u pomoć svojim vjernima kad god Ga zazovu. U svim okolnostima, pod svim uslovima, duša opterećena tugom i brigom, ili žestoko napadnuta iskušenjem, može naći sigurnost, podršku i pomoć u nepogrešivoj ljubavi i sili Boga koji se drži saveza. (*Prophets and Kings, 631, 632.*)

Ako tražimo, Bog će odgovoriti. — Dio je Božjeg plana da nam, kao odgovor na molitvu vjere, podari ono što On ne bi dao da nismo tako tražili. (*The Great Controversy, 525.*)

Bog čuje molitvu. Hristos je rekao: „Ako budete tražili nešto u moje ime, ja ću to učiniti.“ Opet kaže: „Ako mi neko bude služio, moj će ga Otac poštovati.“ Jovan 14:14; Jovan 12:26. Ako živimo po Njegovoj riječi, svako dragocjeno obećanje koje je dao biće nam ispunjeno. Mi ne zaslužujemo Njegovu milost, ali dok Mu se predajemo, On nas prima. On će raditi za i preko onih koji Ga slijede. (*The Ministry of Healing, 226, 227.*)

Dok tražite od Gospoda da vam pomogne, počastite svog Spasitelja verujući da primete Njegov blagoslov. Sva moć, sva mudrost su pod našom komandom. Moramo samo tražiti. (*The Ministry of Healing, 514.*)

Bog ima nebo puno blagoslova koje želi podariti onima koji iskreno traže pomoć koju samo Gospod može dati. (*Sons and Daughters of God, 123.*)

Isus predstavlja naše loše izgovorene molitve Ocu. — Svaka iskrena molitva se čuje na nebu. Možda neće biti tečno

izražena; ali ako je srce u njoj, ona će se popeti u svetište u kojem Isus služi, i On će je predstaviti Ocu bez ijedne nezgrapne, mucave riječi, lijepu i mirisnu sa tamjanom Njegovog vlastitog savršenstva. (*The Desire of Ages*, 667.)

Snaga za savladavanje iskušenja data onima koji se mole. — Svi su odgovorni za svoja djela dok su na ovom svijetu na iskušenju. Svi imaju moć da kontrolišu svoje postupke ako žele. Ako su slabi u vrlini i čistoti misli i djela, mogu dobiti pomoć od Prijatelja bespomoćnih. Isus je upoznat sa svim slabostima ljudske prirode i, ako bude zamoljen, daće snagu da se savladaju najmoćnija iskušenja. Svi mogu steći ovu snagu ako je traže u poniznosti. (*Child Guidance*, 466, 467.)

Bog uslišava naše molitve kada i kako najbolje vidi. — Svaki svetac koji dođe Bogu istinskog srca i sa vjerom mu pošalje svoje iskrene molbe, dobiće uslišenje svojih molitvi. Vaša vjera ne smije odustati od obećanja Božjih, ako ne vidite ili ne osjetite trenutni odgovor na svoje molitve. Ne bojte se vjerovati Bogu. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i dobićete.“ Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvo dobro svojim svetima koji hodaju uspravno. Čovjek griješi i iako se njegove molbe upućuju iz poštenog srca, on ne traži uvijek stvari koje su dobre za njega ili koje će proslaviti Boga. Kada je to tako, naš mudri i dobri Otac čuje naše molitve i odgovoriće, ponekad odmah; ali On nam daje stvari koje su za naše najbolje dobro i Njegovu slavu. Bog nam daje blagoslove; kada bismo mogli da pogledamo u Njegov plan, jasno bismo vidjeli da On zna šta je najbolje za nas i da su naše molitve uslišene. Ništa štetno se ne daje, već blagoslov koji nam je potreban, umjesto nečega što smo tražili, što ne bi bilo dobro za nas, već za našu štetu.

Vidjela sam da ako ne osjetimo trenutne odgovore na naše molitve, trebamo se čvrsto držati svoje vjere, ne dozvoliti da uđe

nepovjerenje, jer će nas to odvojiti od Boga. Ako se naša vjera pokoleba, nećemo primiti ništa od Njega. Naše povjerenje u Boga treba biti jako; a kada nam je najpotrebnije, blagoslov će pasti na nas kao pljusak kiše. (*Testimonies for the Church 1:120, 121.*)

Bog daje mudrost kao odgovor na molitvu. — Gospod nam je dao obećanje: „Ako nekom od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga, koji svima daje obilno, bez prekorevanja; i daće mu se.“ Po Božjoj uredbi je da se oni koji snose odgovornosti često sastaju da se savjetuju jedni s drugima i da se usrdno mole za onu mudrost koju On jedini može prenijeti. Objasnite Bogu svoje probleme. Govorite manje; mnogo dragocjenog vremena se gubi u razgovoru koji ne donosi svjetlo. Neka se braća ujedine u postu i molitvi za mudrost koju je Bog obećao da će je obilno opskrbljivati. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 499.*)

Hristova milost je dostupna čak i prije nego što se molimo. — Čak i prije nego što se molitva izgovori,... Hristova milost izlazi u susret milosti koja djeluje na ljudsku dušu. (*Christ's Object Lessons, 206.*)

Možemo hrabro tražiti Njegova obećanja. — „Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite šta hoćete, i biće vam.“ Kada se molite, iznesite ovo obećanje. Naša je privilegija doći k Njemu sa svetom hrabrošću. Kao što ga iskreno molimo da pusti da nas svjetlost obasja, On će nas čuti i odgovoriti. Ali moramo živjeti u skladu sa svojim molitvama. Nisu od koristi ako im idemo nasuprot. Vidjela sam oca koji bi, nakon što je pročitao dio Svetog pisma i uputio molitvu, često, gotovo čim bi ustao s koljena, počeo da grdi svoju djecu. Kako je Bog mogao odgovoriti na molitvu koju je uputio? A ako otac, nakon što je izgrdio svoju djecu, uputi molitvu, da li ta molitva koristi djeci? No; ne osim ako je to molitva priznanja Bogu. (*Child*

Guidance, 499.)

Anđeli će nam pomoći u odgovoru na molitvu. — Kada želite da govorite strastveno, zatvorite usta. Ne izgovarajte ni riječi. Molite se prije nego što progovorite, i nebeski anđeli će vam priskočiti u pomoć i otjerati zle anđele, koji bi vas naveli da obeščastite Boga, naružite Njegovo djelo i oslabite vašu vlastitu dušu. (*Testimonies for the Church 2:82.*)

Anđeli će doći na našu stranu kao odgovor na molitvu. — Starateljstvo nebeske vojske je dato svima koji će raditi na Božjim putevima i slijediti Njegove planove. Možemo ozbiljnom, skrušenom molitvom pozvati nebeske pomoćnike na svoju stranu. Nevidljive vojske svjetlosti i sile će raditi sa skromnim, krotkim i poniznim. (*Selected Messages 1:97.*)

Jevanđelje će brzo napredovati kao rezultat molitve. — Bog bi danas snažno radio za svoj narod kada bi se u potpunosti stavili pod Njegovo vođstvo. Njima je potrebno stalno prebivanje Svetog Duha. Kad bi bilo više molitve u vijećima onih koji nose odgovornost, više poniznosti srca pred Bogom, trebali bismo vidjeti obilje dokaza božanskog vođstva i naš bi rad brzo napredovao. (*Testimonies for the Church 8:238.*)

Molitva će donijeti moć za savladavanje. — Moramo imati na sebi sav Božji oklop i biti spremni u svakom trenutku za sukob sa silama tame. Kada se iskušenja i probe obruše na nas, hajdemo Bogu i mučimo se s Njim u molitvi. On nas neće odbaciti prazne, već će nam dati milost i snagu da pobijedimo i slomimo moć neprijatelja. (*Early Writings, 46.*)

Blagoslovi će biti proporcionalni našoj vjeri. — Molite se u vjeri. I budite sigurni da svoje živote uskladite sa svojim molbama, kako biste mogli primiti blagoslove za koje molite. Neka vaša vjera ne oslabi, jer primljeni blagoslovi su proporcionalni ukazanoj vjeri. „Neka ti bude prema tvojoj vjeri.“ „Sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, dobićete.“ Matej 9:29;

Matej 21:22. Molite, vjerujte, radujte se. Pjevajte hvale Bogu jer je On uslišio vaše molitve. Vjerujte mu na riječ. „On je vjeran tome što je obećao.“ Jevrejima 10:23. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Kanal je otvoren; potok teče. Sa sobom nosi lje-kovita svojstva, izlivajući obnavljajuću struju života i zdravlja i spasenja. (*Testimonies for the Church 7:274.*)

Poglavlje 6—Molitva vjere

Molitva je nebesko sredstvo za uspjeh u pobjeđivanju grijeha. — Ima mnogo onih koji, iako se trude da poštuju Božje zapovijesti, imaju malo mira i radosti. Ovaj nedostatak njihovog iskustva rezultat je propusta upražnjavanja vjere. Hodaju kao po slanoj zemlji, isušenoj divljini. Oni traže malo, a mogu tražiti mnogo; jer nema granica za Božja obećanja. Takvi ne predstavljaju ispravno posvećenje koje dolazi kroz poslušnost istini. Gospod bi htio da sve svoje sinove i kćeri ima srećne, mirne i poslušne. Kroz ispoljavanje vjere vjernik dolazi u posjed ovih blagoslova. Kroz vjeru se svaki nedostatak karaktera može nadoknaditi, svaka nečistota očistiti, svaka greška ispraviti, svaka vrsnoća razviti.

Molitva je od neba određeno sredstvo za uspjeh u sukobu s grijehom i razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaji koji dolaze kao odgovor na molitvu vjere ostvariće u duši molitelja sve za što se on zalaže. Za oprostjenje grijeha, za Duha svetoga, za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je On obećao, možemo tražiti; a obećanje je: „Primićete.“ (*The Acts of the Apostles*, 563, 564.)

Bog čezne da učini velike stvari za nas. — Naš dio je da se molimo i vjerujemo. Pazite na molitvu. Gledajte i saradujte s Bogom koji čuje molitvu. Imajte na umu da smo „mi saradnici sa Bogom“. 1. Korinćanima 3:9. Govorite i postupajte u skladu sa svojim molitvama. Za vas će napraviti beskrajnu razliku da li će proba dokazati da je vaša vjera iskrena ili će pokazati da su vaše molitve samo forma.

Kada se pojave nedoumice i poteškoće se ispriječe pred vama, ne tražite pomoć u ljudskom. Povjerite sve Bogu. Praksa da svoje poteškoće pričamo drugima samo nas čini slabima, a

njima ne donosi snagu. Na njih stavlja teret naših duhovnih slabosti, koje oni ne mogu olakšati. Mi tražimo snagu grešnog, ograničenog čovjeka, kada bismo mogli imati snagu nepogrešivog, beskonačnog Boga.

Ne morate ići na kraj zemlje po mudrost, jer Bog je blizu. Nisu vam sposobnosti koje sada posjedujete ili ćete ikada imati te koje će vam donijeti uspjeh. To je ono što Gospod može učiniti za vas. Moramo imati daleko manje povjerenja u ono što čovjek može učiniti i mnogo više povjerenja u ono što Bog može učiniti za svaku dušu koja vjeruje. On čezne da vi doprete za Njim vjerom. On čezne da očekujete velike stvari od Njega. On žudi da vam pruži razumijevanje u zemaljskim, kao i u duhovnim stvarima. On može izoštriti intelekt. Može dati takt i vještinu. Uložite svoje talente u rad, zamolite Boga za mudrost i ona će vam se dati. (*Christ's Object Lessons, 146.*)

Molitva i vjera će učiniti divne stvari. — bojim se da ne postoji ta vjera koja je bitna. Zar se nećemo pripremiti na razočaranja i iskušenja da se obeshrabrimo? Bog je milostiv, i uz istinu koja raduje, pročišćava, oplemenjuje život, možemo učiniti zdravo i čvrsto djelo za Boga. Molitva i vjera će učiniti divne stvari. Riječ mora biti naše oružje ratovanja. Čuda se mogu činiti kroz Riječ; jer je korisno za sve. (*Evangelism, 489.*)

Vjera treba biti pomiješana s našim molitvama. — Božji narod se mora kretati s razumijevanjem. Oni ne bi trebali biti zadovoljni dok se ne prizna svaki poznati grijeh; onda je njihova privilegija i dužnost vjerovati da ih Isus prihvata. Ne smiju čekati da drugi prođu kroz tamu i za dobiju pobjedu za njih u kojoj će uživati. Takvo uživanje će trajati samo do zatvaranja sastanka. Ali Bogu se mora služiti iz principa umjesto iz osjećaja. Jutrom i noću izvojujte pobjedu za sebe u svojoj porodici. Neka vas vaš svakodnevni rad ne odvraća od ovoga. Odvojite vrijeme za molitvu, i dok se molite, vjerujte da vas Bog čuje.

Neka se vjera pomiješa sa vašim molitvama. Možda nećete u svakom trenutku osjetiti trenutni odgovor; ali tada se vjera iskušava. Vi se kušate da se vidi da li ćete se uzdati u Boga, da li imate živu, trajnu vjeru. „Vjeran je Onaj koji vas zove, koji će to i učiniti.“ Hodajte uskom stazom vjere. Vjerujte u sva obećanja Gospodnja. Vjerujte Bogu u tami. To je vrijeme za vjerovanje. Ali vi često dozvoljavate osjećajima da upravljaju vama. Vi tražite vrijednost u sebi kada se ne osjećate utješeno Duhom Božjim i očajavate jer je ne možete pronaći. Ne vjerujete dovoljno u Isusa, dragocjenog Isusa. Ne činite da Njegova vrijednost bude sve, sve. Najbolje što vi možete učiniti neće zaslužiti Božju naklonost. Isusova vrijednost je ta koja će vas spasiti, Njegova krv će vas očistiti. Ali morate se potruditi. Morate učiniti ono što možete sa svoje strane. Budite revni i pokajte se, onda vjerujte.

Ne miješajte vjeru i osjećanja zajedno. Oni su različiti. Vjera je naša za upražnjavanje. Ovu vjeru moramo da uvježbavamo. Vjerujte, vjerujte. Neka vaša vjera preuzme blagoslov, i on je vaš. Vaša osjećanja nemaju nikakve veze sa ovom vjerom. Kada vjera donese blagoslov vašem srcu, a vi se radujete blagoslovu, to više nije vjera, već osjećaj. (*Testimonies for the Church 1:167.*)

Molitva i vjera se drže za Božju silu. — Prava vjera i istinska molitva – kako su jake! One su kao dvije ruke kojima se ljudski molilac drži moći Beskonačne Ljubavi. Vjera je povjerenje u Boga – vjerovanje da nas On voli i da zna šta je za naše najveće dobro. Na taj način, umjesto našeg vlastitog puta, ona nas navodi da izaberemo Njegov put. Umjesto našeg neznanja, prihvata Njegovu mudrost; umjesto naše slabosti, Njegovu snagu; umjesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naši životi, mi sami, već smo Njegovi; vjera priznaje Njegovo vlasništvo i prihvata njene blagoslove. Istina, ispravnost, čistota, ističu se

kao tajne životnog uspjeha. Vjera je ta koja nas stavlja u njihov posjed. Svaki dobar impuls ili težnja je Božji dar; vjera od Boga prima život koji jedini može proizvesti istinski rast i djelotvornost. (*Gospel Workers*, 259.)

Naši životi moraju biti u skladu s našim molbama. — Molite se u vjeri. I budite sigurni da svoje živote uskladite sa svojim molbama, kako biste mogli primiti blagoslove za koje molite. Neka vaša vjera ne oslabi, jer primljeni blagoslovi su proporcionalni ukazanoj vjeri. „Neka vam bude po vjeri vašoj.“ „Sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, to ćete dobiti.“ Matej 9:29; Matej 21:22. Molite, vjerujte, radujte se. Pjevajte hvale Bogu jer je On uslišio vaše molitve. Vjerujte mu na riječ. „On je vjeran tome što je obećao.“ Jevrejima 10:23. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Kanal je otvoren; potok teče. Sa sobom nosi ljekovita svojstva, izlivajući obnavljajuću struju života i zdravlja i spasenja. (*Testimonies for the Church* 7:274.)

Bog prihvata molitvu vjere. — Skromna, inteligentna molitva vjere, koja dolazi s nepatvorenih usana, u potpunosti je prihvatljiva Bogu. To je iskrena molitva koja se čuje na nebu i nagrađuje odgovorom na zemlji. „Ali na ovog čovjeka pogledaću, čak i na onoga koji je siromašan i skrušenog duha, i koji drhti od moje riječi.“ „Jer tako govori Visoki i uzvišeni, koji živi u vječnosti, čije je ime sveto; Ja prebivam na visokom i svetom mjestu, s onim koji je skrušena i ponizna duha, da oživim duh poniznih i da oživim srca skrušenih.“ „Božje žrtve su slomljeni duh; srce slomljeno i skrušeno, Bože, nećeš prezreti.“ (*The Signs of the Times*, December 3, 1896.)

Pritiskajte svoje molbe u vjeri. — Bog će nam biti sve što Mu dopustimo. Naše slabe, polovične molitve neće nam donijeti povratak s neba. Oh, moramo da pritisnemo naše peticije! Tražite u vjeri, čekajte u vjeri, primajte u vjeri, radujte se u nadi jer svako koji traži nalazi. Budite ozbiljni u tom pitanju. Tražite

Boga svim srcem. Ljudi ulažu dušu i ozbiljnost u sve što poduzmu u zemaljskim stvarima, sve dok se njihov trud ne okruni uspjehom. Sa velikom ozbiljnošću naučite zanat traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao, a uz istrajan, odlučan napor imaćete Njegovo svjetlo i Njegovu istinu i Njegovu bogatu milost.

Iskreno, u gladi duše, vapite za Bogom. Borite se s nebeskim agencijama dok ne pobijedite. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke, dušu, tijelo i duh, i odlučite da budete Njegova ljubazna, posvećena agencija, podstaknuta Njegovom voljom, kontrolisana Njegovim umom, prožeta Njegovim Duhom.

Recite Isusu svoje želje iskrenošću svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugu polemiku s Bogom ili da propovijedate Bogu, ali sa srcem žalosnim zbog svojih grijeha, recite: „Spasi me, Gospode, ili ću propasti.“ Ima nade za takve duše. Tražiće, pitaće, kucaće i naći će. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, doživjećete blagoslov Hristovog mira. (*Our High Calling, 131.*)

Bog moćno uslišava molitvu vjere. — Kad ljudi budu odani kao što je bio Ilija i posjeduju vjeru koju je on imao, Bog će se otkriti kao što je to učinio tada. Kada se ljudi zalažu pred Gospodom kao što je to činio Jakov, rezultati koji su tada bili viđeni će se ponovo vidjeti. Sila će doći od Boga kao odgovor na molitvu vjere. (*Gospel Workers, 255.*)

Shvatite nauku o molitvi. — Molitva i vjera su blisko povezane i treba ih proučavati zajedno. U molitvi vjere postoji božanska nauka; to je nauka koju mora razumjeti svako ko želi da mu život bude uspješan. Hristos kaže: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti i imaćete.“ Marko 11:24. On jasno daje do znanja da naše traženje mora biti u skladu s Božjom voljom; moramo tražiti stvari koje je On obećao, i sve što dobijemo mora se koristiti u vršenju Njegove volje. Ako su uslovi ispunjeni, obećanje je nedvosmisleno.

Za oprostjenje grijeha, za Duha svetoga, za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je obećao, možemo tražiti; tada treba da vjerujemo da primamo i da se zahvalimo Bogu što smo primili. (*Education*, 257, 258.)

Privatne molitve održavaju život duše. — Mi ne trebamo tražiti nikakve spoljašnje dokaze o blagoslovu. Dar je u obećanju, a mi možemo raditi svoj posao sigurni da je ono što je Bog obećao u stanju da izvrši, i da će dar, koji već posjedujemo, biti ostvaren kada nam je najpotrebniji.

Živjeti tako po Božjoj riječi znači predati Njemu cijeli život. Osjećaće se stalni osjećaj potrebe i zavisnosti, izvlačenje iz srca za Bogom. Molitva je neophodna; jer je to život duše. Porodična molitva, javna molitva imaju svoje mjesto; ali tajna zajednica sa Bogom održava život duše.

Na gori s Bogom Mojsije je vidio obrazac te divne građevine koja je trebala biti prebivalište Njegove slave. Na gori sa Bogom – na tajnom mjestu zajedništva – treba da razmatramo Njegov slavni ideal za čovječanstvo. Tako ćemo biti osposobljeni da oblikujemo svoj karakter da bi nam se ispunilo Njegovo obećanje, „Useliću se u njih, i hodiću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.“ 2. Korinćanima 6:16.

U satima usamljene molitve Isus je u svom zemaljskom životu primao mudrost i moć. Neka mladi slijede Njegov primjer pronalazeći u zoru i sumrak mirno vrijeme za zajedništvo sa svojim Ocem na nebu. I tokom dana neka uzdignu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On kaže: „Jer ja, Gospod, tvoj Bog, držim te za desnicu i kažem ti: Ne boj se. Ja ću ti pomoći.“ Isaija 41:13. Kad bi naša djeca mogla naučiti ove lekcije u jutru svojih godina, kakvu bi svježinu i moć, kakvu radost i slast uniželi u njihove živote! (*Education*, 258, 259.)

Traženje u vjeri donosi bogate blagoslove. — U

riječima koje govorimo ljudima i u molitvama koje upućujemo, Bog želi da damo nepogrešiv dokaz da imamo duhovni život. Ne uživamo u punoći blagoslova koji nam je Gospod pripremio, jer ne molimo u vjeri. Ako bismo imali vjeru u riječ živog Boga, trebali bismo imati najbogatije blagoslove. Mi obeščašćujemo Boga svojim nedostatkom vjere; stoga ne možemo prenijeti život drugima noseći živo, uzdižuće svjedočanstvo. Ne možemo dati ono što nemamo. (*Testimonies for the Church 6:63*).

Išтите u vjeri; onda primite. — Od Boga se može dobiti snaga. On može pomoći. On može dati milost i nebesku mudrost. Ako tražite u vjeri, dobićete; ali morate paziti na molitvu. Bdijte, molite se, radite, trebalo bi da bude vaša parola. (*Testimonies for the Church 2:427*.)

Vjera traži blagoslov prije nego što se ostvari i osjeti. — Često sam vidala da djeca Gospodnja previše zanemaruju molitvu, posebno tajnu molitvu; da mnogi ne ispoljavaju onu vjeru koju je njihova privilegija i dužnost da ispolje, često čekajući taj osjećaj koji sama vjera može donijeti. Osjećanje nije vjera; ovo dvoje je različito. Vjeru je naša da je upražnjavamo, ali radosni osjećaj i blagoslov su Božji da ih daje. Milost Božja dolazi u dušu kroz kanal žive vjere i tu vjeru je u našoj moći da ispoljimo. Prava vjera stiže i traži obećani blagoslov prije nego što se ostvari i osjeti. Moramo slati naše molbe u vjeri iza drugog vela i pustiti da naša vjera preuzme obećani blagoslov i zatraži ga kao svoj. Tada trebamo vjerovati da primamo blagoslov, jer ga naša vjera drži, a prema Riječi on je naš. „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete to.“ Marko 11:24. Evo vjere, gole vjere, vjerovati da primamo blagoslov, čak i prije nego što to ostvarimo. Kada se obećani blagoslov ostvari i uživa, vjera se guta. Ali mnogi pretpostavljaju da imaju veliku vjeru kada naveliko dijele Duha Svetoga i da ne mogu imati vjeru ako ne osjete silu Duha. Takvi brkaju vjeru s

blagoslovom koji dolazi kroz vjeru. Pravo vrijeme za ispoljavanje vjere je kada se osjećamo lišeni Duha. Kada se čini da gusti oblaci tame lebde nad umom, tada je vrijeme da dopustimo živoj vjeri da probije tamu i rasprši oblake. Prava vjera počiva na obećanjima sadržanim u Riječi Božjoj, i samo oni koji se pokoravaju toj Riječi mogu tražiti njena slavna obećanja. „Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite šta hoćete, i biće vam.“ Jovan 15:7. „Što god zamolimo, primamo od Njega, jer držimo upute Njegove i činimo ono što je njemu ugodno.“ 1. Jovanova 3:22. (*Early Writings*, 72, 73.)

Nemojte posustajati ako ne dobijete brz odgovor. — Vaša vjera ne smije odustati od obećanja Božjih, ako ne vidite ili ne osjećate trenutni odgovor na svoje molitve. Ne bojte se vjerovati Bogu. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i dobićete.“ Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar svojim svetima koji hode ispravno. (*Testimonies for the Church 1:120*).

Molite; onda ostavite rezultate Bogu. — Radite u vjeri, a rezultate prepustite Bogu. Molite se u vjeri, i misterija Njegovog providenja će donijeti svoj odgovor. Ponekad vam se može činiti da ne možete uspjeti. Ali radite i vjerujte, ulažući u svoje napore vjeru, nadu i hrabrost. Nakon što učinite ono što možete, čekajte Gospoda, objavljujući Njegovu vjernost, i On će svoju riječ izvršiti. Čekajte, ne u uznemirenoj tjeskobi, već u nepokolebljivoj vjeri i nepokolebljivom povjerenju. (*Testimonies for the Church 7:245*.)

Molite se s povjerenjem. — Iskrena molitva vjere je ta koja se čuje na nebu i uslišava na zemlji. Bog razumije ljudske potrebe. On zna šta želimo prije nego što ga zamolimo. On vidi sukob duše sa sumnjom i iskušenjem. On označava iskrenost molitelja. On će prihvatiti poniženje i patnju duše. „Na ovog ću čovjeka pogledati“, kaže On, „čak i na onoga koji je siromašan i

skrušenog duha, i koji drhti od moje riječi.“

Naša je privilegija moliti se s povjerenjem, dok Duh upućuje naše molbe. S jednostavnošću trebamo iznijeti svoje potrebe Gospodu i tražiti Njegovo obećanje. (*God's Amazing Grace, 92.*)

Isus je danas voljan slušati molitvu kao i kada je bio na zemlji. — Svjetska mudrost uči da molitva nije neophodna. Ljudi nauke tvrde da ne može biti pravog odgovora na molitvu; da bi to bilo kršenje zakona, čudo i da čuda ne postoje. Univerzumom, kažu oni, upravljaju fiksni zakoni, a Bog sam ne čini ništa suprotno ovim zakonima. Tako oni predstavljaju Boga kao vezanog Njegovim vlastitim zakonima – kao da djelovanje božanskih zakona može isključiti božansku slobodu. Takvo učenje je u suprotnosti sa svjedočanstvom Svetog pisma. Nisu li čuda činili Hrist i Njegovi apostoli? Isti saosjećajni Spasitelj živi i danas, i On je voljan da sluša molitvu vere kao kada je vidljivo hodao među ljudima. (*The Great Controversy, 525.*)

Molitva vjere izražava jednostavne potrebe duše. — Molitva nije iskupljenje za grijeh; ona nema nikakve vrline ili zasluge za sebe. Sve ružičaste riječi na našu zapovjest nisu ekvivalentne jednoj svetoj želji. Najrječitije molitve su samo prazne riječi ako ne izražavaju istinska osjećanja srca. Ali molitva koja dolazi iz iskrenog srca, kada se izražavaju jednostavne želje duše, kao što bismo zamolili zemaljskog prijatelja za uslugu, očekujući da će ona biti uslišena – to je molitva vjere. Bog ne želi naše ceremonijalne komplimente, ali neizgovoreni vapaj srca slomljenog i pokornog osjećajem svog grijeha i potpune slabosti nalazi svoj put do Oca svakog milosrđa. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 86, 87.*)

Molitva pokreće Boga na akciju. — Vašim žarkim molitvama vjere možete pokrenuti ruku koja pokreće svijet. Možete naučiti svoju djecu da se učinkovito mole dok kleče pored vas.

Neka se vaše molitve uzdignu do prijestola Božjeg: „Poštedi narod svoj, Gospode, i ne daj na sramotu baštinu svoju, da nezna- bošci vladaju nad njima; zašto da govore među ljudima: Gdje je Bog njihov?“ Bog je na djelu. On čini čuda, i iako je visok i uzdignut, molitva može doseći Njegov prijesto. Onaj koji okreće i obrće, Onaj koji može činiti čudesne stvari, gledaće na skru- šenu molitvu vjere od najponiznije svoje djece. (*The Review and Herald, April 23, 1889.*)

Bog ne može odgovoriti na molitve koje se ne traže. — Molitva i vjera će učiniti ono što nijedna sila na zemlji ne može postići. Rijetko smo, u svakom pogledu, dva puta stavljeni u istu poziciju. Stalno imamo nove scene i nova iskušenja kroz koja prolazimo, gdje prošlo iskustvo ne može biti dovoljan vodič. Moramo imati stalnu svjetlost koja dolazi od Boga. Hrist uvijek šalje poruke onima koji slušaju Njegov glas.

To je dio Božjeg plana da nam, kao odgovor na molitvu vjere, podari ono što nam ne bi dao da nismo tako tražili. (*My Life Today, 15.*)

Propovjednici da budu neumorni u molitvi. — Propo- vjednici bi trebali tražiti srdačnu pripremu prije nego što se upu- ste u posao pomaganja drugima, jer su ljudi daleko ispred mno- gih propovjednika. Trebali bi se neumorno rvati u molitvi dok ih Gospod ne blagoslovi. Kada ljubav Božja gori na oltaru njihovih srca, oni neće propovijedati da pokažu vlastitu pamet, već da predstave Hrista koji uzima grijehе svijeta. (*Testimonies for the Church 5:166.*)

Lijek za obeshrabrenje je vjera, molitva i rad. — Za sve koji su obeshrabreni postoji samo jedan lijek – vjera, molitva i rad. (*Testimonies for the Church 6:438.*)

Molitva je oružje kojim se odupiremo neprijatelju. — Hrist je naša jedina nada. Dođite Bogu u ime Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Oslonite se na učinkovitost Njegove

žrtve. Pokažite da je Njegova ljubav, Njegova radost u vašoj duši, i da je zbog toga vaša radost potpuna. U Bogu je naša snaga. Molite se puno. Molitva je život duše. Molitva vjere je oružje kojim se možemo uspješno oduprijeti svakom napadu neprijatelja. (*The Signs of the Times, August 24, 1904.*)

Molitva nije izgubljena, čak i ako nije uslišena kako očekujemo. — Molitva vjere nikada nije izgubljena; ali tvrditi da će uvijek biti odgovoreno na baš takav način i za određenu stvar koju smo očekivali je pretpostavka. (*Testimonies for the Church 1:231.*)

Utješitelj dolazi kao odgovor na molitvu vjere. — U svako vrijeme i na svakom mjestu, u svim tugama i u svim nevoljama, kada se pogled čini mračnim, a budućnost zbunjujuća, a osjećamo se bespomoćno i sami, Utješitelj će biti poslan u odgovoru na molitvu vjere. Okolnosti nas mogu odvojiti od svakog zemaljskog prijatelja; ali nikakve okolnosti, nikakva udaljenost ne mogu nas odvojiti od nebeskog Utješitelja. Gdje god da se nalazimo, gdje god da idemo, On nam je uvijek s desne strane da podrži, podrži, podupre i razveseli. (*The Desire of Ages, 669, 670.*)

Anđeli nose naše molitve u nebesko svetište. — Anđeli čuju hvalu i molitvu vjere, i oni nose molbe Onome koji služi u svetinji za svoj narod, i prinosi Njegove zasluge u njihovo ime. Istinska molitva preuzima svemoć i daje ljudima pobjedu. Na koljenima hrišćanin dobija snagu da se odupre iskušenju. (*The Review and Herald, February 1, 1912.*)

Iskrena molitva će zbuniti Sotonine najsnažnije napore. — Čovjek je Sotonin zarobljenik i prirodno je sklon da slijedi njegove predloge i izvrši njegove naloge. On sam po sebi nema moć da se suprotstavi efektivnom protivljenju zla. Samo ako Hristos prebiva u njemu živom vjerom, utičući na njegove želje i jačajući ga snagom odozgo, čovjek se može usuditi da se

suoči sa tako strašnim neprijateljem. Svako drugo sredstvo odbrane je potpuno uzaludno. Samo kroz Hrista Sotonina moć je ograničena. Ovo je važna istina koju bi svi trebali razumjeti. Sotona je zauzet svakog trenutka, ide tamo-amo, hoda gore-dolje po zemlji, tražeći koga bi mogao progutati. Ali iskrena molitva vjere će zbuniti njegove najjače napore. Zatim uzmite „štit vjere“, braćo, „kojim ćete moći ugasiti sve vatrene strijele zloga.“ (*Testimonies for the Church 5:294.*)

Molitva vjere pobjeđuje Sotonu. — Molitva vjere je velika snaga hrišćana i sigurno će pobijediti Sotonu. Zbog toga on insinuira da nemamo potrebu za molitvom. Ime Isusa, našeg Zastupnika, on mrzi; a kada Mu iskreno pritekemo za pomoć, Sotonina vojska je uznemirena. Njegovoj svrsi dobro služi ako zanemarimo molitvu, jer se tada njegova lažna čuda lakše primaju. (*Testimonies for the Church 1:296.*)

Poglavlje 7—Molitva i poslušnost

Molite se i radite. — Mi ne trebamo sjediti u mirnom iščekivanju tlačenja i nevolje, i sklopiti ruke, ne čineći ništa da odvratimo zlo. Neka naši ujedinjeni vapaji budu poslani do neba. Molite i radite, i radite i molite. Ali neka niko ne postupa brzopleto. Naučite kao nikada do sada da morate biti krotki i ponizni u srcu. (*Selected Messages 2:370, 371.*)

Moramo se moliti i raditi i vjerovati. Gospod je naša efikasnost. (*Evangelism, 438.*)

Moraćete se boriti sa poteškoćama, nositi terete, davati savjete, planirati i izvršavati, neprestano tražeći pomoć od Boga. Molite i radite, radite i molite; kao učenici u Hristovoj školi, učite od Isusa. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 498, 499.*)

Molitva je nebeski plan za uspjeh u borbi protiv grijeha. — Ima mnogo onih koji, iako se trude da poštuju Božje zapovijesti, a imaju malo mira i radosti. Ovaj nedostatak njihovog iskustva rezultat je neispunjenja vjere. Hodaju kao po slanoj zemlji, isušenoj pustinji. Oni traže malo, a mogu tražiti mnogo; jer nema granica za Božja obećanja. Takvi ne predstavljaju ispravno posvećenje koje dolazi kroz poslušnost istini. Gospod bi htio da ima sve svoje sinove i kćeri srećne, mirne i poslušne. Kroz ispoljavanje vjere vjernik dolazi u posjed ovih blagoslova. Kroz vjeru se svaki nedostatak karaktera može nadoknaditi, svaka nečistota očistiti, svaka greška ispraviti, svaka vrsnoća razviti.

Molitva je od neba određeno sredstvo za uspjeh u sukobu s grijehom i razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaji koji dolaze kao odgovor na molitvu vjere ostvariće u duši molitelja sve za što se on zalaže. Za oprostjenje grijeha, za Duha svetoga,

za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je obećao, možemo tražiti; a obećanje je: „Primićete.“ (*The Acts of the Apostles, 563, 564.*)

Svakodnevna iskušenja čine molitvu neophodnom. — Snaga stečena u molitvi Bogu, ujedinjena sa pojedinačnim naporom u osposobljavanju uma za promišljenost i brigu, priprema osobu za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima, kakva god bila. Iskušenja kojima smo svakodnevno izloženi čine molitvu neophodnošću. Da bi nas sila Božja kroz vjeru održala, želje uma treba da se neprestano uzdižu u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Ali misao i molitva ne mogu zamijeniti ozbiljno, vjerno unapređenje vremena. Rad i molitva su potrebni za usavršavanje hrišćanskog karaktera. (*Testimonies for the Church 4:459.*)

Svakodnevna molitva pretvara greške u pobjede. — Ako neko ko svakodnevno razgovara s Bogom skrene s puta, ako na trenutak skrene od nepokolebljivog pogleda u Isusa, to nije zato što namjerno griješi; jer kada vidi svoju grešku, on se ponovo okreće i upire oči u Isusa, a činjenica da je pogriješio ne čini ga manje dragim srcu Božjem. On zna da ima zajednicu sa Spasiteljem; a kada se ukori zbog svoje greške u nekoj stvari prosuđivanja, on ne hoda mrzovoljno i ne žali se na Boga, već grešku pretvara u pobjedu. Naučio je lekciju iz Učiteljevih riječi i pazi da ga više ne prevare. (*The Review and Herald, May 12, 1896.*)

Hristos je posrednik molitve između nas i Boga. — Hristos je veza između Boga i čovjeka. On je obećao svoje lično posredovanje. On stavlja svu vrlinu svoje pravednosti na stranu molitelja. On se zalaže za čovjeka, a čovjek, kojem je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisustvu Boga, koristeći se uticajem Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Dok pred Bogom priznajemo da cijenimo Hristove zasluge, našim

zagovorima se daje miris. Dok se približavamo Bogu kroz vrlinu Otkupiteljevih zasluga, Hrist nas stavlja blizu sebe, obju mljujući nas svojom ljudskom rukom, dok svojom božanskom rukom hvata prijesto Beskonačnog. Svoje zasluge, kao slatki tamjan, stavlja u kadionicu u našim rukama, kako bi podstakao naše molbe. Obećava da će čuti i odgovoriti na naše molbe.

Da, Hristos je postao posrednik molitve između čovjeka i Boga. On je takođe postao posrednik blagoslova između Boga i čovjeka. On je ujedinio božansko sa ljudskim. Ljudi treba da saraduju s Njim radi spasenja svojih duša, a zatim ulažu ozbiljne, uporne napore da spasu one koji su spremni da umru. (*Testimonies for the Church 8:178.*)

Kao što je prvosveštenik škropio toplu krv ispred prijestola milosti dok se mirisni oblak tamjana uzdizao pred Bogom, tako, dok ispovijedamo svoje grijeh e i pozivamo se na djelotvornost Hristove krvi pomirenja, naše molitve se uzdižu na nebo, miomirisne zaslugama karaktera našeg Spasitelja. Bez obzira na našu nedostojnost, treba da se sjetimo da postoji Onaj koji može da uzme grijeh, i koji je voljan i nestrpljiv da spase grešnika. Svojom krvlju On je platio kaznu za sve prestupnike. Svaki grijeh priznat pred Bogom sa skrušenim srcem, On će ukloniti. „Ako vaši grijesi budu kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao grimiz, postaće kao vuna.“ (*The Review and Herald, September 29, 1896.*)

Molitve ne vrede ništa ako u srcu postoji hotimično bezakonje. — „Jer se pokazala Božja blagodat koja donosi spasenje svim ljudima. Poučila nas je da se odrekemo bezbožnosti i svjetskih želja i da razborito, pravedno i odano Bogu živimo usred ovog sadašnjeg doba.“ Hristos kaže: „Budite dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš koji je na nebesima.“ Na šta se odnose vaše molitve dok gledate na bezakonje u svojim srcima? Ukoliko ne napravite temeljnu promjenu, uskoro ćete se umoriti

od ukora, kao što su to učinili sinovi Izraelovi; i, poput njih, odmetnućete se od Boga. Neki od vas riječima priznaju ukor, ali ga ne prihvatate u srcu. Nastavljate isto kao i prije, samo što ste manje podložan uticaju Duha Božjeg, postajete sve više zaslijepljeni, imate manje mudrosti, manje samokontrole, manje moralne snage i manje revnosti i uživanja za upražnjavanje religije; i, osim ako se ne obratite, konačno ćete u potpunosti ostaviti svoj oslonac na Boga. Niste napravili odlučne promjene u svom životu kada je došao ukor, jer niste vidjeli i shvatili svoje mane karaktera i veliki kontrast između vašeg života i Hristovog života. Vaša je politika bila da se stavite u poziciju u kojoj ne biste u potpunosti izgubili povjerenje svoje braće. (*Testimonies for the Church 4:332.*)

Molitva ne zamjenjuje poslušnost. — Postoje uslovi za ispunjenje Božjih obećanja, a molitva nikada ne može zamijeniti dužnost. „Ako me volite“, kaže Hristos, „držite moje upute.“ „Ko ima moja uputstva i drži ih, taj me voli. A ko voli mene, njega će voljeti moj Otac, i ja ću ga voljeti i objaviću mu se.“ Jovan 14:15, 21. Oni koji upućuju svoje molbe Bogu, polažući pravo na njegovo obećanje, a ne ispunjavaju uslove, vrijeđaju Jehovu. Oni donose ime Hristovo kao svoj autoritet za ispunjenje obećanja, ali ne čine ono što bi pokazalo vjeru u Hrista i ljubav prema Njemu.

Mnogi odustaju od uslova prihvatanja kod Oca. Moramo pomno ispitati djelo povjerenja kojim se približavamo Bogu. Ako smo neposlušni, donosimo Gospodu novčanicu za unovčenje kada nismo ispunili uslove koji bi nam je učinili isplativom. Predstavljamo Bogu njegova obećanja i molimo Ga da ih ispuni, kada bi čineći tako osramotio svoje ime.

Obećanje je: „Ako ostanete u meni, i moje riječi ostanu u vama, tražite šta želite, i biće vam.“ Jovan 15:7. I Jovan izjavljuje: „Po ovome znamo da Ga poznajemo, ako držimo Njegova

uputstva. Onaj koji kaže: Poznajem ga, a upute njegove ne drži, lažov je i istine nema u njemu. Ali ko drži Njegovu riječ, u njemu je zaista ljubav Božja savršena.“ 1. Jovanova 2:3-5. (*Christ's Object Lessons, 143, 144.*)

Moramo vjerovati da Bog čuje i onda živjeti naše molitve. — Djeca i mladi mogu doći Isusu sa svojim teretima i nedoumicama, i znati da će On poštovati njihovo pozivanje na Njega i dati im upravo ono što im je potrebno. Budite ozbiljni; budite odlučni. Predstavite Božje obećanje, a onda bez sumnje vjerujte. Nemojte čekati da osjetite posebne emocije prije nego što pomislite da je Gospod odgovorio. Nemojte označavati neki poseban način na koji Gospod mora raditi za vas prije nego što povjerujete da primete stvari koje tražite od Njega; ali vjerujte Njegovoj riječi, i prepustite cijelu stvar u ruke Gospoda, sa punom vjerom da će vaša molitva biti uvažena, a odgovor će doći u isto vrijeme i na način na koji vaš nebeski Otac vidi je za vaše dobro; a zatim živite svoje molitve. Hodajte ponizno i nastavite dalje. (*Messages to Young People, 123.*)

Molite za milost da se oduprete iskušenju. — U svakodnevnom životu naići ćete na iznenadna iznenađenja, razočaranja i iskušenja. Šta kaže riječ? „Oduprite se đavolu“, čvrstim oslanjanjem na Boga, „i on će pobjeći od vas. Približite se Bogu, i On će se približiti vama.“ „Neka se uhvati za Moju snagu, da sklopi mir sa Mnom; i on će sklopiti mir sa Mnom.“ Gledajte na Isusa u svako vrijeme i na svakom mjestu, uznoseći tihiu molitvu iz iskrenog srca da znate kako vršiti Njegovu volju. Onda kada neprijatelj dođe kao potop, Duh Gospodnji će podići zastavu za vas protiv neprijatelja. Kada ste skoro spremni da popustite, da izgubite strpljenje i samokontrolu, da budete kruti i osuđivački, da nađete krivicu i optužite – to je vrijeme da pošaljete u nebo molitvu: „Pomozi mi, Bože, da se oduprem iskušenju, da izbacim svu gorčinu i gnjev i zlobu iz svog srca. Daj mi svoju

krotost, svoju poniznost, svoju dugotrpljivost i svoju ljubav. Ne ostavljaj me da obeščaćujem svog Otkupitelja, da pogrešno tumačim riječi i motive svoje žene, moje djece i moje braće i sestara u vjeri. Pomozi mi da budem ljubazan, sažaljiv, nježan, oprostiv. Pomozi mi da budem pravi domaćin u svom domu i da drugima predstavljam Hristov karakter.“ (*The Adventist Home, 214, 215.*)

Znamo da opasnosti i iskušenja koja prijete mladima u današnje vrijeme nisu malobrojne ili male... Živimo u doba kada je potrebna stalna budnost i molitva da se odupremo zlim pozivima. Božja dragocjena Riječ je mjerilo za mlade koji bi htjeli biti odani Kralju nebeskom. Neka proučavaju Sveto pismo. Neka zapamte tekst za tekstom i steknu znanje o onome što je Gospod rekao... I u iskušenju neka omladina širi Riječ Božju pred sobom, i ponizna srca i u vjeri, traže od Gospoda mudrost da otkriju Njegov put, i snagu da njime hode...

Neka naši mladići započnu rat protiv svake navike koja ima najmanju opasnost da odvede dušu od dužnosti i odanosti. Neka odrede časove za molitvu, nikada ih ne zanemarujući ako se to može izbjeći. Ako izađu u borbu sa svojim opakim navikama prepuštenim kao i prije nego što su ispovijedali zajedništvo s Hristom, uskoro će postati lak plijen Sotoninim lukavstvima. Ali naoružani Božjom Riječju, držeći je u srcu i umu, izaći će neozlijeđeni iz svih napada Božjih ili ljudskih neprijatelja. (*My Life Today, 315.*)

Poglavlje 8— Preovlađujuća molitva

Ne odustajte od Božjih obećanja. — Svaki svetac koji dolazi Bogu sa pravim srcem, i sa vjerom mu pošalje svoje iskrene molbe, dobiće odgovor na svoje molitve. Vaša vjera ne smije odustati od obećanja Božjih, ako ne vidite ili ne osjetite trenutni odgovor na svoje molitve. Ne bojte se vjerovati Bogu. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i dobićete.“ Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar svojim svetima koji hodaju uspravno. Čovjek griješi i iako se njegove molbe upućuju iz poštenog srca, on ne traži uvijek stvari koje su dobre za njega ili koje će proslaviti Boga. Kada je to tako, naš mudri i dobri Otac čuje naše molitve i odgovoriće, ponekad odmah; ali On nam daje stvari koje su za naše najbolje dobro i Njegovu slavu. Bog nam daje blagoslove; kada bismo mogli da pogledamo u Njegov plan, jasno bismo vidjeli da On zna šta je najbolje za nas i da su naše molitve uslišene. Ništa štetno se ne daje, već blagoslov koji nam je potreban, umjesto nečega što smo tražili, što ne bi bilo dobro za nas, već za našu štetu.

Vidjela sam da ako ne osjetimo trenutne odgovore na naše molitve, trebamo se čvrsto držati svoje vjere, ne dozvoliti da uđe nepovjerenje, jer će nas to odvojiti od Boga. Ako se naša vjera pokoleba, nećemo primiti ništa od Njega. Naše povjerenje u Boga treba biti jako; a kada nam je najpotrebnije, blagoslov će pasti na nas kao pljusak kiše. (*Testimonies for the Church 1:120, 121.*)

Naše molitve treba da budu iskrene i uporne. — Bog ne kaže: Traži jednom i dobićeš. On nam nalaže da tražimo. Neumorno ustrajte u molitvi. Uporno traženje dovodi molioca u ozbiljniji stav i daje mu povećanu želju da dobije ono što traži.

Hristos je rekao Marti na Lazarevom grobu: „Zar ti nisam rekao da ćeš vidjeti Božju slavu ako budeš vjerovala.“ Jovan 11:40.

Ali mnogi nemaju živu vjeru. Zbog toga ne vide više od Božje sile. Njihova slabost je rezultat njihovog nevjerovanja. Oni imaju više vjere u svoj vlastiti rad nego u djelovanje Božje za njih. Oni sami sebe uzimaju na čuvanje. Oni planiraju i smišljaju, ali se malo mole i imaju malo stvarnog povjerenja u Boga. Oni misle da imaju vjeru, ali to je samo impuls trenutka. Ne uspijevajući da shvate vlastitu potrebu, ili Božju spremnost da daje, oni ne ustraju u ispunjavanju svojih zahtjeva pred Gospodom.

Naše molitve trebaju biti jednako usrdne i uporne kao što je bila molba prijatelja u nevolji koji je tražio hljebove u ponoć. Što usrdnije i postojanije tražimo, to će biti bliže naše duhovno jedinstvo s Hristom. Primićemo veće blagoslove jer smo povećali vjeru.

Naš dio je da se molimo i vjerujemo. Pazite na molitvu. Gledajte i saradujte s Bogom koji čuje molitvu. Imajte na umu da smo „mi saradnici sa Bogom“. 1. Korinćanima 3:9. Govorite i postupajte u skladu sa svojim molitvama. Za vas će biti beskonačna razlika da li će proba dokazati da je vaša vjera iskrena ili će pokazati da su vaše molitve samo forma. (*Christ's Object Lessons, 145, 146.*)

Usrdna molitva mnogo pomaže. — Molitva koja dolazi iz iskrenog, vjerujućeg srca je djelotvorna, usrdna molitva koja mnogo koristi. Bog ne uslišava uvijek naše molitve kako očekujemo, jer možda ne tražimo ono šta bi bilo za naše najveće dobro; ali u svojoj beskrajnoj ljubavi i mudrosti On će nam dati ono što nam je najpotrebnije. (*Testimonies for the Church 4:531.*)

Nemojte prerano pustiti Božju ruku. — Upitala sam anđela zašto u Izraelu više nema vjere i sile. Rekao je: „Prerano ste pustili ruku Gospodnju. Pritisni svoje molbe do prijestola i drži se snažnom vjerom. Obećanja su sigurna. Vjerujte da

dobijate stvari koje tražite, i imaćete ih.“ Tada mi je ukazano na Iliju. Bio je podložan strastima kao i mi, i usrdno se molio. Njegova vjera je izdržala probu. Sedam puta se pomolio pred Gospodom, i konačno je oblak bio viđen. Vidjela sam da smo sumnjali u sigurna obećanja i da smo ranili Spasitelja našim nedostatkom vjere. Anđeo je rekao: „Opaši oklop oko sebe, i iznad svega uzmi štit vjere; jer će to čuvati srce, sam život, od ognjenih strijela zlog.“ Ako neprijatelj može navesti očajnike da skinu pogled s Isusa, gledaju u sebe i zadrže se na vlastitoj nedostojnosti, umjesto da se zadrže na Isusovoj dostojnosti, Njegovoj ljubavi, Njegovim zaslugama i Njegovom velikom milosrđu, on će skinuti njihov štit vjere i postići svoj cilj; oni će biti izloženi njegovim vatrenim iskušenjima. Slabi bi stoga trebali gledati u Isusa i vjerovati u Njega; oni tada ispoljavaju vjeru. (*Early Writings, 73.*)

Neumorno ustrajte u molitvi. — Kada čovjek iznese intenzivnu usrdnu molitvu Bogu (Isus Hrist je jedino ime dato pod nebom pomoću kojeg se možemo spasiti), postoji u tom intenzitetu i ozbiljnosti zavjet od Boga da će On odgovoriti na tu molitvu u izobilju, iznad svega što možemo tražiti ili misliti. Ne moramo se moliti samo u ime Isusovo, već nadahnućem i rasplamsavanjem Duha svetoga. Ovo objašnjava na šta se misli kada se kaže: „Sam se Duh zalaže za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Molbe se moraju ponuditi u iskrenoj vjeri. Tada će stići do prijestola milosti. Neumorno ustrajte u molitvi. Bog ne kaže, moli se jednom, a ja ću ti odgovoriti. Njegova riječ je molite, budite sada u molitvi, vjerujući da imate stvari koje tražite i da ćete ih dobiti; Ja ću vam odgovoriti. (*The Gospel Herald, May 28, 1902.*)

Ozbiljna, žarka molitva je potrebna, ne slabe, lišene duha, molitve. — Potrebna je molitva – najusrdnija, žarka, agonizirajuća molitva – onakva molitva koju je David uputio kada

je uzviknuo: „Kao što jelen žudi za potocima, tako žudi duša moja za tobom, Bože.“ „Čeznuo sam za zapovijestima Tvojim;“ „Čeznuo sam za Tvojim spasenjem.“ „Duša moja čezne, da, čak i klone za dvorovima Gospodnjim: srce moje i tijelo moje vapije za Bogom živim.“ „Moja se duša slomila od čežnje koju ima za Tvojim sudovima.“ Ovo je duh rvačke molitve, kakav je posjedovao kraljevski psalmista.

Danilo se molio Bogu, ne uzdižući se niti tražeći bilo kakvu dobrotu: „O Gospode, čuj; O Gospode, oprosti; Gospode, slušaj i čini; Ne odgađaj, radi sebe, o moj Bože.“ To je ono što Jakov naziva efikasnom, usrdnom molitvom. O Hristu se kaže: „I u mucu se usrdnije molio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog veličanstva su slabe, lišene duha molitve koje se prinose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima iskrenu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom. (*Testimonies for the Church 4:534.*)

Preovlađujuća molitva ne mora uključivati suze i borbe. — Ima mnogo duša koje se bore za posebne pobjede i posebne blagoslove da bi mogli učiniti neku veliku stvar. U tu svrhu oni uvijek osjećaju da moraju voditi mučnu borbu u molitvi i suzama. Kada ove osobe istražuju Sveto pismo molitvom da bi upoznale izraženu Božju volju, a zatim izvršavaju Njegovu volju iz srca bez ikakve rezerve ili samopopuštanja, naći će odmor. Sve muke, sve suze i borbe, neće im donijeti blagoslov za kojim čeznu. Ja se mora potpuno predati. Oni moraju obavljati djelo koje se predstavlja, prisvajajući obilje Božje milosti koja je obećana svima koji traže u vjeri. (*Testimonies for the Church 9:165.*)

Usrdna, stalna molitva je neophodna. — Ako je Spasitelj ljudi, Sin Božji, osjećao potrebu za molitvom, koliko bi nekako, grešni smrtnici više trebali osjećati neophodnost usrdne, stalne molitve. Naš nebeski Otac čeka da nam podari punoću

svog blagoslova. Naša je privilegija da pijemo uglavnom na izvoru bezgranične ljubavi. Kakvo je čudo što se tako malo molimo! Bog je spreman i voljan da čuje iskrenu molitvu najskromnije svoje djece, a ipak postoji mnogo očigledne nevoljnosti s naše strane da objavimo svoje želje Bogu. Šta mogu da misle nebeski anđeli o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima koja su podložna iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu da zatraže ili misle, a oni se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; pa ipak, djeca zemaljska, kojima je toliko potrebna pomoć koju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva.

Tama zloga zatvara one koji zanemaruju molitvu. Prošaptana neprijateljska iskušenja mame ih na grijeh; a sve je to zato što ne koriste privilegije koje im je Bog dao u božanskom određivanju molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božiji oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta, gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja prijeti nam opasnost da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik neprestano nastoji da zapreči put do Prijestola milosti, da ne bismo usrdnom molbom i vjerom zadobili milost i silu da se odupremo iskušenju. (*Steps to Christ, 94.*)

Poput Jakova, rvajte se u molitvi. — Budite ozbiljni, budite iskreni. Usrdna molitva mnogo pomaže. Kao Jakov, rvajte se u molitvi. Mučite se. Isus je, u vrtu, znojio velike kapi krvi; morate se potruditi. Ne napuštajte svoj kutak dok se ne osjetite jakim u Bogu; onda bdijte, i sve dok bdijete i molite, možete zadržati ove zle smetnje, a Božja milost se može i pojaviti se u vama. (*Testimonies for the Church 1:158.*)

Jakov je pobijedio jer je bio uporan i odlučan. Njegovo iskustvo svjedoči o snazi uporne molitve. Sada treba da naučimo ovu lekciju preovlađujuće molitve, nepopustljive vjere. Najveće pobjede Hristove crkve ili pojedinca hrišćanina nisu one koje su stečene talentom ili obrazovanjem, bogatstvom ili naklonošću ljudi. To su one pobjede koje se postižu u odaji za audijenciju s Bogom, kada se iskrena, mučna vjera uhvati za moćnu ruku moći.

Oni koji nisu voljni da napuste svaki grijeh i da usrdno traže Božji blagoslov, neće ga dobiti. Ali svi koji se budu pridržavali Božjih obećanja kao što je to učinio Jakov, i budu tako ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. (*Patriarchs and Prophets, 203.*)

Borite se u molitvi dok ne dođe pobjeda. — Bog će nam biti sve što Mu dopustimo. Naše slabe, polovične molitve neće nam donijeti povratak s neba. Oh, moramo da pritisnemo naše peticije! Tražite u vjeri, čekajte u vjeri, primajte u vjeri, radujte se u nadi, jer svako koji traži nalazi. Budite ozbiljni u tom pitanju. Tražite Boga svim srcem. Ljudi ulažu dušu i ozbiljnost u sve što poduzmu u zemaljskim stvarima, sve dok se njihov trud ne okruni uspjehom. Sa velikom ozbiljnošću naučite zanat traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao, a uz istrajan, odlučan napor imaćete Njegovo svjetlo i Njegovu istinu i Njegovu bogatu milost.

Iskreno, u gladi duše, vičite za Bogom. Borite se s nebeskim agencijama dok ne pobijedite. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke, dušu, tijelo i duh, i odlučite da budete Njegova ljubazna, posvećena agencija, podstaknuta Njegovom voljom, kontrolisana Njegovim umom, prožeta Njegovim Duhom.

Recite Isusu svoje želje iskrenošću svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugu polemiku s Bogom ili da propovijedate Bogu, već sa srcem žalosnim zbog svojih grijeha, recite: „Spasi

me, Gospode, ili ću propasti.“ Ima nade za takve duše. Tražiće, pitaće, kućaće i naći će. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, doživjećete blagoslov Hristovog mira. (*Our High Calling*, 131.)

Molite se bez prestanka. — U radu čuvanja srca moramo biti brzi u molitvi, neumorni u molbi za pomoć prijestolu milosti. Oni koji uzmu ime hrišćanin treba da priđu Bogu ozbiljno i ponizno, moleći za pomoć. Spasitelj nam je rekao da se molimo bez prestanka. Hrišćanin ne može uvijek biti u poziciji molitve, ali njegove misli i želje uvijek mogu biti naviše. Naše samopouzdanje bi nestalo, da smo manje pričali i više se molili. (*Sons and Daughters of God*, 99.)

Svaki dah treba da bude molitva. — Razlog zašto su mnogi prepušteni sami sebi na mjestima iskušenja je taj što ne postavljaju Gospoda uvijek ispred sebe. Kada dopustimo da se naše zajedništvo s Bogom prekine, naša odbrana se udaljava od nas. Neće vam sve vaše dobre nakane i dobre namjere omogućiti da se oduprete zlu. Morate biti muškarci i žene molitve. Vaše molbe ne smiju biti slabe, povremene i nestalne, već ozbiljne, uporne i stalne. Nije uvijek potrebno klanjati se na koljenima da bi se molili. Njegujte naviku da razgovarate sa Spasiteljem kada ste sami, kada hodate i kada ste zauzeti svojim svakodnevnim radom. Neka se srce neprestano uzdiže u tihoj molbi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Neka svaki dah bude molitva. (*The Ministry of Healing*, 510, 511.)

Molite s nepokolebljivom vjerom. — Molite, da, molite se s nepokolebljivom vjerom i povjerenjem. Anđeo saveza, čak i naš Gospod Isus Hristos, je Posrednik koji obezbjeđuje prihvatanje molitava Njegovih vjernika. (*Testimonies for the Church* 8:179.)

Dodite hrabro u molitvi. — Zašto se ne molite kao da imate savjest bez prestupa, i mogli bi doći do prijestola milosti

u poniznosti, ali sa svetom smjelošću, podižući svete ruke bez gnjeva i sumnje? Nemojte se klanjati i pokrivati svoja lica kao da postoji nešto što želite da sakrijete; već podignite oči svoje prema nebeskoj svetinji, gdje Hristos Posrednik vaš stoji pred Ocem da prikaže vaše molitve, pomiješane sa svojom vlastitom zaslugom i besprekornom pravednošću, kao mirisni tamjan.

Pozvani ste da dođete, da pitate, da tražite, da kucate; i sigurni ste da nećete doći uzalud. Isus kaže: „Tražite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se: jer svako koji ište prima; i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“ Matej 7:7, 8. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 241, 242.)

Ursdna molitva se uzdiže kao mirisni uticaj. — Oni su dragovoljno podnosili teškoće i oskudicu, i bdjeli su i molili se za uspjeh djela. Njihovi darovi i žrtve izražavaju žarku zahvalnost i hvalu njihovih srca Onome koji ih je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo. Nijedan više mirisni uticaj ne može se uzdići na nebo. Njihove molitve i milostinja dolaze kao spomen pred Bogom. (*Selected Messages 2:212.*)

Dva ljupka heruvima, po jedan na svakom kraju kovčega, stajala su raširenih krila iznad njega i dodirivala se iznad Isusove glave dok je stajao pred prijestolom milosti. Njihova lica bila su okrenuta jedno prema drugom i gledali su prema dolje ka kovčegu, predstavljajući svu anđeosku vojsku koja sa zanimanjem gleda na Božji zakon. Između heruvima bila je zlatna kadionica, i dok su molitve svetaca, uznesene u vjeri, dolazile do Isusa, i On ih je predstavljao svom Ocu, iz tamjana se podigao oblak mirisa koji je izgledao kao dim najljepših boja. Iznad mjesta gdje je Isus stajao, pred kovčegom, bila je izuzetno svijetla slava na koju nisam mogla da gledam; izgledalo je kao Božji tron. Dok je tamjan uzašao Ocu, sjajna slava je došla sa prijestola Isusu, i od Njega je izlivena na one čije su molitve došle kao slatki

tamjan. Svjetlost se izlila na Isusa u bogatom obilju i zasjenila prijesto milosti, a voz slave ispunio je hram. Nisam mogla dugo gledati na tu nevjerovatnu svjetlost. Nijedan jezik to ne može opisati. Bila sam preplavljena i okrenula sam se od veličanstva i slave prizora. (*Early Writings, 252.*)

Treba da oponašamo Hristov primjer uporne molitve.

— Hristova snaga je bila u molitvi. On je uzeo čovječanstvo, i On je ponio naše slabosti i postao grijeh za nas. Hrist se povlačio u gajeve ili planine sa svijetom i svim ostalim zatvorenim. Bio je sam sa svojim Ocem. Sa velikom ozbiljnošću, On je izlio svoje molbe i uložio svu snagu svoje duše u hvatanje za ruku Beskonačnog. Kada bi nova i velika iskušenja bila pred Njim, On bi se iskrao u samoću planina i čitavu noć bi proveo u molitvi svom Nebeskom Ocu.

Kako je Hrist naš primjer u svemu, ako oponašamo Njegov primjer u ozbiljnoj, istrajnoj molitvi Bogu da imamo snage u ime Onoga koji nikada nije popustio pred Sotoninim iskušenjima da se odupremo lukavstvima lukavog neprijatelja, nećemo biti nadvladani od njega. (*The Youth's Instructor, April 1, 1873.*)

Uporan trud i molitva pripremaju nas za svakodnevne obaveze. — Oni koji traže Boga u tajnosti govoreći Gospodu svoje potrebe i moleći se za pomoć, neće se uzaludno moliti. „Otac tvoj koji gleda u tajnosti, nagradiće te javno.“ Dok činimo Hrista našim svakodnevnim pratiocem, osjećaćemo da su sile nevidljivog svijeta svuda oko nas; i gledajući u Isusa postaćemo asimilirani s Njegovim likom. Gledajući postajemo promijenjeni. Karakter je omekšan, profinjen i oplemenjen za nebesko kraljevstvo. Siguran rezultat našeg odnosa i zajedništva s našim Gospodom biće povećanje pobožnosti, čistote i žara. U molitvi će biti rastuća inteligencija. Primamo božansko obrazovanje, a to je ilustrovano u životu marljivosti i revnosti.

Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu

podršku, njegovu moć, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti, uzvišene svrhe djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. Održavajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše druž enje s njima prenesemo na druge svjetlo, mir, spokoj koji vladaju u našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, sjedinjena s upornim naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 85.*)

Ništa što bi nas odvratilo od proučavanja Biblije i usrdne molitve. — Neka ništa, koliko god drago, koliko god voljeno, ne obuzima vaš um i naklonost, odvrćući vas od proučavanja Božje riječi ili od usrdne molitve. Pazite na molitvu. Živite svoje zahtjeve. (*Testimonies for the Church 8:53.*)

Preovlađujuća molitva uključuje vjeru. — Drugi element preovlađujuće molitve je vjera. „Onaj koji dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže.“ Jevrejima 11:6. Isus je rekao svojim učenicima: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete.“ Marko 11:24. (*Steps to Christ, 96.*)

Vjera je suštinski element preovlađujuće molitve. „Onaj koji dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže.“ „Šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ Jevrejima 11:6; 1. Jovanova 5:14, 15. Sa Jakovljevom istrajnom vjerom, s nepopustljivom Ilijinom upornošću, možemo iznijeti naše molbe Ocu, tvrdeći sve što je On obećao. Čast Njegovog prijestola uložena je u ispunjenje Njegove riječi. (*Prophets and Kings, 157, 158.*)

Molitva daje dokaz našeg pouzdanja u Boga. — Gospod kaže: „Prizovite me u dan nevolje.“ Psalam 50:15. On

nas poziva da mu predstavimo naše nedoumice i potrebe, kao i našu potrebu za božanskom pomoći. On nam poručuje da budemo brzi u molitvi. Čim se pojave poteškoće, trebamo Mu ponuditi naše iskrene, usrdne molbe. Svojim neodlučnim molitvama svjedočimo o našem snažnom povjerenju u Boga. Osjećaj naše potrebe navodi nas da se iskreno molimo, a naš nebeski Otac je dirnut našim molbama. (*Christ's Object Lessons, 172.*)

Bog odgovara na usrdne molitve. — Bog će nam ispuniti želju našeg srca samo ako tražimo u iskrenoj molitvi. (*Gospel Workers, 255.*)

Nakon molitve, nastavite tražiti obećanje. — Nakon molitve, ako se odgovor ne ostvari odmah, nemojte se umoriti od čekanja i ne postanite nestabilni. Nemojte se pokolebati. Držite se obećanja: „Vjieran je Onaj koji vas poziva, koji će to i učiniti.“ Poput istrajne udovice, podstičite svoj slučaj, budite čvrsti u svojoj namjeri. Da li je cilj važan i od velike važnosti za vas? Svakako jeste. Onda se ne pokolebajte, jer vaša vjera može biti iskušana. Ako je stvar koju želite vrijedna, ona je vrijedna snažnog, ozbiljnog truda. Imate obećanje; bdijte i molite. Budite postojani i molitva će biti uslišena; jer nije li Bog taj koji je obećao? Ako vas nešto košta da ga nabavite, više ćete ga cijeniti kada ga dobijete. Jasno vam je rečeno da ako se pokolebate ne morate misliti da ćete primiti išta od Gospoda. Ovdje se daje upozorenje da se ne umorite, već da čvrsto počivate na obećanju. Ako tražite, On će vam dati velikodušno bez prekorevanja. (*Testimonies for the Church 2:131.*)

Bog nas neće odbaciti prazne. — Kad nas stignu iskušanja i probe, idimo k Bogu i patimo s Njim u molitvi. On nas neće odbaciti prazne, već će nam dati milost i snagu da pobijedimo i slomimo moć neprijatelja. (*Early Writings, 46.*)

Molitva bez žive vjere ništa ne koristi. — Vjera nije osjećaj. „Vjera je suština onoga čemu se nadamo, dokaz stvari

koje se ne vide.“ [Jevrejima 11:1.] Prava vjera ni u kom smislu nije povezana s umišljenošću. Samo onaj ko ima pravu vjeru je siguran od umišljenosti, jer je drskost Sotonina krivotvorina vjere.

Vjera traži Božja obećanja i donosi plod u poslušnosti. Drskost takođe polaže pravo na obećanja, ali ih koristi kao što je Sotona učinio, da opravda prestup. Vjera bi navela naše praroditelje da vjeruju u Božju ljubav i da slušaju Njegove zapovijesti. Drskost ih je navela da prekrše Njegov zakon, vjerujući da će ih Njegova velika ljubav spasiti od posljedica njihovog grijeha. Nije vjera ta koja traži naklonost Neba bez ispunjavanja uslova pod kojima se milost daje. Istinska vjera ima svoje temelje u obećanjima i odredbama Svetog pisma.

Govoriti o vjeri na ležeran način, moliti se bez gladi duše i žive vjere, ništa ne pomaže. Nominalna vjera u Hrista, koja Ga prihvata samo kao Spasitelja svijeta, nikada ne može doneti iscjeljenje duši. Vjera koja je na spasenje nije puki intelektualni pristanak na istinu. Onaj ko čeka na kompletno znanje prije nego što ispolji vjeru, ne može primiti blagoslov od Boga.

Nije dovoljno vjerovati o Hristu; moramo vjerovati u Njega. Jedina vjera koja će nam koristiti je ona koja Ga prihvata kao ličnog Spasitelja; koja prisvaja Njegove zasluge nama samima. Mnogi drže vjeru kao mišljenje. Ali spasonosna vjera je transakcija kojom se oni koji primaju Hrista pridružuju zavjetnom odnosu s Bogom. Istinska vjera je život. Živa vjera znači povećanje snage, pouzdano povjerenje, pomoću kojeg duša postaje pobjednička sila. (*Gospel Workers*, 260, 261.)

Molitva će pobijediti Sotonu. — Molitva vjere je velika snaga hrišćana i sigurno će pobijediti Sotonu. Zbog toga on insinuirao da nemamo potrebu za molitvom. Ime Isusa, našeg Zastupnika, on mrzi; a kada Mu iskreno pritekemo za pomoć, Sotonina vojska je uznemirena. Njegovoj svrsi dobro služi ako

zanemarimo molitvu, jer se tada njegova lažna čuda lakše primaju. (*Testimonies for the Church 1:296.*)

Molitva donosi najveće pobjede. — Najveće pobjede ostvarene za Božje djelo nisu rezultat mukotrpne rasprave, širokih mogućnosti, širokog uticaja ili obilja sredstava; one se dobijaju u odaji za audijenciju kod Boga, kada se ljudi sa ozbiljnom, mučnom vjerom drže moćne ruke sile. (*Gospel Workers, 259.*)

Poglavlje 9—Snaga molitve

Molitva donosi povećanu duhovnu snagu. — Oni koji traže Boga u tajnosti govoreći Gospodu svoje potrebe i moleći se za pomoć, neće se uzaludno moliti. „Otac tvoj koji gleda u tajnosti, nagradiće te javno.“ Dok činimo Hrista našim svakodnevnim pratiocem, osjećaćemo da su sile nevidljivog svijeta svuda oko nas; i gledajući u Isusa postaćemo asimilirani s Njegovim likom. Gledajući postajemo promijenjeni. Karakter je omekšan, profinjen i oplemenjen za nebesko kraljevstvo. Siguran rezultat našeg odnosa i zajedništva s našim Gospodom biće povećanje pobožnosti, čistote i žara. U molitvi će biti rastuća inteligencija. Mi primamo božansko obrazovanje, a to je ilustrovano u životu marljivosti i revnosti. Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu podršku, njegovu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti, uzvišene ciljeve djelovanja i stalnu glad i žed za pravednošću. Održavajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše druženje s njima prenesemo na druge svjetlo, mir, spokoj koji vladaju u našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, sjedinjena s upornim naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne dužnosti i održava duh u miru u svim okolnostima. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 85.*)

Snaga i milost se mogu naći u molitvi. Iskrena ljubav treba da bude vladajući princip srca. (*The Adventist Home, 127.*)

Posvetite svoj um duhovnim stvarima. Čuvajte svoj um od zadržavanja na sebi. Njegujte zadovoljan, vedar duh. Previše pričate o nevažnim stvarima. Ne dobijate duhovnu snagu od toga. Kada bi se snaga utrošena u razgovoru posvetila molitvi, primili biste duhovnu snagu i u svom biste srcu stvarali melodiju

Bogu. (*Testimonies for the Church 2:434, 435.*)

Najveći blagoslov koji Bog može dati čovjeku je duh usrdne molitve. Cijelo je nebo otvoreno pred čovjekom molitve. Hristovi ambasadori će imati silu sa ljudima nakon što su, uz usrdnu molbu, izašli pred Boga. (*The Review and Herald, October 20, 1896.*)

Ne cijenimo snagu molitve kako bismo trebali. — Mi ne cijenimo snagu i djelotvornost molitve onako kako bismo trebali. Molitva i vjera će učiniti ono što nijedna sila na zemlji ne može postići. Rijetko smo, u svakom pogledu, dva puta stavljeni u istu poziciju. Stalno imamo nove scene i nova iskušenja kroz koja prolazimo, gdje prošlo iskustvo ne može biti dovoljan vodič. Moramo imati stalnu svjetlost koja dolazi od Boga. (*The Ministry of Healing, 509.*)

Molitva nas drži u Božjoj moći. — Snaga stečena u molitvi Bogu pripremiće nas za naše svakodnevne dužnosti. Iskušenja kojima smo svakodnevno izloženi čine molitvu neophodnošću. Da bi nas mogla održati Božja sila kroz vjeru, želje uma treba da se neprestano uzdižu u tihoj molitvi. Kada smo okruženi uticajima koji su sračunati da nas odvedu od Boga, naše molbe za pomoć i snagu moraju biti neumorne. Ukoliko to nije tako, nikada nećemo uspjeti slomiti gordost i nadvladati moć iskušenja na grešna popuštanja koja nas drže dalje od Spasitelja. Svjetlost istine, koja posvećuje život, otkriće primaocu grešne strasti njegovog srca koje teže ovladavanju i zbog kojih je potrebno da istegne svaki nerv i napregne sve svoje moći da se odupre Sotoni da bi mogao da pobijedi kroz Hristove zasluge. (*Messages to Young People, 248.*)

Božanska moć čeka one koji je žele. — Vi možete imati dubok i postojan osjećaj za vječne stvari i ljubav prema čovječanstvu koju je Hrist pokazao u svom životu. Bliska veza sa nebom će dati pravi ton vašoj vjernosti i biće temelj vašeg uspjeha.

Vaš osjećaj zavisnosti će vas natjerati na molitvu, a osjećaj dužnosti vas pozvati na napor. Molitva i trud, trud i molitva, biće posao vašeg života. Morate se moliti kao da su efikasnost i pohvale zaslužni od Boga, a rad kao da je vaša dužnost. Ako želite silu, možete je imati; čeka da je pozovete. Samo vjerujte u Boga, vjerujte mu na riječ, postupajte vjerom i blagoslovi će doći. (*Testimonies for the Church 4:538, 539.*)

Čak i kratka molitva može donijeti duhovnu snagu. — „Pomolio sam se“, rekao je on [Nehemija], „Bogu nebeskom.“ U toj kratkoj molitvi Nehemija se potisnuo u prisutnost Kralja nad kraljevima i pridobio na svoju stranu silu koja može preokrenuti srca kao što se rijeke vode okreću.

Moliti se onako kako se Nehemija molio u času svoje potrebe resurs je na zapovijest hrišćanina u okolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. (*Prophets and Kings, 631.*)

Molitva je tajna duhovne moći. — Molitva je disanje duše. To je tajna duhovne sile. Nikakvo drugo sredstvo milosti ne može je zamijeniti i zdravlje duše biti sačuvano.

Molitva dovodi srce u neposredan kontakt sa Izvorom života i jača tetive i mišiće religioznog iskustva. Zanimarite upražnjavanje molitve ili se uključite u molitvu grčevito, s vremena na vrijeme, kako vam se čini zgodnim, i izgubićete svoju silu u Bogu. Duhovne sposobnosti gube vitalnost, religioznom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga. (*Messages to Young People, 249, 250.*)

Molitva donosi moć od Boga. — Sila će doći od Boga čovjeku kao odgovor na molitvu vjere. (*Testimonies for the Church 4:402.*)

Molitva donosi uspjeh u sukobu s grijehom. — Molitva je od neba određeno sredstvo za uspjeh u sukobu s grijehom i u razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaji koji dolaze kao

odgovor na molitvu vjere ostvariće u duši molitelja sve za što se on zalaže. Za oprostjenje grijeha, za Duha svetoga, za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je obećao, možemo tražiti; a obećanje je: „Primićete.“ (*The Acts of the Apostles, 564.*)

Molitva se oslanja na beskrajnu moć. — Prava vjera i istinska molitva – kako su jake! One su kao dvije ruke pomoću kojih se ljudski molilac drži moći Beskonačne ljubavi. (*Gospel Workers, 259.*)

Molitva nas jača protiv Sotoninih iskušenja. — Sotona mladima predstavlja mnoga iskušenja. On igra igru života za njihove duše, i ne ostavlja ništa bez pokušaja da ih namami i upropasti. Ali Bog ih ne ostavlja da se bore bez pomoći protiv kušača. Imaju svemoćnog Pomoćnika. Daleko jači od njihovog neprijatelja je Onaj koji je na ovom svijetu i u ljudskoj prirodi susreo i pobijedio Sotonu, odupirući se svakom iskušenju koje danas dolazi mladima. On je njihov Stariji Brat. Za njih osjeća duboko i nježno interesovanje. On drži nad njima stalnu brigu i raduje se kada pokušavaju da Mu udovolje. Dok se mole, On s njihovim molitvama miješa tamjan svoje pravednosti i prinosi ih Bogu kao miomirisnu žrtvu. U Njegovoj snazi mladi mogu podnijeti čvrstinu kao dobri vojnici krsta. Ojačani Njegovom snagom, osposobljeni su da dostignu visoke ideale pred sobom. Žrtva prinesena na Kalvariji je zalag njihove pobjede. (*Messages to Young People, 95, 96.*)

Naše molitve dopiru do Božjeg prijestola. — Vašim žarkim molitvama vjere možete pokrenuti ruku koja pokreće svijet. Možete naučiti svoju djecu da se učinkovito mole dok kleče pored vas. Neka se vaše molitve uzdignu do prijestola Božjeg: „Poštedi narod svoj, Gospode, i ne daj na sramotu baštinu svoju, da neznabošci vladaju nad njima; zašto da govore među ljudima: Gdje je Bog njihov?“

Bog je na djelu. On čini čuda, i iako je visok i uzdignut, molitva može doseći Njegov prijesto. Onaj koji okreće i obrće, Onaj koji može činiti čudesne stvari, gledaće na skrušenu molitvu vjere od najponiznije svoje djece. (*The Review and Herald, April 23, 1889.*)

Naši glasovi dopiru do Božjeg uha. — Riječ koja je izgovorena Isusu na Jordanu: „Ovo je Sin moj voljeni, koji je po mojoj volji“, obuhvata čovječanstvo. Bog se obratio Isusu kao našem predstavniku. Uz sve naše grijehe i slabosti, nismo odbačeni kao bezvrijedni. „On nas je učinio prihvaćenima u Voljenom.“ Efescima 1:6. Slava koja je počivala na Hristu je zalag ljubavi Božije prema nama. Govori nam o snazi molitve – kako ljudski glas može doprijeti do Božjeg uha, a naše molbe nailaze na prihvatanje u nebeskim sudovima. Grijehom je zemlja bila odsječena od neba i otuđena od svog zajedništva; ali Isus je ponovo povezo sa sferom slave. Njegova ljubav je zaokružila čovjeka i stigla do najvišeg neba. Svjetlost koja je pala s otvorenih portala na glavu našeg Spasitelja pašće na nas dok se budemo molili za pomoć da se odupremo iskušenju. Glas koji je govorio Isusu govori svakoj vjerujućoj duši: Ovo je moje ljubljeno dijete, koje je po mojoj volji. (*The Desire of Ages, 113.*)

Moramo se boriti sa sobom u molitvi. — Hoćemo li dalje djelovati na Gospodnji način? Da li smo voljni da nas Bog uči? Hoćemo li se boriti sa Bogom u molitvi? Hoćemo li primiti krštenje Svetim Duhom? To je ono što nam je potrebno i što možemo imati u ovom trenutku. Tada ćemo izaći s porukom od Gospoda, i svjetlost istine će zasjati kao svjetiljka koja gori, dopirući do svih djelova svijeta. Ako ćemo ponizno hodati s Bogom, Bog će hodati s nama. Ponizimo svoje duše i vidjećemo njegovo spasenje. (*The Review and Herald, July 1, 1909.*)

Najveće pobjede se postižu uz usrdnu molitvu. — Jakov je pobijedio jer je bio uporan i odlučan. Njegovo iskustvo

svjedoči o snazi uporne molitve. Sada treba da naučimo ovu lekciju preovlađujuće molitve, nepopustljive vere. Najveće pobjede Hristove crkve ili pojedinca hrišćanina nisu one koje se stiču talentom ili obrazovanjem, bogatstvom ili naklonošću ljudi. To su one pobjede koje se postižu u odaji za audijenciju s Bogom, kada se iskrena, vapijuća vjera uhvati za moćnu ruku moći.

Oni koji nisu voljni da napuste svaki grijeh i da usrdno traže Božji blagoslov, neće ga dobiti. Ali svi koji se budu pridržavali Božjih obećanja kao što je to učinio Jakov, i budu tako ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. (*Patriarchs and Prophets, 203.*)

Pohvale i zahvaljivanje daju snagu našim molitvama.

— Hoće li se sve naše upražnjavanje pobožnosti sastojati od traženja i primanja? Hoćemo li uvijek misliti na svoje želje, a nikada na dobrobiti koje primamo? Hoćemo li biti primaoci Njegove blagodati i nikada ne izraziti svoju zahvalnost Bogu, nikada Ga ne hvaliti za ono što je učinio za nas? Ne molimo se previše, ali smo previše štedljivi u zahvaljivanju. Kada bi Božja ljubaznost izazvala više zahvalnosti i hvale, imali bismo mnogo više sile u molitvi. Obilovali bismo sve više i više u ljubavi Božjoj i darivali bismo više da Ga slavimo. Vi koji se žalite da Bog ne čuje vaše molitve, promijenite svoj sadašnji poredak i pomiješajte pohvale sa svojim molbama. Kada uzmete u obzir Njegovu dobrotu i milosrđe, otkrićete da će On uzeti u obzir vaše želje.

Molite se, molite se usrdno i bez prestanka, ali ne zaboravite zahvaliti. (*Testimonies for the Church 5:317.*)

Snaga molitve donosi plod našem radu za Boga. — Oni u tami zablude su otkupnina krvi Hristove. Oni su plod Njegove patnje i za njih se treba truditi. Neka naši kanvaseri znaju da oni rade za napredak Hristovog kraljevstva. On će ih poučiti dok budu krenuli na svoj od Boga postavljeni posao, da upozore

svijet na skori sud. Praćeno snagom uvjeravanja, snagom molitve, snagom ljubavi Božje, djelo evanđeliste neće, ne može, ostati bez ploda. Razmislite o interesu koji Otac i Sin imaju za ovo djelo. Kao što Otac voli Sina, tako i Sin voli one koji su Njegovi – one koji rade kao što je On radio da spasi duše koje propadaju. Niko ne treba da osjeća da je nemoćan: jer Hrist izjavljuje: „Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji.“ On je obećao da će dati ovu moć svojim radnicima. Njegova moć mora postati njihova moć. (*Colporteur Ministry, 108.*)

Sotona ne može pobijediti onoga koji se moli. — Neprijatelj ne može pobijediti poniznog učenika Hrista, onoga koji hodi u molitvi pred Gospodom. Hristos se postavlja kao zaklon, utočište od napada zloga. Dato je obećanje: „Kada neprijatelj dođe kao potop, Duh Gospodnji će podići zastavu protiv njega.“ ... Ne postoji moć u čitavoj sotonskoj sili koja može onespособiti dušu koja se uzda, u jednostavnom povjerenju, u mudrost koja dolazi od Boga. (*My Life Today, 316.*)

Molitva donosi moć da se odupremo iskušenju. — Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja, u opasnosti smo da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik neprestano nastoji da zapreči put do Prijestola milosti, da ne bismo usrdnom molbom i vjerom zadobili milost i snagu da se odupremo iskušenju. (*Steps to Christ, 95.*)

Zanemarivanje molitve i proučavanja Biblije čini nas podložnim iskušenju – Iskušenjima se često čini neodoljivim jer se, zanemarivanjem molitve i proučavanja Biblije, iskušani ne može lako sjetiti Božjih obećanja i susresti se sa Sotonom sa oružjem iz Svetog pisma. Ali anđeli su oko onih koji su voljni da budu poučeni u božanskim stvarima; a u vrijeme velike nužde, oni će se prisjetiti istina koje su im potrebne. (*The Great Controversy, 600.*)

Sotona se plaši da se molimo. — Postoji moćna sila u

molitvi. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvрати uzne-
mirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši pozivanja nebu od
najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva.
(*In Heavenly Places*, 82.)

Izvor moći u reformaciji bila je molitva. — Iz tajnog
mjestu molitve dolazila je sila koja je potresla svijet u Velikoj
reformaciji. Tamo su, sa svetim smirenjem, sluge Gospodnje
postavile svoje noge na stijenu Njegovih obećanja. Tokom borbe
u Augzburgu, Luteru „nije prošao dan a da nije posvetio najma-
nje tri sata molitvi, a bili su to sati odabrani od onih koji su bili
najpovoljniji za učenje“. U privatnosti svoje odaje čulo se kako
izliva svoju dušu pred Bogom riječima „punim obožavanja,
straha i nade, kao kad se razgovara s prijateljem.“ (*The Great
Controversy*, 210.)

Poglavlje 10—Razlozi za molitvu

Prosvjetljuje um o tome šta je istina. — Zašto ne primamo više od Onoga koji je izvor svjetlosti i moći? Očekujemo premalo. Da li je Bog izgubio ljubav prema čovjeku? Zar ova ljubav ne teče i dalje prema zemlji? Da li je izgubio želju da se pokaže jakim u korist svog naroda? Hristos će nam dati pobjedu u sukobu. Ko može sumnjati u ovo kada znamo da je odbacio svoju kraljevsku haljinu i kraljevsku krunu i došao na ovaj svijet u odori čovječanstva, da bi mogao stajati kao zamjena i jamstvo za čovjeka?

Mi ne cijenimo kako bi trebali snagu i djelotvornost molitve. „Duh pomaže i našim slabostima: jer ne znamo za šta da se molimo kako treba; ali se sam Duh zauzima za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Bog želi da mu dođemo u molitvi, kako bi mogao prosvjetliti naše umove. On jedini može dati jasne koncepcije istine. On jedini može omekšati i pokoriti srce. On može oživjeti razumijevanje da razluči istinu od zablude. On može utvrditi kolebljivi um i dati mu znanje i vjeru koja će izdržati test. Molite se onda; molite bez prestanka. Gospod koji je čuo Danilovu molitvu, čuće i tvoju ako mu se približiš kao što je Danilo. (*The Review and Herald, March 24, 1904.*)

Upoznaje nas sa Ocem. — O, poznajemo li Boga kako treba? Kakvu utjehu, kakvu radost bismo trebali imati ako bismo svakodnevno učili lekcije koje On želi da naučimo! Moramo ga upoznati eksperimentalnim znanjem. Za nas će biti korisno da provodimo više vremena u tajnoj molitvi, da se lično upoznamo sa našim nebeskim Ocem. (*Medical Ministry, 102.*)

Spaja nas jedne s drugima i sa Bogom. — Molitva nas spaja jedne s drugima i sa Bogom. Molitva dovodi Isusa na našu stranu i daje klonuloj, zbunjenoj duši novu snagu da pobijedi

svijet, tijelo i đavola. Molitva odbija napade Sotone. (*Christ's Object Lessons, 250.*)

Omogućava nam da se odupremo iskušenju. — Zašto bi Božji sinovi i kćeri oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta, gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja prijeti nam opasnost da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Neprijatelj neprestano nastoji da zapriječi put do Prijestola milosti, da ne bismo usrdnom molbom i vjerom zadobili milost i moć da se odupremo iskušenju. (*Steps to Christ, 94, 95.*)

Hristos je naša jedina nada. Dođite Bogu u ime Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Oslonite se na djelotvornost Njegove žrtve. Pokažite da je Njegova ljubav, Njegova radost u vašoj duši, i da je zbog toga vaša radost potpuna. U Bogu je naša snaga. Molite se puno. Molitva je život duše. Molitva vjere je oružje kojim se možemo uspješno oduprijeti svakom napadu neprijatelja. (*Selected Messages 1:88.*)

Priprema nas za članstvo u crkvi gore. — Za poniznu, vjerujuću dušu, Božja kuća na zemlji su vrata neba. Pjesma hvale, molitva, riječi koje su izgovarali Hristovi predstavnici, su od Boga postavljena sredstva da pripreme narod za crkvu gore, za ono uzvišenije bogoslužjenje u koje ne može ući ništa što je nečisto. (*Testimonies for the Church 5:491.*)

Osnružuje naša uvjerenja. — Naša uvjerenja treba svakodnevno učvršćivati poniznom, iskrenom molitvom i čitanjem Riječi. Iako svako od nas ima individualnost, dok svako treba da čvrsto drži svoja uvjerenja, moramo ih držati kao Božju istinu i u snazi koju Bog daje. Ako to ne učinimo, oni će biti istrgnuti iz naših ruku. (*Testimonies for the Church 6:401.*)

Obezbjeđuje zemaljske potrebe. — Svako obećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstavljajući

obećanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost. Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je privilegija tražiti ga preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jednostavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iznijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kao i hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Ga pitate o tome. Kroz I-susovo ime se prima svaka naklonost. Bog će poštovati to ime i opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 133.*)

Svaka duša ima privilegiju da kaže Gospodu svoje posebne potrebe i da ponudi svoju individualnu zahvalnost za blagoslove koje svakodnevno prima. (*Testimonies for the Church 9:278, 279.*)

Ne pruža nove informacije Bogu. — Molitva se ne razumije kako bi trebalo. Naše molitve nisu da obavijestimo Boga o nečemu što On ne zna. Gospod je upoznat sa tajnama svake duše. Naše molitve ne moraju biti duge i glasne. Bog čita skrivene misli. Možemo se moliti u tajnosti, a Onaj koji vidi u tajnosti čuće i nagradiće nas otvoreno. (*Messages to Young People, 247.*)

Date dnevne zalihe milosti. — Oni koji su na Pedesetnicu bili obučeni u silu s visine, nisu time bili oslobođeni daljnjih iskušenja i probi. Dok su svjedočili za istinu i pravednost, stalno su bili napadani od strane neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su primorani da se svim svojim Bogom danim moćima trude da dostignu mjeru rasta muškaraca i žena u Hristu Isusu. Svakodnevno su se molili za svježije zalihe milosti, kako bi mogli sezati sve više i više prema savršenstvu. Pod djelovanjem Duha svetoga i najslabiji su, iskazujući vjeru u Boga, naučili da poboljšaju svoje povjerene moći i da postanu posvećeni, profinjeni i oplemenjeni. Pošto su u poniznosti podvrgnuti oblikujućem uticaju Svetog

Duha, primili su punoću od Božanstva i bili oblikovani u obličju božanskog. (*The Acts of the Apostles*, 49, 50.)

Dobavljena mudrost. — Moramo tražiti mudrost s visine da bismo mogli stajati u ovom danu zabluda i obmana. (*Early Writings*, 87, 88.)

Molite se najusrdnije za razumijevanje vremena u kojem živimo, za potpuniju koncepciju Njegove svrhe i za veću efikasnost u spašavanju duša. (*Selected Messages 2:399.*)

Dato krštenje svetim Duhom. — Božji vjerni glasnici trebaju nastojati da pronesu Gospodnje djelo na način koji je On odredio. Oni treba da se postave u blisku vezu sa Velikim Učiteljem, da bi mogli biti svakodnevno poučeni od Boga. Oni se trebaju boriti s Bogom u ozbiljnoj molitvi za krštenje Svetim Duhom kako bi mogli zadovoljiti potrebe svijeta koji propada u grijehu. Sva moć je obećana onima koji idu u vjeri da objavljuju vječno jevanđelje. Dok sluge Božje budu nosile svijetu živu poruku svježju s prijestola slave, svjetlost istine će zasjati kao svjetiljka koja gori, dopirući do svih djelova svijeta. Tako će se tama zablude i nevjerstva raspršiti iz umova poštenih srca u svim zemljama, koji sada traže Boga, „Da bi ga možda osjetili i pronašli ga.“ (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 459, 460.)

Današnje potrebe su osigurane. — Božja istina primljena u srce može vas učiniti mudrima za spasenje. U vjeri i poslušnosti primićete milost dovoljnu za današnje dužnosti i iskušenja. Milost za sutra vam ne treba. Trebali biste osjećati da imate posla samo s današnjim danom. Nadvladajte za danas; odrekните se sebe za danas; bdijte i molite se za danas; zadobijte pobjede u Bogu za danas. (*Testimonies for the Church 3:333.*)

Potrebe Božjeg djela zbrinute. — Različiti interesi djela daju nam hranu za razmišljanje i nadahnuće za naše molitve. (*Testimonies for the Church 4:459.*)

Uslišene molitve su razlog za hvalu i zahvalnost. — U

drugom poglavlju Prve Samuelove zapisana je molitva posvećene žene koja je služila i slavila Boga. Molila se: „Raduje se srce moje u Gospodu, rog moj se uzvisi u Gospodu. Usta svoja širom otvaram na neprijatelje svoje, jer se radujem spasenju koje dolazi od tebe. Nema svetog kao Gospoda, jer nema nikoga pored tebe, niti ima stijene kao što je naš Bog.“ Hannino prinošenje zahvalnosti za odgovor na njenu molitvu je lekcija onima koji danas dobijaju odgovore na svoje zahtjeve. Zar ne zanemarujemo da uzvratimo hvalu i zahvalnost Bogu za Njegovu dobrotu?

David izjavljuje: „Volim Gospoda, jer je čuo moj glas i moje molbe. Zato što je priklonio svoje uho k meni, zato ću ga zvati dok sam živ.“ Božja dobrotu u slušanju i odgovaranju na molitvu stavlja nas pod tešku obavezu da izrazimo svoju zahvalnost za usluge koje su nam ukazane. Trebali bismo hvaliti Boga mnogo više nego što to činimo. Blagoslovi primljeni kao odgovor na molitvu trebaju biti odmah priznati. Zapis o njima treba staviti u naš dnevnik, da kada uzmemo knjigu u ruke, možemo se sjetiti dobrote Gospodnje i hvaliti Njegovo sveto ime. (*The Review and Herald, May 7, 1908.*)

Naši karakteri se mogu preobraziti. — Promjena koja nam je potrebna je promjena srca i može se postići samo ako pojedinačno tražimo Boga za Njegov blagoslov, moleći Ga za Njegovu moć, usrdno se moliti da Njegova milost dođe na nas, i da se naši karakteri mogu preobraziti. Ovo je promjena koja nam je potrebna danas, a za postizanje ovog iskustva trebamo ispoljavati istrajnu energiju i pokazati iskrenu ozbiljnost. Trebali bismo se iskreno pitati: „Šta da radim da bih bio spašen?“ Trebali bismo znati kojim koracima idemo prema nebu. (*Selected Messages 1:187.*)

Naše razumijevanje Božje riječi se proširilo. — Nijedan čovjek nije siguran dan ili sat bez molitve. Naročito bismo trebali moliti Gospoda za mudrost da bismo razumjeli Njegovu

riječ. Ovdje se otkrivaju lukavstva kušača i sredstva pomoću kojih mu se može uspješno oduprijeti. Sotona je stručnjak za citiranje Svetog pisma, postavljajući vlastito tumačenje na odlomke, kojima se nada da će nas navesti na posrnuće. Trebali bismo proučavati Bibliju sa poniznošću srca, nikada ne gubeći iz vida svoju zavisnost o Bogu. Iako se moramo stalno čuvati od Sotoninih namjera, trebamo se neprestano moliti u vjeri: „Ne uvedi nas u iskušenje.“ (*The Great Controversy*, 530.)

Bibliju nikada ne treba proučavati bez molitve. Samo sveti Duh može nas natjerati da osjetimo važnost onih stvari koje je lako razumjeti ili nas spriječiti da iskrivimo istine koje je teško razumjeti. Zadatak je nebeskih anđela da pripreme srce da shvati Božju riječ, da budemo očarani njenom ljepotom, opomenuti njenim upozorenjima ili ohrabreni i ojačani njenim obećanjima. Psalmistovu molbu treba da učinimo svojom: „Otvori oči moje, da vidim čudesne stvari iz zakona Tvoga.“ Psalam 119:18. Iskušenja se često čine neodoljivima jer se, zbog zanemarivanja molitve i proučavanja Biblije, iskušani ne može lako sjetiti Božjih obećanja i susresti se sa Sotonom s oružjem iz Svetog pisma. Ali anđeli su oko onih koji su voljni da budu poučeni u božanskim stvarima; a u vrijeme velike nužde prisjetit će se istina koje su im potrebne. Tako „kada neprijatelj dođe kao potop, Duh Gospodnji će podići zastavu protiv njega.“ Isaija 59:19. (*The Great Controversy*, 599, 600.)

Poglavlje 11—Odgovorena molitva

Bog će odgovoriti ako pitamo. — Svjetska mudrost uči da molitva nije neophodna. Ljudi nauke tvrde da ne može biti pravog odgovora na molitvu; da bi to bilo kršenje zakona, čudo, a da čuda ne postoje. Univerzumom, kažu oni, upravljaju fiksni zakoni, a Bog sam ne čini ništa suprotno ovim zakonima. Tako oni predstavljaju Boga kao vezanog Njegovim vlastitim zakonima – kao da djelovanje božanskih zakona može isključiti božansku slobodu. Takvo učenje je u suprotnosti sa svjedočanstvom Svetog pisma. Nisu li čuda činili Hrist i Njegovi apostoli? Isti samilosni Spasitelj živi i danas, i On je voljan poslušati molitvu vjere kao i kada je vidljivo hodao među ljudima. Prirodno saraduje sa natprirodnim. To je dio Božjeg plana da nam, kao odgovor na molitvu vjere, podari ono što On ne bi dao da nismo tako tražili. (*The Great Controversy, 525.*)

Kada budete imali privilegiju da se sastanete sa svojom braćom u crkvi, recite im o neophodnosti održavanja kanala komunikacije između Boga i duše. Recite im da ako pronađu srce i glas da se mole, Bog će pronaći odgovore na njihove molitve. Recite im da ne zanemaruju svoje vjerske dužnosti. Podstaknite braću da se mole. Moramo tražiti da bismo pronašli, moramo pitati da li bismo primili, moramo kucati ako želimo da nam se otvore vrata. (*The Signs of the Times, February 10, 1890.*)

Isus nas ne poziva da ga slijedimo, a zatim da nas napusti. Ako svoje živote predamo Njegovoj službi, nikada ne možemo biti stavljeni u položaj koji Bog nije predvidio. Kakva god da je naša situacija, imamo Vodiča koji će nam usmjeravati put; bez obzira na naše nedoumice, imamo sigurnog Savjetnika; bez obzira na našu tugu, tugu ili usamljenost, mi imamo saosjećajnog Prijatelja. Ako u svom neznanju grijeshimo, Hrist nas ne

ostavlja...

„Sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, dobićete.“
[Matej 21:22.]. (*Gospel Workers*, 263.)

Božji blagoslovi će doći kao rezultat ponizne vjere. — Bliska veza s nebom daće pravi ton vašoj vjernosti i biće temelj vašeg uspjeha. Vaš osjećaj zavisnosti će vas natjerati na molitvu, a osjećaj dužnosti vas pozvati na napor. Molitva i trud, trud i molitva, biće posao vašeg života. Morate se moliti kao da su efikasnost i pohvale zaslužni od Boga, a rad kao da je vaša dužnost. Ako želite silu, možete je imati; čeka da je pozovete. Samo vjerujte u Boga, vjerujte mu na riječ, postupajte vjerom i blagoslovi će doći.

U ovom slučaju, genijalnost, logika i elokvencija neće pomoći. One koji imaju ponizno, povjerljivo, skrušeno srce, Bog prihvata i čuje njihovu molitvu; a kada Bog pomogne, sve prepreke će biti savladane. Koliko ljudi velikih prirodnih sposobnosti i visokih stipendija nije uspjelo kada su postavljeni na odgovorne položaje, dok su oni slabijeg intelekta, sa nepovoljnijim okruženjem, bili izvanredno uspješni. Tajna je bila: prvi su se pouzdali sami u sebe, dok su se drugi ujedinili s Onim koji je divan u savjetu i moćan u radu na ostvarenju onoga što želi. (*Testimonies for the Church* 4:538, 539.)

Jednostavne molitve sastavljene od Duha svetoga uzdići će se kroz odškrinuta vrata, otvorena vrata za koja je Hristos objavio: Ja sam otvorio, i niko ne može zatvoriti. Ove molitve, pomiješane s tamjanom Hristovog savršenstva, uzdići će se kao miris do Oca i odgovori će doći. (*Testimonies for the Church* 6:467.)

Molitve dječje jednostavnosti i vjere biće uslišene. — „Ako je ko žedan, neka dođe k Meni i pije.“ „A ko bude pio od vode koju ću mu ja dati, nikada neće ožedneti, nego će voda koju ću mu ja dati postati u njemu izvor vode koja teče u vječni život.“

Jovan 7:37; Jovan 4:14.

Ako, s ovim obećanjima pred nama, odlučimo ostati isušeni i usahli zbog nedostatka vode života, to je naša vlastita greška. Kad bismo došli Hristu s jednostavnošću djeteta koje dolazi svojim zemaljskim roditeljima i zatražili stvari koje nam je obećao, vjerujući da ih primamo, trebali bismo ih imati. (*Testimonies for the Church 9:179.*)

Molite se i vjerujte. —Bog ne kaže: tražite jednom i dobićete. On nas poziva da pitamo. Neumorno ustrajte u molitvi. Uporno traženje dovodi molioca u ozbiljniji stav i daje mu povećanu želju da dobije ono što traži. Hristos je rekao Marti na Lazarevom grobu: „Zar ti nisam rekao da ćeš vidjeti Božju slavu ako budeš vjerovala?“ Jovan 11:40.

Ali mnogi nemaju živu vjeru. Zbog toga ne vide više od Božje moći. Njihova slabost je rezultat njihovog neverovanja. Oni imaju više vjere u svoj vlastiti rad nego u djelovanje Boga za njih. Oni sami sebe uzimaju na čuvanje. Oni planiraju i smišljaju, ali se malo mole i imaju malo stvarnog povjerenja u Boga. Oni misle da imaju vjeru, ali to je samo impuls trenutka. Ne uspijevajući da shvate vlastitu potrebu, ili Božju spremnost da daje, oni ne ustraju u ispunjavanju svojih zahtjeva pred Gospodom.

Naše molitve trebaju biti jednako usrdne i uporne kao što je bila molba prijatelja u nevolji koji je tražio hljebove u ponoć. Što usrdnije i postojanije tražimo, to će biti bliže naše duhovno jedinstvo s Hristom. Primićemo veće blagoslove jer smo povećali vjeru.

Naš dio je da se molimo i vjerujemo. Pazite na molitvu. Gledajte i saradujte s Bogom koji čuje molitvu. Imajte na umu da smo „mi saradnici sa Bogom“. 1. Korinćanima 3:9. Govorite i postupajte u skladu sa svojim molitvama. Za vas će biti beskonačna razlika da li će proba dokazati da je vaša vjera iskrena ili će pokazati da su vaše molitve samo forma. (*Christ's Object*

Lessons, 145, 146.)

Molite se u vjeri i odgovori će doći. — Lekcije koje Bog šalje uvijek će, ako se dobro nauče, donijeti pomoć u pravo vrijeme. Pouzdajte se u Boga. Molite se puno i vjerujte. Vjerujući, nadajući se, vjerujući, čvrsto držeći ruku Beskonačne Moći, bićete više od pobjednika.

Pravi radnici hodaju i rade po vjeri. Ponekad se umore posmatrajući sporo napredovanje djela kada se vodi snažna bitka između sila dobra i zla. Ali ako odbiju neuspjeh ili se ne obeshrabre, vidjeće kako se oblaci razilaze i obećanje izbavljenja se ispunjava. Kroz maglu kojom ih je Sotona okružio, oni će vidjeti sjaj blistavih zraka Sunca Pravednosti.

Radite u vjeri, a rezultate prepustite Bogu. Molite se u vjeri, i misterija Njegovog providenja će donijeti svoj odgovor. Ponekad vam se može činiti da ne možete uspjeti. Ali radite i vjerujte, ulažući u svoje napore vjeru, nadu i hrabrost. Nakon što učinite ono što možete, čekajte Gospoda, objavljujući Njegovu vjernost, i On će svoju riječ izvršiti. Čekajte, ne u uznemirenoj tjeskobi, već u nepokolebljivoj vjeri i nepokolebljivom povjerenju. (*Testimonies for the Church 7:245.*)

Od Boga se može dobiti snaga. On može pomoći. On može dati milost i nebesku mudrost. Ako tražite u vjeri, dobićete; ali morate paziti na molitvu. Bdijte, molite se, radite, trebalo bi da bude vaša parola. (*Testimonies for the Church 2:427.*)

Bog nas je poslao da radimo u Njegovom vinogradu. Naša je dužnost da učinimo sve što možemo. „Ujutro sej svoje seme, a uveče ne zadržavaj ruku; jer ne znaš da li će uspjeti, ovo ili ono.“ Imamo premalo vjere. Ograničavamo Sveca Izraelovog. Trebali bismo biti zahvalni što je napravio ustupak da koristi bilo koga od nas kao svoje oruđe. Za svaku usrdnu molitvu u vjeri, odgovor će biti vraćen. Možda neće doći baš onako kako smo očekivali; ali će doći baš u vrijeme kada nam bude najpotrebnije.

„Ako ostanete u meni, i moje riječi ostanu u vama, tražite šta hoćete, i biće vam.“ (*The Review and Herald, March 23, 1897.*)

Ako nađemo vremena da se molimo, Bog će naći vremena da odgovori. — Na svaku usrdnu molbu za milost i snagu biće odgovoreno. Zamolite Boga da učini za vas one stvari koje ne možete sami. Recite Isusu sve. Otvorite pred Njim tajne svog srca; jer Njegovo oko istražuje najdublje dubine duše, i On čita vaše misli kao otvorenu knjigu. Kada ste zatražili stvari koje su neophodne za dobro vaše duše, vjerujte da ćete ih dobiti i dobićete ih. Prihvatite Njegove darove svim svojim srcem; jer Isus je umro da biste mogli imati dragocjene stvari s neba kao svoje i konačno pronaći dom s nebeskim anđelima u kraljevstvu Božjem.

Ako nađete glas i vrijeme za molitvu, Bog će naći vremena i glas da odgovori. (*My Life Today, 16.*)

Radujte se što je Bog uslišio vaše molitve. — Molite se u vjeri. I budite sigurni da svoje živote uskladite sa svojim molbama, kako biste mogli primiti blagoslove za koje molite. Neka vaša vjera ne oslabi, jer primljeni blagoslovi su proporcionalni ukazanoj vjeri. „Neka ti bude prema tvojoj vjeri.“ „Sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, dobićete.“ Matej 9:29; Matej 21:22. Molite, vjerujte, radujte se. Pjevajte hvale Bogu jer je On uslišio vaše molitve. Vjerujte mu na riječ. „On je vjeran tome što je obećao.“ Jevrejima 10:23. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Kanal je otvoren; potok teče. Sa sobom nosi ljekovita svojstva, izlivajući obnavljajuću struju života i zdravlja i spasenja. (*Testimonies for the Church 7:274.*)

Sam intenzitet naših molitava je zalag da će Bog odgovoriti. — Kada čovjek iznese intenzivnu usrdnu molitvu Bogu (Isus Hrist je jedino ime dano pod nebom kojim se možemo spasiti), postoji u tom intenzitetu i ozbiljnosti zalag od Boga da će On odgovoriti na tu molitvu u izobilju, iznad svega što možemo

pitati ili misliti. Ne moramo se moliti samo u ime Isusovo, već nadahnućem i rasplamsavanjem Duha svetoga. Ovo objašnjava na šta se misli kada se kaže: „Sam se Duh zalaže za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Molbe se moraju ponuditi u iskrenoj vjeri. Tada će doći do pomilovanja. Neumorno ustrajte u molitvi. Bog ne kaže, moli se jednom, a ja ću ti odgovoriti. Njegova riječ je molite, budite brzi u molitvi, vjerujući da imate stvari koje tražite i da ćete ih dobiti; Ja ću vam odgovoriti. (*The Gospel Herald, May 28, 1902.*)

Uslovi za uslišenu molitvu. —Postoje određeni uslovi pod kojima možemo očekivati da će Bog čuti i uslišiti naše molitve. Jedan od prvih od njih je da osjećamo potrebu za njegovom pomoći. Obećao je: „Jer ću na žednog izliti vodu i potoke na suhu zemlju.“ Isaija 44:3. Oni koji su gladni i žedni za pravdom, koji čeznu za Bogom, mogu biti sigurni da će se nasititi. Srce mora biti otvoreno za uticaj Duha, inače se ne može primiti Božji blagoslov.

Naša velika potreba je sama po sebi argument i najrječitije se zalaže u našu korist. Ali od Gospoda treba tražiti da učini ove stvari za nas. On kaže: „Tražite, i daće vam se.“ I „Koji zacijelo nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako da nam zajedno s njim sve milostivo ne daruje?“ Matej 7:7; Rimljanima 8:32.

Ako vidimo bezakonje u našim srcima, ako se držimo bilo kojeg poznatog grijeha, Gospod nas neće čuti; ali molitva pokajničke, skrušene duše je uvijek prihvaćena. Kada se sve poznate greške isprave, možemo vjerovati da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naše vlastite zasluge nas nikada neće preporučiti u naklonost Božju; Isusova dostojnost je ta koja će nas spasiti, Njegova krv će nas očistiti; ipak moramo da uradimo posao u ispunjavanju uslova prihvatanja.

Drugi element preovlađujuće molitve je vjera. „Onaj koji

dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže.“ Jevrejima 11:6. Isus je rekao svojim učenicima: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete. Marko 11:24. Da li mu vjerujemo na riječ?

Sigurnost je široka i neograničena, a vjeran je Onaj koji je obećao. Kada ne dobijemo baš ono što smo tražili, u vrijeme kada tražimo, još uvijek vjerujemo da Gospod čuje i da će uslišiti naše molitve. Toliko smo pogrešivi i kratkovidni da ponekad tražimo stvari koje ne bi bile blagoslov za nas, a naš nebeski Otac u ljubavi uslišava naše molitve dajući nam ono što će biti za naše najviše dobro – ono što bismo i sami željeli kad bi sa vizijom božanskog prosvjetljenja mogli vidjeti sve stvari onakve kakve zaista jesu. Kada se čini da naše molitve nisu uslišene, trebamo se držati obećanja; jer će sigurno doći vrijeme odgovora i primićemo blagoslov koji nam je najpotrebniji. Ali tvrditi da će molitva uvijek biti uslišena baš na taj način i za određenu stvar koju želimo, je umišljenost. Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar onima koji hođaju uspravno. Tada se ne plašite da Mu vjerujete, iako ne vidite trenutni odgovor na svoje molitve. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i daće vam se.“

Ako se posavjetujemo sa svojim sumnjama i strahovima, ili pokušamo riješiti sve ono što ne vidimo jasno, prije nego što imamo vjeru, nedoumice će se samo povećavati i produbljavati. Ali ako dođemo Bogu, osjećajući se bespomoćni i zavisni, kakvi zaista jesmo, i u poniznoj, povjerljivoj vjeri objavimo svoje želje Onome čije je znanje beskonačno, koji sve vidi u tvorevini i koji svime upravlja svojom voljom i riječju, On može i hoće da se pobrine za naš vapaj, i pustiće da svjetlost obasja naša srca. Iskrenom molitvom dovodimo se u vezu sa umom Beskonačnog. Možda u tom trenutku nemamo upečatljiv dokaz da se lice našeg Otkupitelja saginje nad nama u saosjećanju i ljubavi, ali to je

ipak tako. Možda ne osjećamo Njegov vidljiv dodir, ali Njegova ruka je na nama u ljubavi i nježnosti sažaljenja. Kada dođemo da tražimo milost i blagoslov od Boga, treba da imamo duh ljubavi i praštanja u našim srcima. Kako možemo moliti: „Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim“, a ipak se prepustiti duhu koji ne oprašta? Matej 6:12. Ako očekujemo da naše vlastite molitve budu uslišene, moramo oprostiti drugima na isti način i u istoj mjeri u kojoj se nadamo da će nam biti oprošteno.

Ustrajnost u molitvi je postavljena kao uslov primanja. Moramo se uvijek moliti ako želimo rasti u vjeri i iskustvu. Trebamo biti „ustrajni u molitvi“, „nastaviti u molitvi i bdjeti u istom sa zahvalnošću“. Rimljanima 12:12; Kološanima 4:2. Petar podstiče vjernike da budu „trijezni i bdiju u molitvi“. 1. Petrova 4:7. Pavle poručuje: „U svemu molitvom i usrdnim moljenjem sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu.“ Filipljanima 4:6. „Ali vi, ljubljani,“ kaže Juda, „molite i molite u Duhu svetom, držite se u Božjoj ljubavi.“ Juda 1:20, 21. (*Steps to Christ, 95-97.*)

Ako Mu pružimo samo djelimičnu, polovičnu poslušnost, njegova obećanja nam neće biti ispunjena. (*The Ministry of Healing, 227.*)

Moramo živjeti svoje molitve ako želimo da budu uslišene. — Moramo se moliti i bdjeti u molitvi, da ne bi bilo nedoslednosti u našim životima. Ne smijemo propustiti pokazati drugima da razumijemo da bdjeti u molitvi znači živjeti svoje molitve pred Bogom, da bi ih On uslišio. (*Selected Messages 1:116, 117.*)

Molitva nema koristi ako se život ne poklapa sa molitvom. — „Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, tražite šta hoćete, i biće vam.“ Kada se molite, iznesite ovo obećanje. Naša je privilegija doći k Njemu sa svetom hrabrošću. Kao

što ga iskreno molimo da pusti da nas svjetlost obasja, On će nas čuti i odgovoriti. Ali moramo živjeti u skladu sa svojim molitvama. Nisu od koristi ako im idemo nasuprot. Vidjela sam oca koji bi, nakon što je pročitao dio Svetog pisma i uputio molitvu, često, gotovo čim bi ustao s koljena, počeo da grdi svoju djecu. Kako je Bog mogao odgovoriti na molitvu koju je uputio? A ako otac, nakon što je izgrdio svoju djecu, uputi molitvu, da li ta molitva koristi djeci? Ne; ne osim ako je to molitva priznanja Bogu. (*Child Guidance*, 499.)

Pohvale treba uključiti ako želimo da naše molitve budu uslišene. — Da li će se sve naše ispoljavanje pobožnosti sastojati od traženja i primanja? Hoćemo li uvijek misliti na svoje želje, a nikada na dobrobiti koje primamo? Hoćemo li biti primaoci Njegove milosti i nikada nećemo izraziti svoju zahvalnost Bogu, nikada Ga ne hvaliti za ono što je učinio za nas? Ne molimo se previše, ali smo previše štedljivi u zahvaljivanju. Kada bi Božja ljubaznost izazvala više zahvalnosti i hvale, imali bismo mnogo više sile u molitvi. Obilovali bismo sve više i više u ljubavi Božjoj i darivali bismo više da Ga slavimo. Vi koji se žalite da Bog ne čuje vaše molitve, promijenite svoj sadašnji poradak i pomiješajte pohvale sa svojim molbama. Kada uzmete u obzir Njegovu dobrotu i milosrđe, otkrićete da će On uzeti u obzir vaše želje.

Molite se, molite se usrdno i bez prestanka, ali ne zaboravite hvaliti. (*Testimonies for the Church* 5:317.)

Nevjernost u upravljanju može biti uzrok neodgovorene molitve. — Kao davalac svakog blagoslova, Bog polaže pravo na određeni dio svega što posjedujemo. Ovo je Njegova odredba za održavanje propovijedanja jevanđelja. I time što ćemo vratiti Bogu, trebamo pokazati da cijenimo Njegove darove. Ali ako mu uskratimo ono što je Njegovo, kako možemo očekivati da će nam povjeriti stvari s neba? Možda je tu tajna

neodgovorene molitve. (*Christ's Object Lessons, 144.*)

Vrijeđamo Boga tako što tražimo obećanje bez ispunjavanja uslova. — Postoje uslovi za ispunjenje Božjih obećanja, a molitva nikada ne može zamijeniti dužnost. „Ako me volite“, kaže Hristos, „držite moja uputstva.“ „Ko ima moja uputstva i drži ih, taj me voli. A ko voli mene, njega će voleti moj Otac, i ja ću ga voljeti i objaviću mu se.“ Jovan 14:15, 21. Oni koji upućuju svoje molbe Bogu, polažući pravo na njegovo obećanje, a ne ispunjavaju uslove, vrijeđaju Jehovu. Oni donose Hristovo ime kao svoj autoritet za ispunjenje obećanja, ali ne čine ono što bi pokazalo vjeru u Hrista i ljubav prema Njemu. (*Christ's Object Lessons, 143.*)

Ako su uslovi ispunjeni, obećanje uslišene molitve je nedvosmisleno. — Molitva i vjera su blisko povezane i treba ih proučavati zajedno. U molitvi vjere postoji božanska nauka; to je nauka koju mora razumjeti svako ko želi da mu život bude uspješan. Hristos kaže: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti i imaćete.“ Marko 11:24. On jasno daje do znanja da naše traženje mora biti u skladu s Božjom voljom; moramo tražiti stvari koje je On obećao, i sve što dobijemo mora se koristiti u vršenju Njegove volje. Ka su uslovi ispunjeni, obećanje je nedvosmisleno.

Za oprostjenje grijeha, za Duha svetoga, za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je obećao, možemo tražiti; onda treba da vjerujemo da smo primili, i da se vratimo zahvaljujući Bogu što smo primili.

Ne trebamo tražiti nikakve vanjske dokaze o blagoslovu. Dar je u obećanju i možemo nastaviti svoj posao sigurni da je ono što je Bog obećao On sposoban izvršiti i da će dar, koji već posjedujemo, biti ostvaren kada nam je najpotrebniji. (*Education, 257, 258.*)

Naše molitve nisu zapovijesti Bogu. — Znamo da nas On čuje ako tražimo po Njegovoj volji. Naše molbe ne smiju imati oblik naredbe, već zagovora da On učini ono što mi želimo od Njega. (*Testimonies for the Church 2:149.*)

Molitve nisu uvijek uslišene odmah. — Bog ima nebo puno blagoslova za one koji će sarađivati s Njim. Svi koji mu se pokoravaju mogu s povjerenjem polagati pravo na ispunjenje njegovih obećanja.

Ali moramo pokazati čvrsto, nepokolebljivo povjerenje u Boga. On često odlaže da nam odgovori kako bi okušao našu vjeru ili testirao iskrenost naše želje. Nakon što smo tražili u skladu s Njegovom riječi, trebali bismo vjerovati Njegovom obećanju i odlučno ulagati svoje molbe. (*Christ's Object Lessons, 145.*)

Kada oni koji znaju istinu praktikuju samoodricanje koje je naloženo u Božjoj riječi, poruka će ići sa snagom. Gospod će uslišiti naše molitve za obraćenje duša. Božji narod će pustiti da njihova svjetlost zablista, a nevjernici će, vidjeći njihova dobra djela, slaviti našeg nebeskog Oca. (*Messages to Young People, 315.*)

Hristovo kašnjenje od dva dana nakon što je čuo da je Lazar bolestan nije bilo zanemarivanje ili odbijanje s Njegove strane. Njegova je namjera bila da ostane tamo gdje je bio sve dok se Lazareva smrt ne dogodi, kako bi mogao da pruži ljudima dokaz o svom božanstvu, ne vraćanjem umirućeg čovjeka, već oživljavanjem čovjeka koji je bio sahranjen.

Ovo bi nam trebalo biti ohrabrenje. Ponekad smo u iskušenju da pomislimo da obećanje: „Tražite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se“, nije ispunjeno osim ako odgovor ne dođe odmah kada je zahtjev upućen. Naša je privilegija tražiti posebne blagoslove i vjerovati da će nam oni biti dati. Ali ako se traženi blagoslovi ne daju odmah, ne smijemo misliti

da naše molitve nisu uslišene. Primićemo, čak i ako odgovor kasni neko vrijeme. U sprovođenju plana otkupljenja, Hrist vidi dovoljno u čovječanstvu da Ga obeshrabri. Ali On se ne obeshrabruje. U milosti i ljubavi On nam nastavlja nuditi prilike i privilegije. Zato treba da počivamo u Gospodu i da ga strpljivo čekamo. Odgovor na naše molitve možda neće doći onoliko brzo koliko želimo, i možda neće biti samo ono što smo tražili; ali Onaj ko zna šta je za najviše dobro Njegove djece, daće mnogo veće dobro nego što smo tražili, ako ne postanemo nevjerni i obeshrabreni. (*The Youth's Instructor, April 6, 1899.*)

Svi mi želimo trenutne i direktne odgovore na naše molitve i u iskušenju smo da se obeshrabrimo kada odgovor kasni ili dođe u neočekivanom obliku. Ali Bog je previše mudar i dobar da odgovori na naše molitve uvijek u pravo vrijeme i na način na koji želimo. On će učiniti više i bolje za nas nego da ostvari sve naše želje. I pošto možemo vjerovati Njegovoj mudrosti i ljubavi, ne trebamo tražiti od Njega da popusti našoj volji, već trebamo nastojati da uđemo u i ostvarimo Njegovu namjeru. Naše želje i interesi bi trebali biti izgubljeni u Njegovoj volji. Ova iskustva koja testiraju vjeru su za našu korist. Njima se pokazuje da li je naša vjera istinita i iskrena, koja počiva samo na Božjoj riječi, ili je, zavisno o okolnostima, nesigurna i promjenjiva. Vjera se jača vježbanjem. Moramo dopustiti da strpljenje izvrši svoje savršeno djelo, sjećajući se da u Svetom pismu postoje dragocjena obećanja za one koji čekaju na Gospoda. (*The Ministry of Healing, 230, 231.*)

Vidjela sam da se sluge Božje i crkve suviše lako obeshrabruju. Kada su zamolili svog Nebeskog Oca za stvari za koje su mislili da im trebaju, a pošto to nije odmah došlo, njihova se vjera pokolebala, njihova hrabrost je pobjegla, a osjećaj gundanja ih je nadvladao. Ovo je, vidjela sam, izazvalo Božje nezadovoljstvo.

Svaki svetac koji dođe Bogu sa pravim srcem, u vjeri i pošalje mu svoje iskrene molbe, dobiće uslišenje molitve. Njihova vjera ne smije odustati od Božjih obećanja ako ne vide ili ne osjete trenutni odgovor na svoje molitve. Ne bojte se vjerovati Bogu. Osloni se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite i dobićete.“ Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvo dobro svojim svetima koji hodaju uspravno. Čovjek griješi i iako se njegove molbe upućuju iz poštenog srca, on ne traži uvijek stvari koje su dobre za njega ili koje će proslaviti Boga. Kada je to tako, naš mudri i dobri Otac čuje naše molitve i odgovoriće; ponekad odmah, ali nam daje stvari koje su za naše najbolje dobro i Njegovu slavu.

Kada bi Božja djeca mogla vidjeti Njegov plan, znali bi da im On daje ono što je za njihovo najbolje dobro. Iako možda neće dobiti samo ono što su očekivali ili tražili, ipak su njihove molitve uslišene. Ništa štetno nije dato, već blagoslov koji im je bio najpotrebniji, umjesto nečega što su tražili, ne bi bio dobar za njih, već na njihovu štetu.

Vidjela sam da ako ne osjetimo trenutne odgovore na naše molitve, trebamo se čvrsto držati svoje vjere, ne dozvoliti da uđe nepovjerenje; jer će nas to odvojiti od Boga. Ako se naša vjera pokoleba, nećemo primiti ništa od Njega. Naše povjerenje u Boga treba da bude jako, a kada nam je najpotrebnije, blagoslov će pasti na nas kao pljusak kiše.

Kada su se sluge Božje pomolile za Njegovog Duha i blagoslov, to ponekad dolazi odmah, ali nije uvijek tada darovano. U takvim trenucima ne klonite. Neka se vaša vjera čvrsto drži obećanja, da će ono doći. Neka vaše povjerenje bude potpuno u Boga, i često će taj blagoslov doći kada vam je najpotrebniji, i neočekivano ćete dobiti pomoć od Boga, kada govorite istinu nevjernicima, i jasno možete izgovoriti riječ, i sa silom.

To mi je bilo predstavljeno kao djeca koja traže blagoslov

od svojih zemaljskih roditelja koji ih vole. Pitaju nešto za šta roditelj zna da će ih povrijediti; roditelj im daje ono što će im biti dobro i zdravo, umjesto onoga što dijete želi. Vidjela sam da će svaka molitva koja je upućena u vjeri iz poštenog srca biti saslušana od Boga i uslišena, a onaj koji je uputio molbu imaće blagoslov kada mu je to najpotrebnije, a često će premašiti njegova očekivanja. Nijedna molitva pravog sveca nije izgubljena ako se uputi iz poštenog srca u vjeri. (*Spiritual Gifts 4b, 7-9.*)

Nakon obavljene molitve, ako se odgovor ne ostvari odmah, nemojte se umoriti od čekanja i ne budite nestabilni. Ne pokolebajte se. Držite se obećanja: „Vjeran je Onaj koji vas poziva, koji će to i učiniti.“ Poput uporne udovice, podstičite svoj slučaj, budite čvrsti u svojoj namjeri. Da li je taj predmet važan i od velike važnosti za vas? Svakako jeste. Onda se ne pokolebajte, jer vaša vjera može biti iskušana. Ako je stvar koju želite vrijedna, ona je vrijedna snažnog, ozbiljnog truda. Imate obećanje; bdijte i molite. Budite postojani i molitva će biti uslišena; jer nije li Bog taj koji je obećao? Ako vas nešto košta da ga nabavite, više ćete ga cijeniti kada ga dobijete. Jasno vam je rečeno da ako se pokolebate ne morate misliti da ćete primiti išta od Gospoda. Ovdje se daje upozorenje da se ne umorite, već da čvrsto počivate na obećanju. Ako tražite, On će vam dati veliko-dušno, a ne prekoriti. (*Testimonies for the Church 2:131.*)

„Tražite, i dobićete.“ Sigurnost je široka i neograničena, a vjeran je Onaj koji je obećao. Ponekad ne uspijevamo u vjeri jer Beskonačna mudrost ne dolazi u naše termine. Kada iz bilo kojeg razloga ne dobijemo baš ono što tražimo u trenutku kada tražimo, i dalje trebamo vjerovati da Gospod čuje i da će nam dati ono što je najbolje za nas. Njegova vlastita slava je dovoljan razlog da ponekad uskrati ono što tražimo i usliši naše molitve na način koji nismo očekivali. Ali moramo se držati obećanja; jer će doći vrijeme odgovora i primi ćemo blagoslove koji su nam

najpotrebniji. (*The Signs of the Times, August 21, 1884.*)

Bog ne odgovara uvijek kako mi očekujemo, već uvijek za naše dobro. — Ištite, dakle; tražite, i dobićete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, povećanje vjere. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda neće doći baš onako kako želite, ili u trenutku kada ga tražite; ali doći će na način i u vrijeme koje će najbolje zadovoljiti vaše potrebe. Na molitve koje upućujete u samoći, umoru, iskušenju, Bog odgovara, ne uvijek prema vašim očekivanjima, ali uvijek za vaše dobro. (*Messages to Young People, 250.*)

Dok ste se u svojoj nevolji molili za mir u Hristu, činilo se da se oblak tame zacrnio preko vašeg uma. Odmor i mir nisu došli kako ste očekivali. S vremena na vrijeme činilo se da je vaša vjera do kraja testirana. Dok ste se osvrtni na svoj prošli život, videli ste tugu i razočaranje; dok ste gledali na budućnost, sve je bila neizvesnost. Božanska Ruka vas je čudesno vodila da vas dovede na krst i da vas nauči da je Bog zaista nagradio one koji Ga marljivo traže. Oni koji traže pravo dobiće. Ko traži u vjeri, naći će. Iskustvo stečeno u peći iskušenja i nevolja vrijedi više od svih neugodnosti i bolnih iskustava koje košta.

Na molitve koje si prinosisio u svojoj usamljenosti, u svom umoru i iskušenju, Bog je odgovorio, ne uvijek prema tvojim očekivanjima, već za tvoje dobro. Nisi imao jasne i ispravne stavove o svojoj braći, niti si sebe vidio u ispravnom svjetlu. Ali, u Božjem promislu, On je bio na djelu da odgovori na molitve koje si uputio u svojoj nevolji, na način da te spasi i proslavi svoje vlastito ime. U svom neznanju o sebi tražio si stvari koje nisu bile najbolje za tebe. Bog je uslišio tvoje iskrene molitve, ali je dati blagoslov bio nešto sasvim drugačije od tvojih očekivanja. Bog je osmislio, u svom providenju, da te postavi direktnije u vezu sa Njegovom crkvom, kako bi tvoje povjerenje bilo manje u tebe samog, a veće u druge koje On vodi da unaprijede

Njegovo djelo.

Bog čuje svaku iskrenu molitvu. (*Testimonies for the Church 3:415, 416.*)

Bog odgovara na molitvu u svoje vrijeme. — Zaharija se tokom svog bračnog života molio za sina. On i njegova žena su sada bili stari, a njihova molitva još je ostala bez odgovora; ali nije gundao. Bog nije zaboravio. Imao je određeno vrijeme da odgovori na ovu molitvu, a kada je slučaj izgledao beznađežno, Zaharija je dobio odgovor. (*SDA Bible Commentary, vol. 5, 1114.*)

Zašto odgovori na molitvu mogu kasniti. — Bog ne odgovara uvijek na naše molitve kada ga prvi put pozovemo; jer ako bi On to učinio, mogli bismo uzeti zdravo za gotovo da imamo pravo na sve blagoslove i usluge koje nam je dao. Umjesto da pretražujemo svoja srca da vidimo da li smo se zabavljali ikakvim zlom, upuštali se u grijeh, postali bismo nemarni i ne bismo shvatili svoju zavisnost o Njemu i potrebu za Njegovom pomoći. (*The Review and Herald, June 9, 1891.*)

U Svetom pismu postoje dragocjena obećanja onima koji čekaju na Gospoda. Svi želimo hitan odgovor na naše molitve i u iskušenju smo da se obeshrabrimo ako se naša molitva odmah ne usliši. Sada me je moje iskustvo naučilo da je ovo velika greška. Kašnjenje je za našu posebnu korist. Imamo priliku vidjeti da li je naša vjera istinita i iskrena ili promjenjiva poput morskih talasa. Moramo se vezati za oltar snažnim užadima vjere i ljubavi, i pustiti strpljenje da savršeno djeluje. Vjera jača kroz stalnu vježbu. Ovo čekanje ne znači da zato što tražimo od Gospoda da iscijeli, nema šta da radimo. Naprotiv, mi treba da na najbolji način iskoristimo sredstva koja nam je Gospod u svojoj dobroti pružio u našim potrebama. (*Counsels on Health, 380, 381.*)

Nastavite da pitate, čak i ako odgovor ne stigne. — Ponekad odgovori na naše molitve dolaze odmah; ponekad

moramo strpljivo čekati i nastaviti iskreno da se zalažemo za stvari koje su nam potrebne, a naše slučajeve ilustruje slučaj u-pornog molitelja za hljeb. „Ko će od vas imati prijatelja, i otići će k njemu u ponoć“, itd. Ova lekcija znači više nego što možemo zamisliti. Trebamo nastaviti tražiti, čak i ako ne shvatimo trenutni odgovor na naše molitve. „Zato vam kažem: Molite, i daće vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvoriće vam se! Jer svako ko moli, dobija. Svako ko traži, nalazi. I svakome ko kuca, otvoriće se.“ Luka 11:9, 10.

Potrebna nam je milost, potrebno nam je božansko prosvjetljenje, da kroz Duha znamo kako tražiti ono što nam je potrebno. Ako Gospod pokrene naše molbe na njih će biti odgovoreno. (*Counsels on Health, 380.*)

Odgovori su kasnili da bi otkrili našu sebičnost. — Onaj koji je blagoslovio plemića u Kapernaumu, jednako želi blagosloviti i nas. Ali, poput napaćenog oca, često smo vođeni da tražimo Isusa zbog želje za nekim zemaljskim dobrom; i po odobrenju naše molbe mi počivamo u povjerenju u Njegovu ljubav. Spasitelj žudi da nam da veći blagoslov nego što tražimo; i On odlaže odgovor na naš zahtjev da nam pokaže zlo naših vlastitih srca i našu duboku potrebu za Njegovom milošću. On želi da se odrekne sebičnosti koja nas vodi da Ga tražimo. Priznajući svoju bespomoćnost i gorku potrebu, trebamo se u potpunosti pouzdati u Njegovu ljubav.

Plemić je želio da vidi ispunjenje njegove molitve prije nego što povjeruje; ali je morao prihvatiti Isusovu riječ da je njegov zahtjev uslišen i blagoslov dat. Ovu lekciju takođe moramo naučiti. Ne treba vjerovati zato što vidimo ili osjećamo da nas Bog čuje. Moramo vjerovati u Njegova obećanja. Kada Mu priđemo u vjeri, svaka molba ulazi u Božje srce. Kada smo zatražili Njegov blagoslov, trebamo vjerovati da smo ga primili i zahvaliti Mu što smo ga dobili. Zatim treba da se bavimo svojim

obavezama, sigurni da će blagoslov biti ostvaren kada nam je najpotrebniji. Kada to naučimo, znaćemo da su naše molitve uslišene. Bog će za nas učiniti „izobilno“, „prema bogatstvu svoje slave“ i „djelovanjem svoje moćne sile“. Efescima 3:20, 16; Efescima 1:19. (*The Desire of Ages*, 200.)

Naizgled neodgovorene molitve mogu biti među našim najvećim blagoslovima. — U Njegovoj brizi i interesovanju za nas, često Onaj koji nas razumije bolje nego što mi sami sebe razumijemo odbija nam dozvoliti sebično da tražimo zadovoljenje naših vlastitih ambicija. On nam ne dozvoljava da prođemo pored domaćih, ali svetih dužnosti koje su pored nas. Često ove dužnosti daju samu obuku neophodnu da nas pripremi za viši posao. Često naši planovi propadnu da bi Božji planovi za nas mogli uspjeti.

Mi nikada nismo pozvani da prinesemo pravu žrtvu za Boga. Mnogo stvari traži od nas da Mu prepustimo, ali čineći to mi se samo odričemo onoga što nas sputava na nebeskom putu. Čak i kada smo pozvani da se odrekujemo stvari koje su same po sebi dobre, možemo biti sigurni da Bog na taj način radi za nas neko više dobro.

U budućem životu misterije koje su nas ovdje nervirale i razočarale će biti razjašnjene. Vidjećemo da su naše naizgled neodgovorene molitve i razočarane nade među našim najvećim blagoslovima.

Na svaku dužnost, koliko god bila skromnu, treba da gledamo kao na svetu jer je ona dio Božje službe. Naša svakodnevna molitva treba da bude: „Gospode, pomози mi da dam sve od sebe. Nauči me kako da bolje radim. Daj mi energiju i vedrinu. Pomози mi da u svoju službu uvedem službu ljubavi Spasitelja.“ (*The Ministry of Healing*, 473, 474.)

Ponekad nam Bog ne daje ono za šta molimo jer ima nešto bolje za nas. — Kada dođemo k njemu, trebamo se moliti

da uđemo u Njegovu namjeru i ostvarimo je, i da se naše želje i interesi izgube u Njegovim. Trebali bismo priznati da prihvatamo Njegovu volju, a ne da ga molimo da popusti našoj. Za nas je bolje da Bog ne uslišava uvijek naše molitve baš kada želimo, i na način na koji želimo. On će učiniti više i bolje za nas nego da ispuni sve naše želje, jer je naša mudrost ludost. (*Testimonies for the Church 2:148.*)

Ta molitva koja dolazi iz iskrenog, vjerujućeg srca je djelotvorna, usrdna molitva koja mnogo pomaže. Bog ne uslišava uvijek naše molitve kako očekujemo, jer možda ne tražimo ono što bi bilo za naše najveće dobro; ali u svojoj beskrajnoj ljubavi i mudrosti On će nam dati ono što nam je najpotrebnije. (*Testimonies for the Church 4:531.*)

Moramo saradivati s Bogom u odgovaranju na naše molitve. — U Riječi Božjoj su predstavljene dvije suprotstavljene strane koje utiču i kontrolišu ljudske agencije u našem svijetu. Ove stranke stalno rade sa svakim ljudskim bićem. Oni koji su pod Božjom kontrolom i koji su pod uticajem nebeskih anđela, moći će da razaznaju lukavo djelovanje nevidljivih sila tame. Oni koji žele da budu u harmoniji sa nebeskim agencijama treba da budu veoma ozbiljni da vrše Božju volju. Oni ne smiju dati mjesto Sotoni i njegovim anđelima.

Ali ako ne budemo stalno na oprezu, neprijatelj će nas savladati. Iako je svima otkriveno svečano otkrivenje Božje volje koja se tiče nas, ipak poznavanje Njegove volje ne ostavlja po strani potrebu da Mu se usrdno molimo za pomoć i da se marljivo trudimo da saradujemo s Njim u odgovaranju na ponuđene molitve. On ostvaruje svoje namjere kroz ljudska oruđa. (*SDA Bible Commentary, vol. 6, 1119.*)

Polovične molitve neće donijeti odgovore. — Bog će nam biti sve što Mu dopustimo. Naše slabe, polovične molitve neće nam donijeti uzvrat s neba. Oh, moramo da pritisnemo naše

peticije! Tražite u vjeri, čekajte u vjeri, primajte u vjeri, radujte se u nadi jer svako koji traži nalazi. Budite ozbiljni u tom pitanju. Tražite Boga svim srcem. Ljudi ulažu dušu i ozbiljnost u sve što poduzmu u zemaljskim stvarima, sve dok se njihov trud ne okruni uspjehom. Sa velikom ozbiljnošću naučite zanat traženja bogatih blagoslova koje je Bog obećao, a uz istrajan, odlučan napor imaćete Njegovo svjetlo i Njegovu istinu i Njegovu bogatu milost.

Iskreno, u gladi duše, vapite za Bogom. Borite se s nebeskim agencijama dok ne pobijedite. Stavite cijelo svoje biće u Gospodnje ruke, dušu, tijelo i duh, i odlučite da budete Njegova ljubazna, posvećena agencija, podstaknuta Njegovom voljom, kontrolisana Njegovim umom, prožeta Njegovim Duhom.

Recite Isusu svoje želje iskrenošću svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugu polemiku s Bogom ili da propovijedate Bogu, ali sa srcem žalosnim zbog svojih grijeha, recite: „Spasi me, Gospode, ili ću propasti.“ Ima nade za takve duše. Tražiće, pitaće, kucaće i naći će. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, doživjećete blagoslov Hristovog mira. (*Our High Calling*, 131.)

Molitva za oprostaj se uvijek usliši odjednom. — U nekim slučajevima iscjeljenja, Isus nije odmah dao traženi blagoslov. Ali u slučaju gube, čim je molba uložena, ona je odobrena. Kada se molimo za zemaljske blagoslove, odgovor na našu molitvu može biti odgođen ili nam Bog može dati nešto drugo nego što tražimo, ali nije tako kada tražimo oslobođenje od grijeha. Njegova je volja da nas očisti od grijeha, da nas učini svojom djecom i da nam omogući da živimo svetim životom. Hristos je „sebe dao za naše grijeha, da nas izbavi od ovoga sadašnjeg zlog svijeta, po volji Boga i Oca našeg“. Galatima 1:4. „A u ovome se uzdamo u Boga: šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta

molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ 1. Jovanova 5:14, 15. „Ako priznamo svoje grijehе, vjеran je i pravedan da nam oprosti grijehе naše i da nas očisti od svake nepravde.“ 1. Jovanova 1:9. (*The Desire of Ages*, 266.)

Hristos predstavlja naše molitve pred Ocem kao svoju molbu. — Čim se Božje dijete približi prijestolu milosti, postaje klijent velikog Branitelja. Prilikom svog prvog izgovaranja pokajanja i molbe za pomilovanje, Hrist se zalaže za njegov slučaj i čini ga svojim, predstavljajući molbu pred svojim Ocem kao svoj vlastiti zahtjev. (*Testimonies for the Church* 6:364.)

Molite da zahvalite i hvalite Boga za uslišene molitve. — U drugom poglavlju Prve Samuelove zapisana je molitva posvećene žene koja je služila i slavila Boga. Molila se: „Raduje se srce moje u Gospodu, rog moj se uzvisi u Gospodu. Usta svoja širom otvaram na neprijatelje svoje, jer se radujem spasenju koje dolazi od tebe. Nema svetog kao Gospoda, jer nema nikoga pored tebe, niti ima stijene kao što je naš Bog.“ Hannino prinošenje zahvalnosti za odgovor na njenu molitvu je pouka onima koji danas dobijaju odgovore na svoje zahtjeve. Zar ne zanemarujemo da uzvratimo hvalu i zahvalnost Bogu za Njegovu dobrotu?

David izjavljuje: „Volim Gospoda, jer je čuo moj glas i moje molbe. Zato što je prigruo svoje uho k meni, zato ću ga prizivati dok sam živ.“ Božja dobrota u slušanju i odgovaranju na molitvu stavlja nas pod tešku obavezu da izrazimo svoju zahvalnost za usluge koje su nam ukazane. Trebali bismo hvaliti Boga mnogo više nego to činimo. Blagoslovi primljeni kao odgovor na molitvu trebaju biti odmah priznati. Zapis o njima treba staviti u naš dnevnik, da kada uzmemo knjigu u ruke, možemo se sjetiti dobrote Gospodnje i hvaliti Njegovu sveto ime. (*The Review and Herald*, May 7, 1908.)

Poglavlje 12—Molitva i probuđenje

Probuđenje će doći samo kao odgovor na molitvu. — Oživljavanje prave pobožnosti među nama najveća je i najhitnija od svih naših potreba. Tražiti ovo trebao bi biti naš prvi posao. Mora postojati ozbiljan napor da se dobije Gospodnji blagoslov, ne zato što Bog nije voljan da nam podari svoj blagoslov, već zato što nismo spremni da ga primimo. Naš Nebeski Otac je voljniji dati svog Svetog Duha onima koji Ga mole, nego što su zemaljski roditelji da daju dobre darove svojoj djeci. Ali naš je posao, ispovijedanjem, poniženjem, pokajanjem i iskrenom molitvom, ispuniti uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Probuđenje se može očekivati samo kao odgovor na molitvu. (*Selected Messages 1:121.*)

Danas postoji potreba za takvim oživljavanjem istinske religije srca kakvu je doživio drevni Izrael. Mi trebamo, poput njih, donijeti plodove koji su dostojni pokajanja – da uklonimo svoje grijehе, očistimo oskrnavljeni hram srca da Isus može vladati unutra. Postoji potreba za molitvom – usrdnom molitvom koja preovlađuje. Naš Spasitelj je ostavio dragocjena obećanja za istinskog pokajnika. Takvi neće uzalud tražiti Njegovo lice. On nas je takođe svojim primjerom naučio neophodnosti molitve. Sam Veličanstvo Neba, On je često provodio cijelu noć u zajednici sa svojim Ocem. Ako Otkupitelj svijeta nije bio previše čist, previše mudar ili previše svet da bi tražio pomoć od Boga, zasigurno slabi, zabludjeli smrtnici imaju svu potrebu za tom božanskom pomoći. Sa pokajanjem i vjerom, svaki pravi hrišćanin će često tražiti „prijesto milosti, da zadobije milost i nađe milost za pomoć u vrijeme potrebe.“ (*The Signs of the Times, January 26, 1882.*)

Molitva nas dovodi u vezu sa Bogom. — Ako dođemo

Bogu, osjećajući se bespomoćni i zavisni, kakvi zaista jesmo, i u poniznoj, povjerljivoj vjeri objavimo svoje želje Onome čije je znanje beskonačno, koji sve vidi u tvorevini i koji svime upravlja svojom voljom i riječju, On može i hoće da se pobrine za naš vapaj, i pustiće da svjetlost obasja naša srca. Iskrenom molitvom dovodimo se u vezu sa umom Beskonačnog. Možda u tom trenutku nemamo upečatljiv dokaz da se lice našeg Otkupitelja saginje nad nama u saosjećanju i ljubavi, ali to je ipak tako. Možda ne osjećamo njegov vidljivi dodir, ali Njegova je ruka na nama u ljubavi i nježnosti sažaljenja. (*Steps to Christ, 97.*)

Naše molitve se uzdižu na nebo vlažne Hristovom krvlju očišćenja. — Religiozne službe, molitve, pohvale, pokajničko ispovijedanje grijeha uzdižu se od pravih vjernika kao tamjan u nebesku svetinju, ali prolazeći kroz pokvarene kanale ljudskosti, toliko su oskrnavljene da ako se ne očiste krvlju, nikada ne mogu biti od vrijednosti kod Boga. One se ne uzdižu u besprekornoj čistoti, i osim ako Posrednik, koji je s desne strane Boga, ne predstavi i očisti sve svojom pravednošću, to nije prihvatljivo Bogu. Sav tamjan iz zemaljskih šatora mora biti vlažan očišćavajućim kapima Hristove krvi. On pred Ocem drži kadionicu svojih zasluga, u kojoj nema mrlje zemaljske pokvarenosti. On sabira u ovu kadionicu molitve, pohvale i priznanja svog naroda, i sa njima stavlja svoju sopstvenu besprekornu pravednost. Zatim, namirisana zaslugama Hristovog pomirenja, tamjan izlazi pred Boga sasvim i potpuno prihvatljiv. Tada se vraćaju ljubazni odgovori. (*Selected Messages 1:344.*)

U molitvi osjećamo Isusovo prisustvo. — Ako čuvamo Gospoda uvijek ispred sebe, dopuštajući da naša srca izlaze u znak zahvalnosti i hvale prema Njemu, imaćemo stalnu svježinu u našem vjerskom životu. Naše molitve će imati oblik razgovora sa Bogom kao što bismo razgovarali sa prijateljem. On će nam lično govoriti o svojim misterijama. Često će nam se javiti slatki

radosni osjećaj Isusove prisutnosti. (*Christ's Object Lessons, 129.*)

Sveti Duh je došao na Pedesetnicu kao odgovor na molitvu. — Duh je došao na učenike koji su čekali i molili se sa punoćom koja je doprla do svakog srca. Beskonačni se otkrio u sili svojoj crkvi. Kao da je vjekovima ovaj uticaj bio uzdržan, a sada se Nebo radovalo što je moglo da izlije na crkvu bogatstvo blagodat Duha. I pod uticajem Duha, riječi pokajanja i ispovijesti miješale su se sa pjesmama hvale za oproštene grijeh. Čule su se riječi zahvalnosti i proroštva. Cijelo se nebo spustilo da vidi i divi se mudrosti neuporedive, neshvatljive ljubavi. Izgubljeni u čudu, apostoli su uzviknuli: „Ovdje je ljubav.“ Shvatili su preneseni dar. I šta je uslijedilo? Mač Duha, iznova naoštren snagom i okupan nebeskim munjama, prosijeca svoj put kroz nevjerstvo. Hiljade su se obratile u jednom danu. (*The Acts of the Apostles, 38.*)

Trebamo se moliti za sveti Duh kao što su to činili učenici na Pedesetnicu. — Srce mora biti ispražnjeno od svake nečistote i očišćeno da bi u njemu boravio Duh. Priznanjem i napuštanjem grijeha, usrdnom molitvom i posvećenjem sebe Bogu, rani učenici su se pripremali za izlivanje Duha svetoga na dan Pedesetnice. Isti posao, samo u većoj mjeri, mora da se uradi sada...

Osim ako svakodnevno ne napredujemo u oprimjeravanju aktivnih hrišćanskih vrlina, nećemo prepoznati manifestacije Svetoga Duha u poznoj kiši. Možda pada na srca svuda oko nas, ali mi to nećemo uočiti niti primiti...

Božanska milost je potrebna na početku, božanska milost na svakom koraku napredovanja, a samo božanska milost može dovršiti posao. Nemamo gdje da se odmorimo u nemarnom stavu. Nikada ne smijemo zaboraviti Hristova upozorenja: „Bdite na molitvu“, „Bdite... i molite se uvijek“. Veza sa

božanskom agencijom svakog trenutka je neophodna za naš napredak. Možda smo imali određenu mjeru Božjeg Duha, ali molitvom i vjerom neprestano trebamo tražiti više od Duha. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 507, 508.*)

Trebamo se moliti jednako usrdno za silazak Svetog Duha kao što su se učenici molili na dan Pedesetnice. Ako im je to bilo potrebno u to vrijeme, nama je potrebnije danas.

Bez Božjeg Duha i sile, uzalud ćemo se truditi da predstavimo istinu. (*Australasian Union Conference Record, April 1, 1898.*)

Zatražite obećanje duha vjerom. — Samo onima koji ponizno čekaju na Boga, koji gledaju na Njegovo vođstvo i milost, daje se Duh. Božja sila čeka njihov zahtjev i prijem. Ovaj obećani blagoslov, tražen vjerom, donosi sve druge blagoslove u svom nizu. Daje se prema bogatstvu Hristove milosti, i On je spreman da opskrbi svaku dušu u skladu sa mogućnostima primanja. (*The Desire of Ages, 672.*)

Molite se za poznu kišu. — Moramo se moliti da Bog otpečati izvor vode života. I sami moramo primiti živu vodu. Pomolimo se skrušena srca najusrdnije da sada, u vrijeme pozne kiše, pljuskovi milosti padnu na nas. Na svakom sastanku kojem prisustvujemo naše molitve treba da se uzdižu, da baš u ovo vrijeme Bog udijeli toplinu i vlagu našim dušama. Dok tražimo Boga za Duha svetoga, to će u nama djelovati na krotost, poniznost uma, svjesnu zavisnost o Bogu za savršenu poznu kišu. Ako se molimo za blagoslov u vjeri, primi ćemo ga kao što je Bog obećao. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 508.*)

Budite revni u molitvi i u sili svetog Duha. — Ono što nam je potrebno je oživljavajući uticaj svetog Duha Božijeg. „Ne silom, niti snagom, nego mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.“ Molite se bez prestanka i bdijte radeći u skladu sa svojim molitvama. Dok se molite, vjerujte, uzdajte se u Boga.

To je vrijeme pozne kiše, kada će Gospod dati najveći dio od svog Duha. Budite revni u molitvi i bdijte u Duhu. (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, 512.)

Sotona se boji Božjeg naroda koji se moli za sveti duh.

— Nema ničega čega se Sotona toliko plaši kao da će Božji narod očistiti put uklanjanjem svake prepreke, tako da Gospod može izliti svoj Duh na malaksalu crkvu i nepokajnu skupštinu. Kad bi se Sotona pitao, nikada ne bi bilo drugog probuđenja, velikog ili malog, do kraja vremena. Ali nismo u neznanju o njegovim planovima. Moguće je oduprijeti se njegovoj sili. Kada je put pripremljen za Duha Božjeg, doći će blagoslov. Sotona ne može više spriječiti da se pljusak blagoslova spusti na Božji narod nego što može zatvoriti nebeske prozore da kiša ne može doći na zemlju. Zli ljudi i đavoli ne mogu spriječiti Božje djelo, ili isključiti Njegovo prisustvo od skupština Njegovog naroda, ako oni hoće da pokornog, skrušenog srca, priznaju i odbace svoje grijehе, i u vjeri traže Njegova obećanja. (*Selected Messages 1:124.*)

Duh prati svaku iskrenu molitvu. — Religija koja dolazi od Boga je jedina religija koja će dovesti do Boga. Da bismo mu služili ispravno, moramo biti rođeni od božanskog Duha. Ovo će pročistiti srce i obnoviti um, dajući nam novu sposobnost poznavanja i ljubavi prema Bogu. To će nam dati dobrovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. Ovo je pravo obožavanje. To je plod djelovanja Svetog Duha. Duhom se navodi svaka iskrena molitva, i takva molitva je prihvatljiva Bogu. Gdje god duša posegne za Bogom, tamo se manifestuje djelovanje Duha i Bog će se otkriti toj duši. On traži takve obožavaoce. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima. (*The Desire of Ages*, 189.)

Molitva bez ozbiljne aktivnosti za druge vodi formalizmu. — Bog ne misli da bilo ko od nas postane pustinjak ili

monah, da se povučemo iz svijeta kako bismo se posvetili djelima bogoslužjenja. Život mora biti kao Hristov život – između planine i mnoštva. Onaj ko ne radi ništa osim da se moli uskoro će prestati da se moli, ili će njegove molitve postati formalna rutina. Kada se ljudi povuku iz društvenog života, daleko od sfere hrišćanske dužnosti i nošenja krsta; kada prestanu da ozbiljno rade za Učitelja, koji je ozbiljno radio za njih, oni gube predmet molitve i nemaju podsticaja za predanost. Njihove molitve postaju lične i sebične. Oni ne mogu da se mole u pogledu potreba čovječanstva ili izgradnje Hristovog kraljevstva, moleći za snagu kojom bi mogli da rade. (*Steps to Christ, 101.*)

Duhovni napredak zavisi od molitve. — Moramo biti mnogo u molitvi ako želimo napredovati u božanskom životu. Kada je poruka istine prvi put objavljena, koliko smo se molili. Koliko se često čuo glas posredovanja u odaji, u štali, u voćnjaku ili gaju. Često smo provodili sate u ozbiljnoj molitvi, dvoje ili troje zajedno tražeći obećanje; često se čuo zvuk plača, a zatim glas zahvalnosti i pjesma hvale. Sada je Božji dan bliži nego kada smo prvi put vjerovali, i trebali bismo biti ozbiljniji, revniji i gorljiviji nego u onim ranim danima. Naše opasnosti su sada veće nego tada. (*Testimonies for the Church 5:161, 162.*)

Poglavlje 13—Muškarci i žene molitve

ENOH

Molitva je bila dah njegove duše. — Tako razgovarajući s Bogom, Enoh je sve više odražavao božansku sliku. Njegovo lice je bilo ozareno svetom svjetlošću, čak i svjetlošću koja sija u Isusovom licu. Dok je izlazio iz ovih božanskih zajednica, čak su i bezbožnici sa strahopoštovanjem posmatrali otisak neba na njegovom licu.

Njegova vjera je postajala sve jača, njegova ljubav je postajala gorljivija, s prolaskom vjekova. Za njega je molitva bila kao dah duše. Živio je u atmosferi neba. (*Gospel Workers*, 52.)

Uznemiren zbog sve veće zloće bezbožnika, i u strahu da bi njihova nevjera mogla umanjiti njegovo poštovanje prema Bogu, Enoh je izbjegavao stalno druženje s njima i provodio je mnogo vremena u samoći, predajući se meditaciji i molitvi. Tako je čekao pred Gospodom, tražeći jasnije znanje o Njegovoj volji, da bi je mogao izvršiti. Za njega je molitva bila kao disanje duše; živio je u samoj atmosferi neba. (*Patriarchs and Prophets*, 85.)

Enoh je hodao s Bogom kroz molitvu. — Voljela bih da mogu svakom radniku u Božjem djelu utisnuti veliku potrebu neprekidne, usrdne molitve. Ne mogu biti stalno na koljenima, ali mogu uzdizati svoja srca Bogu. Ovo je put kojim je Enoh hodao s Bogom. (*The Review and Herald*, November 10, 1885.)

Dok se bavimo svojim svakodnevnim radom, treba da uznesemo dušu k nebu u molitvi. Ove tihe molbe uzdižu se kao tamjan pred prijestolom milosti; a neprijatelj je zbunjen. Hrišćanin čije je srce na taj način zadržano na Bogu ne može se pobijediti. Nikakve zle vještine ne mogu uništiti njegov mir. Sva obećanja Božje riječi, sva sila božanske milosti, sva Jehovina

sredstva, obećani su da će osigurati njegovo izbavljenje. Tako je Enoh hodao s Bogom. I Bog je bio s njim, trenutna pomoć u svakom trenutku potrebe. (*Messages to Young People, 249.*)

Pojedinci su tražili Enoha za molitvu. — Enoh je postao propovjednik pravednosti, objavljujući ljudima ono što mu je Bog otkrio. Oni koji su se bojali Gospoda tražili su ovog svetog čovjeka, da podijele njegovu pouku i njegove molitve. (*Patriarchs and Prophets, 86.*)

Što je Enohov rad bio veći, to su njegove molitve bile usrdnije. — Usred života aktivnog rada, Enoh je postojano održavao svoju zajednicu s Bogom. Što su njegovi radovi bili veći i hitniji, to su njegove molitve bile stalnije i usrdnije. Nastavio je da se isključuje, u određenim periodima, iz cijelog društva. Nakon što je neko vrijeme ostao među ljudima, trudeći se da im koristi poukama i primjerom, on bi se povukao, da provede jedno vrijeme u samoći, gladujući i žeđajući za onim božanskim znanjem koje samo Bog može prenijeti. (*Patriarchs and Prophets, 86, 87.*)

ABRAM

Svakodnevna molitva za uzdizanje ka Bogu kao slatki tamjan. — Život Abrama, Božjeg prijatelja, bio je život u molitvi. Gdje god je razapeo svoj šator, blizu njega je sagrađen oltar na kojem su prinošeni jutarnja i večernja žrtva. Kada je njegov šator uklonjen, oltar je ostao. I lutajući Hananac, kada bi došao do tog oltara, znao je ko je tamo bio. Kada bi razapeo svoj šator, popravio je oltar i poklonio se živom Bogu.

Tako domovi hrišćana trebaju biti svjetla u svijetu. Iz njih, ujutro i uveče, molitva treba da se uzdiže Bogu kao slatki tamjan. I kao jutarnja rosa, Njegove blagodati i blagoslovi će se spustiti na molitelje.

Očevi i majke, svakog jutra i večeri okupljajte svoju djecu

oko sebe i u poniznoj molitvi uznesite srce Bogu za pomoć. Vaši dragi su izloženi iskušenju. Svakodnevne smetnje prekrivaju put mladih i starih. Oni koji žele da žive strpljivim, punim ljubavi, veselim životima moraju se moliti. Samo primajući stalnu pomoć od Boga, možemo postići pobjedu nad sobom.

Svako jutro posvetite sebe i svoju djecu Bogu za taj dan. Ne pravite kalkulacije mjesecima ili godinama; oni nisu vaši. Dat vam je jedan kratak dan. Kao da je to vaš posljednji na zemlji, radite u vrijeme njegovih sati za Gospodara. Položite sve svoje planove pred Boga, da budu izvršeni ili odbačeni, kao što će Njegovo providenje naznačiti. Prihvatite Njegove planove umjesto svojih, iako njihovo prihvatanje zahtijeva napuštanje dragih projekata. Tako će se život sve više i više oblikovati prema božanskom primjeru; „i mir Božji, koji je iznad svakog razuma, čuvaće vaša srca i umove kroz Hrista Isusa.“ Filipljanima 4:7. (*Testimonies for the Church 7:44.*)

Abram se molio u vjeri uprkos teškim okolnostima. — Abram nije mogao objasniti vođstvo Providenja; nije ostvario svoja očekivanja; ali se čvrsto držao obećanja: „Blagosloviću te i učiniti tvoje ime velikim; i ti ćeš biti blagoslov.“ Uz usrdnu molitvu razmišljao je kako da sačuva život svojih ljudi i stada, ali nije dopustio da okolnosti poljuljaju njegovu vjeru u Božju riječ. (*Conflict and Courage, 45.*)

Abram se molio Bogu s povjerenjem djeteta koje je molilo svog oca. — Otišla su dva nebeska glasnika, ostavljajući Abrama samog sa Onim za koga je sada znao da je Sin Božji. I čovjek od vjere se založio za stanovnike Sodoma. Jednom ih je spasio svojim mačem, sada je nastojao da ih spasi molitvom. Lot i njegovo domaćinstvo još su tamo bili stanovnici; i nesebična ljubav koja je podstakla Abrama da ih spasi od Elamaca, sada je nastojala da ih spasi, ako je to bila Božja volja, od oluje božanskog suda.

S dubokim poštovanjem i poniznošću podstakao je svoju molbu: „Uzeo sam na sebe da govorim Gospodu, koji sam samo prah i pepeo.“ Nije bilo samopouzdanja, hvalisanja sopstvenom pravednošću. Nije tražio naklonost na osnovu svoje poslušnosti ili žrtava koje je prinio vršeći Božju volju. I sam grešnik, zauzima se u njegovo ime. Takav duh treba da posjeduju svi koji prilaze Bogu. Ipak, Abram je pokazao samopouzdanje djeteta koje se moli voljenom ocu. Približio se nebeskom Poslaniku i žarko podstakao svoju molbu...

Ljubav prema dušama koje nestaju nadahnula je Abrahovu molitvu. Dok se gnušao grijeha tog pokvarenog grada, želio je da grešnici budu spašeni. Njegovo duboko interesovanje za Sodom pokazuje tjeskobu koju bismo trebali osjećati za nepokajane. Trebalo bi da gajimo mržnju prema grijehu, ali sažaljenje i ljubav prema grešniku. (*Patriarchs and Prophets, 139, 140.*)

JAKOV

Jakovljevo iskustvo uči o važnosti preovlađujuće molitve. — Jakov je pobijedio jer je bio uporan i odlučan. Njegovo iskustvo svjedoči o snazi uporne molitve. Sada treba da naučimo ovu lekciju preovlađujuće molitve, nepopustljive vere. Najveće pobjede Hristove crkve ili pojedinca hrišćanina nisu one koje su stečene talentom ili obrazovanjem, bogatstvom ili naklonošću ljudi. To su one pobjede koje se postižu u odaji za audijenciju s Bogom, kada se iskrena, vapijuća vjera uhvati za moćnu ruku sile.

Oni koji nisu voljni da napuste svaki grijeh i da usrdno traže Božji blagoslov, neće ga dobiti. Ali svi koji se budu pridržavali Božjih obećanja kao što je to učinio Jakov, i budu tako ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. (*Patriarchs and Prophets, 203.*)

MOJSIJE

Slijedite Mojsijev primjer u molitvi. — Manje pričajte; mnogo dragocjenog vremena se gubi u razgovoru koji ne donosi svjetlo. Neka se braća ujedine u postu i molitvi za mudrost koju je Bog obećao da će ih obilato pružiti. Objasnite Bogu svoje nevolje. Reci Mu, kao i Mojsije: „Ne mogu voditi ovaj narod osim ako tvoje prisustvo ne ide sa mnom.“ A onda pitajte još više; molite se sa Mojsijem: „Pokaži mi svoju slavu.“ [Izlazak 33:18.] Kakva je to slava? – Božji karakter. To je ono što je On objavio Mojsiju. (*Gospel Workers, 417.*)

Mojsije se uspješno zauzeo za Izrael. — Božji savez sa Njegovim narodom je bio poništen i On je rekao Mojsiju: „Pusti me, da se moj gnjev raspali na njih, i da ih uništim; i učiniću od tebe veliki narod.“ Izraelski narod, posebno miješano mnoštvo, stalno se bunio protiv Boga. Oni su takođe gundali protiv svog vođe, i žalostili bi ga svojim nevjerstvom i tvrdoglavošću, i bio je mučan i naporan posao da ih odvede do Obećane zemlje. Njihovi grijesi su već izgubili Božju naklonost, a pravda je tražila njihovo uništenje. Gospod je stoga predložio da ih uništi, i da od Mojsija napravi moćan narod.

„Pusti Me... da ih uništim“, bile su riječi Božje. Ako je Bog namjeravao uništiti Izrael, ko bi se mogao zalagati za njih? Koliko je onih koji bi prepustili grešnike njihovoj sudbini! Koliko je onih koji bi rado zamijenili mnogo truda, tereta i žrtava, uzvraćenih nezahvalnošću i gundanjem, za položaj lagodnosti i časti, kada je sam Bog ponudio oslobađanje.

Ali Mojsije je razabrao tlo za nadu gdje su se pojavili samo obeshrabrenje i gnjev. Božje riječi: „Pusti me samoga“, on je shvatio da ne zabranjuju nego da podstiču zalaganje, implicirajući da ništa osim Mojsijevih molitava ne može spasiti Izrael, ali da će Bog, ako ga tako zamole, poštedjeti svoj narod...

Dok se Mojsije zauzima za Izrael, njegova bojažljivost se

izgubila u njegovom dubokom interesu i ljubavi prema onima za koje je, u Božjim rukama, bio sredstvo da učini toliko toga. Gospod je saslušao njegove molbe i uslišio njegovu nesebičnu molitvu. Bog je iskušao svog slugu; Iskušao je svoju vjernost i ljubav prema tom zabludjelom, nezahvalnom narodu, a Mojsije je plemenito izdržao iskušenje. Njegov interes za Izrael nije proizašao iz sebičnih motiva. Blagostanje Božjeg izabranog naroda bilo mu je draže od lične časti, draže od privilegije da postane otac moćne nacije. Bog je bio zadovoljan njegovom vjernošću, njegovom jednostavnošću srca i integritetom, i predao mu je, kao vjernom pastiru, veliku odgovornost da vodi Izrael u Obećanu zemlju. (*Patriarchs and Prophets, 318, 319.*)

Mojsije je nastavio sa svojim molbama Bogu. — Mojsije je dobro znao za izopačenost i sljepoću onih koji su bili stavljeni pod njegovu brigu; znao je s kakvim se poteškoćama mora boriti. Ali naučio je da mora imati pomoć od Boga, da bi odolio sa narodom. Zalagao se za jasnije otkrivenje Božje volje i za sigurnost Njegovog prisustva: „Evo, ti mi kažeš: ‘Vodi ovaj narod’, ali nisi mi objavio koga ćeš poslati sa mnom. Još si mi rekao: ‘Znam te po imenu i našao si milost u mojim očima.’ Zato te sada molim, ako sam našao milost u tvojim očima, obznani mi svoje puteve, da bih te upoznao i da bih našao milost u tvojim očima. I sjeti se da je ovaj narod tvoj narod.“

Odgovor je bio: „Moje lice [prisustvo] će ići naprijed, i daću ti odmor.“ Ali Mojsije još nije bio zadovoljan. Tamo je pritisnuo njegovu dušu osjećaj užasnih posledica ako Bog prepusti Izrael tvrdoći i nepokajanju. Nije mogao izdržati da se njegovi interesi odvoje od interesa njegove braće, i molio se da se naklonost Božja vrati Njegovom narodu i da znak Njegovog prisustva nastavi da usmjerava njihova putovanja: „Ako tvoje lice neće ići naprijed, nemoj ni da nas vodiš odavde. Po čemu će se znati da sam našao milost u tvojim očima, ja i tvoj narod? Zar ne po tome

da ti ideš s nama, da se ja i tvoj narod razlikujemo od svih drugih naroda koji su na licu zemlje?“

I Gospod reče: „I ovo o čemu si govorio ja ću učiniti, jer si našao milost u mojim očima i znam te po imenu.“ Ipak, prorok nije prestao moliti. Svaka molitva je bila uslišena, ali on je žudio za većim znakovima Božje naklonosti. Sada je uputio zahtjev koji nijedno ljudsko biće nikada prije nije uputilo: „Molim te, daj mi da vidim tvoju slavu.“

Bog nije ukorio njegov zahtjev kao drzak; ali su izgovorene milostive riječi: „Učiniću da sva moja dobrota prođe pred tobom.“ Otkrivenu Božju slavu, nijedan čovjek u ovom smrtnom stanju ne može gledati i živjeti; ali Mojsije je bio uvjeren da treba vidjeti onoliko božanske slave koliko može podnijeti. Ponovo je pozvan na planinski vrh; tada je ruka koja je stvorila svijet, ta ruka koja „podigne planine, a one ne znaju“ (Jov 9:5), uzela ovo stvorenje iz prašine, ovog moćnog čovjeka vjere, i stavila ga u rascjep stijene, dok je slava Božja i sva Njegova dobrota prolazila pred njim.

Ovo iskustvo – iznad svega obećanje da će ga božansko Prisustvo pratiti – bilo je za Mojsija garancija uspjeha u djelu koje je pred njim; i on je to smatrao beskrajno većim od svega učenja Egipta ili svih njegovih dostignuća kao državnika ili vojskovođe. Nikakva zemaljska moć, vještina ili učenje ne mogu osigurati mjesto Božje trajne prisutnosti. (*Patriarchs and Prophets*, 327, 328.)

Pod stresom, Mojsijeva molitva je bila gotovo pritužba.
— Mojsijevo srce je potonulo. Zauzimao se da Izrael ne treba biti uništen, iako bi njegovo potomstvo tada moglo postati velika nacija. U svojoj ljubavi prema njima molio se da njegovo ime bude izbrisano iz knjige života radije nego da budu ostavljeni da propadnu. On je sve ugrozio zbog njih, a ovo je bio njihov odgovor. Za sve svoje tegobe, čak i svoje izmišljene patnje, optuživali

su njega; a njihovo zlobno gundanje udvostručilo je teret brige i odgovornosti pod kojim je teturao. U svojoj nevolji bio je u iskušenju čak i da ne vjeruje Bogu. Njegova molitva je bila skoro pritužba. „Zašto si povrijedio svog slugu? I zašto nisam našao milost u Tvojim očima, da na mene stavljaš teret svega ovog naroda?... Otkud da imam meso da dam svom ovom narodu? Jer viču za mnom govoreći: daj nam mesa da jedemo. Ne mogu sam nositi sve ove ljude, jer mi je preteško.“

Gospod je uslišio njegovu molitvu i uputio ga da pozove sedamdeset ljudi starješina Izraela – ljudi ne samo u odmaklim godinama, već onih koji posjeduju dostojanstvo, zdravo rasuđivanje i iskustvo. „I dovedi ih u šator sastanka,“ rekao je, „da mogu tamo stajati s tobom. I ja ću sići i razgovarati s tobom tamo; i uzet ću od duha koji je na tebi, i staviću ga na njih; i oni će s tobom nositi teret naroda, da ga ne nosiš sam.“ (*Patriarchs and Prophets*, 379, 380.)

Mojsije je molio za milost za Izrael. — Mojsije je sada ustao i ušao u šator od sastanka. Gospod mu je rekao: „Udariću ih pomorom, i razbaštiniću ih, i od tebe ću napraviti veći narod.“ Ali Mojsije se opet založio za svoj narod. Nije mogao pristati da oni budu uništeni, a da od njega samog Bog napravi moćniju naciju. Pozivajući se na milost Božju, rekao je: „I zato te sada molim, Gospode, neka se pokaže veličina tvoje sile, kao što si i rekao: ‘Gospod, spor na gnjev i pun dobrote...’ Molim te, oprosti prestup ovom narodu zbog svoje velike milosti, kao što si opraštao ovom narodu od Egipta pa sve do sada.“

Gospod je obećao da će poštediti Izrael od trenutnog uništenja; ali zbog njihovog nevjerstva i kukavičluka On nije mogao pokazati svoju moć da pokori njihove neprijatelje. Stoga im je u svojoj milosti naredio, kao jedini siguran put, da se vrate natrag prema Crvenom moru. (*Patriarchs and Prophets*, 390, 391.)

Mojsijeve molitve su poštedjele Izraelce od Božjih sudova. — Dok su ljudi gledali u starog čovjeka, koji je tako brzo trebao biti oduzet od njih, prisjećali su se, s novim i dubljim uvažavanjem, njegove roditeljske nježnosti, njegovih mudrih savjeta i njegovog neumornog rada. Koliko često, kada su njihovi grijesi pozivali na pravedne Božje presude, Mojsijeve molitve su Ga nadvladale da ih poštedi! Njihovu tugu pojačalo je kajanje. Gorko su se sjećali da je njihova vlastita izopačenost isprovocirala Mojsija na grijeh za koji mora umrijeti. (*Patriarchs and Prophets, 470.*)

Mojsijeva poslednja molitva ispunjena na gori Preobraženja. — Nikada, dok se u Hristovoj žrtvi nisu dali primjerom, pravda i ljubav Božja nisu bili tako upečatljivi kao u Njegovom ophođenju s Mojsijem. Bog je isključio Mojsija iz Hanana, kako bi naučio lekciju koja se nikada ne smije zaboraviti – da On zahtijeva preciznu poslušnost i da se ljudi moraju čuvati da sebi preuzmu slavu koja pripada njihovom Stvoritelju. Nije mogao uslišiti Mojsijevu molitvu da on podijeli nasljedstvo Izraela, ali nije zaboravio niti napustio svog slugu. Bog neba je razumio patnju koju je Mojsije pretrpio; zabilježio je svaki čin vjerne službe kroz te duge godine sukoba i iskušenja. Na vrhu Fazge, Bog je pozvao Mojsija u baštinu beskrajno slavniju od zemaljskog Hanana.

Na gori preobraženja Mojsije je bio prisutan sa Ilijom, koji je bio uzet na nebo. Poslani su kao nosioci svjetlosti i slave od Oca Njegovom Sinu. I tako se Mojsijeva molitva, izgovorena toliko vjekova ranije, konačno ispunila. Stajao je na „gori dobroj“, unutar baštine svog naroda, svjedočeći o Onome u kome su bila usredsređena sva obećanja Izraelu. To je poslednji prizor otkriven viziji smrtnika u istoriji tog čovjeka tako visoko počašćenog na Nebu. (*Patriarchs and Prophets, 479.*)

HANA

Hanin primjer ohrabrenje svakoj majci. — Iz Šiloha, Hana se tiho vratila svojoj kući u Rami, ostavljajući dijete Samuela da bude obučeno za službu u domu Božijem, prema uputstvima prvosveštenika. Od najranije zore intelekta ona je učila svog sina da voli i poštuje Boga i da sebe smatra Gospodnjim. Svakim poznatim predmetom koji ga je okruživao tražila je da odvede njegove misli do Stvoritelja. Kada se odvojila od djeteta, brižnost vjerne majke nije prestala. Svaki dan je bio predmet njenih molitava. Svake godine je svojim rukama izrađivala ogrtač za njega; i dok je išla sa svojim mužem na bogoslužjenje u Šiloh, dala je djetetu ovaj podsjetnik na svoju ljubav. Svako vlakno male haljine bilo je satkano molitvom da bude čist, plemenit i istinit. Nije tražila od svog sina svjetovnu veličinu, ali se usrdno molila da on postigne onu veličinu koju Nebo cijeni – da može poštovati Boga i blagosloviti svoje bližnje.

Kakva je nagrada bila Hanina, i kakav je podsticaj na vjernost njen primjer! Postoje prilike neprocjenjive vrijednosti, bes-krajno dragocjena interesovanja, posvećena svakoj majci. Na skroman niz dužnosti koje su žene počele smatrati zamornim zadatkom treba gledati kao na veliko i plemenito djelo. Majčina je privilegija da svojim uticajem blagoslovi svijet, a čineći to ona će donijeti radost svom srcu. Ona može napraviti ravne staze za stopala svoje djece, kroz sunce i sjenu, do veličanstvenih visina iznad. Ali majka se može nadati da će oblikovati karakter svoje djece po božanskom obrascu tek kada u svom životu nastoji slijediti Hristovo učenje. Svijet vrvi od pokvarenih uticaja. Moda i običaji imaju snažnu moć nad mladima. Ako majka ne ispuni svoju dužnost da poučava, vodi i obuzdava, njena djeca će prirodno prihvatiti zlo i okrenuti se od dobra. Neka svaka majka često ide svome Spasitelju sa molitvom: „Nauči nas, kako da oblikujemo dijete i šta da mu radimo?“ Neka posluša pouku koju

je Bog dao u svojoj riječi, i mudrost će joj biti data po potrebi. (*Patriarchs and Prophets*, 572, 573.)

Hana je bila žena molitve. — Hana nije ukorila svog muža zbog njegovog nemudrog braka. Tugu koju nije mogla podijeliti ni sa jednim zemaljskim prijateljem, prenijela je svom Nebeskom Ocu i tražila utjehu samo od Onoga koji je rekao: „Prizovi me u dan nevolje, i ja ću te izbaviti.“ U molitvi je moćna sila. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvрати uznemirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši apela Nebu najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva.

Uho smrtnika nije čulo Haninu molitvu, ali je ušla u uho Gospoda nad vojskama. Iskreno je preklinjala da Bog skine njenu sramotu i podari joj blagodat koju žene tog doba najviše cijene – blagoslov majčinstva. Dok se rvala u molitvi, njen glas nije izgovarao nikakav zvuk, ali su joj se usne pomjerale, a lice je odavalo duboke emocije. A sada je skromnog molitelja čekalo još jedno iskušenje. Kako je oko Elija prvosveštenika palo na nju, on je žurno zaključio da je bila pijana. Gozbeno veselje gotovo je istisnulo pravu pobožnost među narodom Izraela. Slučajevi neumjerenosti, čak i među ženama, bili su česti, i sada je Elije odlučio da izvrši ono što je smatrao zaslužnim ukorom. „Dokle ćeš biti pijana? Ukloni svoje vino od sebe.“

Hana je razgovarala s Bogom. Vjerovala je da je njena molitva uslišena, a Hristov mir je ispunio njeno srce. Ona je bila nježna, osjetljiva priroda, ali se nije pokorila ni tuzi ni ogorčenju zbog nepravedne optužbe za pijanstvo u domu Božijem. Uz dužno poštovanje prema Gospodnjem pomazaniku, ona je mirno odbacila optužbu i navela uzrok svoje emocije. „Ne, gospodaru, ja sam žena tužnog duha. Nisam pila ni vina ni žestokog pića, nego sam izlila dušu svoju pred Gospodom. Ne računaj svoju sluškinju za Belijalovu kćer, jer sam do sada govorila zbog obilja svojih žalbi i tuge.“ Uvjeren da je njegov ukor bio

nepravedan, Elije je odgovorio: „Idi u miru, a Bog Izraelov neka udovolji tvojoj molbi koju si od njega tražila.“

U svojoj molitvi, Hana je dala zavjet da će, ako se njen zahtev usliši, posvetiti svoje dijete službi Bogu. Ovaj zavjet je dala do znanja svom mužu, a on ga je potvrdio u svečanom činu obožavanja, prije nego što je napustio Šiloh.

Hanina molitva je uslišena i ona je primila dar za koji se tako usrdno molila. Dok je gledala na zalog božanske naklonosti, nazvala je dijete Samuel – Izmoljen od Boga. (*The Signs of the Times, October 27, 1881.*)

ILIJA

Ilija se molio za pokajanje Izraela. — Među planinama Gileada, istočno od Jordana, u Ahabovim danima živio je čovjek od vjere i molitve čija je neustrašiva služba bila predodređena da spriječi brzo širenje otpadništva u Izraelu. Daleko udaljen od bilo kojeg poznatog grada i ne zauzimajući nikakvu visoku poziciju u životu, Ilija Tesvićanin je ipak ušao u svoju misiju sigurnan u Božju namjeru da pripremi put pred njim i da mu pruži obilan uspjeh. Riječ vjere i moći bila je na njegovim usnama, a cijeli njegov život bio je posvećen djelu reforme. Njegov je bio glas onoga koji je vapijao u pustinji da ukori grijeh i potisne plimu zla. I dok je došao ljudima kao ukor za grijeh, njegova poruka je ponudila balzam dušama Gileada bolesnim od grijeha, svima koji su željeli da budu iscijeljeni.

Kako je Ilija vidio da Izrael ulazi sve dublje i dublje u idolo-poklonstvo, njegova duša je bila uznemirena i probudilo se njegovo ogorčenje. Bog je učinio velike stvari za svoj narod. On ih je izbavio iz ropstva i dao im „zemlje neznabožaca,... da se pridržavaju njegovih propisa i drže njegove zakone.“ Psalam 105:44, 45. Ali Jehovine dobrotvorne namjere sada su bile skoro zaboravljene. Nevjerstvo je brzo odvajalo izabrani narod od

Izvora njihove snage. Gledajući ovo otpadništvo iz svog planinskog skloništa, Ilija je bio obuzet tugom. U tjeskobi duše molio je Boga da spriječi nekada omiljeni narod na njihovom opakom putu, da ih, ako bude potrebno, osudi, da ih navede da u pravom svjetlu vide njihovo napuštanje Neba. Čeznuo je da ih dovede do pokajanja prije nego što odu do te mjere u činjenju zla da izazovu Gospoda da ih potpuno uništi.

Ilijina molitva je uslišena. Često ponavljani apeli, prigovori i upozorenja nisu uspjeli dovesti Izrael do pokajanja. Došlo je vrijeme kada Bog mora govoriti s njima putem presuda. Budući da su obožavaoci Bala tvrdili da nebesko blago, rosa i kiša, ne potiču od Jehove, već od vladajućih sila prirode, i da je zahvaljujući stvaralačkoj energiji sunca zemlja obogaćena i stvorena da bi u izobilju rodila, prokletstvo Božije je teško počivalo na zagađenu zemlju. Otpadničkim plemenima Izraela trebalo je pokazati ludost da se pouzdaju u moć Bala za vremenske blagoslove. Sve dok se ne obrate Bogu s pokajanjem i ne priznaju Ga kao izvor svih blagoslova, na zemlju neće padati ni rosa ni kiša. (*Prophets and Kings, 119, 120.*)

Strah Božji je iz dana u dan bivao sve manji u Izraelu. Bogohulni znakovi njihovog slijepog idolopoklonstva mogli su se vidjeti među Izraelom Božjim. Nije bilo onih koji su se usudili da izlože svoje živote otvorenim suprotstavljanjem preovlađujućem bogohulnom idolopoklonstvu. Balovi oltari i Balovi sveštenici koji su prinosili žrtve suncu, mjesecu i zvijezdama, bili su upadljivi posvuda. Imali su posvećene hramove i gajeve, u koje je stavljeno djelo ljudskih ruku za bogoslužjenje. Dobrobiti koje je Bog dao ovom narodu nisu od njih izazvale nikakvu zahvalnost Darodavcu. Jer sve blagodati neba, tekuće izvore i potoke živih voda, blage rose i pljuskove kiše koji osvježavaju zemlju i čine da njihova polja u izobilju rode, oni su pripisivali naklonosti svojih bogova.

Ilijina vjerna duša je bila ožalošćena. Njegovo ogorčenje je izazvano i bio je ljubomoran na slavu Božju. Vidio je da je Izrael upao u strašno otpadništvo. Bio je obuzet čuđenjem i tugom zbog otpadništva naroda kada se prisjetio velikih stvari koje je Bog učinio za njih. Ali sve je to većina naroda zaboravila. Otišao je pred Boga, i sa svojom dušom zgrčenom od tjeskobe, zamolio ga da spasi svoj narod ako to mora biti presudama. Molio je Boga da od svog nezahvalnog naroda uskrati rosu i kišu, blaga nebeska, da bi otpadnički Izrael uzalud gledao na svoje idole od zlata, drveta i kamena, sunce, mjesec i zvijezde, njihove bogove, da navodne zemlju i obogate je, i učine da ona u izobilju rodi. Bog je rekao Iliji da je čuo njegovu molitvu. On će svom narodu uskratiti rosu i kišu, sve dok mu se ne obrate s pokajanjem. (*The Review and Herald, September 16, 1873.*)

Kroz duge godine suše i gladi, Ilija se usrdno molio da se srca Izraelaca preokrenu od idolopoklonstva ka odanosti Bogu. Strpljivo je prorok čekao, dok je ruka Gospodnja teško ležala na pogođenoj zemlji. Dok je gledao dokaze patnje i potrebe kako se množe sa svih strana, njegovo srce se stegnulo od tuge i čeznuo je za silom da brzo sprovede reformaciju. Ali sam Bog je razrađivao svoj plan, i sve što je Njegov sluga mogao učiniti bilo je da se moli u vjeri i čeka vrijeme za odlučnu akciju. (*Prophets and Kings, 133.*)

Ilija primjer onoga koji je pobijedio kroz usrdnu molitvu. — Trebalo bi da budemo mnogo u tajnoj molitvi. Hrist je loza, vi ste grane. A ako želimo rasti i cvjetati, moramo neprestano crpiti sok i hranu iz Živog čokota; jer odvojeni od Čokota nemamo snage.

Pitala sam anđela zašto u Izraelu više nema vjere i sile. Rekao je: „Prerano ste pustili ruku Gospodnju. Pritisnite svoje molbe do prijestola i držite se snažnom vjerom. Obećanja su sigurna. Vjerujte da dobijate stvari koje tražite, i imaćete ih.“ Tada

mi je ukazano na Iliju. Bio je podložan strastima kao i mi, i usrdno se molio. Njegova vjera je izdržala probu. Sedam puta se pomolio pred Gospodom, i konačno je oblak bio viđen. Vidjela sam da smo sumnjali u sigurna obećanja i da smo ranili Spasiteljica svojim nedostatkom vjere. Anđeo je rekao: „Opašite oklop oko sebe, i iznad svega uzmite štit vjere; jer će to čuvati srce, sam život, od ognjenih strijela zlog.“ Ako neprijatelj može navesti očajnike da skinu pogled s Isusa, pogledaju u sebe i zadrže se na vlastitoj nedostojnosti, umjesto da se zadrže na Isusovoj dostojnosti, Njegovoj ljubavi, Njegovim zaslugama i Njegovom velikom milosrđu, on će skinuti njihov štit vjere i postići svoj cilj; oni će biti izloženi njegovim vatrenim iskušenjima. Slabi bi stoga trebali gledati u Isusa i vjerovati u Njega; oni tada ispoljavaju vjeru. (*Early Writings*, 73.)

Božiji poslanici moraju dugo ostati s Njim, ako žele imati uspjeha u svom radu. Ima jedna priča o staroj ženi iz Lankašira koja je slušala razloge koje su njene komšije dale za uspjeh njihovog propovjednika. Govorili su o njegovim darovima, o njegovom stilu obraćanja, o njegovim manirima. „Ne“, rekla je starica, „ja ću vam reći šta je to. Vaš čovjek je veoma vezan za Svemogućeg.“

Kada ljudi budu odani kao što je bio Ilija i posjeduju vjeru koju je on imao, Bog će se otkriti kao što je to učinio tada. Kada se ljudi zalažu pred Gospodom kao što je to učinio Jakov, rezultati koji su tada bili viđeni će se ponovo vidjeti. Sila će doći od Boga kao odgovor na molitvu vjere. (*Gospel Workers*, 255.)

Ilijina molitva na gori Karmel bila je dramatično uslišena. — Podsjećajući narod na dugotrajno otpadništvo koje je probudilo Jehovin gnjev, Ilija ih poziva da ponize svoja srca i obrate se Bogu svojih otaca, kako bi se uklonilo prokletstvo nad zemljom Izraela. Zatim, klanjajući se s poštovanjem pred nevidljivim Bogom, podigao je ruke prema nebu i uputio jednostavnu

molitvu. Balovi sveštenici su vrištali, pjenili i skakali, od ranog jutra do kasnog popodneva; ali dok se Ilija moli, nikakvi besmisleni krici ne odjekuju nad visinom Karmela. Moli se kao da zna da je Jehova tu, svjedok scene, slušalac njegovog poziva. Balovi proroci su se divlje, nepovezano molili. Ilija se moli jednostavno i usrdno, tražeći od Boga da pokaže svoju superiornost nad Balom, kako bi Izrael mogao biti naveden da mu se obrati.

„Gospode Bože Abrama, Isaka i Izraela“, moli prorok, „neka se danas zna da si ti Bog u Izraelu, i da sam ja tvoj sluga, i da sam sve ovo učinio po tvojoj riječi. Usliši me, Gospode, usliši me, da ovaj narod zna da si Ti Gospod Bog, i da si ponovo obratio srce njihovo.“ Tišina, koja je pritiskala u svojoj svečanosti, počiva na svima. Balovi sveštenici drhte od užasa. Svjesni svoje krivice, traže brzu odmazdu.

Tek što je završena Ilijina molitva, vatreni plamen, poput blistavih bljeskova munja, silazi s neba na podignuti oltar, proždire žrtvu, liže vodu u rovu i proždire čak i kamenje oltara. Sjaj plamena obasjava planinu i zasljepljuje oči mnoštva. U dolinama ispod, gdje mnogi u tjeskobnoj neizvjesnosti posmatraju kretanje onih iznad, jasno se vidi spuštanje vatre i svi su zadivljeni prizorom. Podsjeća na ognjeni stup koji je na Crvenom moru razdvajao sinove Izraelove od egipatske vojske. (*Prophets and Kings, 152, 153.*)

Ilijine molitve dosezale su se u vjeri da traže Božja obećanja. — Ubistvom Balovih proroka, otvoren je put za napredovanje moćne duhovne reformacije među deset plemena sjevernog kraljevstva. Ilija je iznio pred narod njihovo otpadništvo; pozvao ih je da ponize svoja srca i obrate se Gospodu. Nebeske presude su bile izvršene; ljudi su priznali svoje grijehе i priznali Boga svojih otaca kao živog Boga; a sada je prokletstvo neba trebalo biti povučeno, a privremeni blagoslovi života obnovljeni. Zemljište je trebalo osvježiti kišom. „Ustani, jedi i pij“,

rekao je Ilija Ahabu; „jer se čuje zvuk kiše u izobilju.“ Zatim je prorok otišao na vrh brda da se pomoli.

Ne zbog bilo kakvog spoljašnjeg dokaza da će pljuskovi pasti, Ilija je mogao tako samouvjereno poručiti Ahabu da se pripremi za kišu. Prorok nije vidio oblake na nebesima; nije čuo grmljavinu. Jednostavno je izgovorio riječ koju ga je Duh Gospodnji podstaknuo da progovori kao odgovor na svoju snažnu vjeru. Tokom cijelog dana on je nepokolebljivo vršio volju Božju i otkrivao svoje implicitno povjerenje u proročanstva Božje riječi; i sada, pošto je učinio sve što je bilo u njegovoj moći, znao je da će Nebo slobodno dati prorečene blagoslove. Isti Bog koji je poslao sušu obećao je obilje kiše kao nagradu za ispravno postupanje; a sada je Ilija čekao obećano izlivanje. U stavu poniznosti, „s licem među koljenima“, zalagao se kod Boga u korist pokajnika Izraela.

Iznova i iznova Ilija je slao svog slugu na jednu tačku koja gleda na Mediteran, da sazna postoji li vidljiv znak da je Bog čuo njegovu molitvu. Svaki put kad bi se sluga vratio sa riječima: „Nema ničega,“ prorok nije postao nestrpljiv niti izgubio vjeru, već je nastavio svoju usrdnu molitvu. Šest puta se sluga vraćao sa riječju da na mjedenim nebesima nema ni traga kiše. Neustrašiv, Ilija ga je još jednom poslao; i ovaj put se sluga vratio sa riječju: „Evo, iz mora se diže oblak kao čovječja šaka.“

Ovo je bilo dovoljno. Ilija nije čekao da nebesa skupe crninu. U tom malom oblaku vjerom je gledao obilje kiše; i postupio je u skladu sa svojom vjerom, brzo poslavši svog slugu Ahabu s porukom: „Pripremi svoja kola i siđi, da te kiša ne zaustavi.“

Zato što je Ilija bio čovjek velike vjere, Bog ga je mogao iskoristiti u ovoj teškoj krizi u istoriji Izraela. Dok se molio, njegova vjera je dosegla i shvatila obećanja neba, i on je istrajao u molitvi sve dok njegove molbe nisu bile uslišene. Nije čekao

potpune dokaze da ga je Bog čuo, već je bio spreman da se usudi na sve uz najmanji znak božanske naklonosti. Pa ipak, ono što mu je bilo omogućeno pod Bogom, svi mogu činiti u svojoj sferi aktivnosti u Božjoj službi; jer o proroku s gora Gileada piše: „Ilija je bio čovjek podložen istim strastima kao i mi, i usrdno se molio da ne pada kiša; i kiše nije padalo na zemlju u razdoblju od tri godine i šest mjeseci.“ Jakov 5:17.

Vjera kao što je ova potrebna je današnjem svijetu – vjera koja će se držati obećanja Božje riječi i odbijati odustati dok Nebo ne čuje. Ovakva vjera nas blisko povezuje s Nebom i donosi nam snagu da se nosimo sa silama tame. Kroz vjeru su Božja djeca „pokorila kraljevstva, izvršila pravednost, zadobila obećanja, zaustavila usta lavova, ugasila silu ognja, izbjegla oštricu mača, iz slabosti ojačala, postala hrabrija u borbi, okrenula se u bijeg armije stranaca.“ Jevrejima 11:33, 34. I kroz vjeru mi danas trebamo dostići visine Božje namjere za nas. „Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje.“ Marko 9:23.

Vjera je suštinski element preovlađujuće molitve. „Onaj koji dolazi k Bogu, mora vjerovati da On postoji, i da nagrađuje one koji ga marljivo traže.“ „Šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ Jevrejima 11:6; 1. Jovanova 5:14, 15. Sa Jakovljevom istrajnom vjerom, s nepopustljivom Ilijinom upornošću, možemo iznijeti naše molbe Ocu, polažući pravo na sve što je On obećao. Čast Njegovog prijestola uložena je u ispunjenje Njegove riječi. (*Prophets and Kings, 155-158.*)

Ilija je istrajao u molitvi dok nije stigao odgovor. — Važne pouke su nam predstavljene u iskustvu Ilije. Kada je na planini Karmel uputio molitvu za kišu, njegova vjera je bila na kušnji, ali je ustrajao u tome da svoju molbu objavi Bogu. Šest puta se usrdno molio, a ipak nije bilo znakova da je njegova

molba uslišena, ali je sa jakom vjerom nametao svoju molbu ka prijestolu milosti. Da je šesti put odustao zbog obeshrabrenja, njegova molitva ne bi bila uslišena, ali je istrajao dok nije stigao odgovor. Imamo Boga čije uho nije zatvoreno za naše molbe; i ako isprobamo Njegovu riječ, On će poštovati našu vjeru. On želi da svi naši interesi budu isprepleteni sa Njegovim interesima, i tada nas može bezbjedno blagosloviti; jer tada nećemo prisvojiti slavu za sebe kao da je naš blagoslov, već ćemo svu hvalu Bogu predati. Bog ne odgovara uvijek na naše molitve kada ga prvi put pozovemo; jer ako bi On to učinio, mogli bismo uzeti zdravo za gotovo da imamo pravo na sve blagoslove i usluge koje nam je dao. Umjesto da istražujemo svoja srca da vidimo da li smo se upleli sa nekim zlom, upustili u bilo kakav grijeh, postali bismo nemarni i propustiti da shvatimo svoju zavisnost o Njemu i potrebu za Njegovom pomoći.

Ilija se ponizio sve dok nije bio u stanju u kojem neće uzeti slavu sebi. Ovo je uslov pod kojim Gospod čuje molitvu, jer tada ćemo Mu odati hvalu. Običaj davanja hvale ljudima je ono što dovodi do velikog zla. Jedan hvali drugoga, i tako se ljudi navode da osjećaju da slava i čast pripadaju njima. Kada uzdižete čovjeka, postavljate zamku njegovoj duši i činite ono što bi Sotona želio od vas. Trebali biste slaviti Boga svim svojim srcem, dušom, silom, umom i snagom; jer je samo Bog dostojan da bude proslavljen. (*SDA Bible Commentary, vol. 2, 1034, 1035.*)

Sluga je gledao dok se Ilija molio. Šest puta se vraćao sa straže, govoreći: Nema ničega, nema oblaka, nema znaka kiše. Ali prorok nije odustao u obeshrabrenju. Stalno je razmatrao svoj život, da vidi gdje je propustio da oda počast Bogu, priznao je svoje grijehe, i tako nastavio da muči svoju dušu pred Bogom, tražeći znak da je njegova molitva uslišena. Dok je pretraživao svoje srce, činilo se da ga je sve manje, kako po sopstvenoj procjeni, tako i u Božjim očima. Činilo mu se da je on ništa, a da je

Bog sve; i kada je došao do tačke odricanja od sebe, dok se držao Spasitelja kao svoje jedine snage i pravednosti, stigao je odgovor. (*The Review and Herald, May 26, 1891.*)

DAVID

Davidov pad je upozorenje da se ne zanemari molitva.

— Bog je namjeravao da istorija Davidovog pada posluži kao upozorenje da čak i oni koje je On u velikoj mjeri blagoslovio i favorizovao ne smiju da se osjećaju sigurno i da zanemare bdjenje i molitvu. I tako se pokazalo onima koji su u poniznosti nastojali naučiti pouku koju je Bog smislio da nauče. Iz generacije u generaciju hiljade su tako vođene da shvate sopstvenu opasnost od moći kušača. Davidov pad, onoga koji je toliko počastvovan od Gospoda, probudio je u njima nepovjerenje u sebe. Osjećali su da ih samo Bog može održati svojom snagom kroz vjeru. Znajući da je u Njemu njihova snaga i sigurnost, bojali su se napraviti prvi korak na Sotoninjoj zemlji. (*Patriarchs and Prophets, 724.*)

Bog je odgovorio na Davidovu molitvu za oproštenje.

— Jedna od najiskrenijih molitvi zapisanih u Riječi Božjoj je Davidova kada je molio: „Stvori u meni čisto srce, o Bože.“ Božji odgovor na takvu molitvu je: Novo srce ću ti dati. Ovo je posao koji nijedan ograničen čovjek ne može učiniti. Muškarci i žene treba da počnu na početku, najozbiljnije tražeći Boga za istinsko hrišćansko iskustvo. Oni treba da osjete stvaralačku snagu Svetog Duha. Oni treba da prime novo srce, koje se održava mekim i nježnim milošću neba. Sebični duh treba očistiti iz duše. Oni treba da rade ozbiljno i sa poniznošću srca, svaki od njih da traži vođstvo i ohrabrenje od Isusa. Tada će građevina, prikladno uokvirena zajedno, izrasti u sveti hram u Gospodu. (*SDA Bible Commentary, vol. 4, 1165.*)

SOLOMON

Moramo naučiti lekciju u Solmonovoj poniznoj molitvi. — Na početku svoje vladavine Solomon se molio: „I sada, Gospode, Bože moj, ti si svog slugu postavio za kralja umjesto mog oca Davida, a ja sam mlad i još nemam iskustva.“ 1. Kraljevima 3:7.

Solomon je naslijedio svog oca Davida na prijestolu Izraela. Bog mu je ukazao veliku čast i, kao što znamo, postao je u kasnijim godinama najveći, najbogatiji i najmudriji kralj koji je ikada sjeo na zemaljski prijesto. Rano u svojoj vladavini Solomon je bio impresioniran Duhom svetim ozbiljnošću svojih odgovornosti, i, iako bogat talentima i sposobnostima, shvatio je da je bez božanske pomoći bespomoćan kao malo dijete da ih izvrši. Solomon nikada nije bio tako bogat ili tako mudar ili tako istinski velik kao kada je priznao Gospodu: „Ja sam mlad i još nemam iskustva...“

„Gospodu je bilo drago što je Solomon to tražio. Bog mu reče: Zato što si to tražio, a nisi tražio dug život ni bogatstvo ni duše svojih neprijatelja, nego si tražio razboritost da možeš ispravno suditi, evo, učiniću po tvojim riječima. Daću ti mudro i razumno srce, da takvog kakav si ti nije bilo ni prije tebe niti će ga posle tebe biti. A daću ti i ono što nisi tražio, i bogatstvo i slavu, tako da dokle god si živ neće biti takvog kralja kao što si ti. Ako budeš hodio mojim putevima i držao se mojih propisa i mojih uputstava, kao što je hodio i tvoj otac David, produžiću tvoje dane.“

Svi koji zauzimaju odgovorne položaje moraju naučiti lekciju koja se uči u Solomonovoj poniznoj molitvi. Oni uvijek trebaju zapamtiti da pozicija nikada neće promijeniti karakter ili učiniti čovjeka nepogrešivim. Što je viši položaj koji čovjek zauzima, to je veća odgovornost koju mora snositi, širi će biti uticaj koji vrši i veća njegova potreba da osjeti svoju zavisnost o

mudrosti i snazi Božjoj i da njeguje najbolji i najsvetiji karakter. (*Testimonies for the Church 9:281, 282*).

Solomonov primjer pouka za molitvu. — Kako je, u Solomonovom slučaju, slab, kolebljiv karakter – prirodno hrabar, čvrst i odlučan – potresen poput trske na vjetru pod snagom kušača! Kako se stari, kvrgavi lebanonski kedar, čvrsti hrast bašanski, savio pred udarom iskušenja! Kakva pouka za sve koji žele da spasu svoje duše da neprestano bdiju u molitvi. Kakvo upozorenje da zauvijek zadrže milost Hristovu u svojim srcima, da se bore sa unutrašnjom pokvarenošću i vanjskim iskušenjima. (*Manuscript Releases 21:383*.)

JEZEKIJIA

Jezeckija se molio za ostatak Izraela. — „Ovaj dan je dan nevolje, ukora i drskog rujanja“, bila je riječ koju je kralj poslao. „Možda će Gospod, tvoj Bog, čuti sve riječi visokog službenika, koga je kralj Asirije, njegov gospodar, poslao da se ruga živom Bogu, pa će ga Gospod, tvoj Bog, pozvati na odgovornost za riječi koje je čuo. Pomoli se za ostatak koji je još živ.“ 2. Kraljevima 19:3, 4.

„A kralj Jezeckija i prorok Isaija, Amozov sin, molili su se zbog toga i zavapili k nebu.“ 2. Dnevnika 32:20.

Bog je uslišio molitve svojih slugu. Isaiji je data poruka za Jezeckiju: „„Ovako kažite svom gospodaru: Ovako kaže Gospod: Ne boj se riječi koje si čuo, kojima su sluge kralja Asirije hulile na mene. Evo, ja ću mu dati takav duh da će čuti vijest i vratiće se u svoju zemlju. I učiniću da padne od mača u svojoj zemlji.“ 2. Kraljevima 19:6, 7. (*Prophets and Kings, 354*.)

Jezeckijina molitva bila je u skladu s Božjim umom. — Kada je kralj Jude primio podrugljivo pismo, odnio ga je u hram i „razvio ga pred Gospodom“ i sa snažnom vjerom se molio za pomoć s neba, da narodi na zemlji znaju da je Bog Jevreja još

uvijek živ i da vlada. Stih 14. Jehovina čast je bila u pitanju; On je jedini mogao donijeti izbavljenje.

„Gospode, Bože Izraelov, koji sjediš nad heruvimima,“ molio je Jezekija, „Ti si jedini istiniti Bog nad svim kraljevstvima na zemlji. Ti si stvorio nebesa i zemlju. Prigni uho, Gospode, i čuj. Otvori oči, Gospode, i vidi, i čuj Sinakiribove riječi koje je poručio da bi se rugao živom Bogu. Istina je, Gospode, da su kraljevi Asirije opustošili narode i njihovu zemlju. I pobacali su njihove bogove u vatru, jer to nisu bili bogovi, nego djelo ljudskih ruku, drvo i kamen. Zato su ih uništili. A sada, Gospode, Bože naš, izbavi nas, molim te, iz njegove ruke, da bi sva kraljevstva na zemlji znala da si ti, Gospod, jedini Bog.“ 2. Kraljevima 19:15-19...

Jezekejine molbe u ime Jude i časti njihovog vrhovnog vladara bile su u skladu s Božjim umom. Solomon je, u svom blagoslovu na posvećenju hrama, molio Gospoda da održava „stvar svog naroda Izraela u svako vrijeme, kako stvar zahtijeva: da svi ljudi na zemlji znaju da je Gospod Bog, i da nema drugog.“ 1. Kraljevima 8:59, 60. Naročito je Gospod pokazao naklonost kada su, u vrijeme rata ili ugnjetavanja od strane vojske, izraelski poglavari trebali ući u dom molitve i moliti se za izbavljenje. Stihovi 33, 34.

Jezekeja nije ostao bez nade. Isaija mu je poslat, rekavši: „Ovako govori Gospod, Bog Izraelov: Čuo sam za ono što si mi molio protiv Sinakiriba, kralja asirskoga.“ (*Prophets and Kings*, 355, 356, 359.)

Jezekeja je izliječen u odgovoru na molitvu. — Još od Davidovih dana nije vladao nijedan kralj koji je tako snažno radio za izgradnju Božjeg kraljevstva u vrijeme otpadništva i obeshrabrenja kao Jezekeja. Umirući vladar je vjerno služio svom Bogu i učinio je mnogo da ojača povjerenje ljudi u Jehovu kao njihovog Vrhovnog vladara. I, poput Davida, sada je mogao

moliti: „Neka moja molitva dođe pred tobom: prigni uho svoje k vapaju mom; jer je duša moja puna nevolja, i moj se život približava grobu.“ „Ti si moja nada, Gospode Bože: ti si moje povjerenje od mladosti moje. Ti se me postavio... Ne ostavljaj me kad mi snaga nestane... O Bože, ne budi daleko od mene; O moj Bože, požuri mi u pomoć. O Bože, ne ostavljaj me; dok ne pokažem tvoju snagu ovom naraštaju, i tvoju moć svakome ko će doći.“ Psalam 88:2, 3; Psalam 71:5-18.

Onaj čija „milost ne prestaje“ (Plač 3:22) čuo je molitvu svog slugu. „Isaija još nije stigao ni do srednjeg dvorišta kad mu je došla Gospodnja riječ: ‘Vrati se i reci Jezeckiji, vođi mog naroda: Ovako kaže Gospod, Bog Davida, tvog praoca: Čuo sam tvoju molitvu i vidio sam tvoje suze. Evo, izlijeću te i za tri dana ići ćeš u Gospodnji dom. Dodaću tvom životu petnaest godina i izbaviću tebe i ovaj grad iz ruke kralja Asirije, i braniću ovaj grad radi sebe i radi Davida, svog slugu.’“ 2. Kraljevima 20:4-6. (*The Review and Herald, May 6, 1915.*)

DANILO

Danilova molitva djelotvorna i usrdna. — Danilo se molio Bogu, ne uzdižući se niti tražeći bilo kakvu dobrotu: „O Gospode, čuj; O Gospode, oprosti; Gospode, slušaj i čini; ne odgađaj, sebe radi, o moj Bože.“ To je ono što Jakov naziva efikasnom, usrdnom molitvom. O Hristu se kaže: „I u mucu se usrdnije molio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog veličanstva su slabe, lišene duha molitve koje se prinose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima iskrenu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom. (*Testimonies for the Church 4:534.*)

Danilo je ostao vjeran u molitvi uprkos progonima. — Da li je Danilo prestao da se moli zato što je ovaj dekret trebao da stupi na snagu! Ne, to je bilo baš vrijeme kada je trebalo da

se moli. „Kada je Danilo saznao da je pismo potpisano, ušao je u svoju kuću; i budući da mu je prozor bio otvoren u njegovoj odaji prema Jerusalimu, klečao je na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom, kao što je činio prije.“ Danilo nije nastojao da sakrije svoju odanost Bogu. Nije se molio u svom srcu, već je svojim glasom, naglas, sa svojim prozorom otvorenim prema Jerusalimu, prinio svoju molbu nebu. Tada su se njegovi neprijatelji žalili kralju, a Danilo je bačen u jazbinu lavova. Ali Sin Božiji je bio tamo. Anđeo Gospodnji se ulogorio oko sluge Gospodnjeg, i kada je kralj došao ujutro i povikao: „O Danilo, slugo Boga živoga, tvoj Bog, kome neprestano služiš, može da te izbavi od lavova. Tada Danilo reče kralju: O kralju, da živiš vječno! Moj Bog je poslao svog anđela i zatvorio je usta lavovima da me ne povrijede.“ Ništa mu se nije nautilo i on je veličao Gospoda Boga nebeskog. (*The Review and Herald, May 3, 1892.*)

Revnost i žar odlikovali su Danilove molitve. — Kako se približavalo vrijeme za kraj sedamdesetogodišnjeg zatočeništva, Danilov um se uveliko usredotočio na Jeremijina proročanstva. Vidio je da je došlo vrijeme kada će Bog svom izabranom narodu dati još jednu kušnju; i postom, poniženjem i molitvom, umolio je Boga nebeskoga u ime Izraela, ovim riječima: „O Gospode, istiniti Bože, ti si velik, ulivaš strah, držiš savez i pokazuješ milost onima koji te vole i drže se tvojih uputstava, a mi smo zgriješili, postupili smo neispravno, učinili zlo i pobunili se. Odstupili smo od tvojih uputstava i tvojih propisa. I nismo slušali sluge tvoje, proroke, koji su u tvoje ime govorili našim kraljevima, našim knezovima i našim praočevima i cijelom narodu.“ (Danilo 9:4-6).

Danilo ne objavljuje svoju vjernost pred Gospodom. Umjesto da tvrdi da je čist i svet, ovaj časni prorok se ponizno poistovjećuje sa stvarno grešnim Izraelom. Mudrost koju mu je

Bog dao bila je toliko bolja od mudrosti velikih ljudi svijeta kao što je svjetlost sunca koja sija na nebu u podne svjetlija od najslabije zvijezde. Ipak, razmislite o molitvi s usana ovog čovjeka kome je Nebo bilo toliko naklonjeno. Sa dubokim poniženjem, sa suzama i rascjepljenim srcem, on se zalaže za sebe i svoj narod. Svoju dušu otvara pred Bogom, priznajući svoju nedostojnost i priznajući Gospodnju veličinu i veličanstvo.

Kakva ozbiljnost i žar karakterišu njegove molbe! Ruka vjere je podignuta prema gore kako bi se uhvatila obećanja Svevišnjeg koja nikada ne izostaju. Njegova se duša rva u agoniji. I on ima dokaz da je njegova molitva uslišena. On zna da je pobjeda njegova. Ako bismo se mi kao narod molili kao što se Danilo molio, i rvali se kao što se on rvaio, ponizivši svoje duše pred Bogom, trebali bismo ostvariti istovjetne odgovore na naše molbe kao što su bili dati Danilu. Poslušajte kako on iznosi svoj slučaj na nebeskom sudu:

„Prigni uho svoje, Bože moj, i čuj! Otvori oči svoje i vidi pustoš našu i grad koji nosi ime tvoje! Jer svoje usrdne molbe ne upućujemo ti zbog pravednih djela svojih, nego zbog velikog milosrđa tvoga. Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, odazovi se i pomози nam! Nemoj oklijevati, zbog sebe, Bože moj, jer tvoj grad i tvoj narod nose tvoje ime.“ (stihovi 18, 19)

Čovjek Božji se molio za blagoslov neba nad svojim narodom i za jasnije spoznanje božanske volje. Teret njegovog srca bio je za Izrael, koji se, u najstrožem smislu, nije pridržavao Božijeg zakona. On priznaje da su ih sve njihove nesreće zadesile kao posledica njihovog kršenja tog svetog zakona. On kaže: „Griješismo, činismo zlo jer zbog grijeha naših i bezakonja otaca naših Jerusolim i narod tvoj postadoše sramota svima koji su oko nas.“ (stihovi 15, 16). Jevreji su izgubili svoj poseban, sveti karakter kao Božji izabrani narod. „A sada poslušaj, Bože naš, molitvu svog sluga i njegove usrdne molbe, i neka tvoje lice zasja

nad tvojim opustošenim svetištem.“ (stih 17). Danilovo srce se okreće sa intenzivnom čežnjom prema pustom Božjem svetištu. On zna da se njegov prosperitet može obnoviti samo ako se Izrael pokaje za svoje presteupe Božjeg zakona i postane ponižan, vjeran i poslušan.

Dok Danilova molitva ide dalje, anđeo Gabrijel silazi sa nebeskih dvora da mu kaže da su njegove molbe saslušane i odgovorene. Ovaj moćni anđeo je dobio zadatak da mu da vještinu i razumijevanje – da otvori pred njim misterije budućih vjekova. Tako, dok je iskreno želio da sazna i razume istinu, Danilo je doveden u zajednicu sa nebeskim delegiranim glasnikom.

Kao odgovor na svoju molitvu, Danilo je dobio ne samo svjetlost i istinu koje su njemu i njegovom narodu najpotrebnije, već i pogled na velike događaje u budućnosti, čak i do dolaska Otkupitelja svijeta. Oni koji tvrde da su posvećeni, iako nemaju želju da istražuju Sveto pismo ili da se bore s Bogom u molitvi za jasnije razumijevanje biblijske istine, ne znaju šta je pravo posvećenje. (*The Sanctified Life, 46-49.*)

NEHEMIJA

Nehemijina molitva je primjer današnjem Božjem narodu. — Srca onih koji zastupaju ovo djelo moraju biti ispunjena Isusovim Duhom. Jedino Veliki ljekar može primijeniti balzam Gileada. Neka ovi ljudi čitaju Nehemijinu knjigu sa poniznim srcima dirnutim Duhom svetim, i njihove lažne ideje će biti modificovane, ispravna načela će se vidjeti, i sadašnji poredak stvari će se promijeniti. Nehemija se molio Bogu za pomoć i Bog je čuo njegovu molitvu. Gospod je pokrenuo paganske kraljeve da mu priteknu u pomoć. Kada su njegovi neprijatelji revno radili protiv njega, Gospod je radio preko kraljeva kako bi izvršio svoju namjeru i da bi uslišio mnoge molitve koje su mu se uzdizale za pomoć koja im je bila toliko potrebna. (*The*

Review and Herald, March 23, 1911.)

Molitva je ojačala Nehemijinu vjeru i hrabrost. — Po glasnicima iz Judeje jevrejski patriota je saznao da su Jerusallimu, izabranom gradu, došli dani iskušenja. Prognanici koji su se vratili trpjeli su nevolje i prekore. Hram i djelovi grada bili su obnovljeni; ali radovi na restauraciji su bili ometani, hramske službe su bile poremećene, a narod je bio u stalnoj uzbuni činjenicom da su zidine grada još uvijek uglavnom u ruševinama.

Obuzet tugom, Nehemija nije mogao ni jesti ni piti; on je „plakao i tugovao određene dane, i postio“. U svojoj tuzi obratio se božanskom Pomoćniku. „Ja... sam se pomolio,“ rekao je, „pred Bogom nebeskim.“ Vjerno je priznao svoje grijehe i grijehe svog naroda. Molio je da Bog podrži stvar Izraela, vrati njihovu hrabrost i snagu i pomogne im da izgrade pustoši Jude.

Dok se Nehemija molio, njegova vjera i hrabrost su ojačali. Usta su mu bila ispunjena svetim argumentima. On je ukazao na sramotu koja bi bila bačena na Boga, ako bi Njegov narod, sada kada su mu se vratili, bio ostavljen u slabosti i ugnjetavanju; i podsticao je Gospoda da ispuni svoje obećanje: „Ako se obratite Meni i držite Moje Upute i vršite ih; iako bi vas bilo izbačenih na kraj neba, ipak ću ih odande sabrati i odvesti ih na mjesto koje sam izabrao da tamo postavim svoje ime.“ Vidi Ponovljeni zakon 4:29-31. Ovo obećanje je dato Izraelu preko Mojsija prije nego što su ušli u Hanan, i tokom vjekova ono je ostalo nepromenjeno. Božji narod mu se sada vratio u pokajanju i vjeri, i Njegovo obećanje neće iznevjeriti.

Nehemija je često izlivao svoju dušu u korist svog naroda. Ali sada dok se molio u njegovom umu se stvorila sveta namjera. Odlučio je da će, ako može dobiti pristanak kralja i potrebnu pomoć u nabavci oruđa i materijala, sam preuzeti zadatak obnove zidina Jerusallima i obnavljanja nacionalne snage Izraela. I zamolio je Gospoda da mu podari naklonost u očima kralja, kako

bi se ovaj plan mogao izvršiti. „Pomozi, molim Te, slugu Tvoga danas“, preklinjao je, „i daj mu milost u očima ovog čovjeka.“

Četiri mjeseca Nehemija je čekao povoljnu priliku da iznese svoj zahtjev kralju. Za to vrijeme, iako mu je srce bilo teško od tuge, nastojao je da se vedro ponese u kraljevskom prisustvu. U tim salama luksuza i sjaja svi moraju izgledati bezbrižni i srećni. Nevolja ne smije baciti svoju sjenu na lice bilo kojeg člana kraljevske porodice. Ali u Nehemijinim periodima povlačenja, skrivene od ljudskih očiju, mnoge su molitve, isповijesti, suze čuli i svjedočili Bog i anđeli. (*Prophets and Kings, 628-630.*)

Nehemija je u svojim molitvama priznao svoj lični grijeh. — Ne samo da je Nehemija rekao da je Izrael sagriješio. Sa pokajanjem je priznao da su on i dom njegovog oca zgriješili. „Radili smo pokvareno protiv Tebe“, kaže on, stavljajući se među one koji su obeščastili Boga time što se nisu čvrsto zalagali za istinu...

Nehemija se ponizio pred Bogom, dajući Mu slavu koja mu pripada po imenu. Tako je i Danilo u Vavilonu. Hajde da proučimo molitve ovih ljudi. Oni nas uče da se trebamo poniziti, ali da nikada ne smijemo izbrisati liniju razgraničenja između ljudi koji se pridržavaju Božjih zapovijesti i onih koji ne poštuju Njegov zakon. (*SDA Bible Commentary, vol. 3, 1136.*)

Nehemija se molio, siguran da će Bog ispuniti svoja obećanja. — Vjerom se čvrsto držeći božanskog obećanja, Nehemija je položio na podnožje nebeskog milosrđa svoju molbu da Bog održi stvar svog pokajničkog naroda, obnovi njihovu snagu i izgradi njihovu pustoš. Bog je bio vjeran svojim prijetnjama kada se Njegov narod odvojio od Njega; On ih je rasuo među narode, prema Njegovoj Riječi. I Nehemija je upravo u ovoj činjenici našao sigurnost da će biti jednako vjeran u ispunjavanju svojih obećanja. (*SDA Bible Commentary, vol. 3,*

1136.)

Nehemija je svoje molitve oblikovao prema potrebama trenutka. — Recital o stanju Jerusalima probudio je simpatije monarha, a da nije pobudio njegove predrasude. Drugo pitanje dalo je priliku na koju je Nehemija dugo čekao: „Za šta tražiš?“ Ali Božji čovjek se nije usudio odgovoriti sve dok nije potražio smjer od Onoga višeg od Artakserksa. Imao je sveto povjerenje koje je trebalo ispuniti, u kojem mu je bila potrebna pomoć od kralja; i shvatio je da mnogo zavisi od toga da li će stvar predstaviti na takav način da dobije njegovo odobrenje i zatraži njegovu pomoć. „Pomolio sam se,“ rekao je, „Bogu nebeskom.“ U toj kratkoj molitvi Nehemija se ugurao u prisutnost Kralja nad kraljevima i pridobio na svoju stranu silu koja može preokrenuti srca kao što se rijeke vode okreću. (*Prophets and Kings, 631.*)

Nehemijine molitve bile su podstaknute čvrstom svrhom. — U crkvi su danas potrebni Nehemije – ne ljudi koji mogu samo da se mole i propovijedaju, već ljudi čije su molitve i propovijedi podstaknute čvrstom i žarkom namjerom. (*The Signs of the Times, December 6, 1883.*)

Kao Nehemija, možemo se moliti u bilo koje vrijeme i na bilo kojem mjestu. — Moliti se kao što se Nehemija molio u času svoje potrebe predstavlja resurs na nalog hrišćanina u okolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. Radnici u užurbanim sferama života, pretrpani i gotovo preplavljeni zbuñjenošću, mogu poslati peticiju Bogu za božansko vođstvo. Putnici morem i kopnom, kada im prijeti neka velika opasnost, mogu se tako posvetiti zaštiti Neba. U vremenima iznenadnih poteškoća ili opasnosti srce može poslati svoj vapaj za pomoć Onome koji se zakleo da će priteći u pomoć svojim vjernima, vjernima kad god Ga zazovu. U svim okolnostima, pod svim uslovima, duša opterećena tugom i brigom, ili žestoko napadnuta iskušenjem, može naći sigurnost, podršku i pomoć u

nepogrešivoj ljubavi i sili Boga koji se drži saveza.

Nehemija je, u tom kratkom trenutku molitve Kralju nad kraljevima, skupio hrabrost da kaže Artakserksu da želi da bude oslobođen na neko vrijeme sa dužnosti na dvoru, i zatražio je ovlašćenje da izgradi opustošeni Jerusolim i da ga učini još jednom jakim i branjenim gradom. Na ovom zahtjevu visili su značajni rezultati za jevrejsku naciju. „I,“ Nehemija izjavljuje, „kralj mi je dozvolio, prema dobroj ruci mog Boga nada mnom.“ (*Prophets and Kings, 631-633.*)

Bog nam u svom providenju ne dozvoljava da znamo kraj od početka; ali On nam daje svjetlo svoje riječi da nas vodi dok prolazimo, i poručuje nam da zadržimo svoje misli na Isusu. Gdje god da smo, bez obzira na posao, naša srca treba da budu uzdignuta Bogu u molitvi. Ovo je trenutna molitva. Ne moramo čekati da se možemo klanjati na koljenima prije nego što se molimo. Jednom prilikom, kada je Nehemija izašao pred kralja, kralj je upitao zašto izgleda tako tužan i kakvu molbu mora da uputi. Ali Nehemija se nije usudio odgovoriti odmah. U pitanju su bili važni interesi. Sudbina jedne nacije visila je o utisku koji bi tada trebao da ostane u monarhovom umu; i Nehemija je uputio molitvu Bogu Nebeskom, prije nego što se usudio odgovoriti kralju. Rezultat je bio da je dobio sve što je tražio ili čak želio. (*The Signs of the Times, October 20, 1887.*)

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno prinositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Najbliskije zajedništvo se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srca budu stalno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši.

Iako oko nas može postojati uprljana, pokvarena atmosfera, ne moramo udisati njenu iskvarenost, već možemo živjeti u čistom zraku neba. Možemo zatvoriti svaka vrata nečistim maštanjima i nesvetim mislima uzdižući dušu u prisutnost Boga kroz iskrenu molitvu. Oni čija su srca otvorena za primanje Božje podrške i blagoslova hodaće u svetijoj atmosferi od one na zemlji i imaće stalnu zajednicu s nebom. (*Steps to Christ, 99*).

Nehemija se usrdno molio cijelu noć. — U tajnosti i tišini, Nehemija je završio svoj obilazak zidova. On izjavljuje: „Vladari nisu znali kuda sam otišao, ni šta sam učinio; nisam to još rekao ni Jevrejima, ni sveštenicima, ni plemićima, ni vladarima, ni ostalima koji su to radili.“ U ovom bolnom istraživanju nije želio da privuče pažnju ni prijatelja ni neprijatelja, kako ne bi došlo do uzbuđenja i puštanja u opticaj izvještaja koji bi mogli poraziti, ili barem omesti njegov rad. Nehemija je ostatak noći posvetio molitvi; ujutro se mora ozbiljno potruditi da probudi i ujedini njegove obeshrabrene i podijeljene sunarodnike. (*Christian Service, 174*.)

Nehemijin uspjeh pokazuje moć molitve. — U svom radu, Ezra i Nehemija su se ponizili pred Bogom, priznajući svoje grijehе i grijehе svog naroda, i moleći oproštenje kao da su oni sami prestupnici. Strpljivo su se trudili, molili i patili. Ono što je njihov rad najteže otežavalo nije bilo otvoreno neprijateljstvo neznabožaca, već tajno suprotstavljanje lažnih prijatelja, koji su, dajući svoj uticaj na službu zlu, udesetostručili teret Božjih slugu. Ovi izdajnici su opskrbili Gospodnje neprijatelje materijalom koji su mogli koristiti u svom ratu protiv Njegovog naroda. Njihove zle strasti i buntovne volje su uvijek bile u ratu sa jasnim Božjim zahtjevima.

Uspjeh koji je pratio Nehemijine napore pokazuje šta će postići molitva, vjera i mudra, energična akcija. Nehemija nije bio sveštenik; on nije bio prorok; nije pretendovao na visoku

titulu. Bio je reformator odgajan za važno vrijeme. Njegov cilj je bio da svoj narod ispravi pred Bogom. Inspirisan velikom svrhom, on je svaku energiju svog bića usmjerio ka njenom ostvarenju. Visok, nepokolebljiv integritet obilježio je njegove napore. Kada je dolazio u kontakt sa zlom i protivljenjem pravdi, zauzimao je toliko odlučan stav da su ljudi bili potaknuti da rade sa svježim žarom i hrabrošću. Nisu mogli a da ne prepoznaju njegovu lojalnost, njegov patriotizam i njegovu duboku ljubav prema Bogu; i, vidjevši to, bili su voljni slijediti kuda je on vodio. (*Prophets and Kings, 675, 676.*)

JOVAN KRSTITELJ

Jovan je provodio vrijeme u razmišljanju i molitvi kako bi spoznao Božju volju za svoj život. — Jovanov život nije proveden u besposlici, u asketskoj tami ili u sebičnoj izolaciji. S vremena na vrijeme odlazio je da se druži sa ljudima; i uvijek je bio zainteresovan posmatrač onoga što se dešavalo u svijetu. Iz svog tihog povlačenja posmatrao je razvoj događaja. Sa vizijom obasjanom božanskim Duhom proučavao je karaktere ljudi, da bi shvatio kako da dopre do njihovih srca sa porukom neba. Teret njegove misije bio je na njemu. U samoći, razmišljanjem i molitvom, nastojao je da opaše svoju dušu za životno djelo koje je pred njim. (*The Desire of Ages, 102.*)

Molitva je osnažila Jovana da se suoči sa zemaljskim kraljevima. — Jovan Krstitelj je u svom pustinjskom životu bio poučen od Boga. Proučavao je Božije objave u prirodi. Pod vođstvom božanskog Duha, proučavao je svitke proroka. Danju i noću, Hrist je bio njegova studija, njegovo razmišljanje, sve dok um, srce i duša nisu bili ispunjeni veličanstvenom vizijom.

Gledao je Kralja u Njegovoj ljepoti, a sebe je izgubio iz vida. Vidio je veličanstvo svetosti i znao je da je neefikasan i nedostojan. To je bila Božja poruka koju je trebao objaviti. On

je trebalo da stoji u Božjoj sili i Njegovoj pravednosti. Bio je spreman da izađe kao Nebeski glasnik, bez straha od ljudi, jer je gledao u božansko. Mogao je stajati neustrašiv u prisustvu zemaljskih monarha jer se s drhtanjem poklonio Kralju kraljeva. (*Testimonies for the Church* 8:331, 332.)

PETAR

Bog je uslišio Petrovu molitvu da oživi Tabitu. — Apostolovo srce je bilo dirnuto sažaljenjem dok je gledao njihovu tugu. Zatim je, naredivši da se uplakani prijatelji pošalju iz sobe, kleknuo i usrdno se molio Bogu da povрати Dorki život i zdravlje. Okrenuvši se tijelu, rekao je: „Tabita, ustani. I otvorila je oči, i kad je ugledala Petra, sjela je.“ Dorka je bila od velike usluge crkvi, i Bog je smatrao za shodno da je vrati iz zemlje neprijatelja, kako bi njena vještina i energija i dalje mogli biti blagoslov za druge, a takođe i da bi ovom manifestacijom Njegove sile djelo Hristovo moglo biti ojačano. (*The Acts of the Apostles*, 132.)

Poglavlje 14—Svakodnevna molitva

Neophodna kao i naša svakodnevna hrana. — Ako želimo razviti karakter koji Bog može prihvatiti, moramo steći ispravne navike u svom vjerskom životu. Svakodnevna molitva je od suštinskog značaja za rast u milosti, pa čak i za sam duhovni život, kao što je zemaljska hrana za fizičko blagostanje. Trebalo bi da se naviknemo da često uznosimo misli Bogu u molitvi. Ako um odluta, moramo ga vratiti; upornim naporom navika će to konačno olakšati. Ne možemo se ni na trenutak sigurno odvojiti od Hrista. Možemo imati Njegovo prisustvo da nas prati na svakom koraku, ali samo poštujući uslove koje je On sam postavio. (*Messages to Young People, 114, 115.*)

Naša potreba za svakodnevnom molitvom. — Svi koji danas dolaze Hristu treba da se sjete da je Njegova zasluga tamjan koji se miješa s molitvama onih koji se kaju za svoje grijehе i primaju oprost, milosrđe i milost. Naša potreba za Hristovim posredovanjem je stalna. Iz dana u dan, ujutro i uveče, ponizno srce treba da prinosi molitve na koje će biti uzvraćeni odgovori milosti i mira i radosti. „Kroz Njega, dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje ispovijedaju ime Njegovo. I ne zaboravljajte činiti dobro i dijeliti s drugima, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.“ (*SDA Bible Commentary, vol. 6, 1078.*)

Započnite svoj dan molitvom. — Naša je privilegija da otvorimo svoja srca, i pustimo sunce Hristovog prisustva unutra. Moj brate, moja sestro, suočite se sa svjetlošću. Dođite u stvarni, lični kontakt sa Hristom, da biste mogli da izvršite uticaj koji podiže i oživljava. Neka vaša vjera bude jaka, čista i postojana. Neka zahvalnost Bogu ispuni vaša srca. Kada ustanete ujutro, kleknite kraj svog kreveta i zamolite Boga da vam da snagu da

ispunite obaveze dana i da se suočite s njegovim iskušenjima. Zamolite Ga da vam pomogne da unesete u svoje djelo Hristovu slatkoću karaktera. Zamolite Ga da vam pomogne da izgovorite riječi koje će nadahnuti ljude oko vas s nadom i hrabrošću i približiti vas Spasitelju. (*Sons and Daughters of God, 199.*)

Svako jutro odvojite vrijeme da započnete svoj posao molitvom. Nemojte misliti da je ovo izgubljeno vrijeme; to je vrijeme koje će živjeti kroz vječne vijekove. Na taj način će biti donesen uspjeh i duhovna pobjeda. Mašinerija će reagovati na dodir Učiteljeve ruke. Božji blagoslov je svakako vrijedan traženja, a posao se ne može obaviti kako treba ako početak nije ispravan. (*Testimonies for the Church 7:194.*)

Moja braćo i sestre, stari i mladi, kada imate sat slobodnog vremena, otvorite Bibliju i opskrbite um sa njenim dragocjenim istinama. Kada se bavite radom, čuvajte um, držite ga na Bogu, manje pričajte, a više razmišljajte. Zapamtite: „Za svaku praznu riječ koju ljudi izgovore, položiće račun za nju na sudnji dan.“ Neka vaše riječi budu odabrane; ovo će zatvoriti vrata protivniku duša. Neka vaš dan bude uveden molitvom; radite kao u Božjim očima. Njegovi anđeli su uvijek uz vas i bilježe vaše riječi, vaše ponašanje i način na koji se vaš posao obavlja. Ako se okrenete od dobrog savjeta i odlučite se družiti s onima za koje imate razloga sumnjati da nisu vjerski skloni, iako se izjašnjavaju kao hrišćani, uskoro ćete postati poput njih. Stavljate se na put iskušenju, na Sotonino bojno polje i, ukoliko niste stalno na oprezu, njegove šeme će vas savladati. (*Testimonies for the Church, 4:588, 589.*)

Svakodnevno idite Gospodu za pouku i vođstvo; budite zavisni od Boga za svjetlost i znanje. Molite se za ovo uputstvo i ovo svjetlo, dok ga ne dobijete. Neće vam pomoći da tražite, a zatim zaboravite ono za šta ste se molili. Držite svoj um na molitvi. To možete činiti dok radite rukama. Možete reći, Gospode,

vjerujem; svim srcem vjerujem. Neka sila Svetog Duha dođe na mene. (*Fundamentals of Christian Education, 531.*)

Slijedeći Hrista, gledajući u Njega koji je Začetnik i Usavršitelj vaše vjere, osjetićete da radite pod Njegovim okom, da ste pod uticajem Njegovog prisustva i da On zna vaše motive. Na svakom koraku ponizno ćete se pitati: Hoće li se ovo svidjeti Isusu? Hoće li to proslaviti Boga? Ujutro i uveče vaše usrdne molitve treba da se uzdignu do Boga za Njegov blagoslov i vođstvo. Istinska molitva preuzima svemoć i daje nam pobjedu. Na koljenima hrišćanin dobija snagu da se odupre iskušenju. (*Testimonies for the Church, 4:615.*)

Svaki dan posvetite malo vremena molitvi. — Oni koji budu obukli sav Božji oklop i svaki dan posvetili neko vrijeme razmišljanju i molitvi i proučavanju Svetog pisma biće povezani sa Nebom i imaće spasonosni, preobražavajući uticaj na one oko sebe. Velike misli, plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti prema Bogu, biće njihovi. Oni će čeznuti za čistotom, za svjetlom, za ljubavlju, za svim blagodatima nebeskog rođenja. Njihove usrdne molitve će ući iza vela. Ova klasa će imati posvećenu smjelost da dođe u prisustvo Beskonačnog. Osjetiće da su nebeska svjetlost i slava za njih, i postaće prefinjeni, uzdignuti, oplemenjeni ovim intimnim poznanstvom s Bogom. To je privilegija pravih hrišćana.

Apstraktna meditacija nije dovoljna; zauzeta akcija nije dovoljna; oboje je neophodno za formiranje hrišćanskog karaktera. Snaga stečena ozbiljnom, tajnom molitvom priprema nas da izdržimo privlačnosti društva. Pa ipak, ne treba se isključivati iz svijeta, jer naše hrišćansko iskustvo treba da bude svjetlo svijetu. Društvo nevjernika nam neće naškoditi ako se družimo s njima u svrhu povezivanja s Bogom i ako smo dovoljno duhovno jaki da izdržimo njihov uticaj. (*Testimonies for the Church 5:112, 113.*)

Rezultati svakodnevne molitve. — Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu podršku, njegovu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasnu percepciju istine i dužnosti, uzvišene ciljeve djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. Održavajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše druženje s njima prenesemo na druge svjetlo, mir i spokoj koji vladaju u našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, udružena sa istrajnim naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima.

Ako se približimo Bogu, On će staviti riječ u naša usta da govorimo u Njegovo ime, čak i hvalu Njegovom imenu. On će nas naučiti pjevu iz pjesme anđela, čak i zahvaljivanju našem nebeskom Ocu. U svakom činu života otkriće se svjetlost i ljubav Spasitelja koji živi u njemu. Spoljašnje nevolje ne mogu doseći život koji se živi po vjeri u Sina Božjeg. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 85.*)

Molitva je potrebna svakodnevno da se odupremo Sotoni. — Posvećenje nije djelo trenutka, sata ili dana. To je neprekidan rast u milosti. Ne znamo jednog dana koliko će sutra biti jak naš sukob. Sotona živi i aktivan je i svaki dan trebamo iskreno vapiti Bogu za pomoć i snagu da mu se odupremo. Dokle god Sotona vlada, mi ćemo imati sebe da pokorimo, smetnje koje treba savladati, i nema mjesta za zaustavljanje, nema tačke do koje možemo doći i reći da smo u potpunosti postigli. (*Testimonies for the Church 1:340.*)

Svakodnevna molitva uključuje i fizičke i duhovne potrebe. — Molitva za hljeb svagdašnji uključuje ne samo hranu za održavanje tijela, već i onaj duhovni hljeb koji će hraniti dušu za vječni život. Isus nam poručuje: „Ne trudite se za jelo koje propada, nego za ono jelo koje traje za život vječni.“ Jovan 6:27. On kaže: „Ja sam hljeb živi koji je s neba sišao; ako

ko jede od ovoga hljeba, živjeće do vijeka.“ Stih 51. Naš Spasitelj je hljeb života, i gledajući Njegovu ljubav, primajući je u dušu, hranimo se hljebom koji je sišao s neba.

Mi primamo Hrista kroz Njegovu riječ, a Sveti Duh je dat da otvori Božju riječ našem razumijevanju i useli njene istine u naša srca. Trebamo se moliti iz dana u dan da dok čitamo Njegovu riječ, Bog pošalje svog Duha da nam otkrije istinu koja će ojačati naše duše za potrebe dana.

Učeci nas da svaki dan tražimo ono što nam je potrebno – i zemaljske i duhovne blagoslove – Bog ima svrhu koju treba postići za naše dobro. Željela bih da shvatimo našu zavisnost o Njegovoj stalnoj brizi, jer On želi da nas privuče u zajednicu sa sobom. U ovoj zajednici sa Hristom, kroz molitvu i proučavanje velikih i dragocjenih istina Njegove riječi, bićemo nahranjeni kao gladne duše; kao oni koji žedni, osvježićemo se na izvoru života. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 112, 113.*)

Poput ranih hrišćana, trebamo se svakodnevno moliti za sveti duh. — Oni koji su na Pedeseticu bili obučeni snagom s visine, time nisu bili oslobođeni daljnjih iskušenja i probi. Dok su svjedočili za istinu i pravednost, stalno su bili napadani od strane neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su primorani da se svim svojim Bogom danim silama trude da dostignu mjeru rasta muškaraca i žena u Hristu Isusu. Svakodnevno su se molili za svježe zalihe milosti, kako bi mogli sezati sve više i više prema savršenstvu. Pod djelovanjem Duha svetoga i najslabiji su, iskazujući vjeru u Boga, naučili da poboljšaju svoje povjerene snage i da postanu posvećeni, profinjeni i oplemenjeni. Pošto su se u poniznosti podvrgli oblikovnom uticaju Svetog Duha, primili su punoću od Božanstva i bili oblikovani u obličju božanskog.

Protok vremena nije donio nikakvu promjenu u Hristovom oproštajnom obećanju da će poslati Svetog Duha kao svog

predstavnik. Bogatstvo Njegove blagodati ne teče ljudima prema zemlji zbog bilo kakvog ograničenja od strane Boga. Ako se ispunjenje obećanja ne vidi onako kako bi moglo biti, to je zato što se obećanje ne cijeni kako trebalo biti. Da su svi voljni, svi bi bili ispunjeni Duhom. Gdje god se malo razmišlja o potrebi za Svetim Duhom, vidi se duhovna suša, duhovna tama, duhovni pad i smrt. Kad god manje stvari zaokupe pažnju, božanska moć koja je neophodna za rast i prosperitet crkve, i koja bi donijela sve druge blagoslove u njenom nizu, nedostaje, iako se nudi u beskonačnom obilju.

Pošto je to način na koji treba da primimo silu, zašto ne gladujemo i ne žedamo za darom Duha? Zašto ne razgovaramo o tome, ne molimo se za to i ne propovijedamo o tome? Gospod je spremniji dati Duha svetoga onima koji Mu služe nego roditelji što daju dobre darove svojoj djeci. Za svakodnevno krštenje Duhom svaki radnik treba da prinese svoju molbu Bogu. Društva hrišćanskih radnika treba da se okupe da traže posebnu pomoć, nebesku mudrost, da znaju kako da mudro planiraju i izvršavaju. Naročito bi se trebali moliti da Bog krsti svoje izabrane ambasadore na misionarskim poljima s bogatom mjerom svog Duha. Prisutnost Duha s Božjim radnicima daće objavljivanju istine silu koju ne bi mogla dati sva čast ili slava svijeta. (*The Acts of the Apostles, 49-51.*)

Molite za milost za svakodnevne potrebe. — Božja istina primljena u srce može vas učiniti mudrima na spasenje. U vjeri i poslušnosti primićete milost dovoljnu za današnje dužnosti i iskušenja. Milost za sutra vam ne treba. Trebali biste osjećati da imate posla samo s današnjim danom. Nadvladajte za danas; odrecite se sebe za danas; bdijte i molite se za danas; zadobijte pobjede u Bogu za danas. Naše okolnosti i okruženje, promjene koje se svakodnevno događaju oko nas, i pisana riječ Božja koja sve razabira i dokazuje – oni su dovoljni da nas nauče našoj

dužnosti i onome što treba da radimo, iz dana u dan. Umjesto da dopuštate da vaš um teče u kanalu misli od kojeg nećete imati nikakve koristi, trebali biste svakodnevno pretraživati Sveto pismo i obavljati one dužnosti u svakodnevnom životu koje vam sada mogu biti dosadne, ali koje neko mora obaviti. (*Testimonies for the Church 3:333.*)

Molite se svakodnevno za razumijevanje Biblije. —

Oni koji tvrde da vjeruju u Isusa, uvijek bi trebali težiti svjetlu. Svakodnevno se trebaju moliti da svjetlost Duha svetoga zasja na stranicama svete knjige, kako bi im se omogućilo da shvate stvari Duha Božjeg. (*Fundamentals of Christian Education, 188, 189.*)

Molite se svakodnevno za blagoslov koji donosi subota.

— Svi koji subotu smatraju znakom između sebe i Boga, koji pokazuje da je On Bog koji ih posvećuje, predstavljaće principe Njegove vladavine. Oni će sprovesti u svakodnevnoj praksi zakone Njegovog kraljevstva. Svakodnevno će biti njihova molitva da posvećenost subote počiva na njima. Svakog dana će imati Hristovo društvo i predstavljaće savršenstvo Njegovog karaktera. Svakog dana njihova će svjetlost obasjati druge u dobrim djelima. (*Testimonies for the Church 6:353.*)

Dnevna molitva roditelja. —

Učinite svoj rad prijatnim uz pjesme hvale. Ako želite da imate čistu evidenciju u nebeskim knjigama, nikada se ne ljutite ili grdite. Neka vaša svakodnevna molitva bude: „Gospode, nauči me da dajem sve od sebe. Nauči me kako da bolje radim. Daj mi energiju i vedrinu.“... Unesite Hrista u svemu što radite. Tada će vaši životi biti ispunjeni sjajem i zahvalnošću. Dajmo sve od sebe, napredujući veselo u službi Gospoda, sa našim srcima ispunjenim Njegovom radošću. (*Child Guidance, 148.*)

Mladi da se svakodnevno mole za mudrost i milost. —

Iskušenja i oskudice na koje se žali toliki broj mladih, Hrist je

podnosio bez gundanja. A ova disciplina je upravo ono iskustvo koje je potrebno mladima, koje će učvrstiti njihove karaktere i učiniti ih poput Hrista, jakim duhom da se odupru iskušenju. Oni neće, ako se odvoje od uticaja onih koji bi ih odveli na krivi put i pokvarili njihov moral, biti savladani sotonskim naumima. Kroz svakodnevnu molitvu Bogu, oni će imati mudrost i milost od Njega da izdrže sukobe i surovu životnu stvarnost i izađu kao pobjednici. Vjernost i spokoj uma mogu se zadržati samo budnošću i molitvom. Hristov život je bio primjer uporne energije, koja nije smjela oslabiti prekorom, ismijavanjem, oskudicom ili teškoćama.

Tako bi trebalo biti i sa mladima. Ako se iskušenja povećavaju na njima, oni mogu znati da Bog ispituje i dokazuje njihovu vjernost. I upravo u onoj mjeri u kojoj zadrže svoj integritet karaktera pod obeshrabrenjem, povećaće se njihova snaga, stabilnost i snaga izdržljivosti, a oni će ojačati duhom. (*Messages to Young People, 80.*)

Učiteljeva potreba za svakodnevnom molitvom. — Svaki učitelj treba svakodnevno da prima pouke od Hrista i treba da stalno radi pod Njegovim vođstvom. Za njega je nemoguće ispravno razumjeti ili obavljati svoj posao osim ako nije mnogo s Bogom u molitvi. Samo uz božansku pomoć, u kombinaciji sa ozbiljnim naporom u samoodricanju, može se nadati da će svoj posao obaviti mudro i dobro.

Ukoliko učitelj ne shvati potrebu za molitvom i ne ponizi svoje srce pred Bogom, izgubiće samu suštinu obrazovanja. Trebalo bi da zna kako se moli i kojim jezikom se služi u molitvi. „Ja sam čokot“, rekao je Isus, „vi ste loze; ko ostaje u meni, i ja u njemu, taj donosi mnogo roda; jer bez mene ne možete činiti ništa.“ Jovan 15:5. Učitelj treba da pusti da se plod vjere manifestuje u njegovim molitvama. Trebao bi naučiti kako doći do Gospoda i moliti Ga dok ne dobije sigurnost da su njegove

molbe saslušane. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 231.)

U vremenima Starog zavjeta, Izraelci su se svakodnevno molili. — Kada su sveštenici ujutro i uveče ulazili u sveto mjesto u vrijeme kađenja, dnevna žrtva je bila spremna da se prinese na oltaru u spoljašnjem dvorištu. Ovo je bilo vrijeme velikog interesovanja vjernika koji su se okupljali u svetištu. Prije nego što uđu u Božje prisustvo kroz službu sveštenika, trebali su se upustiti u ozbiljno ispitivanje srca i ispovijedanje grijeha. Ujedinili su se u tihoj molitvi, okrenuti licima prema svetom mjestu. Tako su se njihove molbe uzdizale s oblakom tamjana, dok je vjera držala zasluge obećanog Spasitelja predodčenog žrtvom pomirenja. Sati određeni za jutarnju i večernju žrtvu smatrani su svetima i počeli su da se poštuju kao određeno vrijeme za bogoslužjenje u cijelom jevrejskom narodu. A kada su u kasnijim vremenima Jevreji bili rasijani kao zarobljenici u daleke zemlje, oni su ipak u dogovoreni čas okretali svoja lica prema Jerusalimu i prinijeli svoje molitve Bogu Izraelovu. U tom običaju hrišćani imaju primjer za jutarnju i večernju molitvu. Dok Bog osuđuje običnu rundu ceremonija, bez duha pobožnosti, On s velikim zadovoljstvom gleda na one koji ga vole, klanjajući se ujutro i uveče tražeći oprostjenje za počinjene grijeha i izlažući svoje zahitjeve za potrebne blagoslove. (*Patriarchs and Prophets*, 353, 354.)

Svakodnevna molitva njeguje naše vjersko iskustvo. — Religija mora početi pražnjenjem i pročišćavanjem srca i mora se njegovati svakodnevnom molitvom. (*Testimonies for the Church*, 4:535.)

Svakodnevni molitveni život zahtijeva ozbiljan napor. — Život svakodневnih molitvi i hvale, život koji će rasvijetliti put drugih, ne može se održati bez ozbiljnog truda. Ali takav trud će uroditi dragocjenim plodom, blagosiljajući ne samo onoga

koji prima, već i onoga koji daje. Duh nesebičnog rada za druge daje dubinu, stabilnost i Hristovu ljupkost karakteru i donosi mir i sreću njegovom posjedniku. Aspiracije su povišene. Nema mjesta lenjosti ili sebičnosti. Oni koji koriste hrišćanske blagodati će rasti. Imaće duhovne tetive i mišiće i biće jaki da rade za Boga. Imaće jasnu duhovnu percepciju, postojanu, rastuću vjeru i prevladavajuću moć u molitvi. Oni koji paze na duše, koji se najpotpunije posvete spasenju zabludjelih, sigurno rade na svom vlastitom spasenju. (*Testimonies for the Church, 5:607.*)

Anđeli obilježavaju jutarnju molitvu. — Svi vi imate uticaj na dobro ili zlo na umove i karaktere drugih. A upravo uticaj koji vršite je zapisan u knjizi zapisa na nebu. Anđeo vas prati i bilježi vaše riječi i djela. Kada ustanete ujutro, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za snagom od Boga? I da li ponizno, od srca obznanjujete svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeli bilježe vaše molitve, i ako ove molitve nisu izašle s lažnih usana, kada ste u opasnosti da nesvjesno učinite nešto loše i izvršite uticaj koji će navesti druge da čine loše, vaš anđeo čuvar će biti uz vas, podstičući vas na bolji kurs, birajući vaše riječi umjesto vas i utičući na vaše postupke.

Ako se ne osjećate u opasnosti i ako se ne molite za pomoć i snagu da se oduprete iskušenjima, sigurno ćete zalutati. Vaše zanemarivanje dužnosti biće označeno u Božjoj knjizi na nebu i naći ćete se manjkavi u danu iskušenja. (*Testimonies for the Church 3:363, 364.*)

Praksu svakodnevne molitve ne treba slijediti nasumično. — Porodično bogoslužjenje ne bi trebalo da bude vođeno okolnostima. Ne treba se povremeno moliti i, kada imate veliki dnevni posao, zanemariti je. Čineći to, navodite svoju djecu da na molitvu gledaju kao da je bez posebnog značaja. Božjoj djeci molitva znači mnogo, a prinosi zahvale treba da se pojavljuju pred Bogom ujutro i uveče. Psalmista kaže: „Hajde, zapjevajmo

Gospodu, uzviknimo radosno na stijeni spasenja našega. Izađimo pred lice Njegovo sa zahvalnošću i uzviknimo mu radosno psalmima.“

Očevi i majke, koliki god da je pritisak vaše posla, ne propustajte da okupite svoju porodicu oko Božjeg oltara. Zatražite čuvanje svetih anđela u svom domu. Zapamtite da su vaši dragi ljudi izloženi iskušenjima.

U našim naporima za udobnost i sreću gostiju, ne zanemarimo svoje obaveze prema Bogu. Sat molitve ne treba zanemariti ni zbog čega. Ne pričajte i ne zabavljajte se dok svi ne budu previše umorni da bi uživali u vremenu posvećenja. Učiniti to znači prinijeti Bogu hromu žrtvu. U ranim večernjim satima, kada se možemo moliti bez žurbe i s razumijevanjem, trebamo iznijeti svoje molitve i podići glas u radosnoj, zahvalnoj pohvali.

Neka svi koji posjećuju hrišćane vide da je čas molitve najdragocjeniji, najsvetiji i najradosniji čas u danu. Ova razdoblja pobožnosti vrše prefinjen, uzdižući uticaj na sve koji u njima učestvuju. One donose mir i odmor prijatan duhu. (*Child Guidance, 520, 521.*)

Svakodnevna molitva za uzdizanje ka Bogu kao slatki tamjan. — Život Abrama, Božjeg prijatelja, bio je život u molitvi. Gdje god je razapeo svoj šator, blizu njega je sagrađen oltar na kojem su prinošeni jutarnja i večernja žrtva. Kada je njegov šator uklonjen, oltar je ostao. I lutajući Hananac, kada je došao do tog oltara, znao je ko je tamo bio. Kada bi razapeo svoj šator, popravljao je oltar i poklonio se živom Bogu.

Tako domovi hrišćana trebaju biti svjetla u svijetu. Iz njih, ujutro i uveče, molitva treba da se uzdiže Bogu kao slatki tamjan. I kao jutarnja rosa, Njegove blagodati i blagoslovi će se spustiti na molitelje.

Očevi i majke, svakog jutra i večeri okupljajte svoju djecu oko sebe i u poniznoj molitvi uznesite srce Bogu za pomoć. Vaši

dragi su izloženi iskušenju. Svakodnevne smetnje prekrivaju put mladih i starih. Oni koji žele da žive strpljivim, punim ljubavi, veselim životima moraju se moliti. Samo primajući stalnu pomoć od Boga, možemo postići pobjedu nad sobom.

Svako jutro posvetite sebe i svoju djecu Bogu za taj dan. Ne pravite kalkulacije mjesecima ili godinama; one nisu vaše. Dat vam je jedan kratak dan. Kao da je to vaš posljednji na zemlji, radite u vrijeme tih sati za Gospodara. Položite sve svoje planove pred Boga, da budu izvršeni ili odbačeni, kao što će Njegovo providenje naznačiti. Prihvatite Njegove planove umjesto svojih, iako njihovo prihvatanje zahtijeva napuštanje dragih projekata. Tako će se život sve više i više oblikovati prema božanskom primjeru. „I mir Božji, koji je iznad svakog razuma, čuvaće vaša srca i umove kroz Hrista Isusa.“ *Filipljanima 4:7. (Testimonies for the Church, 7:44.)*

Za šta se moliti svakodnevno. — Na svaku dužnost, ma koliko skromnu, trebalo bi da gledamo kao na svetu jer je ona dio Božje službe. Naša svakodnevna molitva treba da bude: „Gospode, pomози mi da dam sve od sebe. Nauči me kako da bolje radim. Daj mi energiju i vedrinu. Pomози mi da u svoju službu uvedem službu ljubavi Spasitelja.“ *(The Ministry of Healing, 474.)*

Ujutru se posvetite Bogu; neka ovo bude vaš prvi rad. Neka vaša molitva bude: „Uzmi me, Gospode, kao potpuno Tvoju. Polazem sve svoje planove pred Tvoje noge. Iskoristi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka se sav moj rad izvrši u Tebi.“ Ovo je svakodnevna stvar. Svako jutro posvetite se Bogu za taj dan. Predajte sve svoje planove Njemu, da ih izvršite ili odložite kako to Njegovo providenje naznači. Tako iz dana u dan možete predavati svoj život u Božje ruke, i tako će vaš život biti oblikovan sve više i više po Hristovom životu. *(Steps to Christ, 70.)*

Poglavlje 15—Isusov primjer u molitvi

Slijedite Isusov primjer započinjući dan molitvom. —

U satima usamljene molitve Isus je u svom zemaljskom životu primao mudrost i silu. Neka mladi slijede Njegov primjer pronalazeći u zoru i sumrak mirno vrijeme za zajedništvo sa svojim Ocem na nebu. I tokom dana neka uzdignu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On kaže: „Ja, Gospod Bog tvoj, držaću tvoju desnu ruku... Ne boj se; Ja ću ti pomoći.“ Isaija 41:13. Kad bi naša djeca mogla naučiti ove pouke u jutru svojih godina, kakvu bi svježinu i moć, kakvu radost i slast unijele u njihove živote! (*Education, 259.*)

Iskrene Isusove molitve su u suprotnosti s našim slabšnim molitvama. — Za Hrista se kaže: „I u mucu se usrdnije molio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog veličanstva su slabe, lišene duha molitve koje se pri nose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima iskrenu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom. (*Testimonies for the Church 4:534.*)

Ako je Isus trebao da se moli dok je na zemlji, koliko bismo više trebali mi. — Kada je Isus bio na zemlji, učio je svoje učenike kako da se mole. On ih je uputio da svoje svakodnevne potrebe iznesu pred Bogom i da svu svoju brigu prepuste Njemu. A uvjeravanje koje im je dao da će njihove molbe biti saslušane, takođe je jemstvo za nas.

Sam Isus, dok je boravio među ljudima, često je bio u molitvi. Naš Spasitelj se poistovjetio sa našim potrebama i slabostima, tako što je postao podnosilac, molilac, tražeći od svog Oca nove zalihe snage, da bi mogao izaći pripremljen za dužnost i iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, „u svemu iskušavan kao i mi“; ali kao bezgrešna, Njegova

priroda je ustuknula od zla. Izdržao je borbe i mučenje duše u svijetu grijeha. Njegova ljudskost učinila je molitvu neophodnošću i privilegijom. Nalazio je utjehu i radost u zajedništvu sa svojim Ocem. I ako je Spasitelj ljudi, Sin Božji, osjećao potrebu za molitvom, koliko bi nejak, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu usrdne, neprestane molitve. (*Steps to Christ, 93, 94.*)

Hristos se rvao u ozbiljnoj molitvi; prinosiso je svoje molbe Ocu sa snažnom vikom i suzama u ime onih zbog čijeg spasenja je napustio nebo i došao na ovu zemlju. Kako je onda ispravno, da, kako je bitno da se ljudi mole i ne klonu! (*The Review and Herald, April 1, 1890.*)

Isus se molio za snagu da izdrži iskušenja. — Malo ko će slijediti primjer našeg Spasitelja u iskrenoj, često molitvi Bogu za snagu da izdrži iskušenja i da obavlja svakodnevne dužnosti ovog života. Hristos je kapetan našeg spasenja i svojim stradanjima i žrtvom dao je primjer svim svojim sledbenicima da su bdjenje, molitva i uporni trud potrebni sa njihove strane da bi ispravno predstavljali ljubav koja je prebivala u Njegovim križima za pali rod. (*The Review and Herald, February 23, 1886.*)

Isusova snaga je proizašla iz molitve. — Hristova snaga je bila u molitvi. On je uzeo čovječanstvo, i On je ponio naše slabosti i postao grijeh za nas. Hrist se povlačio u gajeve ili planine sa svijetom i svim ostalim zatvorenim za sobom. Bio je sam sa svojim Ocem. Sa velikom ozbiljnošću, On je izlio svoje molbe i uložio svu snagu svoje duše u hvatanje za ruku Beskonačnog. Kada bi nova i velika iskušenja bila pred Njim, On bi se iskrao u samoću planina i čitavu noć bi proveo u molitvi svom Nebeskom Ocu.

Kako je Hrist naš primjer u svemu, ako oponašamo Njegov primjer u ozbiljnoj, istrajnoj molitvi Bogu da imamo snage u ime Onoga koji nikada nije popustio pred Sotoninim iskušenjima da se odupremo lukavstvima zlog neprijatelja, nećemo biti

savladani od njega. (*The Youth's Instructor, April 1, 1873.*)

U životu koji je bio potpuno posvećen dobrobiti drugih, Spasitelj je našao za potrebno da se povuče sa putnih saobraćajnica i iz gomile koja ga je pratila iz dana u dan. Morao se okrenuti od života neprekidne aktivnosti i dodira s ljudskim potrebama, da traži povlačenje i neprekidno zajedništvo sa svojim Ocem. Kao jedno s nama, dionik naših potreba i slabosti, On je bio potpuno zavisan o Bogu, i na tajnom mjestu molitve tražio je božansku snagu, kako bi mogao izaći pripremljen na dužnost i iskušenje. U svijetu grijeha Isus je izdržao borbe i mučenje duše. U zajedništvu s Bogom mogao je rasteretiti tuge koje su Ga slomile. Ovdje je našao utjehu i radost.

U Hristu je vapaj čovječanstva stigao do Oca beskrajnog sažaljenja. Kao čovjek molio se k Božjem prijestolu sve dok se Njegova ljudskost nije napunila nebeskom strujom koja bi trebala povezati ljudsko sa božanstvom. Kroz stalno zajedništvo, primao je život od Boga, da bi mogao dati život svijetu. Njegovo iskustvo mora da bude naše.

„Pođite sa mnom na jedno pusto mjesto,“ On nam poručuje. Ako bismo poslušali Njegovu riječ, trebali bismo biti jači i korisniji. Učenici su tražili Isusa, i rekli Mu sve; i On ih je ohrabrivao i poučavao. Ako bismo danas odvojili vremena da odemo do Isusa i da mu kažemo svoje potrebe, ne bismo trebali biti razočarani. (*The Desire of Ages, 362, 363.*)

Čovjek tuge izliva svoje molbe snažnom vikom i suzama. Moli se za snagu da izdrži test u korist čovječanstva. On sam mora steći novi oslonac na Svemoći, jer jedino tako može razmišljati o budućnosti. I On izliva svoje srdačne čežnje za svojim učenicima, da u času moći tame njihova vjera ne iznevjeri. Rosa je teška na Njegovom pognutom liku, ali On na to ne obraća pažnju. Noćne sjenke se gusto skupljaju oko Njega, ali On ne gleda na njihovu tamu. (*The Desire of Ages, 419, 420.*)

Kada je Isus ušao u pustinju, bio je zatvoren u Očevoj slavi. Zaokupljen zajedništvom s Bogom, uzdignut je iznad ljudske slabosti. Ali slava je nestala i On je bio ostavljen da se bori sa iskušenjem. To ga je pritiskalo svakog trenutka. Njegova ljudska priroda je ustuknula od sukoba koji Ga je čekao. Četrdeset dana je postio i molio se. Slab i iscrpljen od gladi, istrošen i omršavio od duševne agonije, „njegov izgled je bio promijenjen više nego ijednom drugom čovjeku, i njegov dostojanstveni lik više nego ikome od ljudskih sinova“ (Isaija 52:14). Sada je bila Sotonina prilika. Sada je pretpostavio da može nadvladati Hrista. (*Selected Messages 1:227, 228.*)

Za posvećenog radnika je divna utjeha u saznanju da je čak i Hrist tokom svog života na zemlji svakodnevno tražio svog Oca za svježe zalihe potrebne milosti; i iz ovog zajedništva sa Bogom On je izašao da ojača i blagoslovi druge.

Gle, Sin Božiji se poklonio u molitvi svom Ocu! Iako je Sin Božji, On molitvom jača svoju vjeru, a zajedništvom s Nebom sabira k sebi silu da se odupre zlu i da služi potrebama ljudi. Kao stariji brat našeg roda, On zna potrebe onih koji, opterećeni nemoći i žive u svijetu grijeha i iskušenja, još uvijek žele da Mu služe. On zna da su glasnici koje On smatra potrebnim poslati slabim ljudima koji su zabludjeli; ali svima koji se u potpunosti predaju Njegovoj službi On obećava božansku pomoć. Njegov vlastiti primjer je sigurnost da će ozbiljna, ustrajna molitva Bogu u vjeri – vjeri koja vodi do potpune zavisnosti o Bogu, i bezrezervne posvećenosti Njegovom djelu – pomoći ljudima da donese pomoć Duha svetoga u borbi protiv grijeha.

Svaki radnik koji slijedi Hristov primjer biće spreman primiti i koristiti silu koju je Bog obećao svojoj crkvi za sazrijevanje zemaljske žetve. Jutro za u jutrom, dok glasnici jevanđelja kleče pred Gospodom i obnavljaju svoje zavjete posvećenja Njemu, On će im darovati prisustvo svoga Duha, sa njegovom

oživljujućom, posvećujućom snagom. Dok odlaze na dnevne obaveze, imaju sigurnost da im nevidljivo djelovanje Duha svetoga omogućuje da budu „radnici zajedno s Bogom“. [1. Korinćanima 3:9.]. (*Gospel Workers*, 510, 511.)

Molitva je ojačala Isusa za iskušenja. — Hrist, naš Spasitelj, bio je iskušavan u svemu kao i mi, a ipak je bio bez grijeha. On je uzeo ljudsku prirodu, budući da je bio načinjen po obličju kao čovjek, a Njegove potrebe bile su potrebe čovjeka. Imao je tjelesnu želju da bude opskrbljena, tjelesni umor da se olakša. Molitvom Svom Ocu bio je pripremljen za dužnost i iskušenje. Iz dana u dan pratio je svoj krug dužnosti, tražeći da spase duše. I provodio je cijele noći u molitvi u korist kušanih...

Noćna razdoblja molitve koje je Spasitelj provodio na planini ili u pustinji bila su neophodna da bi Ga pripremili za iskušenja koja će morati da dočeka u danima koji slijede. Osjećao je potrebu za osvježenjem i okrepljenjem duše i tijela, da bi mogao odgovoriti na iskušenja Sotone; i oni koji nastoje živjeti Njegov život osjetiće istu potrebu. (*Maranatha*, 85.)

Dok je Jerusolim bio u tišini, a učenici su se vraćali svojim kućama da se okrijepe u snu, Isus nije spavao. Njegove božanske molbe uzdizale su se do Njegovog Oca za Njegove učenike, kako bi bili sačuvani od zlih uticaja s kojima će se svakodnevno susresti u svijetu, i da bi Njegova vlastita duša mogla biti ojačana i pripremljena za dužnosti i iskušenja nadolazećeg dana. (*The Review and Herald*, August 17, 1886.)

Molitva je podmlađivala Isusa. — Njegovi su dani prolazili u službi gomili koja ga je pritiskala i u otkrivanju podmuklog sofizma rabina, a ovaj neprestani rad Ga je često ostavljao toliko iscrpljenog da su se Njegova majka i braća, pa čak i Njegovi učenici, bojali da će Njegov život biti žrtvovan. Ali kako se vraćao iz sati molitve koji su zatvorili naporan dan, oni su označili izraz mira na Njegovom licu, osjećaj osvježenja koji kao da

je prožimao Njegovo prisustvo. Nakon sati provedenih s Bogom, On je izlazio, jutro za jutrom, da ljudima donese svjetlo neba. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 102.*)

Molitva je održala Isusov duhovni život. — Nije samo na krstu Hrist žrtvovao sebe za čovječanstvo. Dok je „išao uokolo čineći dobro“ (Djela 10:38), svakodnevno iskustvo bilo je izliv Njegovog života. Samo na jedan način bi se takav život mogao održati. Isus je živio u zavisnosti od Boga i zajedništva s Njim. U tajnom mjestu Svevišnjega, pod sjenom Svemogućeg, ljudi se povremeno obnavljaju; oni prebivaju određeno vrijeme, a rezultat se manifestuje u plemenitim djelima; onda njihova vjera propada, zajedništvo se prekida, a životni rad je narušen. Ali Isusov život je bio život stalnog povjerenja, održavan stalnim zajedništvom; i Njegova služba za nebo i zemlju bila je bez neuspjeha ili kolebanja.

Kao čovjek molio se k Božjem prijestolu, sve dok Njegova ljudskost nije bila napunjena nebeskom strujom koja je povezivala ljudsko sa božanskim. Primivši život od Boga, On je ljudima dao život. (*Education, 80, 81.*)

Isusov molitveni život otkriva tajnu duhovne moći. — Spasiteljjev život na zemlji bio je život u zajednici sa prirodom i Bogom. U ovom zajedništvu On nam je otkrio tajnu života moći. (*Counsels on Health, 162.*)

Isus se molio pripremajući se za posebne zadatke. — Isus bi, kada bi se pripremao za neko veliko iskušenje ili neko važno djelo, pribjegao samoći planina i proveo noć u molitvi svom Ocu. Zaređenju apostola i Propovijedi na gori, preobraženju, mukama sudnice i krsta i slavi uskrsenja prethodila je noć molitve.

I mi moramo imati vremena odvojenog za razmišljanje i molitvu i za primanje duhovnog osvježenja. Mi ne cijenimo snagu i djelotvornost molitve onako kako bismo trebali. (*The*

Ministry of Healing, 509.)

Isusova ljudskost učinila je molitvu neophodnom. —

Dok je ljudskost bila na Njemu, On je osjećao potrebu za snagom od svog Oca. Imao je odabrana mjesta za molitvu. Volio je da održava zajednicu sa svojim Ocem u samoći planine. U ovoj vježbi Njegova sveta, ljudska duša bila je ojačana za dužnosti i iskušenja dana. Naš Spasitelj se poistovjećuje s našim potrebama i slabostima, tako što je postao molitelj, noćni molilac, koji traži od svog Oca svježę zalihe snage, da izađe okrijepljen i osvježę, pripremljen za dužnost i iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, ali ne i u posjedovanju poput strasti. Kao Bezgrešnom, Njegova priroda je ustuknula od zla. Izdržao je borbe i mučenje duše u svijetu grijeha. Njegova ljudskost učinila je molitvu neophodnošću i privilegijom. On je zahtijevao sve čvršću božansku podršku i utjehu koju je Njegov Otac bio spreman dati Njemu, Onome koji je, za dobrobit čovjeka, napustio nebeske radosti i izabrao svoj dom u hladnom i nezahvalnom svijetu. Hrist je našao utjehu i radost u zajedništvu sa svojim Ocem. Ovdje je mogao rasteretiti svoje srce od tuga koje su ga slomile. Bio je čovjek bola i upoznat sa bolom.

Tokom dana On je ozbiljno radio da čini dobro drugima, da spasi ljude od uništenja. On je liječio bolesne, tješio ožalošćene, a očajnicima donosio vedrinu i nadu. On je oživljavao mrtve. Nakon što je Njegov rad bio završen za taj dan, On je izlazio, iz večeri u večę, daleko od gradske zbrke, a Njegovo obličje je bilo pognuto u nekom povučenom šumarku u molitvi svom Ocu. Povremeno su sjajni snopovi mjeseca obasjali Njegovo pognuto obličje. A onda opet oblaci i tama zatvaraju svako svjetlo. Rosa i noćni mraz ležali su na Njegovoj glavi i bradi dok je bio u stavu molitelja. Često bi nastavio sa svojim molbama tokom cijele noći. On je naš primjer. Kad bismo to mogli zapamtiti i oponašati ga, bili bismo mnogo jači u Bogu.

Ako je Spasitelj ljudi, sa svojom božanskom snagom, osjetio potrebu za molitvom, koliko bi nejak, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu za molitvom – usrdnom, neprestanom molitvom! Kada je Hristos bio u najžešćem iskušenju, On ništa nije jeo. Predao se Bogu i, kroz usrdnu molitvu i savršenu potčinjenost volji svog Oca, izašao kao pobjednik. Oni koji ispovijedaju istinu za ove poslednje dane, iznad svake druge klase deklariranih hrišćana, treba da oponašaju velikog Uzora u molitvi.

„Učeniku je dovoljno da bude kao učitelj, a služi kao gospodar.“ Naši stolovi su često natrpani luksuzom koji nije ni zdrav ni potreban, jer volimo te stvari više nego što volimo samoodricanje, slobodu od bolesti i zdrav duh. Isus je ozbiljno tražio snagu od svog Oca. Ovo je božanski Sin Boži smatrao vrednijim, čak i za sebe, nego da sjedi za najluksuznijim stolom. On nam je dao dokaz da je molitva neophodna da bismo dobili snagu da se borimo sa silama tame i da izvršimo posao koji nam je dodijeljen. Naša vlastita snaga je slabost, ali ono što Bog daje moćno je i učiniće svakoga ko to dobije više nego pobjednikom. (*Testimonies for the Church 2:201-203.*)

Isus je uzeo vremena za molitvu bez obzira na to koliko je bio zauzet ili umoran. — Hristos nije davao ograničenu službu. Svoj rad nije mjerio satima. Njegovo vrijeme, Njegovo srce, Njegova duša i snaga dati su da rade za dobrobit čovječanstva. Kroz umorne dane se trudio, a kroz duge noći savijao se u molitvi za milost i izdržljivost da bi mogao obaviti veće djelo. Sa snažnom vikom i suzama slao je svoje molbe u nebo, da bi njegova ljudska priroda mogla biti ojačana, da bi mogao biti spreman da se susreće s lukavim neprijateljem u svim njegovim obmanjivačkim djelima, i ojačan da ispuni svoje misije uzdizanja čovječanstva. Svojim radnicima On kaže: „Dao sam vam primjer, da činite kao što sam ja učinio.“ Jovan 13:15. (*Ministry of Healing, 500.*)

Isus se molio rano ujutro. — Rano jutro ga je često zateklo na nekom zabačenom mjestu, kako razmišlja, istražuje Sveto pismo ili u molitvi. Glasom pjevanja dočekaio je jutarnju svjetlost. Pjesmama zahvalnosti uveseljavao je svoje sate i donosio nebesku radost izmorenim i obeshrabrenim. (*Counsels on Health, 162.*)

Isus je imao određena mjesta za molitvu. — Imajte mjesto za tajnu molitvu. Isus je imao odabrana mjesta za zajednicu s Bogom, a trebali bismo i mi. Često se trebamo povući na neko mjesto, ma koliko skromno, tamo gdje možemo biti sami s Bogom. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 84.*)

Isus se molio za naš račun. — Isus je često bio umoran od neprestanog truda i samoodricanja i samopožrtvovanja da bi blagoslovio patnike i potrebite. Provodio je cijele noći u molitvi na usamljenim planinama, ne zbog svoje slabosti i svojih potreba, već zato što je vidio, osjetio, slabost vaše prirode da se oduprete iskušenjima neprijatelja na samim mjestima gdje ste sada pobijeđeni. Znao je da ćete biti ravnodušni prema svojim opasnostima i da nećete osjećati potrebu za molitvom. Zbog nas je izlio svoje molitve svom Ocu uz jake plače i suze. (*Testimonies for the Church 3:379.*)

Isusovi učenici su bili impresionirani njegovim molitvenim navikama. — „Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi.“ Ne za sebe, nego za druge, živio je i mislio i molio se. Iz sati provedenih s Bogom On je izlazio iz jutra u jutro, da donese ljudima svjetlost neba. Svakodnevno je primao novo krštenje Svetim Duhom. U ranim satima novog dana Gospod Ga je probudio iz svog sna, i Njegova duša i Njegove usne su pomazane blagodaću, da bi je mogao prenijeti drugima. Njegove riječi su Mu date svježe iz nebeskih dvora, riječi koje bi mogao govoriti u vrijeme umornim i potlačenim. „Gospod Jehova mi je dao,“ rekao je, „jezik poučenih, da znam šta da kažem

umornome. Svakog jutra me budi, budi mi uši da ga slušam kao što slušaju oni koji se poučavaju.“

Hristovi učenici su bili veoma impresionirani Njegovim molitvama i njegovom navikom zajedništva s Bogom. Jednog dana nakon kratkog odsustva od svog Učitelja, našli su Ga zaoкупljenog molitvom. Naizgled nesvjestan njihovog prisustva, nastavio je da se moli naglas. Srca učenika bila su duboko dirnuta. Kada je prestao da se moli, oni su uzviknuli: „Gospode, nauči nas da se molimo.“ (*The Review and Herald, August 11, 1910.*)

Molitva Gospodnja pokazuje ljepotu u jednostavnosti.

— Isus je poučio svoje učenike da je samo ona molitva koja proizilazi iz nelažnih usana, potaknuta stvarnim potrebama duše, iskrena i da će molioću donijeti nebeski blagoslov. Dao je kratku, opsežnu molitvu svojim učenicima. Ova molitva, zbog svoje prelijeposti jednostavnosti, nema premca. To je savršena molitva za javni i privatni život; dostojanstvena je i uzvišena, a opet tako jednostavna da dijete na majčinom koljenu to može razumjeti. Djeca Božja ponavljaju ovu molitvu vjekovima, a ipak njen sjaj nije potamnio. Kao vrijedan dragulj nastavlja se voljeti i njegovati. Ova molitva je divna produkcija. Niko se neće uzalud moliti ako se u njihove molitve ugrade principi sadržani u njoj. Naše molitve u javnosti treba da budu kratke i da izražavaju samo stvarne želje duše, tražeći u jednostavnosti i jednostavnoj vjeri s povjerenjem ono što nam je potrebno. Molitva iz poniznog, skrušenog srca je vitalni dah duše koja je gladna za pravednošću. (*The Signs of the Times, December 3, 1896.*)

Isus je klečao kada se molio. — I u javnom i u privatnom bogoslužju, naša je privilegija da se poklonimo na koljenima pred Gospodom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „klekao je i molio se“. O Njegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Pavle je izjavio: „Preklanjam

koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom.“ (*Messages to Young People, 251.*)

Pažljivo razmotrite Isusove lekcije o molitvi. — Hristove pouke u vezi sa molitvom treba pažljivo razmotriti. Postoji božanska nauka u molitvi, a njegova ilustracija otkriva principe koje svi moraju razumjeti. On pokazuje šta je pravi duh molitve, poučava neophodnosti istrajnosti u iznošenju naših zahtjeva Bogu i uvjerava nas u Njegovu spremnost da sasluša i odgovori na molitvu. (*Christ's Object Lessons, 142.*)

Poglavlje 16—Privatna molitva

Privatna molitva je neophodna. — Nemoguće je da duša procvjeta dok molitva nije posebna vježba uma. Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Tajna molitva je veoma važna; u samoći duša se razgolićuje Božjem oku koje ispituje, a svaki motiv se istražuje. Tajna molitva! Kako dragocjeno! Duša koja komunicira sa Bogom! Tajnu molitvu treba da sluša samo Bog koji čuje molitvu. Nijedno znatiželjno uho ne može primiti teret takvih peticija. U tajnoj molitvi duša je oslobođena okolnih uticaja, oslobođena uzbuđenja. Mirno, ali žarko će posegnuti za Bogom. Tajna molitva se često izopačuje, a njeni slatke zamisli gube glasnom glasovnom molitvom. Umjesto mirnog, tihog povjerenja i vjere u Boga, duša se izvlači tihim, poniznim tonovima, glas se podiže na visoku glasnoću, a uzbuđenje se podstiče, i tajna molitva gubi svoj ublažujući, sveti uticaj. Postoji oluja osjećanja, oluja riječi, koja onemogućava razaznavanje tihog, blagog glasa koji govori duši dok je zaokupljen njenom tajnom, istinskom, iskrenom odanošću. Tajna molitva, pravilno obavljena, donosi veliko dobro. Ali molitva koja se objavljuje cijeloj porodici i susjedstvu nije tajna molitva, iako se misli da jeste, a božanska snaga se iz nje ne prima. Sladak i postojan će biti uticaj koji će izbijati od Onoga koji vidi u tajnosti, čije je uho otvoreno da odgovori na molitvu koja proizilazi iz srca. Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava zajednicu s Bogom i sabira k sebi božanske zrake svjetlosti kako bi je ojačala i održala da izdrži Sotonine sukobe. Bog je naša kula snage. (*Testimonies for the Church 2:189, 190.*)

Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanje Boga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u

Njegovom djelu. (*Testimonies for the Church* 7:239.)

Svi trebaju neprestano bdjeti i moliti se. — Sam početak zla bio je zanemarivanje bdjenja i tajne molitve, zatim je došlo do zanemarivanja drugih vjerskih dužnosti i tako je otvoren put za sve grijehе koji su uslijedili. Svaki hrišćanin će biti napadnut privlačnostima svijeta, galamom tjelesne prirode i direktnim sotonskim iskušenjima. Niko nije siguran. Bez obzira kakvo je naše iskustvo, bez obzira na to koliko je visoka naša pozicija, trebamo neprestano bdjeti i moliti se. Mi moramo svakodnevno biti pod kontrolom Duha Božjeg ili nas kontroliše Sotona. (*Testimonies for the Church* 5:102.)

Molite se u svakom trenutku. — Njeguјte naviku da razgovarate sa Spasitelјem kada ste sami, kada hodate i kada ste zauzeti svojim svakodnevnim radom. Neka se srce neprestano uzdiže u tihoј molbi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Neka svaki dah bude molitva. (*Temperance*, 135.)

Put do priјestola Božijeg je uvijek otvoren. Ne možete uvijek biti na koljenima u molitvi, ali vaše tihe molbe mogu se neprestano uzdizati Bogu za snagu i vođstvo. Kada budete u iskušenju, kao što ćete biti, možete pobjeći u tajno mјesto Svevišnjeg. Njegove vječne ruke biće ispod vas. (*Counsels on Health*, 362.)

Tajna molitva je prikladna bilo gdje i bilo kada. — Molite se u svom kutku, i dok obavljate svoj svakodnevni posao, neka vaše srce bude često uzdignuto Bogu.

Tako je Enoh hodao s Bogom. Ove tihe molitve uzdižu se poput dragocjenog tamjana pred priјestolom milosti. Sotona ne može pobijediti onoga čije je srce na taj način ostalo na Bogu.

Ne postoji vrijeme ili mјesto u kojem je neprikladno pri-nositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za

božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Blisko zajedništvo se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da vrata srca budu stalno otvorena i da se naš poziv uzdiže da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši. (*Steps to Christ, 98, 99*).

Molitva nas dovodi u prisutnost samog Boga. — Molitva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći toliko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od odanosti Bogu. (*My Life Today, 18*.)

Molitva nas održava povezanim s Hristom. —Trebalo bi da budemo mnogo u tajnoj molitvi. Hrist je čokot, vi ste loze. A ako želimo rasti i cvjetati, moramo neprestano crpiti sok i hranu iz Živog Čokota; jer odvojeni od Čokota nemamo snage.

Pitala sam anđela zašto u Izraelu više nema vjere i sile. Rekao je: „Prerano ste pustili ruku Gospodnju. Pritisnite svoje molbe do prijestola i držite se snažnom vjerom. Obećanja su sigurna.“ (*Early Writings, 73*.)

Privatna molitva održava dušu. — Živjeti tako po Božjoj riječi znači predati Njemu cijeli život. Osjećaćete stalni osjećaj potrebe i zavisnosti, izvlačenje iz srca za Bogom. Molitva je neophodna; jer je to život duše. Porodična molitva, javna molitva imaju svoje mjesto; ali tajna zajednica s Bogom održava život duše. (*Education, 258*.)

Privatna molitva je potrebna da bi se lično upoznali s Bogom. — Oh, poznavajmo li Boga onako kako treba? Kakvu utjehu, kakvu radost bismo trebali imati ako bismo svakodnevno učili lekcije koje On želi da naučimo! Moramo ga upoznati eksperimentalnim znanjem. Za nas će biti korisno da provodimo više vremena u tajnoj molitvi, da se lično upoznamo sa našim nebeskim Ocem. (*Medical Ministry, 102*.)

Božji narod zanemaruje tajnu molitvu. — Često sam viđala da deca Gospodnja previše zanemaruju molitvu, posebno tajnu molitvu; da mnogi ne ispoljavaju tu vjeru koju je njihova privilegija i dužnost da ispolje, često čekajući taj osjećaj koji sama vjera može donijeti. Osjećanje nije vjera; to dvoje se razlikuje. (*Early Writings, 72.*)

Naš Stvoritelj zahtijeva našu vrhunsku odanost, našu prvu odanost. Sve što teži da umanjí našu ljubav prema Bogu ili da ometa služenje koje mu pripada, postaje na taj način idol. Kod nekih su njihovi posjedi, njihove kuće, njihova roba idoli. Poslovna preduzeća se vode sa revnošću i energijom, dok je služba Božja sporedna. Porodično bogoslužje je zanemareno, tajna molitva je zaboravljena. (*SDA Bible Commentary, vol. 2, 1011, 1012.*)

Zanemarivanje molitve je progresivno. — Pazite kako zanemarujete tajnu molitvu i proučavanje Božje riječi. To je vaše oružje protiv onoga koji nastoji spriječiti vaš napredak prema nebu. Prvo zanemarivanje molitve i proučavanja Biblije olakšava drugo zanemarivanje. Prvi otpor molitvi Duha priprema put za drugi otpor. Tako je srce otvrdnuto, a savjest spržena. (*Messages to Young People, 96.*)

Sporadična molitva će dovesti do toga da izgubite držanje nad Bogom. – Molitva je disanje duše. To je tajna duhovne sile. Nikakvo drugo sredstvo milosti ne može je zamijeniti i zdravlje duše biti sačuvano. Molitva dovodi srce u neposredan kontakt sa Izvorom života i jača tetive i mišiće religioznog iskustva. Zanemarite upražnjavanje molitve ili se uključite u molitvu grčevito, s vremena na vrijeme, kako vam se čini zgodnim, i izgubićete svoju silu u Bogu. Duhovne sposobnosti gube vitalnost, religioznom iskustvu nedostaje zdravlje i snaga. (*Messages to Young People, 249, 250.*)

Privatna molitva treba da bude privatna. — U privatnoj

molitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za sve svoje rođake i prijatelje. Kutak je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće, iskušenja i probe. Zajednički sastanak za obožavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca. (*Testimonies for the Church* 2:578.)

U tajnoj predanosti naše molitve treba da dopru do ušiju samo Bogu koji čuje molitve. Nijedno znatiželjno uho ne može primiti teret takvih peticija.

„Kada se moliš, uđi u svoju klijet.“ Imajte mjesto za tajnu molitvu. Isus je imao odabrana mjesta za zajednicu s Bogom, a trebali bismo i mi. Često se trebamo povući na neko mjesto, koliko god bilo skromno, gdje možemo biti sami s Bogom.

„Moli se Ocu svome koji je u tajnosti.“ U ime Isusovo možemo doći u Božju prisutnost s povjerenjem djeteta. Nije potreban čovjek da djeluje kao posrednik. Kroz Isusa možemo otvoriti svoja srca Bogu kao onome koji nas poznaje i voli.

U tajnom mjestu molitve, gdje ni jedno oko osim Božjeg ne može vidjeti, uho osim Njegovog ne može čuti, možemo izliti svoje najskrivnije želje i čežnje Ocu beskrajnog sažaljenja, a u tišini i spokoju duše taj glas koja nikada ne uspije odgovoriti na vapaj ljudske potrebe progovoriće našim srcima.

„Gospod je veoma sažaljiv i milostiv.“ Jakov 5:11. On sa neumornom ljubavlju čeka da čuje priznanja svojeglavih i da prihvati njihovo pokajanje. On čeka da mu uzvratimo zahvalnost, kao što majka čeka osmijeh priznanja svog voljenog djeteta. Željela bih da shvatimo kako Njegovo srce iskreno i nježno čezne za nama. On nas poziva da svoje kušnje uzmemo u Njegovo saučeeće, naše tuge u Njegovu ljubav, naše rane u Njegovu iscjeljenje, našu slabost u Njegovu snagu, našu prazninu u Njegovu punoću. Nikada se nije razočarao onaj ko mu je došao. „Zablistali su oni koji su gledali u njega, lica se njihova ne mogu

postidjeti.“ Psalam 34:5.

Oni koji traže Boga u tajnosti govoreći Gospodu svoje potrebe i moleći za pomoć, neće se uzaludno moliti. „Otac tvoj koji gleda u tajnosti, nagradiće te javno.“ Dok činimo Hrista našim svakodnevnim pratiocem, osjećaćemo da su sile nevidljivog svijeta svuda oko nas; i gledajući u Isusa postaćemo asimilirani s Njegovim likom. Gledajući postajemo promijenjeni. Karakter je omekšan, profinjen i oplemenjen za nebesko kraljevstvo. Siguran rezultat našeg odnosa i zajedništva s našim Gospodom biće povećanje pobožnosti, čistote i žara. U molitvi će biti rastuća inteligencija. Primamo božansko obrazovanje, a to je ilustrirano u životu marljivom i revnom.

Duša koja se obraća Bogu za njegovu pomoć, njegovu podršku, njegovu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti, uzvišene svrhe djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. Održavajući vezu s Bogom, bićemo osposobljeni da kroz naše družene s njima prenesemo na druge svjetlo, mir, spokoj koji vladaju u našim srcima. Snaga stečena u molitvi Bogu, sjedinjena s istrajnim naporom u obučavanju uma u promišljenosti i brizi, priprema čovjeka za svakodnevne obaveze i održava duh u miru u svim okolnostima. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 84, 85.*)

Bojim se da ima nekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, već ih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvi se mogu nazvati ubicama konferencija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikoga ne poučavaju. Njihove hladne, smrznute molitve i duga, nazadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, i gotovo je nemoguće odbaciti hladnoću i mrak koje njihove molitve i poticaji unose u sastanak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti duhovni i društveni, i ne predugi. Rezervu, ponos,

sujetu i strah od čovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao u ujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotkost, povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvježili i okrijepili spajanjem svojih svjetala. (*Testimonies for the Church 2:578, 579.*)

Tajna molitva daje jasnu sliku o sebi. — Ništa neće dati tako jasne poglede na sebe kao tajna molitva. Onaj koji vidi u tajnosti i zna sve, prosvjetliće vaše razumijevanje i odgovoriti na vaše molbe. Pred vama će se otvoriti obične, jednostavne dužnosti koje se ne smiju zanemariti. (*Testimonies for the Church 5:163.*)

Privatna molitva njeguje plemeniti karakter. — Usred opasnosti ovih poslednjih dana, jedina sigurnost mladih leži u sve većoj budnosti i molitvi. Mladost koja svoju radost nalazi u čitanju riječi Božje, i u času molitve, stalno će se osvježavati gutljajima sa izvora života. Doći će do visine moralne vrsnoće i širine misli koju drugi ne mogu zamisliti. Zajedništvo s Bogom podstiče dobre misli, plemenite težnje, jasnu percepciju istine i uzvišene svrhe djelovanja. One koji se tako povežu s Bogom On priznaje kao svoje sinove i kćeri. Oni neprestano sežu sve više i više, stižući jasnije poglede na Boga i vječnost, sve dok ih Gospod ne učini kanalima svjetla i mudrosti u svijetu.

Ali molitva se ne razumije kako bi trebalo. Naše molitve nisu da obavijestimo Boga o nečemu što On ne zna. Gospod je upoznat sa tajnama svake duše. Naše molitve ne moraju biti duge i glasne. Bog čita skrivenu misao. Možemo se moliti u tajnosti, a Onaj koji vidi u tajnosti čuće i nagradiće nas otvoreno.

Molitve koje se prinose Bogu da Mu kažemo svu našu nesreću, kada se uopšte ne osjećamo jadno, su molitve licemjerja. Gospod gleda na skrušenu molitvu. „Jer ovako govori visoki i uzvišeni koji nastava u vječnosti, čije je ime Sveti; Ja

prebivam na visokom i svetom mjestu, s onima koji je skrušenog i poniznog duha, da oživim duh poniznih i da oživim srca skrušenih.“ (*The Youth's Instructor, August 18, 1898.*)

Duhovna snaga dolazi kroz privatnu molitvu. — Oni koji budu obukli sav Božji oklop i svaki dan posvetili neko vrijeme razmišljanju i molitvi i proučavanju Svetog pisma biće povezani sa nebom i imaće spasonosni, preobražavajući uticaj na one oko sebe. Velike misli, plemenite težnje, jasne percepcije istine i dužnosti prema Bogu, biće njihovi. Oni će čeznuti za čistotom, za svjetlom, za ljubavlju, za svim blagodatima nebeskog rođenja. Njihove usrdne molitve će ući iza vela. Ova klasa će imati posvećenu smjelost da dođe u prisustvo Beskonačnog. Osjetiće da su nebeska svjetlost i slava za njih, i postaće prefinjeni, uzdignuti, oplemenjeni ovim intimnim poznanstvom s Bogom. To je privilegija pravih hrišćana.

Apstraktna meditacija nije dovoljna; zauzeta akcija nije dovoljna; oboje je neophodno za formiranje hrišćanskog karaktera. Snaga stečena ozbiljnom, tajnom molitvom priprema nas da izdržimo privlačnosti društva. Pa ipak, ne treba se isključivati iz svijeta, jer naše hrišćansko iskustvo treba da bude svjetlo svijetu. Društvo nevjernika nam neće naškoditi ako se družimo s njima u svrhu povezivanja s Bogom i ako smo dovoljno duhovno jaki da izdržimo njihov uticaj. (*Testimonies for the Church 5:112, 113.*)

Bog prihvata tihu molitvu. — Gospod će prihvatiti čak i tihu molbu opterećenog srca. (*The SDA Bible Commentary, vol. 2, 1014.*)

Molitva mora prethoditi svjedočenju. — Ličnom trudu za druge treba da prethodi mnogo tajne molitve, jer je potrebna velika mudrost da bi se razumjela nauka o spasenju duša. Prije komunikacije s ljudima, razgovarajte s Hristom. Na prijestolu nebeske milosti pripremite se za služenje ljudima. (*Christ's*

Object Lessons, 149.)

Moramo primiti svjetlost i blagoslov, da bismo mogli nešto prenijeti. Privilegija je svakog radnika prvo razgovarati s Bogom u tajnom mjestu molitve, a zatim razgovarati s ljudima kao Božji glasnik. Muškarci i žene koji komuniciraju sa Bogom, koji imaju stalnog Hrista, čine svetom samu atmosferu, jer sarađuju sa svetim anđelima. Takvo svjedočanstvo je potrebno za ovo vrijeme. (*Testimonies for the Church 6:52.*)

Rad i molitva moraju biti kombinovani. — Moramo živjeti dvostrukim životom – životom misli i djela, tihe molitve i ozbiljnog rada. Duša koja se obraća Bogu za njenu snagu, njenu podršku, njenu silu, svakodnevnom, usrdnom molitvom, imaće plemenite težnje, jasnu percepciju istine i dužnosti, uzvišene ciljeve djelovanja i stalnu glad i žeđ za pravednošću. (*Testimonies for the Church 4:459, 460.*)

Ako se dozvoli da nas navala posla otjera od naše svrhe svakodnevnog traženja Gospoda, napravićemo najveće greške; pretrpjećemo gubitke, jer Gospod nije s nama. Zatvorili smo vrata tako da On ne može naći pristup našim dušama. Ali ako se molimo, čak i kada su naše ruke zaposlene, Spasiteljevo uho je otvoreno da čuje naše molbe... Bog se brine o vama na mjestu gdje je vaša dužnost biti. Ali osigurajte, što je češće moguće, da idete tamo gdje se obično molite. (*Medical Ministry, 216.*)

Koristite jednostavan jezik u molitvi. — Neprikladan jezik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propovjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naročito treba da onaj koji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugi razumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s peticijom.

Iskrena molitva vjere je ona koja se čuje na nebu i uslišava na zemlji. (*Gospel Workers, 177.*)

Naša je privilegija da klečimo kada smo u molitvi. — I u javnom i u privatnom bogoslužjenju, naša je privilegija da se

klanjamo na koljenima pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. Luka 22:41. O Njegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Djela 9:40. Pavle je izjavio: „Preklanjam koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Efescima 3:14. Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Vidi Ezra 9:5. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom“. Danilo 6:10. (*Prophets and Kings, 48.*)

Ne bavite se zabavom koja vas diskvalifikuje za privatnu molitvu. — Svaka zabava u koju se možete upustiti tražeći blagoslov od Boga s vjerom, neće biti opasna. Ali svaka zabava koja vas diskvalifikuje za tajnu molitvu, za odanost na oltaru molitve ili za učešće u molitvenom skupu nije sigurna, već opasna. (*Messages to Young People, 386.*)

Bog nas vidi u našem tajnom molitvenom mjestu. — Poput Nataniela, i mi treba da proučavamo Božju riječ za sebe i da se molimo za prosvjetljenje Svetog Duha. Onaj koji je vidio Nataniela ispod smokve vidjeće nas u tajnom mjestu molitve. Anđeli iz svijeta svjetlosti su blizu onih koji u poniznosti traže božansko vođstvo. (*The Desire of Ages, 141.*)

Naše molitve se ne mogu izgubiti. — Divno je što se možemo efikasno moliti; da nedostojni, grešni smrtnici posjeduju moć da prinose svoje zahtjeve Bogu. Kakvu višu moć čovjek može poželjeti od ove – da bude povezan sa beskonačnim Bogom? Slabi, grešni čovjek ima privilegiju da razgovara sa svojim Tvorcem. Možemo izgovoriti riječi koje dosežu do prijestola Monarha svemira. Možemo razgovarati s Isusom dok idemo putem, a On kaže: Ja sam s tvoje desne strane. [Vidi Psalam 16:8.]

Možemo komunicirati s Bogom u našim srcima; možemo hodati u društvu sa Hristom. Kada se bavimo svojim svakodnevnim radom, možemo izdahnuti želju našeg srca, nečujnu svakom

ljudskom uhu; ali ta riječ ne može zamrijeti u tišini, niti se može izgubiti. Ništa ne može utopiti želju duše. Izdiže se iznad buke ulice, iznad buke mašina. Bog je kome se obraćamo i naša molitva se uslišava.

Ištite onda; tražite, i dobićete. Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, povećanje vjere. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda neće doći baš onako kako želite, ili u trenutku kada ga tražite; ali doći će na način i u vrijeme koje će najbolje zadovoljiti vaše potrebe. Na molitve koje upućujete u usamljenosti, umoru, iskušenju, Bog odgovara, ne uvijek prema vašim očekivanjima, već uvijek za vaše dobro. (*Gospel Workers, 258.*)

Neka svi koji su u nevolji ili nepravedno iskorišćeni zavape Bogu. Odvratite se od onih čija su srca kao čelik i iznesite svoje zahtjeve svom Tvorcu. Nikada se ne odbija onaj ko Mu dođe skrušenog srca. Nijedna iskrena molitva nije izgubljena. Usred himni nebeskog hora, Bog čuje vapaje najslabijeg ljudskog bića. Izlivamo želje našeg srca u svoje klijeti, dišemo molitvu dok hodamo putem, a naše riječi dopiru do trona Monarha svemira. One mogu biti nečujne za bilo koje ljudsko uho, ali ne mogu zamrijeti u tišini, niti se mogu izgubiti kroz poslovne aktivnosti koje se odvijaju. Ništa ne može utopiti želju duše. Uzdiže se iznad ulične buke, iznad zbrke mnoštva, do nebeskih dvorova. Bog je taj kome se obraćamo i naša molitva se čuje. (*Christ's Object Lessons, 174.*)

Poglavlje 17—Molitva u kućnom krugu

Porodice treba da se mole zajedno svako jutro i veče.

— Porodično bogoslužjenje ne bi trebalo da bude vođeno okolnostima. Ne treba se povremeno moliti i, kada imate veliki dnevni posao, zanemariti je. Čineći to, navodite svoju djecu da na molitvu gledaju kao da je bez posebnog značaja. Božjoj djeci molitva znači mnogo, a prinosi zahvale treba da se pojavljuju pred Bogom ujutro i uveče. Psalmista kaže: „Hajde, zapjevajmo Gospodu, uzviknimo radosno na stijeni spasenja našega. Izađimo pred lice Njegovo sa zahvalnošću i uzviknimo mu radosno psalmima.“

Očevi i majke, koliki god da je pritisak vaše posla, ne propuštajte da okupite svoju porodicu oko Božjeg oltara. Zatražite čuvanje svetih anđela u svom domu. Zapamtite da su vaši dragi ljudi izloženi iskušenjima.

U našim naporima za udobnost i sreću gostiju, ne zanemarimo svoje obaveze prema Bogu. Sat molitve ne treba zanemariti ni zbog čega. Ne pričajte i ne zabavljajte se dok svi ne budu previše umorni da bi uživali u vremenu posvećenja. Učiniti to znači prinijeti Bogu hromu žrtvu. U ranim večernjim satima, kada se možemo moliti bez žurbe i s razumijevanjem, trebamo iznijeti svoje molitve i podići glas u radosnoj, zahvalnoj pohvali.

Neka svi koji posjećuju hrišćane vide da je čas molitve najdragocjeniji, najsvetiji i najradosniji čas u danu. Ova razdoblja pobožnosti vrše prefinjen, uzdižući uticaj na sve koji u njima učestvuju. One donose mir i odmor prijatan duhu. (*Child Guidance*, 520, 521.)

Gospod ima poseban interes za porodice svoje djece ovdje dolje. Anđeli prinose dim od mirisnog tamjana za svece koji se mole. Tada u svakoj porodici neka se molitva uznesu na nebo i

ujutro i u vrijeme hladnog zalaska sunca, u naše ime predstavljajući pred Bogom zasluge Spasitelja. Ujutro i uveče nebeski univerzum obraća pažnju na svako domaćinstvo koje se moli. (*My Life Today*, 29.)

Ujutro i uveče nebeski univerzum gleda svako domaćinstvo koje se moli, a anđeo s tamjanom, koji predstavlja krv pomirenja, nalazi pristup Bogu. (*SDA Bible Commentary*, vol. 7, 971.)

Ujutro prve misli hrišćanina treba da budu na Bogu. Svjetski rad i lični interes trebali bi biti sporedni. Djecu treba učiti da cijene i poštuju čas molitve.... Dužnost je hrišćanskih roditelja, ujutro i uveče, usrdnom molitvom i istrajnom vjerom, da čuvaju svoju djecu. Trebali bi ih strpljivo poučavati – ljubazno i neumorno ih podučavati kako da žive kako bi ugodili Bogu. (*Child Guidance*, 519.)

U svakom hrišćanskom domu Boga treba poštovati jutarnjim i večernjim žrtvama molitve i hvale. Djecu treba učiti da cijene i poštuju čas molitve. Dužnost je hrišćanskih roditelja, ujutro i uveče, iskrenom molitvom i istrajnom vjerom, da čuvaju svoju djecu.

U crkvi kod kuće djeca treba da nauče da se mole i da se uzdaju u Boga. Naučite ih da ponavljaju Božji zakon. U vezi sa zapovijestima, Izraelci su bili poučeni: „Usađuj ih sinovima svojim i govori o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ.“ Ponovljeni zakoni 6:7. Dođite u poniznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i opasnosti pred sobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njih staranje Gospodnje. Naučite djecu da izgovaraju svoje jednostavne riječi molitve. Recite im da je Bogu drago da ga pozovu. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 110.)

Prije izlaska iz kuće zbog rada, treba sazvati cijelu porodicu; a otac, ili majka u očevom odsustvu, treba da se usrdno

moli Bogu da ih čuva tokom dana. Dođite u poniznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i opasnosti pred sobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njih brigu Gospodnju. Anđeli službenici će čuvati djecu koja su tako posvećena Bogu. (*Child Guidance*, 519.)

Porodice treba da imaju određeno vrijeme za jutarnju i večernju molitvu. — U svakoj porodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i večernje bogoslužjenje. Kako je prikladno da roditelji okupe svoju djecu oko sebe prije nego što se post prekine, da zahvale Ocu nebeskom za Njegovu zaštitu tokom noći, i da Ga zamole za Njegovu pomoć i vođstvo i pažnju tokom dana! Kako je takođe prikladno, kada dođe večer, da se roditelji i djeca još jednom okupe pred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao! (*Child Guidance*, 520.)

Porodična molitva je neophodna. — Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanje Boga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u Njegovom djelu. (*Testimonies for the Church* 7:239.)

Ništa tako tužno kao dom bez molitve. — Ne znam ni za šta što mi izaziva tako veliku tugu kao dom bez molitve. Ne osjećam se sigurno u takvoj kući ni jedne noći; i da nije bilo nade da pomognem roditeljima da shvate svoju potrebu i svoju tužnu zapaštenost, ne bih ostala. Djeca pokazuju rezultat ovog zanemarivanja, jer strah od Boga nije pred njima. (*Child Guidance*, 518.)

Svaki dom da bude kuća molitve. — Ako je ikada postojalo vrijeme kada je svaka kuća trebala biti kuća molitve, sada je to sada. (*Testimonies for the Church* 7:42.)

Porodična molitva nas stavlja u Božju direktnu prisutnost. — Molitva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u

prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći toliko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od o-danosti Bogu. (*My Life Today*, 18.)

Porodična molitva donosi snagu i blagoslov. — Trebalo bi da se molimo Bogu mnogo više nego što to činimo. Velika je snaga i blagoslov u zajedničkoj molitvi u našim porodicama, sa i za našu djecu. Kada bi moja djeca pogriješila, a ja sam s njima ljubazno razgovarala, a zatim se molila s njima, nikada nisam našla za shodno da ih nakon toga kaznim. Njihova srca bi se otopila u nježnosti pred Svetim Duhom koji je došao kao odgovor na molitvu. (*Child Guidance*, 525.)

Jednostavan jezik je najprikladniji za molitvu. — Neprikladan jezik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propovjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naročito treba da onaj koji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugi razumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s petici-jom.

To je iskrena molitva vjere koja se čuje na nebu i uslišava na zemlji. (*Gospel Workers*, 177.)

Naučite svoju djecu da poštuju vrijeme za molitvu. — Vašu djecu treba obrazovati da budu ljubazna, pažljiva prema drugima, nježna, laka za dogovor i, iznad svega ostalog, da poštuju vjerske stvari i osjećaju važnost Božjih zahtjeva. Treba ih naučiti da poštuju čas molitve; od njih bi trebalo tražiti da ustanu ujutro kako bi bili prisutni na porodičnom bogoslužjenju. (*Child Guidance*, 521.)

Molitve za našu porodicu najbolje je moliti kod kuće. — Ne bismo trebali dolaziti u dom Božji da se molimo za naše porodice osim ako nas duboki osjećaji ne vode dok ih Duh Božji osvjeđočava. Uopšteno, pravo mjesto za molitvu za naše porodice je kod porodičnog oltara. Kada su subjekti naših molitvi u-daljeni, klijet je pravo mjesto za molitvu pred Bogom za njih.

Kada smo u domu Božjem, trebamo se moliti za sadašnji blagoslov i očekivati da Bog čuje i usliši naše molitve. Takvi sastanci će biti živahni i zanimljivi. (*Testimonies for the Church 1:145, 146.*)

Gospod ne prihvata porodično obožavanje koje je postalo puka forma. — U mnogim slučajevima jutarnje i večernje bogoslužjenje nisu ništa više od puke forme, dosadnog, monotonog ponavljanja uspostavljenih fraza u kojima duh zahvalnosti ili osjećaj potrebe ne nalaze izraz. Gospod ne prihvata takvu službu. Ali molbe poniznog srca i skrušenog duha On neće prezreti. Otvaranje naših srca prema našem nebeskom Ocu, priznanje naše potpune zavisnosti, izražavanje naših želja, poštovanje zahvalne ljubavi – ovo je prava molitva. (*Child Guidance, 518.*)

Roditelji se trebaju moliti za mudrost kako bi mudro obučavali svoju djecu. — Svaka porodica treba da podigne svoj oltar molitve, shvatajući da je strah Gospodnji početak mudrosti. Ako je bilo kojoj osobi na svijetu potrebna snaga i ohrabrenje koje daje religija, oni su ti koji su odgovorni za obrazovanje i obuku djece. Oni ne mogu obavljati svoj posao na način prihvatljiv Bogu, dok njihov svakodnevni primjer uči one koji od njih traže vođstvo da mogu živjeti bez Boga. Ako svoju djecu obrazuju da žive samo za ovaj život, neće se pripremati za vječnost. Oni će umrijeti kao što su i živjeli, bez Boga, a roditelji će biti pozvani na odgovornost za gubitak njihovih duša. Očevi, majke, trebate tražiti Boga ujutro i uveče na porodičnom oltaru, da biste naučili kako svoju djecu poučavati mudro, nježno, s ljubavlju. (*Child Guidance, 517.*)

Doveli ste na svijet djecu koja nisu imala nikakav glas u pogledu njihovog postojanja. Učinili ste sebe odgovornim u velikoj mjeri za njihovu buduću sreću, njihovu vječnu dobrobit. Na vama je, bilo da ste razumni ili ne, da obučite ovu djecu za Boga,

da s ljubomornom pažnjom promatrata prvi pristup lukavog neprijatelja i budete spremni podići zastavu protiv njega. Izgradite utvrđenje molitve i vjere o svojoj djeci i vježbajte marljivo bdjeti na tome. Niste sigurni ni trenutka protiv napada Sotone. (*Testimonies for the Church 2:397, 398.*)

Neka roditelji traže od Boga vođstvo u svom poslu. Na koljenima pred Njim oni će steći istinsko razumijevanje svojih velikih odgovornosti i tamo će svoju djecu moći predati Onome koji nikada neće pogriješiti u savjetima i poukama. (*The Adventist Home, 321.*)

Iskrenom, usrdnom molitvom roditelji bi trebali čuvati svoju djecu. Trebali bi se moliti s punom vjerom da će Bog ostati s njima i da će sveti anđeli čuvati njih i njihovu djecu od sotonine okrutne sile. (*Testimonies for the Church 7:42, 43.*)

Strpljivo, s ljubavlju, kao vjerni upravitelji mnogostruke Hristove milosti, roditelji treba da obavljaju svoj posao. Od njih se očekuje da će biti vjerni. Sve treba raditi u vjeri. Neprestano se moraju moliti da Bog prenese svoju blagodat njihovoj djeci. Nikada ne smiju postati umorni, nestrpljivi ili uznemireni u svom poslu. Moraju se čvrsto držati svoje djece i Boga. Ako roditelji rade sa strpljenjem i ljubavlju, ozbiljno nastojeći pomoći svojoj djeci da dostignu najviši standard čistote i skromnosti, oni će uspjeti. (*The Adventist Home, 208.*)

Bez ljudskog truda, božanski napor je uzaludan. Bog će djelovati sa snagom kada se roditelji u pouzdanoj zavisnosti o Njemu probude za svetu odgovornost koja leži na njima, i potrude svoju djecu pravilno odgajati. On će sarađivati sa onim roditeljima koji pažljivo i uz molitvu obrazuju svoju djecu, rađeći na svom i spasenju svoje djece. On će raditi u njima, htjeti i činiti kako je Njemu ugodno. (*The Adventist Home, 206, 207.*)

Roditelji, radite li sa nepokolebljivom energijom u korist svoje djece? Bog neba označava vašu brižnost, vaš ozbiljan rad,

vaše stalno bdjenje. On čuje vaše molitve. Sa strpljenjem i nježnošću odgajajte svoju djecu za Gospoda. Cijelo nebo je zainteresovano za vaš rad. Anđeli svjetlosti će se ujediniti s vama dok se budete trudili da svoju djecu odvedete na nebo. Bog će se ujediniti s vama, krunisati vaše napore uspjehom. Hristu je drago da poštuje hrišćansku porodicu; jer je takva porodica simbol porodice na nebu. (*The Review and Herald, January 29, 1901.*)

Velika važnost majčinih molitava. — Oni koji drže Božji zakon gledaju na svoju djecu s neodredivim osjećajem nade i straha, pitajući se kakvu će ulogu imati u velikom sukobu koji je neposredno pred njima. Uznemirena majka se pita: „Kakav će stav zauzeti? Šta mogu učiniti da ih pripremim da dobro odigraju svoju ulogu, tako da budu primaoci vječne slave?“ Na vama, majke, leži velika odgovornost. Iako možda nećete biti u nacionalnim vijećima,... možete učiniti veliko djelo za Boga i svoju zemlju. Možete obrazovati svoju djecu. Možete im pomoći da razviju karaktere koji neće biti podstaknuti ili pod uticajem da čine zlo, već će uticati na druge da postupe ispravno. Svojim žarkim molitvama vjere možete pokrenuti ruku koja pokreće svijet. (*The Adventist Home, 264.*)

Uticaj majke koja se bogobožno moli, trajaće kroz vječnost. Ona može umrijeti, ali će njeno djelo opstati. (*Testimonies for the Church 4:500.*)

Kad bi majke shvatile važnost svoje misije, mnogo bi se molile u tajnoj molitvi, predstavljale svoju djecu Isusu, preklinjale bi za Njegov blagoslov i molile za mudrost kako bi ispravno izvršile svoje svete dužnosti. Neka majka iskoristi svaku priliku da oblikuje i podesi sklonosti i navike svoje djece. Neka pažljivo prati razvoj karaktera, potiskujući osobine koje su previše istaknute, ohrabrujući one koje su manjkave. Neka svoj život učini čistim i plemenitim primjerom prema svom dragocjenom zaduženju.

Majka treba da uđe u svoj posao sa hrabrošću i energijom, oslanjajući se neprestano na božansku pomoć u svim svojim naporima. Ona nikada ne bi trebala biti zadovoljna sve dok u svojoj djeci ne vidi postepeno podizanje karaktera, sve dok oni ne budu imali viši cilj u životu od samo traženja vlastitog zadovoljstva.

Nemoguće je procijeniti snagu uticaja majke koja se moli. Ona priznaje Boga na svim svojim putevima. Ona vodi svoju djecu pred prijesto milosti i predstavlja ih Isusu, moleći da ih blagoslovi. Uticaj tih molitvi je na tu djecu kao „izvor života“. Ove molitve, uznesene u vjeri, potpora su i snaga hrišćanske majke. Zanimariti dužnost molitve sa svojom djecom znači izgubiti jedan od najvećih blagoslova koji nam je na dohvat ruke, jednu od najvećih pomoći usred nesporazuma, briga i tereta našeg životnog posla.

Moć majčinih molitava ne može se previše procijeniti. Ona koja kleči pored svog sina i kćeri kroz peripetije djetinjstva, kroz pogibelji mladosti, nikada do suda neće znati uticaj njenih molitava na život njene djece. Ako je vjerom povezana sa Sinom Božijim, majčina nježna ruka može zadržati njenog sina od sile iskušenja, može zadržati njenu kćer od prepuštanja grijehu. Kada se strast bori za ovladavanje, moć ljubavi, obuzdavajući, ozbiljan, odlučan uticaj majke, mogu uravnotežiti dušu na strani pravde. (*The Adventist Home*, 265, 266.)

Molitve hrišćanskih majki ne zanemaruje Otac svih, koji je poslao svog Sina na zemlju da otkupi narod za sebe. On neće odbiti vaše molbe i prepustiti vas i vaše Sotoninim udarcima u velikom danu konačnog sukoba. Na vama je da radite s jednostavnošću i vjernošću, a Bog će uspostaviti djelo vaših ruku. (*Child Guidance*, 526.)

Porodična molitva je važna, ali su potrebne i druge vrste molitve. — Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Tajna molitva je veoma važna; u samoći duša se

razgolićuje Božjem oku koje istražuje, a svaki motiv se ispituje. Tajna molitva! Kako dragocjeno! Duša koja komunicira sa Bogom! Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji sluša molitvu. Nijedan radoznao uho ne može primiti teret takvih molbi. (*Testimonies for the Church 2:189, 190.*)

Poglavlje 18—Molitva i bogoslužje

Molitva i bogoslužje su neophodni za duhovni rast.

—Tražite svaku priliku da odete tamo gdje se obično moli. Oni koji zaista traže zajedništvo s Bogom biće viđeni na molitvenom skupu, vjerni da obavljaju svoju dužnost i usrdni i nestrpljivi da poberu sve dobrobiti koje mogu steći. Oni će iskoristiti svaku priliku da se smjeste tamo gdje mogu primiti zrake svjetlosti s neba. (*Steps to Christ, 98.*)

Privatna molitva, porodična molitva, molitva na javnim skupovima za obožavanje Boga – sve su neophodne. I mi treba da živimo naše molitve. Trebamo sarađivati s Hristom u Njegovom djelu. (*Testimonies for the Church 7:239.*)

Na našim sastancima posvećenja, naši glasovi treba da izražavaju molitvom i hvalom naše obožavanje nebeskog Oca, kako bi svi znali da obožavamo Boga u jednostavnosti i istini, i u ljepoti svetosti. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students, 245.*)

Neka se mala društva okupljaju uveče, u podne ili rano ujutro kako bi proučavali Bibliju. Neka imaju vrijeme molitve, da budu ojačani, prosvijetljeni i posvećeni Duhom svetim. Ovo djelo Hristos želi da izvrši u srcu svakog radnika. Ako sami otvorite vrata da ga primite, doći će vam veliki blagoslov. Anđeli Božiji će biti u vašoj skupštini. Hranićete se lišćem drveta života. Kakva svjedočanstva možete imati o poznanstvu pune ljubavi koje ste sklopili sa svojim kolegama radnicima u ovim dragocjenim periodima kada tražite Božji blagoslov. Neka svako ispriča svoje iskustvo jednostavnim riječima. Ovo će donijeti više utjehe i radosti duši od svih ugodnih muzičkih instrumenata koji se mogu unijeti u crkve. Hristos će doći u vaša srca. Samo na taj način možete održati svoj integritet. (*Testimonies for the*

*Church*7:195.)

Pripremite se za vječnost s takvim žarom kakav još niste ispoljili. Obrazujte svoj um da voli Bibliju, da voli molitveni sastanak, da voli čas meditacije i, iznad svega, čas kada duša komunicira s Bogom. Postanite nebeski nastrojeni da biste se ujediniili s nebeskim zborom u dvorovima iznad. (*Testimonies for the Church* 2:267.)

Kada Duh Božiji bude djelovao na srce, čisteći hram duše od njegove prljavštine svjetovnosti i uživanja, svi će se vidjeti na molitvenom skupu, vjerni da izvršavaju svoju dužnost i usrdno i željno da požnju svu korist koju mogu dobiti. Vjerni radnik za Učitelja iskoristiće svaku priliku da se stavi direktno pod zrake svjetlosti s Božjeg prijestola, a ova svjetlost će se odraziti na druge. (*Testimonies for the Church* 4:461.)

Božije prisustvo čini vrijeme molitve i javnog bogoslužjenja svetim. — Istinsko poštovanje prema Bogu nadahnuto je osjećajem Njegove beskrajne veličine i spoznajom Njegovog prisustva. Ovim osjećajem za Nevidljivog srce svakog djeteta treba biti duboko impresionirano. Sat i mjesto molitve i službe javnog bogoslužjenja dijete treba naučiti da smatra svetim jer je Bog tu. A pošto se poštovanje manifestuje u stavu i držanju, osjećanje koje ga inspiriše biće produbljeno. (*Education*, 242, 243.)

Javna molitva nas dovodi u Božje prisustvo. — Molitva, bilo da se upućuje na javnom okupljanju, na porodičnom oltaru ili u tajnosti, stavlja čovjeka direktno u prisutnost Boga. Neprestanom molitvom mladi mogu steći toliko čvrsta načela da ih najmoćnija iskušenja neće odvući od odanosti Bogu. (*My Life Today*, 18.)

Javne molitve ne bi trebale biti duge i suvoparne. — Kao djeca nebeskog Kralja, trebali biste se obrazovati da svjedočite jasnim, upečatljivim glasom i na takav način da niko ne

može imati utisak da nerado govorite o Gospodnjoj milosti. Na društvenom skupu treba se moliti kako bi se svi izgrađivali, a oni koji učestvuju u ovoj praksi trebali bi slijediti primjer koji nam je dat u prelijepoj molitvi Gospodnjoj za svijet. Isusova molitva je jednostavna, jasna, sveobuhvatna, a opet nije duga i bez duha kao što su suvoparne molitve koje se često izgovaraju u javnosti. Ove molitve bez duha bolje je da se ne izgovaraju; jer ne uspijevaju blagosloviti ili izgraditi, i samo su forma bez vitalne sile. (*Christian Education, 129.*)

Javne molitve treba da budu kratke i jasne. Bog ne zahtijeva od nas da vrijeme bogoslužjenja učinimo dosadnim dugim molbama... Nekoliko minuta je dovoljno za svaku običnu javnu peticiju. (*Evangelism, 146.*)

Naše molitve i društveni sastanci trebaju biti časovi posebne pomoći i ohrabrenja. Svako od njih ima zadatak da uradi kako bi ova okupljanja bila što zanimljivija i profitabilnija. To se najbolje može učiniti tako što ćete svakodnevno imati novo iskustvo u stvarima Božjim i ne oklijevati da govorite o Njegovoj ljubavi u skupštinama Njegovog naroda. Ako ne dozvolite da tama ili nevjerstvo uđu u vaša srca, oni se neće ispoljiti na vašim sastancima. Naši sastanci treba da budu izuzetno zanimljivi. Trebalo bi da budu prožeti samom atmosferom neba. Neka ne bude dugih, suvoparnih govora i formalnih molitava, samo radi zaokupljanja vremena. (*Christian Service, 211.*)

Na porodičnom bogoslužjenju neka učestvuju djeca. Neka svi ponesu svoje Biblije i neka svako pročita po jedan ili dva stiha. Zatim neka se otpjeva neka poznata himna, nakon čega slijedi molitva. Za to je Hristos dao uzor. Molitva Gospodnja nije imala za cilj da se ponavlja samo kao forma, već je ilustracija onoga što bi naše molitve trebale biti – jednostavne, iskrene i sveobuhvatne. U jednostavnoj peticiji recite Gospodu svoje potrebe i izrazite zahvalnost za Njegovu milost. Tako pozivate

Isusa kao dobrodošlog gosta u svoj dom i srce. U porodici duge molitve u vezi sa udaljenim objektima nisu na mjestu. One čas molitve čine umorom, kada ga treba smatrati privilegijom i blagoslovom. Neka taj period bude zanimljiv i radostan. (*Child Guidance*, 524.)

Dugi, prozni razgovori i molitve nisu na mjestu nigdje, a posebno na društvenom sastanku. Zamaraju anđele kao i ljude koji ih slušaju. Naše molitve bi trebale biti kratke i određene. Neka Božji Duh prožima srca bogoslužitelja, i on će zbrisati svaku formalnost i tupost. (*The Review and Herald*, October 10, 1882.)

Jedna ili dvije minute su dovoljne za svaku običnu molitvu. (*Testimonies for the Church* 2:581.)

Duge molitve čine bogoslužnje zamornim. — U svakoj porodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i večernje bogoslužnje. Kako je prikladno da roditelji okupe svoju djecu oko sebe prije nego što se post prekine, da zahvale nebeskom Ocu za Njegovu zaštitu tokom noći i da Ga zamole za Njegovu pomoć i vođstvo i brigu tokom dana! Kako je takođe prikladno, kada dođe večer, da se roditelji i djeca još jednom okupe pred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao!

Otac, ili, u njegovom odsustvu, majka, treba da vodi bogoslužnje, birajući dio Svetog pisma koji je zanimljiv i lako razumljiv. Služba bi trebala biti kratka. Kada se pročita dugačko poglavlje i nudi duga molitva, služba postaje zamorna, a pri njenom zatvaranju osjeća se olakšanje. Bog je obeščašćen kada je čas bogoslužnja suvoparan i dosadan, kada je toliko zamoran, toliko neinteresantan, da ga se deca plaše.

Očevi i majke, učinite čas bogoslužnja intenzivno zanimljivim. Nema razloga zašto ovaj sat ne bi bio najugodniji i najprijatniji u danu. Malo razmišljanja o pripremi za njega će vam omogućiti da ga učinite punim interesa i koristi. S vremena na

vrijeme neka služba bude raznolika. Mogu se postavljati pitanja o pročitanom dijelu Svetog pisma i može se dati nekoliko iskrenih, pravovremenih primjedbi. Može se pjevati pjesma hvale. Podnesena molitva treba da bude kratka i naglašena. Jednostavnim, iskrenim riječima neka onaj koji predvodi u molitvi hvali Boga za Njegovu dobrotu i zamoli Ga za pomoć. Kako okolnosti dozvoljavaju, neka se djeca pridruže čitanju i molitvi.

Samo će vječnost otkriti dobro kojim su ispunjeni takvi trenuci bogoslužnja. (*Testimonies for the Church 7:43, 44.*)

Naše molitve u javnosti treba da budu kratke i da izražavaju samo stvarne želje duše, tražeći u jednostavnosti i jednostavnoj vjeri s povjerenjem ono što nam je potrebno. Molitva iz poniznog, skrušenog srca je vitalni dah duše koja je gladna za pravednošću. (*The Signs of the Times, December 3, 1896.*)

Iz svjetla koje sam imala na tu temu odlučila sam da Bog ne zahtijeva od nas, dok se okupljamo na Njegovoj službi, da ove časove učinimo zamornim i iscrpljujućim tako što ćemo ostati pognuti prilično dugo, slušajući nekoliko dugih molitvi. Oni slabog zdravlja ne mogu izdržati ovo oporezivanje bez krajnjeg umora i iscrpljenosti. Tijelo postaje umorno ako tako dugo ostane pognuto; i što je još gore, um postaje toliko umoran kontinuiranom vježbom molitve da se duhovno osvježenje ne ostvaruje, a susret je za njih gori od gubitka. Oni su se psihički i fizički umorili i nisu dobili nikakvu duhovnu snagu.

Sastanci za konferenciju i molitvu ne bi trebali biti dosadni. Ako je moguće, svi bi trebali biti ažurni do određenog sata; a ako ima onih koji odlažu, koji kasne pola sata ili čak petnaest minuta, ne treba ih čekati. Ako je prisutno samo dvoje, oni mogu zatražiti obećanje.

Sastanak treba da počne u dogovoreni sat ako je moguće, bilo da ih ima malo ili mnogo. Formalnost i hladnu ukočenost treba ostaviti po strani, i svi bi trebalo da budu brzi na dužnosti.

U uobičajenim prilikama molitva ne bi trebalo da traje duže od deset minuta. Nakon što je došlo do promjene položaja, a pjevanje ili nečije izlaganje otklonilo istovjetnost, onda, ako neko osjeća teret molitve, neka se moli.

Svi bi trebali osjećati hrišćansku dužnost da se mole kratko. Recite Gospodu šta želite, a da ne idete po cijelom svijetu. U privatnoj molitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za sve svoje rođake i prijatelje. Klijet je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće, iskušenja i probe. Zajednički sastanak za obožavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca.

Šta je cilj zajedničkih skupština? Da li je to da obavijestimo Boga, da ga poučimo govoreći mu sve što znamo u molitvi? Sastajemo se zajedno da izgrađujemo jedni druge razmjernom misli i osjećaja, da skupimo snagu, svjetlost i hrabrost upoznavajući se sa nadama i težnjama jedni drugih; i našim usrdnim, srdačnim molitvama, uznesenim u vjeri, primamo osvježenje i snagu iz Izvora naše snage. Ovi sastanci bi trebali biti najdragocjeniji periodi i trebali bi biti zanimljivi svima koji vole vjerske stvari.

Bojim se da ima nekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, već ih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvi se mogu nazvati ubicama konferencija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikoga ne poučavaju. Njihove hladne, zamrznute molitve i duga, nazadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, i gotovo je nemoguće odbaciti hladnoću i mrak koje njihove molitve i podsticaji unose u sastanak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti duhovni i društveni, i ne predugi. Rezervu, ponos, sujetu i strah od čovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao u ujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotost,

povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvježili i okrijepili spajanjem svojih svjetala. (*Testimonies for the Church 2:577-579.*)

Javne molitve treba izgovoriti jasno i jasno. — Neka oni koji se mole i oni koji govore neka izgovore svoje riječi kako treba i govore jasnim, određenim, ujednačenim tonovima. Molitva, ako se pravilno iznosi, je sila za dobro. To je jedno od sredstava koje je Gospod koristio da ljudima saopšti dragocjeno blago istine. Ali molitva nije ono što bi trebala biti, zbog manjkavih glasova onih koji je izgovaraju. Sotona se raduje kada su molitve koje se prinose Bogu gotovo nečujne. Neka Božji narod nauči kako govoriti i moliti se na način koji će ispravno predstavljati velike istine koje posjeduju. Neka iznesena svjedočanstva i ponuđene molitve budu jasne i određene. Tako će Bog biti proslavljen. (*Testimonies for the Church 6:382.*)

Koristite jednostavan jezik kada se molite javno. — Neprikladan jezik je neprikladan u molitvi, bilo da se molba iznosi na propovjedaonici, u krugu porodice ili u tajnosti. Naročito treba da onaj koji služi javnu molitvu koristi jednostavan jezik, kako bi drugi razumjeli ono što je rečeno i sjedinili se s peticijom.

Iskrena molitva vjere je ta koja se čuje na nebu i uslišava na zemlji. (*Gospel Workers, 177.*)

Naše molitve treba da budu uredne. — Vidjela sam da je zabuna neugodna Gospodu i da treba biti reda u molitvi i pjevanju. Ne trebamo dolaziti u dom Božji da se molimo za naše porodice osim ako nas duboki osjećaji ne vode dok ih Duh Božji osvjedočava. Uopšteno, pravo mjesto za molitvu za naše porodice je kod porodičnog oltara. Kada su subjekti naših molitvi udaljeni, klijet je pravo mjesto za molitvu pred Bogom za njih. Kada smo u domu Božjem, trebamo se moliti za sadašnji blagoslov i očekivati da Bog čuje i usliši naše molitve. Takvi sastanci

će biti živahni i zanimljivi. (*Testimonies for the Church 1:145, 146.*)

Bogu treba pristupiti sa poštovanjem u molitvi. — Neki smatraju da je znak poniznosti moliti se Bogu na uobičajen način, kao da razgovarate sa ljudskim bićem. Oni skrnave Njegovo ime bespotrebno i bezobzirno miješajući sa svojim molitvama riječi: „Svemogući Bože“, užasnim, svetim riječima, koje nikada ne bi smjele preći s usana osim u prigušenim tonovima i sa osjećajem strahopoštovanja. (*Gospel Workers, 176.*)

Naša je privilegija da klečimo kada se javno molimo. — I u javnom i u privatnom bogoslužjenju naša je dužnost da se poklonimo na koljena pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Ovaj čin pokazuje našu zavisnost o Bogu. (*Selected Messages 2:312.*)

Prema svjetlu koje mi je dato, Bogu bi bilo ugodno da se službenici poklone čim stupe na propovjedaonicu i svečano zatraže pomoć od Boga. Kakav bi to utisak ostavilo? U narodu bi vladala svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na ljudima, a anđeli Božiji se približavaju. Propovjednici bi trebali prvo gledati u Boga kada dođu za propovjedaonicu, govoreći tako svima: Bog je izvor moje snage. (*Testimonies for the Church 2:612.*)

Kada propovjednik uđe, to treba da bude sa dostojanstvenim, svečanim izgledom. Treba da se pokloni u tihoj molitvi čim stupi na propovjedaonicu i usrdno zamoli pomoć od Boga. Kakav će ovo utisak ostaviti! U narodu će vladati svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na svima, a anđeli Božiji su vrlo blizu. Takođe, svaki u zajednici, koji se boji Boga, treba pognute glave da se sjedini u tihoj molitvi s njim da Bog svojim prisustvom uljepša susret i da

moć svojoj istini koja se objavljuje sa ljudskih usana. Kada se sastanak otvori molitvom, svako koljeno treba da se pokloni u prisustvu Svetoga, i svako srce treba da se uznesu Bogu u tihoj pobožnosti. Molitve vjernih vjernika biće uslišene, a služba riječi će se pokazati djelotvornom. Beživotni stav obožavatelja u domu Božijem jedan je od velikih razloga zašto služba nije produktivnija za dobro. Melodija pjesme, koja se izliva iz mnogih srca u jasnom, razgovjetnom izgovoru, jedan je od Božjih instrumenata u djelu spasenja duša. Sva služba treba da se obavlja sa svečanošću i strahopoštovanjem, kao u vidljivom prisustvu Učitelja skupština. (*Testimonies for the Church 5:492, 493.*)

I u javnom i u privatnom bogoslužjenju, naša je privilegija klanjati se na koljenima pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. Luka 22:41. O Njegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Djela 9:40. Pavle je izjavio: „Preklanjam koljena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Efescima 3:14. Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Vidi Ezra 9:5. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom“. Danilo 6:10. (*Prophets and Kings, 48.*)

Javna molitva je važna, ali sama po sebi nije dovoljna.

— Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Tajna molitva je veoma važna; u samoći duša se razgolićuje Božjem oku koje istražuje, a svaki motiv se ispituje. Tajna molitva! Kako dragocjeno! Duša koja komunicira sa Bogom! Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji sluša molitvu. Nijedan radoznao uho ne može primiti teret takvih molbi. (*Testimonies for the Church 2:189, 190.*)

Poglavlje 19—Stavovi u molitvi

Pravilni stavovi za javnu molitvu. — Primila sam pisma koja me ispituju u vezi sa ispravnim stavom koji treba da zauzme osoba koja se moli Suverenu univerzuma. Odakle našoj braći ideja da treba da stanu na noge kada se mole Bogu? Jedan koji se školovao oko pet godina u Batl Kriku zamoljen je da predvodi u molitvi prije nego što sestra Vajt progovori s ljudima. Ali dok sam ga gledala kako stoji uspravno na nogama dok su mu se usne spremale da se otvore u molitvi Bogu, moja se duša uzburkala u meni da ga otvoreno ukorim. Pozvavši ga po imenu, rekla sam: „Klekni.“ Ovo je uvijek prava pozicija...

Klanjati se u molitvi Bogu je ispravan stav koji treba zauzeti. Ovaj čin obožavanja bio je potreban od tri jevrejska zarobljenika u Vavilonu. Ali takav čin trebalo je odati počast samo Bogu – Suverenu svijeta, Vladaru svemira; a ova tri Jevreja su odbila da odaju takvu čast bilo kom idolu iako je sastavljen od čistog zlata. Čineći to, oni bi se, uz sve namjere i svrhe, klanjali kralju Vavilona. Odbivši da učine ono što je kralj naredio, pretrpjeli su kaznu i bačeni su u užarenu peć. Ali Hristos je došao lično i prošao s njima kroz vatru, i oni nisu zadobili nikakvu štetu.

I u javnom i u privatnom bogoslužjenju naša je dužnost da se poklonimo na koljena pred Bogom kada Mu prinosimo svoje molbe. Ovaj čin pokazuje našu zavisnost od Boga...

„Gdje je brat H stekao obrazovanje?“ U Batl Kriku. Da li je moguće da uz svu svjetlost koju je Bog dao svom narodu na temu poštovanja, da službenici, direktori i učitelji u našim školama, propisom i primjerom, uče mlade ljude da stoje uspravno u odanosti kao što su to činili fariseji? Hoćemo li to smatrati značajnim za njihovu samodovoljnost i samovažnost? Da li ove

osobine postaju upadljive?...

Nadamo se da naša braća neće pokazivati manje poštovanja i strahopoštovanja dok se približavaju jedinom pravom i živom Bogu nego što se neznabošci ophode prema svojim idolskim božanstvima, ili će ti ljudi biti naši sudije u danu konačne odluke. Ja bih se obratila svima koji zauzimaju mjesto nastavnika u našim školama. Muškarci i žene, nemojte obeščastiti Boga svojom nepoštovanjem i pompeznošću. Nemojte ustajati u svom farisejstvu i prinositi svoje molitve Bogu. Ne vjerujte sopstvenoj snazi. Ne zavisite od toga; već se često klanjajte na koljenima pred Bogom i obožavajte ga.

I kada se okupite da obožavate Boga, budite sigurni i pognite koljena pred Njim. Neka ovaj čin svjedoči da su čitava duša, tijelo i duh potčinjeni Duhu istine. Ko je pomno pretraživao Riječ za primjere i smjernice u tom pogledu? Kome možemo vjerovati kao nastavnicima u našim školama u Americi i stranim zemljama? Nakon godina studija studenti će se vratiti u svoju zemlju sa izopačenim idejama o poštovanju, časti i pijetetu koje treba odati Bogu, i neće se osjećati obaveznim da poštuju ljude sijede kose, ljude s iskustvom, odabrane sluge Bože koji su gotovo svih godina svog života bili povezani s Božjim djelom? Savjetujem svima koji pohađaju škole u Americi ili bilo kom drugom mjestu, da ne hvataju duh nepoštovanja. Budite sigurni da sami razumijete kakvo obrazovanje vam je potrebno, da biste mogli obrazovati druge da steknu karakternu sposobnost koja će izdržati test koji će uskoro biti donesen svima koji žive na zemlji. Pravite društvo sa najzdravijim hrišćanima. Ne birajte pretenciozne instruktore ili učenike, već one koji pokazuju najdublju pobožnost, one koji imaju duh inteligencije u stvarima Božjim.

Živimo u opasnim vremenima. Adventisti sedmog dana navodno su Božji narod koji drži zapovijesti; ali oni gube duh

predanosti. Ovaj duh poštovanja prema Bogu uči ljude kako da pristupe svom Stvoritelju – sa svetošću i strahopoštovanjem kroz vjeru, ne u sebe, već u Posrednika. Tako se čovjek drži čvrsto, u kakvim god okolnostima bio postavljen. Čovjek mora da klekne pognutih koljena, kao predmet milosti, molilac kod podnožja milosrđa. I dok prima svakodnevnu milost od Božje ruke, on uvijek treba da njeguje zahvalnost u svom srcu i izražava je riječima zahvalnosti i hvale za ove nezaslužene usluge. Anđeli su mu čuvali put kroz cijeli život, a mnoge zamke iz kojih je izbačljen nije vidio. A za ovo čuvanje i pažnju očiju koje nikad ne drijemaju i nikad ne spavaju, on treba u svakoj molitvi prepoznati službu Božju za njega. (*Selected Messages 2:311-315.*)

Klečanje u molitvi uči poštovanju i strahopoštovanju prema Bogu. — Neka Bog nauči svoj narod kako se moli. Neka učitelji u našim školama i službenici u našim crkvama svakodnevno uče u Hristovoj školi. Tada će se moliti usrdno, a njihovi zahtjevi će biti saslušani i uslišeni. Tada će riječ biti objavljena sa snagom.

I u javnom i u privatnom bogoslužjenju, naša je privilegija klanjati se na koljenima pred Gospodom kada Mu prinosimo svoje molbe. Isus, naš primjer, „kleknuo je i molio se“. O Njegovim učenicima je zapisano da su i oni „klekli i molili se“. Pavle je izjavio: „Preklanjam kolena pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista.“ Ispovijedajući pred Bogom grijehe Izraela, Ezra je kleknuo. Danilo je „klečao na koljenima tri puta dnevno, molio se i zahvaljivao pred svojim Bogom.“

Istinsko poštovanje prema Bogu nadahnuto je osjećajem Njegove beskonačne veličine i spoznajom Njegovog prisustva. Sa ovim osjećajem Nevidljivog, svako srce bi trebalo biti duboko impresionirano. Čas i mjesto molitve su sveti, jer je Bog tamo; a pošto se poštovanje manifestuje u stavu i držanju, osjećanje koje ga inspiriše biće produbljeno. „Sveto je i prečasn

ime njegovo“, izjavljuje psalmista. Anđeli, kada izgovore to ime, pokrivaju svoja lica. S kakvim strahopoštovanjem, dakle, mi, koji smo pali i grešni, treba da ga uzmemo na usta!

Dobro bi bilo da stari i mladi razmišljaju o tim riječima Svetog pisma koje pokazuju kako treba gledati na mjesto obilježeno Božjim posebnim prisustvom. „Izuj obuću sa svojih nogu“, naredio je Mojsiju kod gorućeg grma, „jer mjesto na kome stojiš je sveta zemlja.“ Jakov je, nakon što je ugledao viziju anđela, uzviknuo: „Gospod je na ovom mjestu; a ja nisam znao. Ovo nije ništa drugo nego dom Božiji, a ovo su vrata nebesa.“ (*Gospel Workers*, 178, 179.)

Solomonova poniznost u vrijeme kada je počeo snositi državno breme, kada je pred Bogom priznao: „Ja sam samo malo dijete“ (1. Kraljevima 3:7), njegova izražena ljubav prema Bogu, njegovo duboko poštovanje prema božanskim stvarima, njegovo nepovjerenje u sebe i njegovo uzdizanje beskonačnog Stvoritelja svega – sve ove osobine karaktera, tako dostojne podražavanja, otkrivene su tokom službi povezanih sa dovršavanjem hrama, kada je tokom svoje molitve posvete kleknuo u poniznoj poziciji podnosioca predstavke. Današnji Hristovi sledbenici treba da se čuvaju sklonosti da izgube duh poštovanja i straha od Boga. Sveto pismo uči ljude kako treba da pristupe svom Stvoritelju – sa poniznošću i strahopoštovanjem, kroz veru u božanskog Posrednika. (*Prophets and Kings*, 47, 48.)

„Usred dvorišta“ hrama podignuto je „postolje od bakra“, ili platforma, „pet lakata dugačka, pet lakata široka i tri lakta visoka.“ Na nju je Solomon stao i uzdignutih ruku blagoslovio ogromno mnoštvo pred sobom. „I stajao je sav zbor Izraelov.“ 2. Dnevnika 6:13, 3.

„Blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov“, uzviknuo je Solomon, „koji je svojim rukama ispunio ono što je svojim ustima rekao mom ocu Davidu, govoreći: Izabrao sam Jerusalim, da

moje ime bude tamo.“ Stihovi 4-6. Solomon je tada kleknuo na platformu, i pred svim ljudima iznio molitvu posvete. Podigavši ruke prema nebu, dok je zbor bila pognut licem do zemlje, kralj je molio: „Gospodine Bože Izraelov, nema Boga kao što si Ti ni na nebu ni na zemlji; koji držiš savez i pokazuješ milost prema slugama Tvojim, koji svim srcem hode pred Tobom.“ (*Prophets and Kings, 39, 40.*)

Kralj Solomon je stajao na bakarnom postolju pred oltarom i blagoslovio narod. Zatim je kleknuo i, sa rukama podignutim prema gore, izlio usrdnu i svečanu molitvu Bogu dok je zajednica bila pognuta licem do zemlje. Nakon što je Solomon završio svoju molitvu, čudesna vatra je došla s neba i progutala žrtvu. (*The Story of Redemption, 194.*)

Vaš um je dat da biste mogli razumjeti kako raditi. Oči su vam date da biste mogli razaznati prilike koje vam je Bog dao. Vaše uši treba da slušaju Božije zapovjesti. Vaša koljena treba da se klanjaju tri puta dnevno u iskrenoj molitvi. Vaše noge neka hitaju putem Božjih zapovijesti. (*Testimonies for the Church 6:297.*)

Propovjednici da se poklone u molitvi prije propovijedanja. — Prema svjetlu koje mi je dato, Bogu bi bilo ugodno da se propovjednici poklone čim stupe na propovjedaonicu i svečano zatraže pomoć od Boga. Kakav bi to utisak ostavio? U narodu bi vladala svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na ljudima, a anđeli Božiji se približavaju. Propovjednici bi trebali prvo gledati u Boga kada dođu za propovjedaonicu, govoreći tako svima: Bog je izvor moje snage. (*Testimonies for the Church 2:612.*)

Kada propovjednik uđe, to treba da bude sa dostojanstvenim, svečanim izgledom. Treba da se pokloni u tihoj molitvi čim stupi na propovjedaonicu i usrdno zamoli pomoć od Boga.

Kakav će ovo utisak ostaviti! U narodu će vladati svečanost i strahopoštovanje. Njihov služitelj je u zajedništvu s Bogom; on se predaje Bogu prije nego što se usudi stati pred narod. Svečanost počiva na svima, a anđeli Božji su vrlo blizu. Takođe, svaki u zajednici, koji se boji Boga, treba pognute glave da se sjedini u tihoj molitvi s njim da Bog svojim prisustvom uljepša susret i da silu Njegovoj istini koja se objavljuje sa ljudskih usana. Kada se sastanak otvori molitvom, svako koljeno treba da se pokloni u prisustvu Svetoga, i svako srce treba da se uznesu Bogu u tihoj pobožnosti. Molitve vjernih vjernika biće uslišene, a služba riječi će se pokazati djelotvornom. Beživotni stav obožavatelja u domu Božijem jedan je od velikih razloga zašto služba nije produktivnija za dobro. Melodija pjesme, koja se izliva iz mnogih srca u jasnom, razgovjetnom izgovoru, jedan je od Božjih instrumenata u djelu spasenja duša. Sva služba treba da se obavlja sa svečanošću i strahopoštovanjem, kao u vidljivom prisustvu Učitelja skupština. (*Testimonies for the Church 5:492, 493.*)

Klečanje nije uvijek potrebno tokom molitve. — Ne možemo uvijek biti na koljenima u molitvi, ali put do pomilovanja je uvijek otvoren. Dok se bavimo aktivnim radom, možemo tražiti pomoć; i obećao nam je Onaj koji nas neće prevariti: „Primićete.“ Hrišćanin može i naći će vremena za molitvu. Danilo je bio državnik; na njemu su ležale teške odgovornosti; ipak tri puta dnevno je tražio Boga, i Gospod mu je dao Duha svetoga. Tako danas ljudi mogu pribjeći svetom paviljonu Svevišnjeg i osjetiti sigurnost Njegovog obećanja: „Moj narod će stanovati u mirnom stanu, u sigurnim stanovima i u tihim počivalištima.“ Isaija 32:18. Svi koji to zaista žele mogu naći mjesto za zajedništvo s Bogom, gdje nijedno uho ne čuje osim onog otvorenog za vapaje bespomoćnih, ojađenih i potrebitih – Onog koji primjećuje i pad malog vrapca. On kaže: „Vi ste vredniji od mnogo vrabaca.“ Matej 10:31. (*Counsels on Health, 423, 424.*)

Razlog zašto su mnogi prepušteni sami sebi na mjestima iskušenja je taj što ne postavljaju Gospoda uvijek ispred sebe. Kada dopustimo da se naše zajedništvo s Bogom prekine, naša odbrana se udaljava od nas. Neće vam sve vaše dobre nakane i dobre namjere omogućiti da se oduprete zlu. Morate biti muškarci i žene molitve. Vaše molbe ne smiju biti slabe, povremene i nestalne, već ozbiljne, uporne i stalne. Nije uvijek potrebno klanjati se na koljenima da bi se molili. Njegovajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem kada ste sami, kada hodate i kada ste zauzeti svojim svakodnevnim radom. Neka se srce neprestano uzdiže u tihoj molbi za pomoć, za svjetlo, za snagu, za znanje. Neka svaki dah bude molitva. (*The Ministry of Healing, 510, 511.*)

U radu čuvanja srca moramo biti brzi u molitvi, neumorni u molitvi prijestola milosti za pomoć. Oni koji uzmu ime hrišćanin treba da priđu Bogu ozbiljno i ponizno, moleći za pomoć. Spasitelj nam je rekao da se molimo bez prestanka. Hrišćanin ne može uvijek biti u položaju molitve, ali njegove misli i želje uvijek mogu biti naviše. Naše samopouzdanje bi nestalo, da smo manje pričali i više se molili. (*Sons and Daughters of God, 99.*)

Put do prijestola Božijeg je uvijek otvoren. Ne možete uvijek biti na koljenima u molitvi, ali vaše tihe molbe mogu se neprestano uzdizati Bogu za snagu i vođstvo. Kada budete u iskušenju, kao što ćete biti, možete pobjeći u tajno mjesto Svevišnjeg. Njegove vječne ruke će biti ispod vas. Neka vas razvelele ove riječi: „Imam nekoliko imena čak i u Sardu koja nisu oskrnavila svoje haljine; i hodaće sa mnom u bijelom, jer su dostojni.“ Otkrivenje 3:4. (*Counsels on Health, 362.*)

Kad bi svi naši radnici bili u takvom položaju da mogu provesti nekoliko sati svaki dan u radu na otvorenom i osjećali se slobodnim da to rade, bio bi to blagoslov za njih; mogli bi uspješnije obavljati dužnosti svog poziva. Ako nemaju vremena

za potpunu relaksaciju, mogli bi planirati i moliti se dok su na poslu rukama i mogli bi se vratiti svom radu osvježeni tijelom i duhom. (*Gospel Workers, 240.*)

Istinska molitva ne zavisi od vremena, mjesta ili okolnosti. — Molite se u svom kutku, i dok obavljate svoj svakodnevni posao, neka vaše srce bude često uzdignuto Bogu.

Tako je Enoh hodao s Bogom. Ove tihe molitve uzdižu se poput dragocjenog tamjana pred prijestolom milosti. Sotona ne može pobijediti onoga čije je srce na taj način ostalo na Bogu.

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno pri- nositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za bo- žansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Bliskost zajedništva se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da vrata srca budu stalno otvorena i da se naš poziv uzdiže da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši. (*Steps to Christ, 98, 99.*)

Gdje god da smo, bez obzira na posao, naša srca treba da budu uzdignuta Bogu u molitvi. Ovo je trenutna molitva. Ne mo- ramo čekati da se možemo klanjati na koljenima prije nego što se molimo. Jednom prilikom, kada je Nehemija izašao pred kra- lja, kralj je upitao zašto izgleda tako tužan i kakvu molbu mora da uputi. Ali Nehemija se nije usudio odmah odgovoriti. U pita- nju su bili važni interesi. Sudbina jedne nacije visila je o utisku koji bi tada trebalo da ostane u monarhovom umu; i Nehemija je uputio molitvu Bogu Nebeskom, prije nego što se usudio odgo- voriti kralju. Rezultat je bio da je dobio sve što je tražio ili čak želio. (*The Signs of the Times, October 20, 1887.*)

Sve vaše dobre namjere neće vam omogućiti da izdržite test iskušenja. Vi morate biti ljudi molitve. Vaše molbe ne smiju biti slabe, povremene i nestalne, već ozbiljne, uporne i stalne.

Nije potrebno biti sam, ili klanjati se na koljenima, moliti se; ali usred vašeg rada vaše duše se mogu često uzdizati Bogu, preuzimajući Njegovu snagu; tada ćete biti ljudi visokih i svetih namjera, plemenitog integriteta, koji se ni na koji način neće pokolebati od istine, prava i pravde. (*Testimonies for the Church, 542, 543.*)

Moramo se moliti neprestano, poniznog uma i krotkog i poniznog duha. Ne moramo čekati priliku da kleknemo pred Bogom. Možemo se moliti i razgovarati s Gospodom gdje god da se nalazimo. (*Selected Messages 3:266.*)

Molitve na javnim mjestima trebaju biti kratke i karakterisane prirodnim tonom glasa. — Duge molitve nekih propovjednika bile su veliki neuspjeh. Dugačka molitva, kao što neki rade, nije na mjestu. Oštećuju grlo i glasne organe, a onda pričaju o lomovima teškim radom. Oni se povređuju kada to nije potrebno. Mnogi smatraju da molitva više povređuje njihove glasovne organe nego razgovor. To je posledica neprirodnog položaja tijela i načina držanja glave. Mogu stajati i razgovarati, a ne osjećaju se povrijeđenim. Položaj u molitvi treba da bude potpuno prirodan. Duga molitva zamara i nije u skladu sa Hristovim Jevanđeljem. Pola ili čak četvrt sata je sasvim predugo. Nekoliko minuta je dovoljno dugo da iznesete svoj slučaj pred Boga i kažete Mu šta želite; i možete povesti ljude sa sobom i ne iscrpljivati ih i umanjiti njihov interes za predanost i molitvu. Oni mogu biti osvjježeni i ojačani, umjesto iscrpljeni.

Mnogi su pogriješili u svojim religioznim praksama u dužoj molitvi i dugom propovijedanju, na visoki ton, usiljenim glasom, neprirodnim naprezanjem i neprirodnim tonom. (*Testimonies for the Church 2:617.*)

U molitvi govorite jasno i razgovijetno. — Vašim primjerom naučite svoju djecu da se mole jasnim, jasnim glasom. Naučite ih da podignu glavu sa stolice i da nikada ne pokrivaju

lice rukama. Tako mogu moliti svoje jednostavne molitve, ponavljajući Gospodnju molitvu zajedno. (*Child Guidance*, 522, 523.)

Disciplinujte um da obraća pažnju tokom molitve. — Svakodnevna molitva je podjednako bitna za rast u milosti, pa čak i za sam duhovni život, kao što je zemaljska hrana za fizičko blagostanje. Trebalo bi da se naviknemo da često uznosimo misli Bogu u molitvi. Ako um odluta, moramo ga vratiti; upornim naporom navika će to konačno olakšati. (*The Sanctified Life*, 93.)

Molitva ne mora biti duga ili glasna. — Molitva se ne shvata kako bi trebalo da bude. Naše molitve nisu da obavijestimo Boga o nečemu što On ne zna. Gospod je upoznat sa tajnama svake duše. Naše molitve ne moraju biti duge i glasne. Bog čita skrivene misli. Možemo se moliti u tajnosti, a Onaj koji vidi u tajnosti čuće i nagradiće nas otvoreno. (*Messages to Young People*, 247.)

Ne treba da pokušavamo da zapovijedamo Bogu u molitvi. — Naše molbe ne smiju imati oblik naredbe, već posredovanja da On učini ono što mi želimo od Njega. (*Counsels on Health*, 379.)

Molite u vjeri. — Molite se u vjeri. I budite sigurni da svoje živote uskladite sa svojim molbama, kako biste mogli primiti blagoslove za koje molite. Neka vaša vjera ne oslabi, jer primljeni blagoslovi su proporcionalni ukazanoj vjeri. „Neka vam bude po vjeri vašoj.“ „Sve, što god zamolite u molitvi, vjerujući, to ćete dobiti.“ Matej 9:29; Matej 21:22. Molite, vjerujte, radujte se. Pjevajte hvale Bogu jer je On uslišio vaše molitve. Vjerujte mu na riječ. „On je vjeran tome što je obećao.“ Jevrejima 10:23. Ni jedna iskrena molitva nije izgubljena. Kanal je otvoren; potok teče. Sa sobom nosi ljekovita svojstva, izlivajući obnavljajuću struju života i zdravlja i spasenja. (*Testimonies for the Church* 7:274.)

Neka iskrenost i vjera karakterišu vaše molitve. Gospod je voljan učiniti za nas „preko svega što tražimo ili mislimo“. Efe-scima 3:20. Pričajte o tome; molite se za to. Ne pričajte o nevjerstvu. Ne možemo dozvoliti da Sotona vidi da ima moć da nam zamrači lica i rastuži naše živote. (*Testimonies for the Church* 7:273.)

Poglavlje 20—Molitva u ime Isusovo

Isusovo ime je povezujuća karika u molitvi između čovječanstva i Boga. — U ime Hristovo, naše molbe se uzdižu do Oca. On se zalaže za nas, a Otac otvara sva blaga svoje milosti za naše prisvajanje, da ih uživamo i prenosimo drugima. „Tražite u Moje ime“, kaže Hristos. „Ne kažem da ću moliti Oca za vas; jer vas sam Otac voli. Iskoristite Moje ime. Ovo će dati efikasnost vašim molitvama, a Otac će vam dati bogatstvo svoje milosti. Zato tražite, i dobićete, da vaša radost bude potpuna.“

Hristos je veza između Boga i čovjeka. On je obećao svoje lično posredovanje. On stavlja svu vrlinu svoje pravednosti na stranu molitelja. On se zalaže za čovjeka, a čovjek, kojem je potrebna božanska pomoć, zalaže se za sebe u prisustvu Boga, koristeći se uticajem Onoga koji je dao svoj život za život svijeta. Dok pred Bogom priznajemo da cijenimo Hristove zasluge, našim zagovorima se daje miris. Dok se približavamo Bogu kroz vrlinu Otkupiteljevih zasluga, Hrist nas stavlja blizu sebe, okružujući nas svojom ljudskom rukom, dok svojom božanskom rukom hvata prijesto Beskonačnog. Svoje zasluge, kao slatki tamjan, stavlja u kadionicu u našim rukama, kako bi podstakao naše molbe. Obećava da će čuti i odgovoriti na naše molitve.

Da, Hristos je postao posrednik molitve između čovjeka i Boga. On je takođe postao posrednik blagoslova između Boga i čovjeka. On je ujedinio božansko sa ljudskim. Ljudi treba da saraduju s Njim radi spasenja svojih duša, a zatim ulažu ozbiljne, uporne napore da spasu one koji su spremni da umru. (*Testimonies for the Church* 8:178.)

Učenici još nisu bili upoznati sa Spasiteljevim neograničenim resursima i silom. Rekao im je: „Do sada niste ništa tražili u moje ime.“ Jovan 16:24. Objasnio je da će tajna njihovog

uspjeha biti u traženju snage i milosti u Njegovo ime. On će biti prisutan pred Ocem da zatraži za njih. Molitvu poniznog molitelja On predstavlja kao svoju vlastitu želju u ime te duše. Svaka iskrena molitva se čuje na nebu. Možda neće biti tečno izražena; ali ako je srce u njoj, ona će se popeti u svetište u kojem Isus služi, i On će je predstaviti Ocu bez ijedne nezgrapne, mucave riječi, lijepu i mirisnu sa tamjanom Njegovog vlastitog savršenstva. (*The Desire of Ages*, 667.)

Učenici su trebali nastaviti svoj posao u Hristovo ime. Svaka njihova riječ i čin bio je da privuče pažnju na Njegovo ime, kao posjedovanje vitalne moći kojom se grešnici mogu spasiti. Njihova vjera je bila da se usredsrede na Onoga koji je izvor blagodati i sile. U Njegovo ime trebalo je da iznesu svoje molbe Ocu i dobiće odgovor... Hristovo ime trebalo je da bude njihova parola, njihova značka razlikovanja, njihova veza jedinstva, autoritet za njihovo djelovanje i izvor njihovog uspjeha. (*The Acts of the Apostles*, 28.)

U svetinji sam vidjela kovčeg; na vrhu i sa strane bilo je najčistije zlato. Na svakom kraju kovčega nalazio se ljupki heruvim, s raširenim krilima preko njega. Lica su im bila okrenuta jedno prema drugom, i gledali su prema dolje. Između anđela nalazila se zlatna kadionica. Iznad kovčega, gdje su stajali anđeli, bila je neizmerno svijetla slava, koja je izgledala poput prijestola gdje je prebivao Bog. Isus je stajao kraj kovčega, i dok su molitve svetaca dolazile do Njega, tamjan u kadionici bi se dimio, i On bi prinosiso njihove molitve s dimom tamjana svom Ocu. (*Early Writings*, 32.)

Šta znači moliti se u Isusovo ime. — Moliti se u Hristovo ime mnogo znači. To znači da treba da prihvatimo Njegov karakter, manifestujemo Njegov duh i radimo Njegova djela. Spasiteljevo obećanje je dato pod uslovom. „Ako Me volite“, kaže On, „držite Moja uputstva.“ On spašava ljude, ne u grijehu, već

iz grijeha; a oni koji ga vole pokazaće svoju ljubav poslušnošću. (*The Desire of Ages*, 668.)

Isus je rekao: „Molićete u moje ime. Ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas.“ „Ja sam vas izabrao... da što god tražite od Oca u Moje ime, On vam to može dati.“ Jovan 16:26, 27; Jovan 15:16. Ali moliti se u ime Isusovo nešto je više od pukog spominjanja tog imena na početku i na kraju molitve. To je moliti se u umu i duhu Isusa, dok vjerujemo u njegova obećanja, oslanjamo se na Njegovu milost i radimo Njegova djela. (*Steps to Christ*, 100, 101.)

Bog nas poziva da mu dođemo u ime Isusovo. — Pozvani ste da dođete, da pitate, da tražite, da kucate; i sigurni ste da nećete doći uzalud. Isus kaže: „Tražite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se: jer svako koji ište prima; i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“ Matej 7:7, 8.

Hristos ilustruje voljnost Božju da blagoslovi spremnošću oca da ispuni zahtjev svog djeteta. On kaže: „Koji bi otac od vas ako sin zatraži hljeba dao mu kamen? Ili ako zatraži ribe, umesto ribe dao mu zmiju? Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? Dakle, ako vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac, koji je na nebu, dati Duha svetog onima koji ga mole za to!“ Luka 11:11-13.

Dolazimo Bogu u ime Isusovo po posebnom pozivu, i On nas prima u svoju odaju za audijenciju. On daje poniznoj, skrušenoj duši onu vjeru u Hrista kojom se opravdava. Isus briše kao gusti oblak njegov prestup, a utješeno srce uzvikuje: „Gospode, hvaliću te; ako si se na mene razgnjevio, odvratio se gnjev tvoj, i utješio si me.“ Isaija 12:1. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 242.)

Molite se i u Isusovo ime i po nadahnuću svetog Duha. — Kada čovjek iznese intenzivnu usrdnu molitvu Bogu (Isus

Hrist je jedino ime dano pod nebom pomoću kojeg se možemo spasiti), postoji u tom intenzitetu i ozbiljnosti zalog od Boga da će On odgovoriti na tu molitvu u izobilju, iznad svega što možemo pitati ili misliti. Ne moramo se moliti samo u ime Isusovo, već nadahnućem i rasplamsavanjem Duha svetoga. Ovo objašnjava na šta se misli kada se kaže: „Sam se Duh zalaže za nas uzdisanjem neiskazanim.“ Molbe se moraju ponuditi u iskrenoj vjeri. Tada će doći do pomilovanja. Neumorno ustrajajte u molitvi. Bog ne kaže, moli se jednom, a ja ću ti odgovoriti. Njegova riječ je molite, budite brzi u molitvi, vjerujući da imate stvari koje tražite i da ćete ih dobiti; Ja ću vam odgovoriti. (*The Gospel Herald, May 28, 1902.*)

Možemo pristupiti Bogu s povjerenjem kroz Isusovo ime. — Poniznost i poštovanje treba da karakterišu ponašanje svih koji dolaze u Božje prisustvo. U ime Isusovo možemo s povjerenjem izaći pred Njega, ali mu ne smijemo prilaziti s odvažnošću umišljenosti, kao da je na nivou sa nama samima. Ima onih koji se obraćaju velikom i svemoćnom i svetom Bogu, koji boravi u nepristupačnoj svjetlosti, kao što bi se obraćali ravnopravnoj, pa čak i inferiornoj osobi. Ima onih koji se ponašaju u Njegovoj kući onako kako se ne bi usuđivali učiniti u odaji za audijenciju zemaljskog vladara. Oni treba da imaju na umu da su pred očima Onoga kome se klanjaju serafimi, pred kojim anđeli pokrivaju svoja lica. (*Patriarchs and Prophets, 252.*)

U ime Isusovo možemo doći u Božju prisutnost s povjerenjem djeteta. Nije potreban čovjek da djeluje kao posrednik. Kroz Isusa možemo otvoriti svoja srca Bogu kao onome koji nas poznaje i voli. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 84.*)

Bog će poštovati Isusovo ime u našim molitvama. — Svako obećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstavljajući zavjetovanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost. Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je

privilegija tražiti preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jednostavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iznijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kao i hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Gapiate o tome. Kroz Isusovo ime se prima svaka naklonost. Bog će poštovati to ime i opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 133.*)

Ne moramo se moliti samo u Hristovo ime, već po nadahnuću Duha svetoga. Ovo objašnjava šta se misli kada se kaže da se Duh „zauzima za nas sa uzdisanjem neiskazanim.“ Rimljanima 8:26. Na takvu molitvu Bog rado odgovara. Kada sa ozbiljnošću i intenzitetom udišemo molitvu u ime Hristovo, upravo u tom intenzitetu postoji zalog od Boga da će On odgovoriti na našu molitvu „prevazilazeći sve što tražimo ili mislimo“. Efescima 3:20.

Hristos je rekao: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete.“ Marko 11:24. „Što god zaištete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.“ Jovan 14:13. I voljeni Jovan, pod nadahnućem Svetoga Duha, govori s velikom jasnoćom i sigurnošću: „Šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ 1. Jovanova 5:14, 15. Zatim pritisnite svoju molbu Ocu u ime Isusovo. Bog će poštovati to ime. (*Christ's Object Lessons, 147, 148.*)

Poglavlje 21—Božansko vođstvo kroz molitvu

Možemo naučiti Božju volju za nas kroz molitvu. — Gospod ne radi nasumično. Tražite Ga najusrdnije u molitvi. On će impresionirati um, i daće jezik i govor. Narod Božji treba obrazovati da ne vjeruje u ljudske izume i nesigurne testove kao sredstvo za učenje Božje volje u vezi s njima. Sotona i njegove agencije uvijek su spremni zakoračiti u svaki otvor koji će odvesti duše od čistih principa Riječi Božje. Ljudi koji su vođeni i poučeni od Boga neće dati mjesta smišljanjima za koje ne postoji „Ovako govori Gospod“. (*Selected Messages 2:326.*)

Molite se za Božje vođstvo. — Morate obrazovati svoj sud tako da ne bude slab i neefikasan. Morate se moliti za vođstvo i predati svoj put Gospodu. Morate zatvoriti svoje srce od svake gluposti i grijeha i otvoriti ga svakom nebeskom uticaju. Morate maksimalno iskoristiti svoje vrijeme i prilike kako biste razvili skladan karakter. (*Fundamentals of Christian Education, 302.*)

U svakoj porodici trebalo bi da postoji određeno vrijeme za jutarnje i večernje bogoslužjenje. Kako je prikladno da roditelji okupe svoju djecu oko sebe prije nego što se post prekine, da zahvale nebeskom Ocu za Njegovu zaštitu tokom noći i da Ga zamole za Njegovu pomoć i vođstvo i brigu tokom dana! Kako je takođe prikladno, kada dođe veče, da se roditelji i djeca još jednom okupe pred Njim i zahvale Mu za blagoslove dana koji je prošao! (*Testimonies for the Church 7:43.*)

Ujutru se posvetite Bogu; neka ovo bude vaš prvi rad. Neka vaša molitva bude: „Uzmi me, Gospode, kao potpuno Tvoju. Polazem sve svoje planove pred Tvoje noge. Iskoristi me danas u svojoj službi. Ostani sa mnom i neka se sav moj rad

izvrši u Tebi.“ Ovo je svakodnevna stvar. Svako jutro posvetite se Bogu za taj dan. Predajte sve svoje planove Njemu, da ih izvršite ili odbacite kako to Njegovo providenje naznači. Tako iz dana u dan možete predavati svoj život u Božje ruke i tako će vaš život biti oblikovan sve više i više po Hristovom životu. (*Steps to Christ, 70*).

Morate naučiti da vidite svojim mozgom kao i očima. Morate obrazovati svoj sud tako da ne bude slab i neefikasan. Morate se moliti za vođstvo i predati svoj put Gospodu. Morate zatvoriti svoje srce od svake gluposti i grijeha i otvoriti ga svakom nebeskom uticaju. Morate maksimalno iskoristiti svoje vrijeme i mogućnosti kako biste razvili skladan karakter. (*Sons and Daughters of God, 283.*)

Molitva za Božje vođstvo može se ponuditi bilo kada i bilo gdje. — Ne postoji vrijeme ili mjesto na kojem je neprikladno prinositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Bliskost zajedništva se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srca budu stalno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši. (*Steps to Christ, 99.*)

Moliti se kao što se Nehemija molio u času svoje potrebe resurs je na nalog hrišćanina u okolnostima kada drugi oblici molitve mogu biti nemogući. Radnici u užurbanim sferama života, pretrpani i gotovo preplavljeni zbunjenošću, mogu poslati peticiju Bogu za božansko vođstvo. Putnici morem i kopnom, kada im prijete neka velika opasnost, mogu se tako posvetiti zaštititi Neba. U vremenima iznenadnih poteškoća ili opasnosti srce može poslati svoj vapaj za pomoć Onome koji se zakleo da će priteći u pomoć svojim vjernima, vjerujućima kad god Ga

zazovu. U svim okolnostima, pod svim uslovima, duša opterećena tugom i brigom, ili žestoko napadnuta iskušenjem, može naći sigurnost, podršku i pomoć u nepogrešivoj ljubavi i sili Boga koji se drži saveza. (*Prophets and Kings*, 631, 632.)

Anđeli su blizu da pomognu dok se molimo za Božje vođstvo. — Poput Nataniela, i mi treba da proučavamo Božju riječ za sebe i da se molimo za prosvetljenje Svetog Duha. Onaj koji je vidio Nataniela ispod smokve vidjeće nas u tajnom mjestu molitve. Anđeli iz svijeta svjetlosti su blizu onih koji u poniznosti traže božansko vođstvo. (*The Desire of Ages*, 141.)

Vidljivi i nevidljivi svijet su u bliskom kontaktu. Kad bi se veo podigao, vidjeli bismo zle anđele kako pritiskaju svoju tamu oko nas i rade svom svojom silom da obmanu i unište. Zli ljudi su okruženi, pod uticajem i potpomognuti zlim duhovima. Čovjek vjere i molitve predao je svoju dušu božanskom vođstvu, a anđeli Božji donose mu svjetlost i snagu s neba. (*Testimonies for the Church* 5:199.)

Poznavanje istine ne zavisi toliko od snage intelekta koliko od čistoće namjere, jednostavnosti iskrene, zavisne vjere. Onima koji u poniznosti srca traže božansko vođstvo, anđeli Božji se približavaju. Duh Sveti je dat da im otvori bogata blaga istine. (*Christ's Object Lessons*, 59.)

Šta god nam treba, možemo tražiti u molitvi. — Svako obećanje u Božjoj riječi daje nam predmet za molitvu, predstavljajući zavjetovanu Jehovinu riječ kao našu sigurnost. Koji god duhovni blagoslov da nam je potreban, naša je privilegija tražiti preko Isusa. Možemo reći Gospodu, sa jednostavnošću djeteta, upravo ono što nam treba. Možemo mu iznijeti svoje zemaljske stvari, tražeći od Njega hljeb i odjeću, kao i hljeb života i haljinu Hristove pravednosti. Vaš nebeski Otac zna da imate potrebu za svim ovim stvarima, i pozvani ste da Ga pitate o tome. Kroz I-susovo ime se prima svaka naklonost. Bog će poštovati to ime i

opskrbiti vaše potrebe iz bogatstva svoje velikodušnosti. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 133.*)

Roditelji da se mole za Božje vođstvo. — Roditelji, ponizite svoja srca pred Bogom. Započnite temeljan rad sa svojom djecom. Zamolite Gospoda da vam oprostí vaše zanemarivanje Njegove Riječi jer ste zanemarili obuku svoje djece na putu kojim bi trebali íći. Tražite svjetlo i vođstvo, nježnu savjest i jasno razlučivanje da biste mogli vidjeti svoje greške i neuspjehe. Bog će čuti takve molitve iz poniznog i skrušenog srca. (*Child Guidance, 557.*)

Oni koji su voljni da budu vođeni mogu znati Božju volju. — Gospod otkriva svoju volju onima koji su ozbiljni i željni da budu vođeni. Razlog vaše neefikasnosti je taj što ste odustali od ideje da poznajete i vršite volju Božju, stoga ne znate ništa pouzdano. (*Testimonies for the Church 3:466.*)

Pretražite Svete spise molitvom za božansko vođstvo. — Oni koji nisu voljni da prihvate jasne, skromne biblijske istine neprestano traže ugodne bajke kojima će umiriti savjest. Što su predstavljene doktrine manje duhovne, manje ispunjene samoodricanjem i poniznošću, to je veća naklonost s kojom se primaju. Ove osobe degradiraju intelektualne moći da služe svojim tjelesnim željama. Premudri u svojoj vlastitoj umišljenosti da skrušene duše i usrdnom molitvom istražuju Sveto pismo za božansko vođstvo, oni nemaju štít od zablude. Sotona je spreman ispuniti želju srca i on stavlja svoje obmane umjesto istine. (*The Great Controversy, 523.*)

Vjerujte Bogu i on će vam usmjeriti put. — Mnogi nisu u stanju da naprave jasne planove za budućnost. Njihov život je nesređen. Ne mogu da razaznaju ishod poslova, a to ih često ispunjava tjeskobom i nemirom. Upamtimo da je život Božje djece na ovom svijetu život hodočasnika. Nemamo mudrosti da planiramo svoje živote. Nije na nama da oblikujemo svoju

budućnost. „Vjerom je Abram, kad je bio pozvan, poslušao i otišao na područje koje je trebalo da dobije u nasljedstvo. Otišao je, iako nije znao kuda ide.“ Jevrejima 11:8.

Hristos u svom životu na zemlji nije pravio planove za sebe. Prihvatio je Božje planove za njega, a Otac je iz dana u dan otkrivao svoje planove. Tako mi da treba da se oslanjamo na Boga, da bi naši životi mogli biti jednostavno djelo Njegove volje. Dok Mu predajemo svoje puteve, On će usmjeravati naše korake.

Previše njih u planiranju blistave budućnosti napravi potpuni neuspjeh. Neka Bog planira za tebe. Kao malo dijete, pozdajte se u vođstvo Onoga koji će „čuvati noge svojih svetaca“. 1. Samuelova 2:9. Bog nikada ne vodi svoju djecu drugačije nego što bi oni izabrali da budu vođeni, kada bi mogli vidjeti kraj od početka i uočiti slavu svrhe koju ispunjavaju kao saradnici s Njim. (*The Ministry of Healing, 478, 479.*)

Ako ste se predali Bogu, da radite Njegovo djelo, nemate potrebe da brinete za sutra. Onaj čiji si ti sluga, zna kraj od početka. Događaji sutrašnjice, koji su skriveni od vašeg pogleda, otvoreni su očima Onoga koji je svemoguć.

Kada preuzmemo u svoje ruke upravljanje stvarima sa kojima moramo da radimo i zavisimo od sopstvene mudrosti za uspjeh, mi preuzimamo teret koji nam Bog nije dao, i pokušavamo da ga nosimo bez Njegove pomoći. Mi preuzimamo na sebe odgovornost koja pripada Bogu i time se zaista stavljamo na Njegovo mjesto. Možemo imati tjeskobu i predvidjeti opasnost i gubitak, jer će nas to sigurno zadesiti. Ali kada zaista vjerujemo da nas Bog voli i da nam želi učiniti dobro, prestaćemo brinuti o budućnosti. Vjeroaćemo Bogu kao što dijete vjeruje roditelju punom ljubavi. Tada će naše nevolje i muke nestati, jer je naša volja progutana Božjom voljom. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 100, 101.*)

Eliezer se molio i primio Božje vođstvo. — Sjećajući se Abramovih riječi da će Bog sa njim poslati svog anđela, usrdno se molio za pouzdano vođstvo. U porodici svog gospodara bio je naviknut na stalnu ljubaznost i gostoprimstvo, pa je sada tražio da čin ljubaznosti ukaže na djevojku koju je Bog izabrao.

Jedva da je molitva izgovorena prije nego što je dat odgovor. Među ženama koje su se okupile kod bunara, njegovu pažnju su privukli učtivi maniri jedne. Dok je dolazila sa bunara, stranac joj je pošao u susret tražeći vode iz vrča na njenom ramenu. Zahtjev je dobio ljubazan odgovor, s ponudom da se voda izvuce i za kamile, što je bio običaj da čak i kćeri prinčeva vrše za stada i krda svojih očeva. Tako je dat željeni znak. (*Patriarchs and Prophets, 172.*)

Poglavlje 22—Molitva za bolesne

Za bolesne treba moliti sa smirenom vjerom. — Pokazano mi je da u slučaju bolesti, gdje je otvoren put za podnošenje molitve za bolesne, slučaj treba predati Gospodu sa smirenom vjerom, a ne s olujom uzbuđenja. On jedini je upoznat sa prošlim životom pojedinca i zna kakva će biti njegova budućnost. Onaj ko je upoznat sa srcima svih ljudi zna da li bi ta osoba, ako bude podignuta, slavila Njegovo ime ili bi Ga osramotila nazadovanjem i otpadništvom. Sve što se od nas traži je da zamolimo Boga da podigne bolesne ako je u skladu sa Njegovom voljom, vjerujući da On čuje razloge koje iznosimo i usrdne molitve. Ako Gospod vidi da će mu to najbolje počastiti, On će uslišiti naše molitve. Ali podsticati oporavak bez potčinjavanja Njegovoj volji nije u redu. (*Testimonies for the Church 2:147, 148.*)

Uz sve naše tretmane koji se daju bolesnicima, trebalo bi ponuditi jednostavnu usrdnu molitvu za blagoslov iscjeljenja. Bolesnima trebamo ukazati na samilosnog Spasitelja i Njegovu moć da oprašta i liječi. (*Selected Messages 3:296.*)

Oni koji se bave radom od kuće do kuće naći će prilike za službu u mnogim linijama. Trebali bi se moliti za bolesne i učiniti sve što je u njihovoj moći da ih oslobode patnje. (*Testimonies for the Church 6:83, 84.*)

Spasitelj želi da ohrabrimo bolesne, beznadežne, napućene, da se hvataju za Njegovu snagu. Kroz vjeru i molitvu bolesnička soba može biti pretvorena u Betel. (*The Ministry of Healing, 226.*)

Ako smo pod tjelesnim slabostima, svakako je dosledno vjerovati Gospodu, moleći se našem Bogu u našem vlastitom slučaju, i ako osjećamo da smo skloni da zamolimo druge u koje imamo povjerenja da se sjedine s nama u molitvi Isusu koji je

Moćni iscjelitelj, pomoć će sigurno doći ako tražimo u vjeri. (*Medical Ministry, 16.*)

Poslali smo naše skromne peticije za bolesnog i napaćenog, koji je gubio kontrolu nad ovim životom. Dok smo predstavljali ovaj slučaj pred Gospodom, osjećali smo sigurnost ljubavi Božije čak i u ovoj nevolji. (*The Review and Herald, October 11, 1887.*)

Pomazali smo dijete i molili se nad njim, verujući da će Gospod dati mir i majci i djetetu. Bilo je tako. Djetetov plač je prestao, a mi smo ih ostavili u dobrom stanju. (*Spiritual Gifts 2:110, 111.*)

Bolesnici će biti vođeni Hristu strpljivom pažnjom medicinskih sestara koje predviđaju njihove želje i koje se klanjaju u molitvi i traže od velikog Medicinskog Misionara da sa sažaljenjem gleda na patnika i da dopusti da se osjeti umirujući uticaj Njegove milosti i vršenje sile Njegove obnove. (*Medical Ministry, 191, 192.*)

Dok misionarske medicinske sestre brinu o bolesnima i ublažavaju nevolje slabih, one će naći mnogo prilika da se mole s njima, da im čitaju iz Božje riječi, govore o Spasitelju... One mogu unijeti tračak nade u životima poraženih i obeshrabrenih. (*Medical Ministry, 246, 247.*)

Kada bi se više molilo u našim sanatorijumima za iscjeljenje bolesnika, vidjela bi se moćna sila Iscjelitelja. Mnogi bi još bili ojačani i blagosloveni, a mnoge akutne bolesti bi bile izliječene. (*Selected Messages 3:295.*)

Izašla bih pred Gospoda sa ovom molbom: „Gospode, ne možemo čitati srce ovog bolesnog, ali ti znaš da li je za dobro njegove duše i za slavu imena tvoga da ga ozdraviš. Po tvojoj velikoj dobroti, saosjećaj se sa ovim slučajem i pusti da se zdrava akcija odvija u sistemu. Rad mora biti potpuno tvoj.“ (*Healthful Living, 239.*)

Neka se u našim ustanovama čuje glas molitve u korist bolesnika kako bi se mogli smjestiti gdje mogu saradivati s Onim koji može spasiti i dušu i tijelo. (*Manuscript Releases 6:379*).

Prije nego što smo dobili ustanove u kojima su bolesnici mogli dobiti pomoć od patnje, marljivim liječenjem i usrdnom molitvom u vjeri Bogu, uspješno smo nosili naizgled beznađežne slučajeve. Danas Gospod poziva one koji pate da imaju vjeru u Njega. Čovjekova potreba je Božja prilika. (*Selected Messages 3:295, 296*).

Sve što se može učiniti u molitvi za bolesne je da se usrdno založi kod Boga u njihovu korist i u savršenom povjerenju položi stvar u Njegove ruke. Ako vidimo bezakonje u našim srcima, Gospod nas neće čuti. On može činiti šta hoće sa svojima. (*Testimonies for the Church 2:148*.)

Često mi je bila privilegija moliti se s bolesnima. To bismo trebali činiti mnogo češće nego što radimo. (*Selected Messages 3:295*.)

Naše je djelo predstaviti bolesne i patnike Hristu u naručju naše vjere... Trebali bismo se držati Njegovog obećanja i moliti se za manifestaciju Njegove moći. Sama suština jevanđelja je obnova i Spasitelj želi da bolesnima, beznadežnim i napaćenima naložimo da se uhvate za Njegovu snagu. (*The Desire of Ages, 824, 825*.)

Molitva za bolesne je previše važna da bi se s njom postupalo bezbrižno. — Što se tiče molitve za bolesne, to je previše važna stvar da bi se s njom postupalo bezbrižno. Vjerujem da sve trebamo iznijeti Gospodu i objaviti Bogu sve naše slabosti i navesti sve naše nedoumice. (*Medical Ministry, 16*.)

Molitva za bolesne danas je djelotvorna kao i u biblijska vremena. — Božanski iscjelitelj je prisutan u bolesničkoj sobi; On čuje svaku riječ molitve koje mu se prinose u jednostavnosti prave vjere. Njegovi učenici danas treba da se mole za

bolesne, kao što su to činili i stari učenici. I biće oporavka; jer „molitva vjere će spasiti bolesne.“ (*Gospel Workers*, 215.)

Bog je jednako voljan vratiti bolesne u zdravlje sada kao i kada je Sveti Duh izgovorio ove riječi preko psalmiste. I Hrist je isti saosjećajni ljekar sada kao što je bio tokom svoje zemaljske službe. U Njemu je melem koji iscjeljuje svaku bolest, obnavlja snagu za svaku nemoć. Njegovi učenici u ovom vremenu treba da se mole za bolesne jednako kao što su se molili stari učenici. I oporavak će uslijediti; jer „molitva vjere će spasiti bolesne.“ Imamo moć Svetog Duha, smirenu sigurnost vjere, koja može tražiti Božja obećanja. Gospodnje obećanje, „Polagaće ruke na bolesne, i oni će ozdravljati“ (Marko 16:18), jednako je pouzdano kao i u dane apostola. Ono predstavlja privilegiju Božje djece, a naša vjera treba da se drži svega što obuhvata. Hristove sluge su kanal Njegovog djelovanja i preko njih On želi da primijeni svoju moć iscjeljenja. Naše je djelo predstaviti bolesne i patnike Bogu u naručju naše vjere. Trebali bismo ih naučiti da vjeruju u Velikog iscjelitelja. (*The Ministry of Healing*, 226.)

Molitva za bolesne treba da vodi računa o Božjoj volji.

— U molitvi za bolesne treba imati na umu da „ne znamo za šta treba da se molimo kako treba“. Rimljanima 8:26. Ne znamo da li će blagoslov koji želimo biti najbolji ili ne. Stoga bi naše molitve trebale uključivati ovu misao: „Gospode, ti znaš svaku tajnu duše. Ti si upoznat sa ovim osobama. Isus, njihov Zastupnik, dao je svoj život za njih. Njegova ljubav prema njima je veća nego što to naša može biti. Ako je, dakle, za Tvoju slavu i dobro pogođenih, molimo, u ime Isusovo, da im se vrati zdravlje. Ako nije Tvoja volja da se vrate, molimo da ih Tvoja milost utješi i da ih Tvoje prisustvo podrži u njihovim patnjama.“

Bog zna kraj od početka. On je upoznat sa srcima svih ljudi. On čita svaku tajnu duše. On zna da li bi oni za koje se podnosi molitva ili ne bi bili u stanju da izdrže iskušenja koja bi

ih zadesila ako bi bili živi. On zna da li bi njihovi životi bili blagoslov ili prokletstvo za njih i za svijet. Ovo je jedan od razloga zašto, dok sa ozbiljnošću iznosimo naše molbe, trebamo reći: „Neka ne bude volja moja, nego Tvoja.“ Luka 22:42. (*Ministry of Healing, 229, 230.*)

U molitvi za bolesne, trebamo se moliti da, ako je to Božja volja, oni budu podignuti u zdravlje; ali ako ne da im podari svoju blagodat da se utješe, svoje prisustvo da ih podrži u njihovoj patnji. Mnogi koji bi trebali da dovedu svoju kuću u red, zanemaruju da to urade kada se nadaju da će na molitvu ozdraviti. Podstaknuti lažnom nadom, oni ne osjećaju potrebu da svojoj djeci, roditeljima ili prijateljima pruže riječi ohrabrenja i savjeta, i to je velika nesreća. Prihvatajući uvjerenje da će biti izliječeni kada se za njih moli, ne usuđuju se pominjati kako će se raspolagati njihovom imovinom, kako će se brinuti o njihovoj porodici, niti izraziti bilo kakvu želju u vezi s pitanjima o kojima bi govorili ako bi mislili da će biti uklonjeni smrću. Na taj način se nesreće donose porodici i prijateljima; jer mnoge stvari koje treba razumjeti ostaju nespomenute, jer se boje da bi izjašnjavanje na ovim tačkama bilo poricanje njihove vjere. Vjerujući da će se molitvom podići zdravlje, ne primjenjuju higijenske mjere koje su u njihovoj moći, bojeći se da bi to bilo poricanje njihove vjere. (*General Conference Daily Bulletin, February 26, 1897.*)

Ujedinili smo se u iskrenoj molitvi oko bolesničke postelje muškaraca, žena i djece i osjetili da su nam vraćeni iz mrtvih kao odgovor na naše usrdne molitve. U ovim molitvama smo mislili da moramo biti pozitivni, a ako smo imali vjeru, da ne moramo tražiti ništa manje od života. Nismo se usudili da kažemo: „Hoće li to proslaviti Boga“, bojeći se da će dopustiti privid sumnje. Sa zebnjom smo posmatrali one koji su, takoreći, vraćeni iz mrtvih. Vidjeli smo neke od njih, posebno mlade, kako su se podigli do zdravlja, pa su zaboravili Boga, postali raskalašni u životu,

uzrokujući tugu i muku roditeljima i prijateljima, i postali sramota onima koji su se bojali da se mole. Oni nisu živjeli da poštuju i slave Boga, već da Ga proklinju svojim životima poroka.

Više ne označavamo put, niti tražimo da privedemo Gospoda našim željama. Ako ga život bolesnika može proslaviti, molimo se da ipak žive ne kako mi hoćemo, nego kako On hoće. Naša vjera može biti jednako čvrsta i pouzdanija, predajući želju premudrom Bogu i, bez grozničave tjeskobe, u savršenom povjerenju povjeravajući sve Njemu. Imamo obećanje. Znamo da nas On čuje ako tražimo prema Njegovoj volji. (*Counsels on Health*, 378, 379.)

Bog odgovara na molitve za bolesne. — Nikakva ljudska sila ne može spasiti bolesne, ali, kroz molitvu vjere, Moćni iscjelitelj ispunjava svoje obećanje onima koji su prizivali njegovo ime. (*Izabrane poruke* 3:295).

Učinimo kao što su činili Hristovi apostoli; prinosimo molitvu za bolesne, jer ima mnogo onih koji ne mogu imati prednosti naših sanatorijuma. Gospod će ukloniti slabosti kao odgovor na molitvu. (*Medical Ministry*, 242.)

Upornost u namazu je neophodna kada se moli za bolesne. — U molitvi za bolesne, bitno je imati vjeru; jer je u skladu sa Božjom riječju. „Velika se korist od molitve pravednika postiže.“ Jakov 5:16. Dakle, ne možemo odbaciti molitvu za bolesne, i trebali bismo se osjećati jako tužni ako ne bismo mogli imati privilegiju da pristupimo Bogu, da pred Njim izložimo sve svoje slabosti i svoje nemoći, da kažemo samilosnom Spasitelju sve o tim stvarima, vjerujući da On sluša naše peticije. Ponekad odgovori na naše molitve dolaze odmah; ponekad moramo strpljivo čekati i nastaviti iskreno da se zalažemo za stvari koje su nam potrebne, a naše slučajeve ilustruje slučaj upornog molitelja za hljeb. „Ko će od vas imati prijatelja, i otići će k njemu u ponoć“, itd. Ova pouka znači više nego što možemo

zamisliti. Trebamo nastaviti tražiti, čak i ako ne shvatimo trenutni odgovor na naše molitve. „Kažem vam: Išтите, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Svi koji traže primaju; i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“ Luka 11:9, 10.

Potrebna nam je milost, potrebno nam je božansko prosvjetljenje, da kroz Duha znamo kako tražiti ono što nam je potrebno. Ako Gospodu uputimo naše molbe na njih će biti odgovoreno. (*Counsels on Health*, 380.)

Grieh se mora ukloniti ako želimo da se usliši molitva za izlječenje. — Onima koji žele molitvu za njihovo obnavljanje zdravlja, trebalo bi biti jasno da je kršenje Božjeg zakona, bilo prirodnog ili duhovnog, grijeh, te da kako bi primili Njegov blagoslov, grijeh se mora ispovjediti i napustiti.

Sveto pismo nam poručuje: „Zato priznavajte prestupe jedan drugome i molite se jedni za druge, da bi mogli biti izliječeni.“ Jakov 5:16. Onome koji pita za molitvu, neka se iznesu misli poput ovih: „Ne možemo čitati srce, niti znati tajne tvog života. Ovo je poznato samo tebi i Bogu. Ako se pokaješ za svoje grijehе, tvoja je dužnost da ih ispovjediš.“ (*The Ministry of Healing*, 228.)

Umišljenost je bliska vjeri u molitvi za bolesne. — Vidjela sam toliko toga da se stvari dovode do krajnosti, u molitvi za bolesne, da sam osjetila da ovaj dio našeg iskustva zahtijeva mnogo čvrstog, posvećenog razmišljanja, da ne bismo napravili pokrete koje bismo mogli nazvati vjerom, ali koji su zaista ništa manje od umišljenosti. Osobe iscrpljene nevoljom treba mudro savjetovati da se mogu diskretno kretati; i dok se stavljaju pred Boga kako bi se molili da bi mogli biti izliječeni, oni ne smiju zauzeti stav da se metode vraćanja zdravlja u skladu sa zakonima prirode trebaju zanemariti.

Ako zauzmu stav da u molitvi za iscjeljenje ne smiju

koristiti jednostavne lijekove koje je Bog dao da ublaže bol i da pomognu prirodi u njenom radu, da ne bi došlo do poricanja vjere, zauzimaju nerazuman stav. Ovo nije poricanje vjere; to je u strogom skladu sa Božjim planovima. Kada je Jezekija bio bolestan, Božji prorok mu je donio poruku da treba da umre. On je zavapio Gospodu, a Gospod je čuo svog slugu i učinio čudo za njega, šaljući mu poruku da njegovom životu treba dodati petnaest godina. Dakle, jedna Božja riječ, jedan dodir božanskog prsta, izliječio bi Jezekiju trenutno, ali su data posebna uputstva da se uzme smokva i položi je na zahvaćeni dio, i Jezekija je podignut u život. U svemu treba da se krećemo linijom Božijeg providjenja.

Ljudski agent treba da ima vjeru i treba da saraduje sa božanskom silom, koristeći svaku mogućnost, koristeći sve što je, prema njegovoj inteligenciji, korisno, radeći u skladu sa prirodnim zakonima; i čineći to, on niti negira niti ometa vjeru. (*Counsels on Health, 381, 382.*)

U Božjoj riječi imamo uput za posebnu molitvu za ozdravljenje bolesnika. Ali podnošenje takve molitve je najsvečaniji čin i u to ne treba pristupiti bez pažljivog razmatranja. U mnogim slučajevima molitve za ozdravljenje bolesnika, ono što se zove vjera nije ništa drugo do umišljenost.

Mnoge osobe navuku bolest na sebe svojim ugađanjem sebi. Oni nisu živjeli u skladu sa prirodnim zakonom ili principima stroge čistote. Drugi su zanemarili zakone zdravlja u svojim navikama da jedu i piju, oblače se ili rade. Često je neki oblik poroka uzrok slabosti uma ili tijela. Ako bi ove osobe stekle blagoslov zdravlja, mnoge od njih nastavile bi slijediti isti put bezobzirnog kršenja Božjih prirodnih i duhovnih zakona, obrazlažući da ako ih Bog izliječi u odgovoru na molitvu, oni su slobodni da nastave sa svojim nezdravim postupcima i udovoljavati izopačenom apetitu bez ograničenja. Ako bi Bog učinio čudo u

povratku zdravlja ovih osoba, On bi ohrabrivao grijeh.

Ćorav posao je poučavanje ljudi da gledaju na Boga kao na iscjelitelja svojih nemoći, osim ako se ne nauče da odbace nezdravu praksu. Da bi primili Njegov blagoslov kao odgovor na molitvu, moraju prestati činiti zlo i naučiti činiti dobro. Njihovo okruženje mora biti sanitarno, njihove životne navike ispravne. Oni moraju živjeti u skladu s Božjim zakonom, kako prirodnim tako i duhovnim. (*The Ministry of Healing*, 227, 228.)

Molitva za čudesno ozdravljenje može dovesti do fanatizma. — „Zašto se,“ pitaju se jedni i drugi, „ne prinosi molitva za čudesno ozdravljenje bolesnika, umjesto da se osniva toliki sanatorijum?“ Ako bi se to uradilo, u našim redovima bi se pojavio veliki fanatizam. Oni koji imaju mnogo samopouzdanja bi krenuli u akciju. (*Evangelism*, 594, 595.)

Preduzimanje odgovarajućih mjera nije poricanje vjere u molitvu za ozdravljenje. — Mnogi koji traže iscjeljujuću milost Gospodnju misle da moraju imati direktan i trenutni odgovor na svoje molitve ili je njihova vjera manjkava. Iz tog razloga, one koji su oslabljeni bolešću treba mudro savjetovati, kako bi mogli djelovati s diskrecijom. Ne bi trebali zanemariti svoju dužnost prema prijateljima koji ih mogu preživjeti, ili zanemariti angažovanje prirodnih sredstava za obnovu zdravlja.

Ovdje često postoji opasnost od greške. Vjerujući da će biti izliječeni kao odgovor na molitvu, neki se plaše učiniti bilo šta što bi moglo izgledati da ukazuje na nedostatak vjere. Ali ne bi trebali zanemariti da svoje poslove poslože onako kako bi željeli da urade ako očekuju da će biti uklonjeni smrću. Niti treba da se plaše da izgovore riječi ohrabrenja ili savjeta koje na rastanku žele da govore svojim najmilijima. (*The Ministry of Healing*, 231.)

Ali nakon što sam se usrdno molio za bolesne šta onda? Da li prestajem činiti sve što mogu za njihovo ozdravljenje? Ne,

radim sve ozbiljnije, s mnogo molitve da Gospod blagoslovi sredstva koja je pružila Njegova vlastita ruka; da On može dati posvećenu mudrost da saradujemo s Njim u ozdravljenju bolesnika. (*Healthful Living, 240, [1897, 1898]*).

Medicinski tretmani koji se koriste zajedno s molitvom za ozdravljenje. — Oni koji traže ozdravljenje molitvom ne bi trebali zanemariti korišćenje pomoćnih sredstava koja su im na dohvat ruke. Nije poricanje vjere koristiti takve lijekove koje je Bog dao da ublaže bol i da pomognu prirodi u njenom djelu obnove. Nije poricanje vjere saradivati s Bogom i dovesti sebe u stanje koje je najpovoljnije za oporavak. Bog je stavio u našu moć da steknemo znanje o zakonima života. Ovo znanje je stavljeno u naš doseg za upotrebu. Trebamo angažovati svaki objekat za obnavljanje zdravlja, koristeći sve moguće prednosti, rađeći u skladu sa prirodnim zakonima. Kada smo se pomolili za ozdravljenje bolesnika, možemo raditi sa još više energije, zahvaljujući Bogu što imamo privilegiju da saradujemo s Njim, i tražeći Njegov blagoslov za sredstva koja nam je On sam pružio. (*The Ministry of Healing, 231, 232.*)

Vjerujte Bogu bez obzira na ishod molitve. — Kada smo se molili za ozdravljenje bolesnika, bez obzira na ishod slučaja, ne gubimo vjeru u Boga. Ako smo pozvani da dočekamo žalost, prihvatimo gorku čašu, sjećajući se da je Očeva ruka drži na našim usnama. Ali ako se zdravlje obnovi, ne treba zaboraviti da je primalac iscjeliteljske milosti stavljen pod obnovljenu obavezu prema Stvoritelju. (*The Ministry of Healing, 233.*)

Poglavlje 23—Molitva za oprostjenje

Molitva za oprostaj se uvijek usliši odmah. — Kada se molimo za zemaljske blagoslove, odgovor na našu molitvu može biti odgođen ili nam Bog može dati nešto drugo nego što tražimo, ali nije tako kada tražimo oslobođenje od grijeha. Njegova je volja da nas očisti od grijeha, da nas učini svojom djecom i da nam omogući da živimo svetim životom. Hristos je „dao sebe za naše grijeha da bi nas izbavio od sadašnjeg doba zla po volji našeg Boga i Oca.“ Galatima 1:4. „A u ovome se uzdamo u Boga: šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ 1. Jovanova 5:14, 15. „Ako priznamo svoje grijeha, vjeran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravednosti.“ 1. Jovanova 1:9. (*The Desire of Ages*, 266.)

Čim se Božje dijete približi prijestolu milosti, postaje klijent velikog Advokata. Prilikom svog prvog izgovaranja pokajanja i molbe za pomilovanje, Hrist se zalaže za njegov slučaj i čini ga svojim, predstavljajući molbu pred svojim Ocem kao svoj vlastiti zahtjev. (*Testimonies for the Church* 6:364.)

Recite Isusu svoje želje iskrenošću svoje duše. Od vas se ne traži da vodite dugu polemiku s Bogom ili da propovijedate Bogu, već sa srcem žalosnim zbog svojih grijeha, recite: „Spasi me, Gospode, ili ću propasti.“ Ima nade za takve duše. Tražiće, pitaće, kucaće i naći će. Kada Isus skine teret grijeha koji slama dušu, doživjećete blagoslov Hristovog mira. (*Our High Calling*, 131.)

Dok, videći grešnost grijeha, padamo bespomoćni pred krstom, tražeći oprost i snagu, naša molitva je saslušana i uslišena. Oni koji iznose svoje molbe Bogu u Hristovo ime nikada

neće biti odbijeni. Gospod kaže: „Onoga koji dođe k meni ni pošto ću izbaciti.“ „On će paziti na molitvu siromašnih.“ Naša pomoć dolazi od Onoga koji sve drži u svojim rukama. Mir koji On šalje je garancija Njegove ljubavi prema nama.

Ništa ne može biti bespomoćnije, a opet nepobjedivije od duše koja osjeća svoju ništavnost i koja se u potpunosti oslanja na zasluge rassetog i uskrslog Spasitelja. Bog bi poslao svakog anđela na nebu u pomoć onome ko se potpuno oslanja na Hrista, prije nego da dopusti da on bude pobijeđen. (*The Signs of the Times, October 29, 1902.*)

Oni koji traže opraštaj moraju i sami imati stav koji oprašta. — Kada dođemo da tražimo milost i blagoslov od Boga, treba da imamo duh ljubavi i praštanja u našim srcima. Kako možemo moliti: „Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim,“ a ipak se prepustiti duhu koji ne oprašta? Matej 6:12. Ako očekujemo da naše molitve budu uslišene, moramo oprostiti drugima na isti način i u istoj mjeri u kojoj se nadamo da će nam biti oprašteno. (*Steps to Christ, 97.*)

Nakon što je završio molitvu Oče naš, Isus je dodao: „Jer, ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama oprostiti vaš nebeski Otac. Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške.“ Matej 6:14, 15. Onaj ko je neoprostiv, prekida sam kanal kroz koji jedino može primiti milost od Boga. Ne bismo trebali misliti da ako oni koji su nas povrijedili ne priznaju nepravdu imamo opravdanje da im uskratimo svoj oprost. Njihov je dio, bez sumnje, da ponize svoja srca pokajanjem i priznanjem; ali moramo imati duh saosjećanja prema onima koji su prestupili protiv nas, bez obzira na to da li priznaju svoje greške ili ne. (*The Faith I Live By, 131.*)

U molitvi koju je Hrist poučio svoje učenike bio je zahtjev: Oprosti nam sagrešenja naša kao što i mi opraštamo onima koji sagriješe protiv nas. Ovu molitvu ne možemo ponavljati iz srca

i usuditi se biti neoprostivi, jer molimo Gospoda da oprostí naše prestupe prema Njemu na isti način na koji opraštamo onima koji griješe protiv nas. Ali malo njih shvata pravi značaj ove molitve. Kad bi oni koji su neoprostivi shvatili dubinu njenog značenja, ne bi se usudili to ponoviti i zamoliti Boga da postupa s njima kao što oni postupaju sa svojim drugovima smrtnicima. (*Testimonies for the Church 3:95.*)

Moramo ispitati svoja srca kao pripremu za dolazak pred Boga u molitvi, da bismo znali kakvog smo duha. Ako ne oprostimo onima koji su nam prestupili, naše molitve za oprost neće biti uslišene. „Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim.“ Kada kao grešnici pridemo pomilovanju, ne možemo izraziti osjećaj ove molbe bez oprosta u našim srcima za sve koji su nas povrijedili. Na ovu molbu Isus daje komentar: „Jer, ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama oprostiti vaš nebeski Otac. Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške.“ (*The Signs of the Times, August 21, 1884.*)

Ispovijest mora biti konkretna. — Prava ispovijest je uvijek specifičnog karaktera i priznaje određene grijehe. Oni mogu biti takve prirode da se samo iznesu pred Boga, mogu biti nepravde koje treba priznati pred pojedincima koji su zbog njih pretrpjeli povredu, ili mogu biti opšte vrste koji se trebaju obznani u skupštini ljudi. Ali svako priznanje treba da bude određeno i označeno, priznajući upravo grijehe za koje ste krivi. (*Testimonies for the Church 5:639.*)

Isus čuje jednostavnu molitvu za oprostjenje. — Nije bitno da svi budu u stanju sa sigurnošću odrediti kada su im grijesi oprošteni. Lekcija koju treba naučiti djecu je da se njihove greške i propusti trebaju iznijeti Isusu u samom djetinjstvu života. Naučite ih da svakodnevno traže od Njega oprostjenje za bilo koju nepravdu koju su učinili, i da Isus čuje jednostavnu

molitvu pokajničkog srca, i da će im oprostiti i primiti ih, baš kao što je primao djecu dovedenu k njemu kada je bio na zemlji. (*Child Guidance*, 494, 495.)

Onda, djeco, dođite Isusu. Dajte Bogu najdragocjeniju ponudu koju možete učiniti; dajte mu svoje srce. On vam govori: „Sine moj, kćeri moja, daj Mi svoje srce. Premda vaši grijesi budu kao grimiz, učiniću ih bijelim kao snijeg; jer ću vas očistiti svojom krvlju. Učiniću vas članovima Moje porodice – djecom nebeskog Kralja. Uzmi Moj oprost, Moj mir koji ti besplatno dajem. Odjenuću vas u svoju vlastitu pravdu – vjenčano ruho – i učiniti vas spremnim za svadbenu večeru Jagnjetovu. Kada budete obučeni u Moju pravednost, kroz molitvu, kroz budnost, kroz marljivo proučavanje Moje riječi, moći ćete dostići visok standard. Shvatit ćete istinu i vaš karakter će biti oblikovan božanskim uticajem; jer ovo je volja Božja, pa i vaše posvećenje.“ (*The SDA Bible Commentary* 3:1162.)

Veoma je neophodno da se molimo da bismo imali snage odozgo da vidimo i odupremo se iskušenjima neprijatelja; ali Sotona uvijek nastoji spriječiti ljude da se mole, ispunjavajući njihovo vrijeme poslom ili zadovoljstvom, ili ih uvodeći u takvo zlo da neće imati želje da se mole. Gospod Isus je učinio nebo dostupnim svima koji će mu doći, i poziva djecu i mlade da dođu. On je rekao: „Pustite malu djecu da dođu k meni i nemojte im braniti; jer takvih je kraljevstvo Božije.“ Isus bi želio da djeca i mladi dođu k Njemu sa istim povjerenjem s kojim idu svojim roditeljima. Kao što dijete traži od majke ili oca hljeba kad je gladno, tako bi Gospod htio da od Njega tražite ono što vam treba. Ako su vam grijesi teški na srcu, treba da dođete Bogu i kažete: „Za Boga miloga, oprost mi grijeh.“ Svaka iskrena molitva biće saslušana na nebu, i svaka usrdna molba za milost i snagu biće uslišena. (*The Youth's Instructor*, July 7, 1892.)

Mora se pokazati da je molitva za oprostaj iskrena. —

„Ne odbaci me od svog prisustva i ne uzmi od mene svoga svetog Duha.“ Pokajanje kao i oprostjenje je dar Božji kroz Hrista. Uticajem Duha svetoga uvjeravamo se u grijeh i osjećamo potrebu za oprostom. Nikome osim skrušenima nije oprosteno; ali milost Gospodnja čini srce pokajničkim. On je upoznat sa svim našim slabostima i nemoćima, i On će nam pomoći. On će čuti molitvu vjere; ali iskrenost molitve može se dokazati samo našim naporima da se uskladimo sa velikim moralnim standardom koji će testirati karakter svakog čovjeka. Moramo otvoriti svoja srca uticaju Duha i iskusiti njegovu moć preobražaja. (*The Review and Herald, June 24, 1884.*)

„Ištite, i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.“ Zašto ne vjerujemo Bogu na riječ? Traženje i primanje usko su povezani. Ako s vjerom tražite stvari koje je Bog obećao, dobićete. Tražite od Isusa stvari koje su vam potrebne. Zamolite ga za oprostjenje grijeha, i dok budete molili s vjerom, vaše srce će biti omekšano, i oprostićete onima koji su vas povrijedili, a vaše će molbe ići Bogu namirisane ljubavlju. Uz molitvu dolazi i bdjenje u molitvi, i svaka misao, riječ i čin biće u skladu s vašom iskrenom molbom za reformu u životu. Molitva vjere će donijeti odgovarajuće uzvratne rezultate. Ali puka forma riječi, bez usrdne iskrenosti i žarke želje za pomoći, bez očekivanja primanja, neće pomoći. Neka takav molilac ne misli da će primiti išta od Gospoda. Oni koji dolaze Bogu moraju vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže. (*The Review and Herald, March 28, 1912.*)

Poglavlje 24—Zastupnička molitva

Molite se za druge. — Potrudimo se da hodimo u svjetlosti kao što je Hristos u svjetlosti. Gospod je okrenuo zatočeništvo Jova kada se molio, ne samo za sebe, već i za one koji su mu se protivili. Kada je osjetio iskrenu želju da se pomogne dušama koje su prestupile protiv njega, on je sam dobio pomoć. Pomolimo se, ne samo za sebe, već i za one koji su nas povrijedili, a i dalje nas vrijeđaju. Molite, molite, posebno u svom umu. Ne daj Gospodu mira; jer su Njegove uši otvorene da čuju iskrene, istrajne molitve, kada se duša ponizi pred Njim. (*The SDA Bible Commentary 3:1141.*)

Vi treba da budete agent preko koga će Bog govoriti duši. Dragocjene stvari će vam doći u sjećanje, a sa srcem preplavljenim Isusovom ljubavlju govorićete riječi od vitalnog interesa i važnosti. Vaša jednostavnost i iskrenost biće najviša elokvenција, a vaše riječi će biti upisane u nebeske knjige kao prikkladne riječi, koje su kao zlatne jabuke u slikama od srebra. Bog će ih učiniti iscjeljujućom poplavom nebeskog uticaja, probuditi uvjerenje i želju, a Isus će dodati svoje zastupništvo vašim molitvama, i zatražiti za grešnika dar Svetog Duha, i izliti ga na njegovu dušu. I biće radosti u prisustvu anđela Božjih zbog jednog grešnika koji se kaje. (*Sons and Daughters of God, 274.*)

Svuda oko vas ima onih koji imaju nevolje, kojima su potrebne riječi saosjećanja, ljubavi i nježnosti i naše ponizne, sažaljive molitve. (*Testimonies for the Church 3:530.*)

Nazivajući Boga svojim Ocem, prepoznamo svu Njegovu djecu kao našu braću. Svi smo mi dio velike mreže čovječanstva, svi smo članovi jedne porodice. U naše peticije treba da uključimo i naše komšije, ali i sebe. Niko ne moli ispravno ko traži blagoslov samo za sebe. (*Sons and Daughters of God, 267.*)

Dok nastojimo pridobiti druge za Hrista, noseći teret duša u našim molitvama, naša vlastita srca će kucati od oživljajućeg uticaja Božje milosti; naše vlastite naklonosti će sijati s više božanskog žara; cio naš hrišćanski život biće stvarniji, ozbiljniji, molitveniji. (*Christ's Object Lessons, 354*).

Ima duša koje su izgubile hrabrost; razgovarajte s njima, molite se za njih. Ima onih kojima je potreban hljeb života. Čitajte im iz Riječi Božje. Postoji bolest duše koju nijedan melem ne može dosegnuti, nijedan lijek ne može izliječiti. Molite se za njih i dovedite ih Isusu Hristu. I u svim vašim djelima Hrist će biti prisutan da ostavi utiske u ljudska srca. (*Welfare Ministry, 71.*)

Neka oni koji su duhovni razgovaraju sa ovim dušama. Molite se sa njima i za njih. Neka se mnogo vremena provede u molitvi i pažljivom traženju riječi. Neka svi steknu stvarne činjenice vjere u svojim dušama kroz vjerovanje da će im se Duh sveti dodijeliti jer stvarno gladuju i žedaju za pravедnošću. (*Testimonies for the Church 6:65*).

Kada ja umre, probudiće se intenzivna želja za spasenjem drugih – želja koja će dovesti do upornih napora da se čini dobro. Biće sjetva kraj svih voda; i usrdna molitva, istrajne molitve, ići će u nebo u korist duša koje propadaju. (*Gospel Workers, 470*).

O, da se usrdna molitva vjere može svuda podići: Daj mi duše zakopane sada u smeću zablude, ili ću umrijeti! Dovedite ih do spoznaje istine kakva je u Isusu. (*This Day With God, 171*).

Počnite moliti za duše; približiti se Hristu, blizu Njegove krvave strane. Neka krotak i tih duh krasi vaše živote, i neka se vaše usrdne, slomljene, ponizne molbe uzdignu do Njega za mudrost da biste uspjeli spasiti ne samo svoju dušu, već i duše drugih. (*Testimonies for the Church 1:513*).

Mnogo je onih od kojih je nada otišla. Vratite im sunce. Mnogi su izgubili hrabrost. Govorite im riječi oraspoloženja.

Molite se za njih. (*Prophets and Kings*, 719.)

Duše treba tražiti, moliti za njih, za njih se truditi. Treba uputiti iskrene apele. Moraju se prinijeti usrdne molitve. Naše dosadne molbe bez duha treba da se pretvore u molitve velike ozbiljnosti. (*Testimonies for the Church* 7:12).

Ovaj rad zahtijeva od vas da pazite na duše jer one moraju položiti račun. Hristova nježnost mora prožimati srce radnika. Ako volite duše, otkrićete nježnu brigu za njih. Unosićete ponizne, usrdne, iskrene molitve za one koje posjećujete. Miris Hristove ljubavi će se otkriti u vašem djelu. Onaj koji je dao svoj vlastiti život za život svijeta, sarađivaće s nesebičnim radnikom kako bi ostavio utisak na ljudska srca. (*Testimonies for the Church* 6:75, 76.)

Radimo na ovom planu i molimo se jedni za druge, dovođeći jedni druge pravo u prisutnost Boga živom vjerom. (*The Review and Herald*, August 28, 1888.)

Molite se za blagoslov kako biste blagoslovili druge. — Naše molitve ne trebaju biti sebično traženje, samo za našu vlastitu korist. Moramo tražiti da možemo dati. Princip Hristovog života mora biti princip našeg života. „Zbog njih,“ rekao je, govoreći o svojim učenicima, „Ja se posvećujem, da i oni budu posvećeni.“ Jovan 17:19. Ista odanost, ista samopožrtvovanost, ista podložnost zahtjevima Božje riječi, koji su se ispoljili u Hristu, moraju se vidjeti u Njegovim slugama. Naša misija u svijetu nije da služimo ili ugodimo sebi; mi treba da slavimo Boga sarađujući s Njim da bismo spasili grešnike. Trebamo tražiti blagoslove od Boga da bismo mogli dijeliti s drugima. Sposobnost primanja se čuva samo prenošenjem. Ne možemo nastaviti primati nebesko blago bez dijeljenja s onima oko nas. Kada se molimo: „Hljeb naš nasušni daj nam danas“, tražimo za druge kao i za sebe. I priznajemo da ono što nam Bog daje nije samo za nas. Bog nam daje u povjerenju, da nahranimo gladne.

(Thoughts from the Mount of Blessing, 111, 112.)

Posređujte za druge u privatnoj molitvi. — U privatnoj molitvi svi imaju privilegiju da se mole koliko god žele i da budu eksplicitni koliko žele. Mogu se moliti za sve svoje rođake i prijatelje. Kljet je mjesto za ispričati sve svoje privatne poteškoće, iskušenja i probe. Zajednički sastanak za obožavanje Boga nije mjesto za otvaranje privatnosti srca. *(Testimonies for the Church 2:578.)*

Molite se za one koji propovijedaju i služe. — Među Božjim narodom u ovo vrijeme treba da postoje česti periodi iskrene, usrdne molitve. Um treba stalno biti u molitvenom stavu. U kući i u crkvi neka se prinose usrdne molitve u ime onih koji su se predali propovijedanju Riječi. *(In Heavenly Places, 87.)*

Dok mladići odlaze da propovijedaju istinu, trebalo bi da imate vremena za molitvu za njih. Molite se da ih Bog poveže sa sobom i da im da mudrost, milost i znanje. Molite se da budu sačuvani od Sotoninih zamki i da budu čisti u mislima i sveti u srcu. Molim vas koji se bojite Gospoda da ne gubite vrijeme na beskoristan razgovor ili na bespotreban rad da biste zadovoljili ponos ili udovoljili apetitu. Neka tako stečeno vrijeme bude potrošeno u rvanju s Bogom za vaše službenike. Podignite ruke kao što su Aron i Hur učinili za Mojsijeve ruke. *(Testimonies for the Church 5:162).*

Molite se za mlade crkve. — Neka stariji po iskustvu čuvaju mlade; a kada ih vide u iskušenju, odvedite ih u stranu i molite se s njima i za njih. *(Messages to Young People, 18).*

Učitelji subotne škole mole se za članove vašeg razreda. — Kao radnici za Boga, želimo više od Isusa, a manje od sebe. Trebalo bi da imamo veći teret za duše i da se svakodnevno molimo da nam se da snaga i mudrost za subotu. Nastavnici, upoznajte se sa svojim razredima. Molite se s njima i naučite ih kako

da se mole. Neka srce bude smekšano, a molbe kratke i jednostavne, ali iskrene. (*Counsels on Sabbath School Work*, 125.)

Učenici da se mole za nastavnike. — Učenici treba da imaju svoje periode molitve, u kojima mogu ponuditi gorljive, jednostavne molbe da Bog blagoslovi direktora škole fizičkom snagom, mentalnom bistrinom, moralnom snagom i duhovnom razboritošću, i da svaki učitelj bude kvalifikovan Božjom blagodaću da obavlja svoj posao. (*Fundamentals of Christian Education*, 293.)

Molite se za suhrišćane. — Prečesto zaboravljamo da je našim kolegama potrebna snaga i radost. U vremenima posebne zbunjenosti i opterećenja, pobrinite se da ih uvjerite u svoje interesovanje i saosjećanje. Dok pokušavate da im pomognete svojim molitvama, dajte ih do znanja kada to učinite. Pošaljite Božju poruku svojim radnicima: „Budite jaki i hrabri.“ Jošua 1:6. (*Testimonies for the Church* 7:185.)

Roditelji da se mole za svoju djecu. — Bog je obećao da će dati mudrost onima koji traže u vjeri, i On će učiniti baš kako je rekao. Zadovoljan je vjerom koja mu vjeruje na riječ. Augustinova majka molila se za obraćenje svog sina. Nije vidjela nikakve dokaze da je Božji Duh impresionirao njegovo srce, ali nije bila obeshrabrena. Stavila je prst na tekstove, izlažući pred Bogom Njegove vlastite riječi, i molila se kako samo majka može. Njeno duboko poniženje, njena iskrena upornost, njena nepokolebljiva vjera su pobijedili i Gospod joj je dao želju njenog srca. Danas je isto tako spreman da sasluša molbe svog naroda. „Nije mu ruka okračala da ne može spasiti, niti je Njegovo uho otežalo da ne može čuti.“ I ako ga hrišćanski roditelji usrdno traže, On će im napuniti usta argumentima i, radi svog imena, snažno će raditi u njihovu korist obraćenja njihove djece. (*Testimonies for the Church* 5:322, 323.)

Trebalo bi da se molimo Bogu mnogo više nego što to

činimo. Velika je snaga i blagoslov u zajedničkoj molitvi u našim porodicama, sa i za našu djecu. (*Child Guidance*, 525.)

Neka vam Hrist pronađe svoju ruku pomoći da izvršite svoje namjere. Molitvom možete steći iskustvo koje će vašu službu za vašu djecu učiniti savršeno uspješnom. (*Child Guidance*, 69.)

Nisi smatrala da je težak rad teret ako bi ti se otvorio put da se brineš o svojoj djeci i zaštitiš ih od bezakonja koje prevladava u ovom dobu svijeta. To je bio teret tvog srca da ih vidiš kako se okreću Gospodu. Snažnim plačem i suzama molila si se pred Bogom za svoju djecu. Njihovo obraćenje si toliko željela. Ponekad bi tvoje srce gubilo nadu i klonulo, a ti bi se bojala da tvoje molitve neće biti uslišene; onda bi ponovo posvetila svoju djecu Bogu, i tvoje bi ih srce čežnjivo iznova položilo na oltar.

Kada su otišli u vojsku, tvoje molitve su ih pratile. Bili su divno sačuvani od povrede. Zvali su to dobrom srećom; ali majčine molitve uznemirene, opterećene duše, dok je osjećala opasnost svoje djece i opasnost da budu odsječeni u mladosti bez nade u Boga, imale su mnogo veze s njihovim očuvanjem. Koliko je molitava bilo uneseno na nebo da se ovi sinovi sačuvaju da slušaju Boga, da posvete svoje živote Njegovoj slavi! U svojoj brizi za svoju djecu molila si Boga da ti ih ponovo vrati, i trebala bi se ozbiljnije truditi da ih vodiš putem svetosti. (*Testimonies for the Church* 2:274, 275.)

On [Bog] neće odbiti da čuje iskrenu molitvu roditelja, koja je potpomognuta upornim radom, da njihova djeca budu blagoslovena od Njega i postanu vjerni radnici u Njegovom djelu. Kada roditelji obavljaju svoju dužnost na način koji je Bog odredio, oni mogu biti sigurni da će njihovi zahtjevi za Njegovom pomoći u njihovom kućnom poslu biti uslišeni. (*The Signs of the Times*, May 4, 1888.)

Neprekidno gledajte kako biste prekinuli struju i smanjili

težinu zla kojim Sotona pritiska vašu djecu. Djeca to ne mogu sama. Roditelji mogu mnogo. Uz usrdnu molitvu i živu vjeru, velike pobjede će se postići. (*Spiritual Gifts 4b, 139.*)

Da bi svoj posao obavila kako treba, potrebni su talenat i vještina i strpljiva, pažljiva briga. Ovo poziva na nepovjerenje u sebe i iskrenu molitvu. Neka svaka majka nastoji upornim trudom da ispuni svoje obaveze. Neka dovede svoje mališane Isusu u naručju vjere, govoreći Mu o svojoj velikoj potrebi i tražeći mudrost i milost. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students, 128.*)

Mukotrpan trud, molitva i vjera, kada se sjedine sa ispravnim primjerom, neće biti beskorisni. Dovedite svoju djecu Bogu u vjeri i nastojte da njihove podložne umove impresionirate osjećajem njihovih obaveza prema svom nebeskom Ocu. (*Temperance, 157, 158.*)

Ne očekujte da će se promjena dogoditi u vašoj djeci bez strpljivog, ozbiljnog rada, pomiješanog sa žarkom molitvom. Proučavanje i razumijevanje njihovih raznolikih karaktera i iz dana u dan oblikovanje prema božanskom modelu, posao je koji zahtijeva veliku marljivost i upornost, i mnogo molitve, sa postojanom vjerom u Božja obećanja. (*The Signs of the Times, May 4, 1888.*)

Čak i beba u majčinom naručju može boraviti kao pod sjenom Svemogućeg kroz vjeru majke moliteljice. (*The Desire of Ages, 512.*)

Očevi i majke, zar se nećete sa energijom, istrajnošću i ljubavlju prihvatiti svog posla? Svakodnevno sijte dragocjeno sjeme, uz usrdnu molitvu da ga Bog napoji rosom blagodat i podari vam obilnu žetvu. Sin Božji je umro da iskupi grešni, buntovni rod. Hoćemo li se suzdržavati od bilo kakvog truda ili žrtve da spasimo svoju dragu djecu? (*The Signs of the Times, November 24, 1881.*)

Nakon što ste vjerno izvršili svoju dužnost prema svojoj djeci, odnesite ih Bogu i zamolite Ga da vam pomogne. Recite Mu da ste obavili svoj dio, a zatim u vjeri zamolite Boga da učini Njegov dio, ono što vi ne možete učiniti. (*Child Guidance*, 256.)

Opreznost u prepoznavanju kad posredničku molitvu treba odložiti i tražiti posebne smjernice od Gospoda. — Moj muž i ja jednom smo prisustvovali sastanku na kojem su iskazane naše simpatije prema bratu koji je veoma patio od tuberkuloze. Bio je blijed i mršav. Tražio je molitve Božjeg naroda. Rekao je da mu je porodica bolesna, te da je izgubio dijete. Govorio je sa osjećajem žalosti. Rekao je da je već neko vrijeme čekao da vidi brata i sestru Vajt. Vjerovao je da će ozdraviti ako se budu molili za njega. Nakon što je sastanak zatvoren, braća su nam skrenula pažnju na slučaj. Rekli su da im crkva pomaže, da mu je žena bolesna, a dijete umrlo. Braća su se sastala u njegovoj kući i ujedini se u molitvi za napaćenu porodicu. Bili smo jako umorni i nosili smo teret rada tokom sastanka i željeli smo da dobijemo ispriku. Odlučila sam da se ne upuštam u molitvu ni za koga, osim ako Duh Gospodnji to ne diktira...

Te noći smo se poklonili u molitvi i iznijeli njegov slučaj pred Gospodom. Molili smo se da saznamo Božju volju u vezi s njim. Sve što smo željeli je da se Bog proslavi. Da li bi Gospod želio da se molimo za ovog napaćenog čovjeka? Ostavili smo teret Gospodu i povukli se da se odmorimo.

U snu je jasno predstavljen slučaj tog čovjeka. Prikazan je njegov tok od njegovog djetinjstva, i da, ako se molimo, Gospod nas neće čuti jer je vidio bezakonje u njegovom srcu.

Sledećeg jutra čovjek je došao po nas da se pomolimo za njega. Odveli smo ga u stranu i rekli mu da nam je žao što smo bili primorani da odbijemo njegov zahtjev. Ispričala sam svoj san, za koji je on priznao da je istinit. On je praktikovao samoloupotrebu [masturbaciju] od djetinjstva, i nastavio je sa tom

praksom tokom svog bračnog života, ali je rekao da će pokušati da se odvoji od toga.

Ovaj čovjek je imao davno uspostavljenu naviku koju je trebalo prevazići. Bio je u srednjim godinama života. Njegovi moralni principi bili su toliko slabi da su, kada su dovedeni u sukob sa dugo uspostavljenom popustljivošću, bili savladani... Ovdje je bio čovjek koji se svakodnevno ponižavao, a ipak se usudio da se upusti u prisustvo Božje i zatraži povećanje snage koju je podlo proćerdao i koju bi, ako bi mu bila podarena, potrošio na svoju požudu.

Kakvu strpljivost ima Bog! Ako bi postupao s čovjekom u skladu s njegovim pokvarenim putem, ko bi mogao živjeti u Njegovim očima? Šta da smo bili manje oprezni i iznijeli slučaj ovog čovjeka pred Bogom dok je činio bezakonje, da li bi Gospod čuo? Da li bi odgovorio? „Jer ti nisi Bog koji voli zlo, niti će zlo stanovati s tobom. Bezumni neće stajati pred tvojim očima; ti mrziš sve koji čine bezakonje.“

Ovo nije usamljen slučaj. Čak ni bračna veza nije bila dovoljna da sačuva ovog čovjeka od pokvarenih navika iz mladosti. Voljela bih da se uvjerim da su ovakvi slučajevi kao što sam ja predstavila rijetki, ali znam da su česti. (*Child Guidance 450, 451*)

Poglavlje 25—Anđeli i molitva

Anđeli bilježe svaku iskrenu molitvu. — Sada bismo se trebali upoznati s Bogom dokazujući Njegova obećanja. Anđeli bilježe svaku molitvu koja je usrdna i iskrena. Radije bismo trebali odbaciti sebična zadovoljstva nego zanemariti zajednicu s Bogom. Najdublje siromaštvo, najveće samoodricanje, uz Njegovo odobrenje, bolje je od bogatstva, počasti, lakoće i prijateljstva bez toga. Moramo odvojiti vrijeme za molitvu. (*The Great Controversy*, 622.)

Neka anđeli zapisivači napišu historiju svetih borbi i sukoba naroda Božijeg, neka zabilježe njihove molitve i suze; ali neka Bog ne bude obeščašćen proglasom sa ljudskih usana, izjavljujući: „Ja sam bezgrešan. Ja sam svet.“ Posvećene usne nikada neće izgovoriti takve drske riječi. (*The Signs of the Times*, May 23, 1895.)

Anđeli mogu čuti naše molitve. — Kada bi ljudi mogli da vide nebeskom vizijom, oni bi gledali grupe anđela koji se ističu snagom koji su stacionirani oko onih koji su održali riječ Hristovog strpljenja. Sa saosjećajnom nježnošću, anđeli su svjedočili njihovoj nevolji i slušali njihove molitve. (*The Great Controversy*, 630.)

Anđeli nose naše molitve do neba. — Dobro disciplinovana porodica, koja voli i sluša Boga, biće vesela i srećna. Otac, kada se vrati sa svakodnevnog rada, neće donijeti svoje nedoumice u svoj dom. Osjetiće da su dom i porodični krug previše sveti da bi bili pokvareni nesretnim nedoumicama. Kada je napustio svoj dom, on nije ostavio svog Spasitelja i svoju religiju. Oboje su mu bili saputnici. Slatki uticaj njegovog doma, blagoslov njegove žene i ljubav njegove djece, čine njegov teret lakšim; i vraća se s mirom u srcu, i veselim, ohrabrujućim riječima

za svoju ženu i djecu, koji radosno čekaju njegov dolazak. Dok se sa svojom porodicom klanja pred oltarom molitve kako bi izrazio svoju zahvalnost Bogu za Njegovu brigu o sebi i voljenima tokom dana, anđeli Božji lebde u prostoriji i nose usrdne molitve bogobojažljivih roditelja u nebo, kao slatki tamjan, na koji se odgovara uzvraćanjem blagoslova. (*Selected Messages 2:439, 440.*)

Anđeli slušaju hvalu i molitvu vjere i nose molbe Onome koji služi u svetinji za svoj narod, i prinosi Njegove zasluge u njihovo ime. Istinska molitva preuzima svemoć i daje ljudima pobjedu. Na kolenima hrišćanin dobija snagu da se odupre iskušenju. (*The Review and Herald, February 1, 1912.*)

Bog ne ostavlja svoju zabludjelu djecu koja su slaba u vjeri i koja čine mnogo grešaka. Gospod sluša i čuje njihovu molitvu i njihovo svjedočanstvo. Oni koji gledaju u Isusa iz dana u dan i iz sata u sat, koji bdiju u molitvi, približavaju se Isusu. Anđeli raširenih krila čekaju da ponesu njihove skušene molitve Bogu i da ih zabilježe u nebeskim knjigama. (*The SDA Bible Commentary 4:1184.*)

Anđeli čekaju da odgovore na naše molitve. — Često se u brizi o patnicima mnogo pažnje posvećuje manjim stvarima, dok se zaboravlja potreba pacijenata za velikim spasonosnim istinama jevanđelja, koje bi služile i duši i tijelu. Kada zanemariete molitvu za bolesne, lišavate ih velikih blagoslova; jer Božji anđeli čekaju da služe ovim dušama kao odgovor na vaše molbe. (*Medical Ministry, 195.*)

Prije izlaska iz kuće zbog posla, treba sazvati cijelu porodicu; a otac, ili majka u očevom odsustvu, treba da se usrdno moli Bogu da ih sačuva tokom dana. Dođite u poniznosti, sa srcem punim nježnosti, i sa osjećajem iskušenja i opasnosti pred sobom i svojom djecom; vjerom ih vežite za oltar, moleći za njih brigu Gospodnju. Anđeli službenici će čuvati djecu koja su tako

posvećena Bogu. (*Child Guidance*, 519.)

Posebni anđeli su određeni da odgovore na molitve. —

Nebeska bića su određena da odgovore na molitve onih koji ne-sebično rade za interese Božjeg djela. Najviši anđeli u nebeskim dvorovima postavljeni su da izvršavaju molitve koje se uzdižu Bogu za napredak Božjeg djela. Svaki anđeo ima svoju posebnu dužnost koju mu nije dozvoljeno napustiti ni na jednom drugom mjestu. Ako bi otišao, sile tame bi stekle prednost...

Iz dana u dan traje sukob dobra i zla. Zašto oni koji su imali mnogo mogućnosti i prednosti ne shvataju intenzitet ovog posla? Oni bi trebali biti inteligentni u vezi s tim. Bog je Vladar. Svojom vrhovnom moći On drži pod kontrolom i kontroliše zemaljske moćnike. Preko svojih sredstava On obavlja posao koji je bio određen prije osnivanja svijeta.

Mi kao narod ne razumijemo kako bismo trebali veliki sukob koji se odvija između nevidljivih agencija, borbu između lojalnih i nelojalnih anđela. Zli anđeli stalno rade, planiraju svoju liniju napada, kontrolišu kao komandanti, kraljevi i vladari nelojalne ljudske snage. Pozivam Hristove propovjednike da prionu na razumijevanje svega što dolazi na dohvat njihovog glasa, istinu o službi anđela. Ne upuštajte se u maštovita nagađanja. Pisana Riječ je naša jedina sigurnost. Moramo se moliti kao i Danilo, da nas čuvaju nebeske inteligencije. Kao duhovi službenici, anđeli su poslani da služe onima koji će biti naslednici spašenja. Molite se, braćo moja, molite se kao što se nikada ranije niste molili. Nismo spremni za Gospodnji dolazak. Moramo temeljno raditi za vječnost. (*The SDA Bible Commentary 4:1173.*)

Bog je odredio anđele koji vrše Njegovu volju da odgovore na molitve krotkih na zemlji i da upute Njegove službenike savjetom i sudom. Nebeske agencije neprestano nastoje prenijeti blagodat, snagu i savjet Božjoj vjernoj djeci, kako bi oni mogli igrati svoju ulogu u radu prenošenja svjetla svijetu. (*Testimonies*

to Ministers and Gospel Workers, 484.)

Anđeli službenici čekaju oko prijestola da odmah poslušaju nalog Isusa Hrista da usliši svaku molitvu ponuđenu u iskrenoj, živoj vjeri. (*Selected Messages 2:377.*)

O, kad bismo svi mogli shvatiti blizinu neba zemlji! Kada zemaljska rođena djeca to ne znaju, oni imaju anđele svjetlosti za svoje pratioce; jer su nebeski glasnici poslani da služe onima koji će biti naslednici spasenja. Nijemi svjedok čuva svaku živu dušu, tražeći da je osvoji i privuče Hristu. Anđeli nikada ne ostavljaju onog ko se kuša kao plijen neprijatelju koji bi uništio ljudske duše ako bi mu to bilo dopušteno. Sve dok postoji nada, dok se ne odupru Duhu svetom u svoju vječnu propast, ljude čuvaju nebeske inteligencije.

Oh, kad bi svi mogli vidjeti našeg dragocjenog Spasitelja kakav je Spasitelj. Neka Njegova ruka povuče veo koji skriva Njegovu slavu od naših očiju. Pokazuje Ga na Njegovom visokom i svetom mjestu. Šta vidimo? Našeg Spasitelja, ali ne u položaju tišine i neaktivnosti. Okružen je nebeskim inteligencijama, heruvimima i serafima, deset hiljada puta deset hiljada anđela. Sva ova nebeska bića imaju jedan cilj iznad svih drugih, za koji su intenzivno zainteresovani – Njegovu crkvu u svijetu pokvarenosti. Oni rade za Hrista pod Njegovim nalogom, da spasu do kraja sve koji gledaju u Njega i vjeruju u Njega.

Nebeskim anđelima je povjereno da čuvaju ovce Hristove paše. Kada bi Sotona sa svojim varljivim zamkama prevario, ako je moguće, i same izabrane, ovi anđeli pokreću uticaje koji će spasiti kušane duše ako obrate pažnju na Riječ Gospodnju, shvate svoju opasnost i kažu: „Ne, ja neću ulaziti u tu šemu Sotone. Imam starijeg brata na tronu na nebu, koji je pokazao da se nježno zanima za mene i neću ožalostiti Njegovo srce ljubavi.“

Živeći usred ovih suprotstavljenih sila, možemo kroz upražnjavanje vjere i molitve pozvati na svoju stranu pratnju

nebeskih anđela, koji će nas čuvati od svakog kvarnog uticaja. (*Our High Calling*, 23.)

Anđeli bilježe naše molitve i pružaju pomoć. — Kada ustanete ujutro, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za snagom od Boga? I da li ponizno, od srca obznanjujete svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeli bilježe vaše molitve, i ako ove molitve nisu izašle s lažnih usana, kada ste u opasnosti da nesvjesno učinite nešto loše i izvršite uticaj koji će navesti druge da čine loše, vaš anđeo čuvar će biti pored vas, podstičući vas na bolji kurs, birajući vaše riječi za vas i utičući na vaše postupke.

Ako se ne osjećate u opasnosti i ako se ne molite za pomoć i snagu da se oduprete iskušenjima, sigurno ćete zalutati; vaše zanemarivanje dužnosti će biti označeno u Božjoj knjizi na nebu, i naći ćete se manjkavi u danu iskušenja. (*Messages to Young People*, 90.)

Bog nam šalje pojačanje anđela u pomoć kao odgovor na molitvu. — Ako Sotona vidi da mu prijete opasnost da izgubi jednu dušu, potrudice se da je zadrži. A kada se pojedinac probudi u svojoj opasnosti i, s nevoljom i žarom, traži od Isusa snagu, Sotona se boji da će izgubiti zarobljenika, i poziva pojačanje svojih anđela da se ograde u jednoj duši i formiraju zid tame oko njega, da nebeska svjetlost ne dopre do nje. Ali ako onaj koji je u opasnosti istraje i u svojoj nemoći se baci na zasluge krvi Hristove, naš Spasitelj sluša usrdnu molitvu vjere i šalje pojačanje onih anđela koji se odlikuju snagom da ga izbave. Sotona ne može podnijeti pozivanje na svog moćnog rivala, jer se boji i drhti pred Njegovom snagom i veličanstvom. Na zvuk usrdne molitve, čitava Sotonina vojska drhti. On nastavlja da poziva legije zlih anđela da ostvari svoj cilj. A kada anđeli, sve-moćni, obučeni u nebeski arsenal, priteknu u pomoć duši koja je klonula, progonjena, Sotona i njegova vojska se povlače, dobro

znajući da je njihova bitka izgubljena. Sotonini voljni podanici su vjerni, aktivni i ujedinjeni u jednom cilju. I iako se mrze i ratuju jedni s drugima, ipak koriste svaku priliku da unaprijede svoj zajednički interes. Ali veliki Komandant na nebu i na zemlji je ograničio Sotoninu moć. (*Testimonies for the Church 1:345, 346.*)

Starateljstvo nebeske vojske daje se svima koji će raditi na Božjim putevima i slijediti Njegove planove. Možemo ozbiljnom, skrušenom molitvom pozvati nebeske pomoćnike na svoju stranu. Nevidljive vojske svjetlosti i sile će raditi sa poniznima, krotkima i skromnima. (*Selected Messages 1:97.*)

Vidjela sam neke, sa jakom vjerom i mučnim vapajima, kako mole Boga. Lica su im bila blijeda i obilježena dubokom tjeskobom, izražavajući njihovu unutrašnju borbu. Čvrstoća i velika ozbiljnost izražavala se na njihovim licima; velike kapi znoja padale su im sa čela. S vremena na vrijeme njihova bi lica obasjali znaci Božjeg odobravanja, i opet bi se na njih spustio isti svečani, ozbiljan, zabrinut pogled.

Zli anđeli su se gomilali uokolo, pritiskajući tamu na njih kako bi isključili Isusa iz njihovog pogleda, kako bi njihove oči mogle biti privučene tami koja ih je okruživala, i tako ih naveli da ne vjeruju Bogu i gundaju protiv Njega. Njihova jedina sigurnost bila je u tome što su im oči bile usmjerene prema gore. Božji anđeli su nadzirali Njegov narod, i dok je otrovna atmosfera zlih anđela bila pritisnuta oko ovih zabrinutih, nebeski anđeli su neprestano mahali svojim krilima nad njima kako bi raspršili gustu tamu.

Dok su oni koji su se molili nastavljali sa svojim usrdnim vapajem, povremeno im je dolazio zrak svjetlosti od Isusa, da im ohrabri srca i osvijetli im lice. Neki, vidjela sam, nisu učestvovali u ovom poslu mučenja i molitve. Djelovali su ravnodušno i nemarno. Nisu se opirali tami oko sebe i zatvorila ih je

kao gusti oblak. Anđeli Božji su ih ostavili i otišli u pomoć usrdnim moliocima. Vidio sam kako anđeli Božji žure u pomoć svima koji su se borili svom snagom da se odupru zlim anđelima i pokušavali sebi pomoći tako što su ustrajno prizivali Boga. Ali Njegovi anđeli su napustili one koji se nisu trudili da sebi pomognu, i ja sam ih izgubila iz vida. (*Early Writings, 269, 270.*)

Duge molitve zamaraju anđele. — Dugi, prozni razgovori i molitve nisu na mjestu nigdje, a posebno na društvenom sastanku. Zamaraju anđele kao i ljude koji ih slušaju. Naše molitve bi trebale biti kratke i određene. (*The Review and Herald, October 10, 1882.*)

Anđeli će nas naučiti kako da se molimo. — Članovi crkve, mladi i stari, treba da budu obrazovani da idu da pronose ovu poslednju poruku svijetu. Ako idu u poniznosti, anđeli Božji će ići s njima, učeći ih kako da podignu glas u molitvi, kako da podignu glas u pjesmi i kako da objavljuju jevanđeosku poruku za ovo vrijeme. (*Messages to Young People, 217.*)

Anđeli su iznenađeni što se ljudi tako malo mole. — Šta mogu da misle nebeski anđeli o jadnim bespomoćnim ljudskim bićima, koja su podložna iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu tražiti ili misliti, a oni se tako malo mole i imaju tako malo vjere? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; a ipak, zemaljska djeca, kojima je toliko potrebna pomoć koju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva. (*Steps to Christ, 94.*)

Poglavlje 26—Falsifikovane molitve

Ne pristupajte olako Bogu u molitvi. — Poniznost i poštovanje treba da karakterišu ponašanje svih koji dolaze u Božje prisustvo. U ime Isusovo možemo s povjerenjem izaći pred Njega, ali mu ne smijemo prilaziti s odvažnošću umišljenosti, kao da je na nivou sa nama samima. Ima onih koji se obraćaju velikom i svemoćnom i svetom Bogu, koji boravi u nepristupačnoj svjetlosti, kao što bi se obraćali ravnopravnoj, pa čak i inferiornoj osobi. Ima onih koji se ponašaju u Njegovoj kući onako kako se ne bi usuđivali učiniti u odaji za audijenciju zemaljskog vladara. Oni treba da imaju na umu da su pred očima Onoga kome se klanjaju serafimi, pred kojim anđeli pokrivaju svoja lica. (*Patriarchs and Prophets, 252.*)

Molitve licemjerja. — Molitve koje se prinose Bogu da Mu kažemo o svoj svojoj bijedi, kada se uopšte ne osjećamo jadno, su molitve licemjerja. Gospod gleda na skrušenu molitvu. „Jer ovako govori visoki i uzvišeni koji nastanjuje vječnost, čije je ime Sveti; Ja prebivam na visokom i svetom mjestu, sa onim ko je skrušenog i poniznog duha, da oživim duh poniznih i da oživim srca skrušenih.“

Molitva nema za cilj da izvrši bilo kakvu promjenu u Bogu; ona nas dovodi u harmoniju sa Bogom. On ne zauzima mjesto dužnosti. (*Messages to Young People, 247, 248.*)

Molitve koje bacaju hladnu sjenku. — Bojim se da ima nekih koji svoje nevolje ne iznose Bogu u privatnoj molitvi, već ih čuvaju za molitveni skup i tamo se mole nekoliko dana. Takvi se mogu nazvati ubicama konferencija i molitvenih sastanaka. Oni ne emituju svjetlost; oni nikoga ne poučavaju. Njihove hladne, zamrznute molitve i duga, nazadna svjedočanstva bacaju sjenu. Svima je drago kada prođu, i gotovo je nemoguće odbaciti

hladnoću i tamu koje njihove molitve i podsticaji unose u sastanak. Iz svjetla koje sam dobila, naši sastanci bi trebali biti duhovni i društveni, i ne predugi. Rezervu, ponos, sujetu i strah od čovjeka treba ostaviti kod kuće. Male razlike i predrasude ne treba da nosimo sa sobom na ove sastanke. Kao u ujedinjenoj porodici, jednostavnost, krotkost, povjerenje i ljubav trebaju postojati u srcima braće i sestara koji se sastaju kako bi se osvježili i okrijepili spajanjem svojih svjetala. (*Testimonies for the Church 2:578, 579.*)

Očekivati da će naše molitve uvijek biti uslišene na način na koji želimo je drskost. — Molitva vjere se nikada ne gubi; ali tvrditi da će uvijek biti odgovoreno baš na način i za ono što smo očekivali je umišljenost. (*Testimonies for the Church 1:231.*)

Kada se čini da naše molitve nisu uslišene, trebamo se držati obećanja; jer će sigurno doći vrijeme odgovora i primićemo blagoslov koji nam je najpotrebniji. Ali tvrditi da će molitva uvijek biti uslišena na takav način i za određenu stvar koju želimo, je umišljenost. Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar onima koji hođaju uspravno. Tada se ne plašite da Mu vjerujete, iako ne vidite trenutni odgovor na svoje molitve. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i daće vam se.“ (*Steps to Christ, 96.*)

Molitva sama po sebi nema zaslugu za čišćenje od grijeha. — Pagani su na svoje molitve gledali kao na zasluge za iskupljenje grijeha. Dakle, što je molitva duža, to je veća zasluga. Kada bi mogli da postanu sveti svojim vlastitim naporima, imali bi nešto u sebi čemu da se raduju, neki teren za hvalisanje. Ova ideja molitve je produkcija principa samopomirenja koji leži u temelju svih sistema lažne religije. Fariseji su usvojili ovu pagansku ideju o molitvi, i ona nipošto nije izumrla u naše vrijeme, čak i među onima koji se izjašnjavaju kao hrišćani.

Ponavljanje ustaljenih, uobičajenih fraza, kada srce ne osjeća potrebu za Bogom, istog je karaktera kao i „isprazna ponavljanja“ pagana.

Molitva nije iskupljenje za grijeh; nema nikakve vrline ili zasluge za sebe. Sve ružičaste riječi na našu zapovjest nisu ekvivalentne jednoj svetoj želji. Najrječitije molitve su samo prazne riječi ako ne izražavaju istinska osjećanja srca. Ali molitva koja dolazi iz iskrenog srca, kada se izražavaju jednostavne želje duše, kao što bismo zamolili zemaljskog prijatelja za uslugu, očekujući da će ona biti uslišena – to je molitva vjere. Bog ne želi naše ceremonijalne komplimente, već neizgovoreni vapaj srca slomljenog i savladanog osjećajem svog grijeha i potpune slabosti nalazi svoj put do Oca svakog milosrđa. (*Thoughts from the Mount of Blessing, 86, 87.*)

Molitva nije dokaz obraćenja ako se život ne promijenjen. — Sotona navodi ljude na pomisao da su se obraćeni zato što su osjetili zanos osjećaja. Ali njihovo iskustvo se ne mijenja. Njihovi postupci su isti kao i ranije. Njihovi životi ne pokazuju dobre plodove. Mole se često i dugo, i stalno se pozivaju na osjećaje koje su imali u tom i tom trenutku. Ali oni ne žive novim životom. Oni su prevareni. Njihovo iskustvo ne ide dublje od osjećaja. Oni grade na pijesku, a kada naiđu nepovoljni vjetrovi, njihova kuća je odnesena.

Mnoge jadne duše pipaju u tami, tražeći osjećaje za koje drugi kažu da su ih imali u svom iskustvu. Oni zanemaruju činjenicu da vjernik u Hrista mora sa strahom i trepetom raditi na vlastitom spasenju. Osuđeni grešnik ima šta da radi. Mora se pokajati i pokazati pravu vjeru.

Kada Isus govori o novom srcu, misli na um, život, cijelo biće. Promijeniti srce znači povući osjećanja iz svijeta i pričvrstiti ih za Hrista. Imati novo srce znači imati novi um, nove svrhe, nove motive. Šta je znak novog srca? Promijenjen život.

Postoji svakodnevno, svakočasovno umiranje sebičnosti i ponosu. (*Messages to Young People*, 71, 72.)

Molitva nije zamjena za poslušnost. — Muškarci i žene, suočeni s najpozitivnijim Božjim nalogima, slijediće svoju vlastitu sklonost, a zatim će se usuditi da se mole oko toga, kako bi prevladali nad Bogom da pristane da im dopusti da idu suprotno Njegovoj izraženoj volji. Bog nije zadovoljan takvim molitvama. Sotona dolazi na njihovu stranu, kao što je učinio Evi u Edenu, i impresionira ih, a oni imaju vježbu uma, i oni pričaju o tome kao o najdivnijem iskustvu koje im je Gospod dao. (*The Review and Herald*, July 27, 1886.)

Zajedništvo s Bogom daje duši intimno znanje o Njegovoj volji. Ali mnogi koji ispovijedaju vjeru ne znaju šta je pravo obraćenje. Oni nemaju iskustva u zajedništvu sa Ocem kroz Isusa Hrista, i nikada nisu osjetili silu božanske milosti koja posvećuje srce. Moleći i griješeći, griješeći i moleći se, njihovi životi su puni zlobe, prevare, zavisti, ljubomore i samoljublja. Molitve ovog tipa su odvratne Bogu. Prava molitva uključuje energije duše i utiče na život. Onaj ko tako izliva svoje potrebe pred Bogom, osjeća prazninu svega drugog pod nebom. (*Testimonies for the Church* 4:534, 535.)

Postoje uslovi za ispunjenje Božjih obećanja, a molitva nikada ne može zamijeniti dužnost. „Ako me volite“, kaže Hristos, „držite moja uputstva. Onaj koji ima Moja uputstva i drži ih, on me voli; a ko mene voli, biće voljen od moga Oca, i ja ću ga voljeti, i objaviću mu se.“ Jovan 14:15, 21. Oni koji upućuju svoje molbe Bogu, polažući pravo na Njegovo obećanje, a ne ispunjavaju uslove, vrijeđaju Jehovu. Oni donose Hristovo ime kao svoj autoritet za ispunjenje obećanja, ali ne čine ono što bi pokazalo vjeru u Hrista i ljubav prema Njemu. (*Christ's Object Lessons*, 143.)

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Oko vjere će

uočiti Boga vrlo blizu, a molilac može dobiti dragocjeni dokaz božanske ljubavi i brige za njega. Ali zašto tolike molitve nikada nisu uslišene? David kaže: „Vapih k Njemu svojim ustima, i hvalih ga jezikom mojim. Ako vidim bezakonje u svom srcu, Gospod me neće čuti.“ Preko drugog proroka Gospod nam daje obećanje: „Tražićete Me i naći ćete me, kada Me budete tražili svim srcem svojim.“ Opet, on govori o nekima koji „nisu zavapili k Meni srcem svojim“. Takve peticije su formalne molitve, samo služba usnama, koju Gospod ne prihvata. (*Testimonies for the Church 4:533.*)

Užurbane, povremene molitve nisu pravo zajedništvo s Bogom. — Nebo nije zatvoreno pred usrdnim molitvama pravednika. Ilija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, ali je Gospod čuo i na najupečatljiviji način odgovorio na njegove molbe. Jedini razlog za naš nedostatak sile kod Boga nalazi se u nama samima. Kad bi im se predočio unutrašnji život mnogih koji ispovijedaju istinu, oni ne bi tvrdili da su hrišćani. Oni ne rastu u milosti. Povremeno se moli trenutna molitva, ali nema pravog zajedništva s Bogom.

Moramo biti mnogo u molitvi ako želimo napredovati u božanskom životu. Kada je poruka istine prvi put objavljena, koliko smo se molili. Koliko se često čuo glas zastupanja u odaji, u štali, u voćnjaku ili gaju. Često smo provodili sate u ozbiljnoj molitvi, dvoje ili troje zajedno tražeći obećanje; često se čuo zvuk plača, a zatim glas zahvalnosti i pjesma hvale. (*Testimonies for the Church 5:161, 162.*)

Bog se gnuša molitve sebičnih. — Vidjela sam da među onima koji se izjašnjavaju da čekaju svog Gospodara ima nekih poput Jude. Sotona ih kontroliše, ali oni to ne znaju. Bog ne može odobriti ni najmanji stepen pohlepe ili sebičnosti, i gnuša se molitava i savjeta onih koji se prepuštaju ovim zlim osobinama. Kako Sotona vidi da je njegovo vrijeme kratko, on navodi

ljude da budu sve više sebični i pohlepni, a zatim likuje dok ih vidi zavijene u sebe, zatvorene, škrte i sebične. Kad bi se takvima mogle otvoriti oči, vidjeli bi Sotonu u paklenom trijumfu, kako likuje nad njima i smije se ludosti onih koji prihvataju njegove predloge i ulaze u njegove zamke. (*Early Writings*, 268.)

Suvoparne, ustajale molitve nikome ne pomažu. — Crkvi je potrebno svježe, živo iskustvo članova koji imaju zajednicu s Bogom po navici. Suvoparna, ustajala svjedočanstva i molitve, bez ispoljavanja Hrista u njima, nisu od pomoći ljudima. Kad bi svako ko tvrdi da je dijete Božje bio ispunjen vjedom i svjetlom i životom, kakvo bi divno svjedočanstvo bilo dato onima koji dolaze da čuju istinu! I koliko bi se duša moglo pridobiti za Hrista! (*Testimonies for the Church* 6:64.)

Sva nebeska blaga bila su predana Isusu Hristu, kako bi On mogao podijeliti ove dragocjene darove marljivom, istrajnom tragaču. On nam je „učinjen mudročću i pravednošću, posvećenjem i otkupljenjem.“ 1. Korinćanima 1:30. Ali čak su i molitve mnogih toliko formalne da sa sobom nemaju nikakav uticaj. Oni nisu ukus života.

Kada bi učitelji ponizili svoja srca pred Bogom i shvatili odgovornosti koje su prihvatili preuzimajući brigu o mladima sa ciljem da ih obrazuju za budući besmrtni život, ubrzo bi se vidjela značajna promjena u njihovom stavu. Njihove molitve ne bi bile suhe i beživotne, već bi se molile sa usrdnošću duša koje osjećaju njihovu opasnost. (*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 371, 372.)

Upozorenje na molitve koje imaju sebe kao izvor. — Naše molbe Bogu ne bi trebalo da polaze od srca ispunjenih sebičnim težnjama. Bog nas podstiče da odaberemo one darove koji će dovesti do Njegove slave. Želio bi da izaberemo nebesko umjesto zemaljskog. On pred nas otvara mogućnosti i prednosti

nebeske trgovine. On daje ohrabrenje našim najvišim ciljevima, sigurnost našem najodabranijem blagu. Kada ovozemaljski imetak bude pometen, vjernik će se radovati svom nebeskom blagu, bogatstvu koje se ne izgubiti u nikakvoj zemaljskoj katastrofi. (*Sons and Daughters of God, 188.*)

Prave i krivotvorene molitve su u suprotnosti. — Skrušeni carinik koji se molio: „Bože, budi milostiv meni grešniku“ (Luka 18:13), smatrao je sebe veoma zlim čovjekom, a drugi su ga gledali u istom svjetlu; ali je osjetio svoju potrebu, i sa svojim bremenom krivice i stida došao je pred Boga, tražeći Njegovu milost. Njegovo srce je bilo otvoreno za Božjeg Duha da izvrši svoje milosno djelo i oslobodi ga vlasti grijeha. Farisejeva hvalisava, samopravedna molitva pokazala je da je njegovo srce zatvoreno pred uticajem Svetog Duha. Zbog svoje udaljenosti od Boga, nije imao osjećaj vlastite nečistote, za razliku od savršenstva božanske svetosti. Nije osjećao potrebu i nije dobio ništa (*Steps to Christ, 30, 31.*)

Postoje dvije vrste molitve – molitva forme i molitva vjere. Ponavljanje uspostavljenih, uobičajenih fraza kada srce ne osjeća potrebu za Bogom je formalna molitva. Trebali bismo biti izuzetno oprezni u svim našim molitvama da govorimo želje srca i da govorimo samo ono što mislimo. Sve ružičaste riječi na našu zapovjest nisu ekvivalentne jednoj svetoj želji. Najrječitije molitve su samo uzaludno ponavljanje ako ne izražavaju istinska osjećanja srca. Ali molitva koja dolazi iz iskrenog srca, kada se jednostavne želje duše izražavaju baš kao što bismo zamolili zemaljskog prijatelja za uslugu, očekujući da će ona biti uslišena – to je molitva vjere. Carinik koji je otišao u hram da se pomoli dobar je primjer iskrenog, odanog obožavatelja. Osjećao je da je grešnik, a njegova velika potreba dovela je do izliva strasne želje: „Bože, budi milostiv prema meni grešniku.“ (*My Life Today, 19.*)

O Hristu se kaže: „I u mucu se usrdnije molio.“ U kakvoj suprotnosti sa ovim posredovanjem od strane nebeskog Veličanstva su slabe molitve bez duše koje se prinose Bogu. Mnogi su zadovoljni govorom na ustima, ali malo njih ima ozbiljnu, iskrenu, privrženu čežnju za Bogom.

Zajedništvo s Bogom daje duši intimno znanje o Njegovoj volji. Ali mnogi koji ispovijedaju vjeru ne znaju šta je pravo obraćenje. Oni nemaju iskustva u zajedništvu sa Ocem kroz Isusa Hrista, i nikada nisu osjetili silu božanske milosti koja posvećuje srce. Moleći i griješeći, griješeći i moleći se, njihovi životi su puni zlobe, prevare, zavisti, ljubomore i samoljublja. Molitve ovog tipa su odvratne Bogu. Prava molitva uključuje energije duše i utiče na život. Onaj ko tako izliva svoje želje pred Bogom, osjeća prazninu svega drugog pod nebom. „Sva je moja želja pred tobom“, reče David, „i uzdisanje moje nije skriveno od Tebe.“ „Žedna je duša moja Boga, Boga živoga: kad ću doći i pojaviti se pred Bogom?“ „Kad se sjetim ovih stvari, izlivaam svoju dušu u meni.“ (*Testimonies for the Church* 4:534, 535.)

Poglavlje 27—Sotona i molitva

Sotona pokušava spriječiti naš molitveni pristup Bogu.

— Tama zloga zatvara one koji zanemaruju molitvu. Prošaptana neprijateljska iskušenja mame ih na grijeh; a sve je to zato što ne koriste privilegije koje im je Bog dao u božanskom određivanju molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božiji oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta, gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja prijeti nam opasnost da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik neprestano nastoji da zapriječi put do Prestola milosti, da ne bismo usrdnom molbom i vjerom zadobili milost i silu da se odupremo iskušenju. (*Steps to Christ, 94, 95.*)

U molitvi je moćna sila. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvрати uznemirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši pozivanja u nebo najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva. (*The SDA Bible Commentary 2:1008.*)

Neprijatelj mnoge od vas odvraća od molitve govoreći vam da ne osjećate svoje molitve i da je bolje da pričekate dok više ne shvatite duh posredovanja, kako vaše molitve ne bi bile ismijavanje. Ali morate reći Sotoni: „Pisano je“ da „ljudi treba uvijek da se mole, a ne da klonu“. Trebamo se moliti sve dok ne spustimo teret naših potreba na naše duše; i ako istrajemo, imaćemo to. Gospod će nas prožeti svojim Svetim Duhom. Gospod zna, a i Đavo zna, da se ne možemo oduprijeti iskušenjima Sotone bez sile sa visine. Iz tog razloga zli nas nastoji spriječiti da se uhvatimo za Onoga koji je moćan spasiti. Naš Gospod je učinio našom dužnošću, kao i našom privilegijom, da povežemo našu slabost, naše neznanje, našu potrebu, sa Njegovom snagom, Njegovom mudrošću, Njegovom pravednošću. On ujedinjuje

svoju beskonačnu moć sa naporom ograničenih bića, kako bi oni mogli biti više od pobjednika u borbi s neprijateljem svojih duša.

Neka se niko ne obeshrabruje, jer Isus živi da se zalaže za nas. Postoji nebo za steći, i pakao iz kojeg treba pobjeći, a Hrist je zainteresovan za našu dobrobit. On će pomoći svima onima koji Ga prizovu. Moramo pomiješati vjeru sa svim našim molitvama. Ne možemo svesti Hrista, ali, kroz vjeru, možemo se uzdići u jedinstvo i harmoniju sa savršenim standardom pravednosti. Imamo lukavog neprijatelja kojeg trebamo dočekati i pobijediti, ali to možemo učiniti u ime Moćnog. (*The Review and Herald, October 30, 1888.*)

Ne dozvolite da vas Sotonini predlozi spriječe u molitvi.

— Ne trebamo biti toliko opterećeni mišlju o našim grijesima i greškama da prestanemo da se molimo. Neki shvataju svoju veliku slabost i grijeh, pa se obeshrabruju. Sotona baca svoju tamnu sjenu između njih i Gospoda Isusa, njihove žrtve pomirenja. Kažu, beskorisno je da se molim. Moje molitve su toliko pomiješane sa zlim mislima da ih Gospod neće čuti.

Ovi predlozi su od Sotone. U svojoj ljudskosti Hristos se susreo i odolio ovom iskušenju, i On zna kako da pomogne onima koji su tako kušani. U naše ime, On je „silnim vapajima i suzama upućivao usrdne molitve“ (Jevrejima 5:7). Mnogi, ne shvatajući da njihove sumnje dolaze od Sotone, postaju malodušni i poraženi su u sukobu. Nemojte se, jer su vaše misli zle, prestati moliti. Kad bismo u svojoj vlastitoj mudrosti i snazi mogli ispravno moliti, mogli bismo i živjeti ispravno i ne bismo trebali žrtvu pomirenja. Ali nesavršenstvo je na cijelom čovječanstvu. Obrazujte i trenirajte um kako biste jednostavno rekli Gospodu šta vam je potrebno. Dok prinosite svoje molbe Bogu, tražeći oprostjenje za grijeh, čistija i svetija atmosfera će okružiti vašu dušu. (*In Heavenly Places, 78.*)

Molitva zbunjuje Sotonine najjače napore. — Čovjek

je Sotonin zarobljenik i prirodno je sklon da slijedi njegove predloge i izvršava njegove naloge. On sam po sebi nema moć da se suprotstavi efektivnom protivljenju zla. Samo ako Hristos prebiva u njemu živom vjerom, utičući na njegove želje i jačajući ga snagom odozgo, čovjek se može usuditi da se suoči sa tako strašnim neprijateljem. Svako drugo sredstvo odbrane je potpuno uzaludno. Samo kroz Hrista Sotonina moć je ograničena. Ovo je važna istina koju bi svi trebali razumjeti. Sotona je zauzet svakog trenutka, ide tamo-amo, hoda gore-dolje po zemlji, tražeći koga bi mogao progutati. Ali iskrena molitva vjere će zbuniti njegove najjače napore. Tada uzmite „štit vjere“, braćo, „kojim ćete moći ugasiti sve vatrene strijele zlog“. (*Testimonies for the Church 5:294.*)

Molitva odbija Sotonine napade. — Molitva nas spaja jedne s drugima i sa Bogom. Molitva dovodi Isusa na našu stranu i daje klonuloj, zbunjenoj duši novu snagu da pobijedi svijet, tijelo i đavola. Molitva odbija napade Sotone. (*Christ's Object Lessons, 250.*)

Moramo imati na sebi sav Božji oklop i biti spremni u svakom trenutku za sukob sa silama tame. Kada nas stignu iskušenja i probe, hajdemo Bogu i agonizirajmo s Njim u molitvi. On nas neće odbaciti prazne, već će nam dati milost i snagu da pobijedimo i slomimo moć neprijatelja. (*Early Writings, 46.*)

Sotona drhti od zvuka molitve. — Ako Sotona vidi da mu prijete opasnost da izgubi jednu dušu, potrudice se da je zadrži. A kada se pojedinac probudi u svojoj opasnosti i, s nevoljom i žarom, traži od Isusa snagu, Sotona se boji da će izgubiti zarobljenika, i poziva pojačanje svojih anđela da se ograde u jadnoj duši i formiraju zid tame oko njega, da nebeska svjetlost ne dopre do nje. Ali ako onaj koji je u opasnosti istraje i u svojoj nemoći se uhvati za zasluge krvi Hristove, naš Spasitelj sluša usrdnu molitvu vjere i šalje pojačanje onih anđela koji se

odlikuju snagom da ga izbave. Sotona ne može podnijeti pozivanje na svog moćnog rivala, jer se boji i drhti pred Njegovom snagom i veličanstvom. Na zvuk usrdne molitve, čitava Sotonina vojska drhti. On nastavlja da poziva legije zlih anđela da ostvari svoj cilj. A kada anđeli, svemoćni, obučeni u nebeski arsenal, priteknu u pomoć duši koja je klonula, progonjena, Sotona i njegova vojska se povlače, dobro znajući da je njihova bitka izgubljena. Sotonini voljni podanici su vjerni, aktivni i ujedinjeni u jednom cilju. I iako se mrže i ratuju jedni s drugima, ipak koriste svaku priliku da unaprijede svoj zajednički interes. Ali veliki Zapovjednik na nebu i na zemlji ograničio je Sotoninu moć. (*Testimonies for the Church 1:345, 346.*)

Sotona se plaši molitve najskromnijeg sveca. — Postoji moćna snaga u molitvi. Naš veliki protivnik neprestano nastoji da odvрати uznemirenu dušu od Boga. Sotona se više plaši pozivanja u nebo najskromnijeg sveca nego uredbi kabineta ili mandata kraljeva. (*The SDA Bible Commentary 2:1008.*)

Molitva je oružje protiv Sotone. — Pazite da ne zanemarujete tajnu molitvu i proučavanje Božje riječi. To je vaše oružje protiv onoga koji nastoji spriječiti vaš napredak prema nebu. Prvo zanemarivanje molitve i proučavanja Biblije olakšava drugo zanemarivanje. Prvi otpor molitvi Duha priprema put za drugi otpor. Tako je srce otvrdnuto, a savjest pečena. (*Messages to Young People, 96.*)

Molitva razbija sotoninu zamku. — Kada osjećamo da smo najmanje skloni zajedništvu s Isusom, pomolimo se najviše. Time ćemo razbiti Sotoninu zamku, oblaci tame će nestati i shvatićemo slatko prisustvo Isusa. (*Lift Him Up, 372.*)

Molitva prevladava nad Sotonom. — Molitva vjere je velika snaga hrišćana i sigurno će pobijediti Sotonu. Zbog toga on insinuirá da nemamo potrebu za molitvom. Ime Isusa, našeg Zastupnika, on mrzi; a kada Mu iskreno pritekemo za pomoć,

Sotonina vojska je uznemirena. Njegovoj svrsi dobro služi ako zanemarimo molitvu, jer se tada njegova lažna čuda lakše primaju. (*Testimonies for the Church 1:296.*)

Molitva je posebno neophodna u kritičnim trenucima našeg sukoba sa Sotonom. — U sukobu sa satanističkim silama postoje odlučujući momenti koji određuju pobjedu ili na strani Boga ili na strani kneza ovoga svijeta. Ako oni koji su uključeni u rat nisu budni, ozbiljni, obazrivi, moleći se za mudrost, ako ne bdiju u molitvi,... Sotona izlazi kao pobjednik, kada bi mogao biti pobijeđen od strane vojske Gospodnje. Božji vjerni stražari ne treba da zlim silama daju nikakvu prednost. (*The SDA Bible Commentary 6:1094.*)

Sotona razjaren usrdnom molitvom. — Sotona navodi mnoge da vjeruju da je molitva Bogu beskorisna i samo forma. On dobro zna koliko su meditacija i molitva potrebne da bi se Hristovi sledbenici probudili da se odupru njegovoj lukavstvu i obmani. Svojim namjerama on bi odvratio um od ovih važnih praksi, da se duša ne osloni za pomoć na Moćnog i dobije snagu od Njega da se odupre njegovim napadima. Ukazano mi je na gorljive, djelotvorne molitve Božjeg naroda od davnina. „Ilija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, i usrdno se molio.“ Danilo se molio svom Bogu tri puta dnevno. Sotona je bijesan na zvuk usrdne molitve, jer zna da će pretrpjeti gubitak. (*Testimonies for the Church 1:295.*)

Sotona se raduje kada se molitve izgovaraju nerazgovjetno. — Neka oni koji se mole i oni koji govore izgovaraju svoje riječi kako treba i govore jasnim, razgovjetnim, ujednačnim tonovima. Molitva, ako se pravilno iznosi, je sila za dobro. To je jedno od sredstava koje je Gospod koristio da ljudima saopšti dragocjeno blago istine. Ali molitva nije ono što bi trebala biti, zbog manjkavih glasova onih koji je izgovaraju. Sotona se raduje kada su molitve koje se prinose Bogu gotovo nečujne. Neka Božji narod nauči kako govoriti i moliti se na način koji će

ispravno predstavljati velike istine koje posjeduju. Neka iznesena svjedočanstva i ponuđene molitve budu jasne i određene. Tako će Bog biti proslavljen. (*Testimonies for the Church* 6:382)

Sotona nas pokušava uvjeriti da molitva nije neopodnožna. — Ideja da molitva nije od suštinskog značaja je jedno od najuspješnijih Sotoninih sredstava da uništi duše. Molitva je zajedništvo s Bogom, Izvor mudrosti, Izvor snage, mira i sreće. (*Child Guidance*, 518.)

Sotona vidi da su Gospodnje sluge opterećene zbog duhovne tame koja obavija ljude. On čuje njihove usrdne molitve za božansku milost i moć da razbiju čaroliju ravnodušnosti, nemara i indolentnosti. Zatim se s obnovljenim žarom bavi svojom umjetnošću. On dovodi ljude u iskušenje na ugađanje apetitu ili na neki drugi oblik samozadovoljavanja, i na taj način otupljuje njihovu osjetljivost tako da ne mogu čuti upravo ono što im je najpotrebnije da nauče.

Sotona dobro zna da će svi koje on može dovesti do zanemarivanja molitve i istraživanja Svetog pisma, biti savladani njegovim napadima. Stoga on izmišlja sve moguće izume da zauzme um. Oduvijek je postojala klasa koja je ispovijedala pobožnost koja, umjesto da slijede kako bi saznali istinu, svoju religiju gradi na traženju nekih grešaka u karakteru ili zabludu u vjeri kod onih s kojima se ne slažu. Takvi su Sotonini pomagači s desne strane. Optužitelja braće nije malo, i oni su uvijek aktivni kada je Bog na djelu i Njegove sluge Mu odaju pravu počast. Oni će staviti lažnu boju na riječi i djela onih koji vole istinu i slušaju je. Oni će predstavljati najzobiljnije, najrevnije, Hristove sluge pune samoodricanja kao prevarene ili prevarante. Njihov posao je da krivo prikazuju motive svakog istinitog i plemenitog djela, da šire insinacije i pobuđuju sumnju u umovima neiskusnih. Na svaki mogući način oni će nastojati da se ono što je čisto i pravedno smatra pokvarenim i varljivim. (*The Great Controversy*, 519.)

Poglavlje 28—Molitva u poslednjim danima

Oni koji žive u poslednjim danima posebno trebaju moliti. — Ako je Spasitelj ljudi, sa svojom božanskom snagom, osjetio potrebu za molitvom, koliko bi nejak, grešni smrtnici više trebali osjećati potrebu za molitvom – usrdnom, neprestanom molitvom! Kada je Hristos bio u najžešćem iskušenju, On ništa nije jeo. Predao se Bogu, i kroz usrdnu molitvu i savršeno potčinjavanje volji svog Oca, izašao je kao pobjednik. Oni koji ispovijedaju istinu za ove poslednje dane, iznad svake druge klase deklariranih hrišćana, trebali bi u molitvi oponašati velikog Uzora. (*Counsels on Diet and Foods, 52, 53.*)

Božji narod ima odgovornost moliti se za još nekoliko godina milosti prije nego što dođe kraj. — Mora biti više duhovnosti, dublje posvećenosti Bogu i revnosti u Njegovom djelu koja još nikada nije dostignuta. Mnogo vremena treba provesti u molitvi, da se naša odjeća karaktera opere i ubijeli u krvi Jagnjetovoj.

Naročito bismo trebali, s nepokolebljivom vjerom, tražiti od Boga milost i moć da se sada daju Njegovom narodu. Ne vjerujemo da je u potpunosti došlo vrijeme kada će On ograničiti naše slobode.

Prorok je vidio „četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne duva na zemlju, ni na more, ni na kakvo drvo.“ Drugi anđeo, koji je uspinjao sa istoka, povikao im je govoreći: „Nemojte kvariti zemlju, ni more, ni drveće, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njihovim čelima.“ Ovo ukazuje na posao koji sada moramo obaviti. Ogromna odgovornost se prenosi na muškarce i žene molitve širom zemlje da mole da Bog suzbije oblak zla i da još nekoliko

godina milosti u kojima će raditi za Učitelja. Zavapimo Bogu da anđeli zadrže četiri vjetra dok misionari ne budu poslani u sve djelove svijeta i objave upozorenje protiv nepoštovanja Jehovino­g zakona. (*Testimonies for the Church 5:717, 718.*)

Molitva u vrijeme mira će pripremiti Božji narod za vrijeme nevolje na kraju. — Sluge Hristove nisu trebale da pripremaju nikakav govor koji bi iznijeli kada bi bili izvedeni na suđenje. Njihovu pripremu trebalo je vršiti iz dana u dan u čuva­nju dragocjenih istina Božje riječi i kroz molitvu jačajući nji­hovu vjeru. Kada bi bili dovedeni u suđenje, Sveti Duh bi ih podsjetio na istine koje bi bile potrebne.

Svakodnevna, iskrena težnja da upoznamo Boga i Isusa Hrista koga je On poslao, donijela bi snagu i efikasnost duši. Znanje stečeno marljivim istraživanjem Svetih pisama bljesnulo bi u pamćenje u pravo vrijeme. Ali ako je neko zanemario da se upozna sa Hristovim riječima, i nikada nije testirao snagu Nje­gove milosti u iskušenju, ne bi mogli očekivati da će ih Duh Sveti podsjetiti na Njegove riječi. Trebali su svakodnevno služiti Bogu s nepodijeljenom ljubavlju, a zatim Mu vjerovati. (*The Desire of Ages, 355.*)

Živimo u najsvečanijem periodu istorije ovog svijeta. Sud­bina prepunog mnoštva na zemlji će se uskoro odlučiti. Naše vlastito buduće blagostanje, kao i spas drugih duša, zavise od smjera koji sada slijedimo. Trebamo biti vođeni Duhom istine. Svaki Hristov sledbenik treba da se iskreno zapita: „Gospode, šta hoćeš da uradim?“ Trebamo se poniziti pred Gospodom, postom i molitvom, i mnogo razmišljati o Njegovoj Riječi, po­sebno o prizorima suda. Sada bismo trebali tražiti duboko i živo iskustvo u stvarima Božjim. Nemamo ni trenutka za gubljenje. Oko nas se dešavaju događaji od vitalnog značaja; mi smo na Sotoninom začaranom tlu. (*The Great Controversy, 601.*)

Period nevolje i tjeskobe pred nama će zahtijevati vjeru

koja može izdržati umor, kašnjenje i glad – vjeru koja neće klonuti iako je ozbiljno iskušena. Probni period je odobren svima da se pripreme za to vrijeme. Jakov je pobijedio jer je bio uporan i odlučan. Njegova pobjeda je dokaz snage uporne molitve. Svi koji će se držati Božjih obećanja, kao što je on učinio, i biti tako ozbiljni i uporni kao što je on bio, uspjeće kao što je on uspio. Oni koji nisu voljni da se odreknu sebe, da se muče pred Bogom, da se dugo i usrdno mole za Njegov blagoslov, neće ga dobiti. Rvanje sa Bogom – kako malo njih zna šta je to! Koliko je malo onih koji su ikada imali svoje duše povučene za Bogom sa intenzivnom željom sve dok se svaka sila ne napregne. Kada talasi očaja koje nijedan jezik ne može izraziti zapljusnu molitelja, kako se malo njih drži nepopustljivom vjerom za Božja obećanja. (*The Great Controversy, 621.*)

Molitva da bude zaštita do kraja. — Dok se sukob ne okonča, biće onih koji će otići od Boga. Sotona će tako oblikovati okolnosti da će, osim ako nas ne sačuva božanska sila, gotovo neprimjetno oslabiti utvrđenja duše. Moramo se na svakom koraku pitati: „Je li ovo put Gospodnji?“ Sve dok život traje, biće potrebno da se naklonosti i strasti čuvaju sa čvrstom svrhom. Ni u jednom trenutku ne možemo biti sigurni osim ako se oslonimo na Boga, život skriven u Hristu. Budnost i molitva su zaštita čistote.

Svi koji uđu u Božji Grad ući će kroz uska vrata – mučnim naporom; jer „u njega neće ući ništa što je nečisto.“ Otkrivenje 21:27. Ali niko ko je pao ne treba da se preda očaju. Stariji ljudi, jednom poštovani od Boga, možda su uprljali svoje duše, žrtvujući vrlinu na oltaru požude; ali ako se pokaju, ostave grijeh i obrate se Bogu, još uvijek ima nade za njih. Onaj koji izjavljuje: „Budi vjeran do smrti, i daću ti vijenac života“, takođe upućuje poziv: „Neka napusti bezbožnik svoj put, a nepravednik svoje misli, i neka se vrati Gospodu, i On će mu se smilovati; i našem

Bogu, jer će On obilno oprostiti.“ Otkrivenje 2:10; Isaija 55:7. Bog mrzi grijeh, ali On voli grešnika. „Ja ću izliječiti njihovo nevjerstvo.“ On objavljuje; „Voljeću ih drage volje.“ Osija 14:4. (*Proroci i kraljevi*, 83, 84.)

Mala grupa će se moliti za crkvu u vrijeme njene najveće opasnosti. — Kvasac pobožnosti nije u potpunosti izgubio svoju snagu. U vrijeme kada su opasnost i depresija crkve najveći, malo društvo koje stoji na svjetlu uzdisaće i plakati zbog gadosti koje se čine u zemlji. Ali posebno će se njihove molitve podići u ime crkve jer njeni članovi rade po manirima svijeta.

Usrdne molitve ovog malobrojnog vjernog naroda neće biti uzaludne. Kada Gospod izađe kao osvjetnik, doći će i kao zaštitnik svih onih koji su sačuvali vjeru u njenu čistotu i sačuvali se neokaljanim od svijeta. U to vrijeme Bog je obećao da će osvetiti svoje izabrane koji dan i noć vape k Njemu, iako ih on dugo trpio. (*Testimonies for the Church* 5:209, 210.)

Molite se za duh u vrijeme pozne kiše. — Ne možemo zavisiti od forme ili spoljašnje mašinerije. Ono što nam je potrebno je oživljavajući uticaj Svetog Duha Božijeg. „Ne snagom, niti silom, nego mojim Duhom, govori Gospod nad vojskama.“ Molite se bez prestanka i bdijte radeći u skladu sa svojim molitvama. Dok se molite, vjerujte, uzdajte se u Boga. To je vrijeme pozne kiše, kada će Gospod dati najvećim dijelom od svog Duha. Budite revni u molitvi i bdijte u Duhu. (*The Review and Herald*, March 2, 1897.)

Molite se jedina sigurnost hrišćana na kraju. — Vidjela sam neke, sa jakom vjerom i mučnim povicima, kako mole Boga. Lica su im bila blijeda i obilježena dubokom tjeskobom, izražavajući njihovu unutrašnju borbu. Čvrstoća i velika ozbiljnost izražavala se na njihovim licima; velike kapi znoja padale su im sa čela. S vremena na vrijeme njihova bi lica obasjali znaci Božjeg odobravanja, i opet bi se na njih spustio isti svećani,

ozbiljan, zabrinut izgled.

Zli anđeli su se gomilali uokolo, pritiskajući tamu na njih kako bi isključili Isusa iz njihovog pogleda, kako bi njihove oči mogle biti privučene tami koja ih je okruživala, i tako ih naveli da ne vjeruju Bogu i gundaju protiv Njega. Njihova jedina sigurnost bila je u tome što su im oči bile usmjerene prema gore. Božji anđeli su nadzirali Njegov narod, i dok je otrovna atmosfera zlih anđela bila pritisnuta oko ovih zabrinutih, nebeski anđeli su neprestano mahali svojim krilima nad njima kako bi raspršili gustu tamu.

Dok su oni koji su se molili nastavljali sa svojim usrdnim vapajem, povremeno im je dolazio zrak svjetlosti od Isusa, da im ohrabri srca i osvjetli lice. Neki, vidjela sam, nisu učestvovali u ovom poslu agoniziranja i molitve. Djelovali su ravnodušno i nemarno. Nisu se opirali tami oko sebe i zatvorila ih je kao gusti oblak. Anđeli Božji su ih ostavili i otišli u pomoć usrdnim moliocima. Vidjela sam kako anđeli Božji žure u pomoć svima koji su se borili svom snagom da se odupru zlim anđelima i pokušavali sebi pomoći tako što su ustrajno prizivali Boga. Ali Njegovi anđeli su napustili one koji se nisu trudili da sebi pomognu, i ja sam ih izgubila iz vida. (*Early Writings, 269, 270.*)

Božji narod će se moliti i pobijediti na kraju kao i Jakov. — Jakov i Isav predstavljaju dvije klase; Jakov pravedne a Isav zle. Jakovljeva nevolja kada je saznao da Isav maršira protiv njega sa četiri stotine ljudi, predstavlja nevolju pravednika dok izlazi dekret da se pogube, neposredno prije dolaska Gospodnjeg. Kako se zli okupljaju oko njih, oni će biti ispunjeni tjeskobom, jer poput Jakova ne mogu vidjeti spas za svoje živote. Anđeo se postavio pred Jakova, i on je uhvatio anđela i držao ga, i rvaio se s njim cijelu noć. Tako će se i pravednici, u vrijeme nevolje i tjeskobe, rvati u molitvi s Bogom, kao što se Jakov rvaio s anđelom. Jakov je u svojoj nevolji cijelu noć molio

za izbavljenje iz Isavove ruke. Pravednici će u svojoj duševnoj tjeskobi dan i noć vapiti Bogu za izbavljenjem iz ruku zlih koji ih okružuju.

Jakov je priznao svoju nedostojnost. „Nisam dostojan ni najmanje milosti tvoje, ni sve istine koju si pokazao sluzi svome.“ Pravednici će, u svojoj nevolji, imati dubok osjećaj svoje nedostojnosti, i sa mnogo suza će priznati svoju potpunu nedostojnost, i poput Jakova će se zalagati za Božja obećanja kroz Hrista, data upravo takvim zavisnim, bespomoćnim, pokajanim grešnicima.

Jakov je čvrsto uhvatio anđela u njegovoj nevolji i nije ga htio pustiti. Dok se molio sa suzama, anđeo ga je podsjetio na njegove prošle nepravde i pokušao pobjeći od Jakova, da ga iskuša i oproba. Tako će i pravednici, u dan svoje muke, biti testirani, oprobani i iskušani, da pokažu svoju snagu vjere, svoju istrajnost i nepokolebljivo pouzdanje u Božju moć da ih izbavi.

Jakov neće biti odbijen. Znao je da je Bog milostiv i apelovao je na Njegovu milost. Ukazao je na svoju prošlu tugu i pokajanje za svoje nepravde, i podstakao svoju molbu za izbavljenje iz Isavove ruke. Tako se njegovo navaljivanje nastavilo cijelu noć. Dok je razmatrao svoje greške iz prošlosti, bio je doveden gotovo do očajja. Ali znao je da mora imati pomoć od Boga ili će poginuti. Čvrsto je držao anđela i podsticao njegovu molbu mučnim, iskrenim povicima, sve dok nije pobijedio. Tako će biti sa pravednicima. Dok pregledaju događaje iz svog prošlog života, njihove nade će skoro potonuti. Ali pošto shvate da se radi o životu ili smrti, usrdno će zavapiti Bogu i prizivati Ga u vezi sa svojom prošlom tugom i poniznim pokajanjem za svoje brojne grijeha, a zatim će se pozvati na Njegovo obećanje: „Neka se uhvati za moju snagu i pomiri se sa mnom, i on će se pomiriti sa mnom.“ Tako će njihove usrdne molbe biti prinošene Bogu dan i noć. (*Spiritual Gifts 3:131-133.*)

Poglavlje 29—Privilegija molitve*

Kroz prirodu i otkrivenje, kroz svoje providenje, i uticajem svog Duha, Bog nam govori. Ali ovo nije dovoljno; mi takođe treba da izlijemo svoja srca Njemu. Da bismo imali duhovni život i energiju, moramo imati stvarni odnos sa našim nebeskim Ocem. Naši umovi mogu biti privučeni prema Njemu; možemo razmišljati o Njegovim djelima, Njegovoj milosti, Njegovim blagoslovima; ali ovo nije, u punom smislu, opštenje s Njim. Da bismo komunicirali s Bogom, moramo mu nešto reći o našem stvarnom životu.

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ne da je to neophodno da bismo Bogu objavili šta smo, već da bismo mogli da ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzvodi k Njemu.

Kada je Isus bio na zemlji, učio je svoje učenike kako da se mole. On ih je uputio da svoje svakodnevne potrebe iznesu pred Bogom i da svu svoju brigu prepuste Njemu. A uvjeravanje koje im je dao da će njihove molbe saslušati, takođe je jamstvo za nas.

Sam Isus, dok je boravio među ljudima, često je bio u molitvi. Naš Spasitelj se poistovjetio sa našim potrebama i slabostima, tako što je postao molilac, tražeći od svog Oca nove zalihe snage, da bi mogao izaći pripremljen za dužnost i iskušenje. On je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, „u svemu iskušavan kao i mi“; ali kao bezgrešna, Njegova priroda je ustuknula od zla; On je izdržao je borbe i mučenje duše u svijetu grijeha. Njegova ljudskost učinila je molitvu neophodnošću i privilegijom. Pronašao je utjehu i radost u zajedništvu sa svojim

---

* Ovo poglavlje se pojavljuje u knjizi *Put Hristu*, 93-104.

Ocem. I ako je Spasitelj ljudi, Sin Božji, osjećao potrebu za molitvom, koliko bi nejakim, grešnim smrtnicima više trebali osjećati potrebu usrdne, neprestane molitve.

Naš nebeski Otac čeka da nam podari punoću svog blagoslova. Naša je privilegija da pijemo obilno na izvoru bezgranične ljubavi. Kakvo je čudo što se tako malo molimo! Bog je spreman i voljan da čuje iskrenu molitvu najskromnije svoje djece, a ipak postoji mnogo očigledne nevoljnosti s naše strane da objavimo svoje želje Bogu. Šta mogu da misle nebeski anđeli o jednim bespomoćnim ljudskim bićima, koji su podložni iskušenju, kada Božje srce beskrajne ljubavi žudi za njima, spremno da im da više nego što mogu da zatraže ili misle, a oni se tako malo mole i tako imaju malo vjere? Anđeli vole da se klanjaju pred Bogom; oni vole da budu blizu Njega. Zajedništvo s Bogom smatraju svojom najvećom radošću; pa ipak, zemaljska djeca, kojima je toliko potrebna pomoć koju samo Bog može dati, izgledaju zadovoljno da hodaju bez svjetlosti Njegovog Duha, pratnje Njegovog prisustva.

Tama zloga zatvara one koji zanemaruju molitvu. Prošaptana neprijateljska iskušenja mame ih na grijeh; a sve je to zato što ne koriste privilegije koje im je Bog dao u božanskom određivanju molitve. Zašto bi sinovi i kćeri Božiji oklijevali da se mole, kada je molitva ključ u ruci vjere za otključavanje nebeskog skladišta, gdje se čuvaju bezgranični resursi Svemoći? Bez neprestane molitve i marljivog bdjenja prijete nam opasnost da postanemo nemarni i da skrenemo s pravog puta. Protivnik neprestano nastoji da zapreči put do Prijestola milosti, da ne bismo usrdnom molitvom i vjerom zadobili milost i silu da se odupremo iskušenju.

Postoje određeni uslovi pod kojima možemo očekivati da će Bog čuti i uslišiti naše molitve. Jedan od prvih od njih je da osjećamo potrebu za Njegovom pomoći. On je obećao: „Jer ću

na žednog izliti vodu i potoke na suhu zemlju.“ Isaija 44:3. Oni koji su gladni i žedni za pravednošću, koji čeznu za Bogom, mogu biti sigurni da će se nasititi. Srce mora biti otvoreno za uticaj Duha, inače se ne može primiti Božji blagoslov.

Naša velika potreba je sama po sebi argument i najrječitije se zalaže u našu korist. Ali Gospoda treba tražiti da učini ove stvari za nas. On kaže: „Tražite, i daće vam se.“ I „Onaj koji nije poštedio svog vlastitog Sina, nego ga je predao za sve nas, kako nam neće s Njim i sve darovati?“ Matej 7:7; Rimljanima 8:32.

Ako vidimo bezakonje u našim srcima, ako se držimo bilo kojeg poznatog grijeha, Gospod nas neće čuti; ali molitva pokajničke, skrušene duše je uvijek prihvaćena. Kada se sve poznate greške isprave, možemo vjerovati da će Bog odgovoriti na naše molbe. Naše vlastite zasluge nas nikada neće preporučiti u naklonost Božju; Isusova dostojnost je ta koja će nas spasiti, Njegova krv će nas očistiti; ipak moramo da uradimo posao u ispunjavanju uslova prihvatanja.

Drugi element preovlađujuće molitve je vjera. „Onaj koji dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji i da nagrađuje one koji Ga marljivo traže.“ Jevrejima 11:6. Isus je rekao svojim učenicima: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete.“ Marko 11:24. Da li mu vjerujemo na riječ?

Sigurnost je široka i neograničena, a vjeran je Onaj koji je obećao. Kada ne dobijemo baš ono što smo tražili, u vrijeme kada tražimo, još uvijek vjerujemo da Gospod čuje i da će uslišiti naše molitve. Toliko smo pogrešivi i kratkovidni da ponekad tražimo stvari koje ne bi bile blagoslov za nas, a naš nebeski Otac u ljubavi uslišava naše molitve dajući nam ono što će biti za naše najviše dobro – ono što bismo i sami željeli kad bi sa božanski prosvijetljenom vizijom mogli vidjeti sve stvari onakve kakve zaista jesu. Kada se čini da naše molitve nisu uslišene, trebamo se držati obećanja; jer će sigurno doći vrijeme odgovora i

primićemo blagoslov koji nam je najpotrebniji. Ali tvrditi da će molitva uvijek biti uslišena baš na način i za određenu stvar koju želimo, je umišljenost. Bog je previše mudar da bi pogriješio i previše dobar da uskrati bilo kakvu dobru stvar onima koji hođaju uspravno. Tada se ne plašite da Mu verujete, iako ne vidite trenutni odgovor na svoje molitve. Oslonite se na Njegovo sigurno obećanje: „Tražite, i daće vam se.“

Ako se posavjetujemo sa svojim sumnjama i strahovima, ili pokušamo riješiti sve ono što ne vidimo jasno, prije nego što imamo vjeru, nedoumice će se samo povećavati i produbljivati. Ali ako dođemo Bogu, osjećajući se bespomoćni i zavisni, kakvi zaista jesmo, i u poniznoj, povjerljivoj vjeri objavimo svoje želje Onome čije je znanje beskonačno, koji sve vidi u tvorevini i koji svime upravlja svojom voljom i riječju, On može i hoće da se pobrine za naš vapaj, i pustiće da svjetlost obasja naša srca. Iskrenom molitvom dovodimo se u vezu sa umom Beskonačnog. Možda u tom trenutku nemamo upečatljiv dokaz da se lice našeg Otkupitelja saginje nad nama u saosjećanju i ljubavi, ali to je ipak tako. Možda ne osjećamo Njegov vidljiv dodir, ali Njegova ruka je na nama u ljubavi i nježnosti sažaljenja.

Kada dođemo da tražimo milost i blagoslov od Boga, treba da imamo duh ljubavi i praštanja u našim srcima. Kako možemo moliti: „Oprosti nam dugove naše, kao što i mi opraštamo dužnicima našim“, a ipak se prepustiti duhu koji ne oprašta? Matej 6:12. Ako očekujemo da naše vlastite molitve budu uslišene, moramo oprostiti drugima na isti način i u istoj mjeri u kojoj se nadamo da će nam biti oprašteno.

Ustrajnost u molitvi je postavljena kao uslov primanja. Moramo se uvijek moliti ako želimo rasti u vjeri i iskustvu. Trebamo biti „brzi u molitvi“, „nastaviti u molitvi i bdjeti u istom sa zahvalnošću“. Rimljanima 12:12; Kološanima 4:2. Petar podstiče vjernike da budu „trijezni i bdiju u molitvi“. 1. Petrova 4:7.

Pavle poručuje: „U svemu molitvom i moljenjem sa zahvalnošću neka se vaši zahtjevi obznane Bogu.“ Filipljanima 4:6. „Ali vi, voljeni,“ kaže Juda, „molite se u Duhu Svetom, očuvajte se u ljubavi Božjoj.“ Juda 1:20, 21. Neprestana molitva je neprekidno sjedinjenje duše sa Bogom, tako da život od Boga teče u naš život; a iz našeg života čistota i svetost se vraćaju Bogu.

Postoji potreba za marljivošću u molitvi; neka vas ništa ne ometa. Uložite sve napore da održite otvoreno zajedništvo između Isusa i vaše vlastite duše. Tražite svaku priliku da odete tamo gdje se obično moli. Oni koji zaista traže zajedništvo s Bogom biće viđeni na molitvenom skupu, vjerni da obavljaju svoju dužnost i usrdni i nestrpljivi da poberu sve dobrobiti koje mogu steći. Oni će iskoristiti svaku priliku da se smjeste tamo gdje mogu primiti zrake svjetlosti s neba.

Treba se moliti u krugu porodice, a iznad svega ne smijemo zanemariti tajnu molitvu, jer to je život duše. Nemoguće je da duša procvjeta dok se molitva zanemaruje. Porodična ili javna molitva sama po sebi nije dovoljna. Neka se u samoći duša otvori Božjem oku koji je ispituje. Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji sluša molitvu. Nijedno znatiželjno uho ne može primiti teret takvih peticija. U tajnoj molitvi duša je oslobođena okolnih uticaja, oslobođena uzbuđenja. Mirno, ali žarko će posegnuti za Bogom. Sladak i postojan će biti uticaj koji će izbijati od Onoga koji vidi u tajnosti, čije je uho otvoreno da čuje molitvu koja izvire iz srca. Smirenom, jednostavnom vjerom duša održava zajednicu s Bogom i sabira k sebi zrake božanske svjetlosti da bi je ojačala i održala u sukobu sa Sotonom. Bog je naša kula snage.

Molite se u svom kutku, i dok obavljate svoj svakodnevni rad, neka vaše srce bude često uzdignuto Bogu. Tako je Enoh hodao s Bogom. Ove tihe molitve uzdižu se poput dragocjenog tamjana pred prijestolom milosti. Sotona ne može pobijediti

onoga čije je srce na taj način ostalo na Bogu.

Ne postoji vrijeme ili mjesto u kojem je neprikladno prinositi molbu Bogu. Ništa nas ne može spriječiti da uzdignemo svoja srca u duhu usrdne molitve. U gužvi na ulici, usred poslovnog angažmana, možemo poslati peticiju Bogu i moliti se za božansko vođstvo, kao što je učinio Nehemija kada je uputio svoj zahtjev kralju Artakserksu. Bliskost zajedništva se može naći gdje god da se nalazimo. Trebalo bi da nam vrata srca budu stalno otvorena i da naš poziv ide gore da Isus može doći i boraviti kao nebeski gost u duši.

Iako oko nas može postojati zatrovana, pokvarena atmosfera, ne moramo udisati njenu pokvarenost, već možemo živjeti u čistom zraku neba. Možemo zatvoriti svaka vrata nečistim maštanjima i nesvetim mislima uzdižući dušu u prisutnost Boga kroz iskrenu molitvu. Oni čija su srca otvorena za primanje Božje podrške i blagoslova hodaće u svetijoj atmosferi od zemaljske i imaće stalnu zajednicu s nebom.

Moramo imati jasnije poglede na Isusa i potpunije razumijevanje vrijednosti vječne stvarnosti. Ljepota svetosti mora da ispuni srca Božje djece; a da bi se to moglo postići, trebamo tražiti božanska otkrića nebeskih stvari.

Neka se duša izvuče i uzdigne, da nam Bog podari dašak nebeske atmosfere. Možemo se držati toliko blizu Boga da će se u svakoj neočekivanoj kušnji naše misli okrenuti ka Njemu jednako prirodno kao što se cvijet okreće suncu.

Čuvajte svoje želje, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i svoje strahove pred Bogom. Ne možete Ga opteretiti; ne možete Ga umoriti. Onaj koji vam broji vlasi na glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. „Gospod je veoma sažaljiv i milostiv.“ Jakov 5:11. Njegovo srce ljubavi dirnuto je našim tugama, pa čak i našim izgovaranjem o njima. Dajte Njemu sve što zbunjuje um. Ništa nije preveliko da On ne bi mogao

podnijeti, jer On drži svjetove, On vlada svim stvarima svemira. Ništa što se na bilo koji način tiče našeg mira nije premalo da bi On primijetio. Ne postoji poglavlje u našem iskustvu koje je previše mračno da ga On ne pročita; nema nedoumice koja bi mu bila suviše teška za razotkriti. Nijedna nesreća ne može zadesiti ni najmanje od Njegove djece, nikakva tjeskoba uznemiriti dušu, nikakva radost veselja, nijedna iskrena molitva ne izmiče s usana, na koju naš nebeski Otac ne pazi, ili za koju se On ne zanima neposredno. „On liječi slomljena srca i prevezuje njihove rane.“ Psalam 147:3. Odnosi između Boga i svake duše su tako različiti i puni kao da ne postoji druga duša na zemlji koja bi dijelila Njegovu brigu, niti druga duša za koju je dao svog voljenog Sina.

Isus je rekao: „Molićete se u moje ime. Ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas.“ „Ja sam vas izabrao... da što god tražite Ocu u Moje ime, On vam može dati.“ Jovan 16:26, 27; Jovan 15:16. Ali moliti se u ime Isusovo nešto je više od pukog spominjanja tog imena na početku i na kraju molitve. To je moliti se u umu i duhu Isusa, dok vjerujemo u Njegova obećanja, oslanjamo se na Njegovu milost i činimo Njegova djela.

Bog ne misli da bilo ko od nas treba da postane pustinjač ili monah i da se povuče iz svijeta da bi se posvetio bogoslužnju. Život mora biti kao Hristov život – između planine i mnoštva. Onaj ko ne radi ništa osim da se moli uskoro će prestati da se moli, ili će njegove molitve postati formalna rutina. Kada se ljudi povuku iz društvenog života, daleko od sfere hrišćanske dužnosti i nošenja krsta; kada prestanu da ozbiljno rade za Učitelja, koji je ozbiljno radio za njih, oni gube predmet molitve i nemaju podsticaja za predanost. Njihove molitve postaju lične i sebične. Oni ne mogu da se mole u pogledu potreba čovječanstva ili izgradnje Hristovog kraljevstva, moleći za snagu kojom bi mogli da rade.

Mi trpimo gubitak kada zanemarimo privilegiju da se družimo kako bismo ojačali i ohrabрили jedni druge u službi Bogu. Istine Njegove riječi gube svoju živopisnost i važnost u našim umovima. Naša srca prestaju biti prosvijetljena i pobuđena njihovim osvješčujućim uticajem, a mi opadamo u duhovnosti. U našem društvu kao hrišćani gubimo mnogo zbog nedostatka simpatije jednih prema drugima. Onaj ko se zatvori u sebe ne ispunjava poziciju koju je Bog osmislio da treba. Pravilna kultura društvenih elemenata u našoj prirodi dovodi nas do saosjećanja s drugima i sredstvo je razvoja i snage za nas u službi Bogu.

Kada bi se hrišćani družili, govoreći jedni drugima o ljubavi Božjoj i dragocjenim istinama otkupljenja, njihova vlastita srca bi se osvježila i osvježili bi jedni druge. Mi možemo svakodnevno više učimo o našem nebeskom Ocu, stičući novo iskustvo Njegove milosti; tada ćemo poželjeti da govorimo o Njegovoj ljubavi; i dok to radimo, naša vlastita srca će biti zagrijana i ohrabrena. Kad bismo više mislili i govorili o Isusu, a manje o sebi, trebali bismo imati mnogo više Njegovog prisustva.

Kad bismo samo razmišljali o Bogu onoliko često koliko imamo dokaze o njegovoj brizi za nas, trebali bismo Ga stalno držati u svojim mislima i trebali bismo rado pričati o Njemu i hvaliti Ga. Govorimo o zemaljskim stvarima jer nas zanimaju. Govorimo o našim prijateljima jer ih volimo; naše radosti i naše tuge povezane su s njima. Ipak, imamo beskrajno veći razlog da volimo Boga nego da volimo svoje zemaljske prijatelje; trebalo bi da bude najprirodnija stvar na svijetu da On bude prvi u svim našim mislima, da govorimo o Njegovoj dobroti i pričamo o Njegovoj moći. Bogati darovi koje nam je dao nisu imali za cilj da upijaju naše misli i ljubav toliko da ne bismo imali šta da damo Bogu; oni će nas neprestano podsjećati na Njega i vezati vezama ljubavi i zahvalnosti prema našem nebeskom Dobročinitelju. Mi stanujemo previše blizu nizina zemlje. Podignimo oči prema

otvorenim vratima svetinje gore, gdje svjetlost slave Božje blista na Hristovom licu, koji „može do kraja spasiti one koji kroz Njega dolaze Bogu“. Jevrejima 7:25.

Moramo više hvaliti Boga „zbog Njegove dobrote i zbog njegovih čudesnih djela nad djecom ljudskom“. Psalam 107:8. Naše upražnjavanje predanosti ne bi se trebalo u potpunosti sastojati od traženja i primanja. Nemojmo uvijek misliti na svoje želje i nikada na dobrobiti koje primamo. Ne molimo se previše, ali smo previše štedljivi u zahvaljivanju. Mi smo stalni primaoci Božje milosti, a ipak koliko malo zahvalnosti izražavamo, koliko ga malo hvalimo za ono što je učinio za nas.

Od davnina, Gospod je rekao Izraelu, kada su se sastali zajedno na Njegovoj službi: „Jedite pred Gospodom Bogom svojim, i radovaćete se svemu na šta stavite svoju ruku, vi i vaša domaćinstva, u čemu vas je Gospod, Bog vaš, blagoslovio.“ Ponovljeni zakoni 12:7. Ono što se čini u slavu Božiju treba činiti s vedrinom, sa pjesmama hvale i zahvalnosti, a ne sa tugom i sumornošću.

Naš Bog je nježni, milostivi Otac. Na njegovu službu ne treba gledati kao na rad koji rastužuje srca i stvara nemir. Trebalo bi da bude zadovoljstvo obožavati Gospoda i učestvovati u Njegovom djelu. Bog ne bi htio da se Njegova djeca, za koje je obezbijedeno tako veliko spasenje, ponašaju kao da je težak, zahtjevan nadzornik. On je njihov najbolji prijatelj; a kada ga obožavaju, On očekuje da bude s njima, da ih blagoslovi i utješi, ispunjavajući njihova srca radošću i ljubavlju. Gospod želi da se njegova djeca utješe u Njegovoj službi i da nađu više zadovoljstva nego poteškoća u Njegovom radu. On želi da oni koji dođu da ga obožavaju ponesu sa sobom dragocjene misli o Njegovoj brizi i ljubavi, da budu razveseljeni u svim poslovima svakodnevnog života, da imaju blagodat da u svemu postupaju pošteno i vjerno.

Moramo se sabrati oko krsta. Hrist i to raspeti trebali bi biti tema kontemplacije, razgovora i naših najradosnijih emocija. U mislima trebamo zadržati svaki blagoslov koji primimo od Boga, a kada spoznamo Njegovu veliku ljubav, trebali bismo biti spremni sve povjeriti ruci koja je za nas prikovana na krst.

Duša se može uzdići bliže nebu na krilima hvale. Bog se obožava u pjesmi i muzikom u dvorovima iznad, i dok izražavamo svoju zahvalnost približavamo se obožavanju nebeskih vojski. „Ko prinosi hvalu, slavi Boga.“ Psalam 50:23. Izađimo s pobožnom radošću pred našeg Stvoritelja, sa „zahvalnosti i zvukom melodije“. Isaija 51:3.

Poglavlje 30—Molitva Gospodnja*

„**Ovako se, dakle, molite.**“ Matej 6:9.

Molitvu Gospodnju dva puta je uputio naš Spasitelj, prvo mnoštvu u Propovijedi na gori, a opet, nekoliko mjeseci kasnije, samo učenicima. Učenici su kratko vrijeme bili odsutni od svog Učitelja, kada su ga po povratku zatekli zaokupljenog zajedništvom sa Bogom. Izgledajući nesvjestan njihovog prisustva, nastavio je moliti naglas. Spasiteljevo lice je bilo ozračeno nebeskim sjajem. Činilo se da je u samoj prisutnosti Nevidljivog, a u Njegovim riječima je bila živa sila kao onoga koji je razgovarao s Bogom.

Srca učenika koji su slušali bila su duboko dirnuta. Oni su označili koliko je često On provodio duge sate u samoći u zajednici sa svojim Ocem. Njegovi dani su prolazili u službi gomili koja ga je pritiskala i u razotkrivanju podmuklog sofizma rabina, a ovaj neprestani rad Ga je često ostavljao tako krajnje umornim da su se Njegova majka i braća, pa čak i Njegovi učenici, bojali da će Njegov život biti žrtvovan. Ali kako se vraćao iz sati molitve koji su zatvorili naporan dan, oni su označili izraz mira na Njegovom licu, osjećaj osvježenja koji kao da je prožimao Njegovo prisustvo. Iz sati provedenih s Bogom On je izlazio, izjutra u jutro, da ljudima donese svjetlost neba. Učenici su došli da povežu Njegove sate molitve sa snagom Njegovih riječi i djela. Sada, dok su slušali Njegovu molbu, njihova srca su bila zadivljena i ponižena. Kada je prestao da se moli, sa uvjerenjem u svoju duboku potrebu, oni su uzviknuli: „Gospode, nauči nas da se molimo.“ Luka 11:1.

Isus im ne daje novu formu molitve. Ono čemu ih je On

---

* Ovo poglavlje se pojavljuje u knjizi *Misli sa Gore blagoslova*, 102-122.

ranije naučio, On ponavlja, kao da bi rekao: Trebate razumjeti ono što sam već dao. Ima dubinu značenja koju još niste shvatili.

Spasitelj nas, međutim, ne ograničava na upotrebu ovih tačnih riječi. Kao jedan od ljudi, On predstavlja svoj vlastiti ideal molitve, riječi koje su tako jednostavne da ih malo dijete može usvojiti, ali tako sveobuhvatne da najveći umovi nikada ne mogu u potpunosti shvatiti njihov značaj. Naučeni smo da dođemo Bogu sa svojim dankom zahvalnosti, da objavimo svoje želje, da priznamo svoje grijehе i zatražimo Njegovu milost u skladu s Njegovim obećanjem.

„Kad se molite, recite Oče naš.“ Luka 11:2.

Isus nas uči da Njegovog Oca nazivamo svojim Ocem. Ne stidi se da nas naziva braćom. Jevrejima 2:11. Spasiteljevo srce je toliko spremno, tako željno da nas dočeka kao članove Božje porodice, da u prvim riječima koje trebamo upotrijebiti u približavanju Bogu stavlja sigurnost našeg božanskog odnosa, „Oče naš“.

Evo objave te divne istine, tako pune ohrabrenja i utjehe, da nas Bog voli kao što voli svog Sina. Ovo je ono što je Isus rekao u svojoj poslednjoj molitvi za svoje učenike: „Volio si ih kao što si mene volio.“ Jovan 17:23.

Svijet koji je Sotona preuzeo i kojim je vladao okrutnom tiranijom, Sin Božji je, jednim ogromnim dostignućem, zaokružio svojom ljubavi i ponovo ga povezo s Jehovinim prijestolom. Heruvimi i serafimi, i nebrojene vojske svih nepalih svjetova, pjevali su himne hvale Bogu i Jagnjetu kada je ovaj trijumf bio osiguran. Radovali su se što je put spasenja otvoren palom rodu i što će zemlja biti otkupljena od prokletstva grijehа. Koliko bi više trebalo da se raduju oni koji su predmet tako nevjerovatne ljubavi!

Kako možemo ikada biti u nedoumici i nezvjesnosti i osjećati da smo siročad? U ime onih koji su prekršili zakon, Isus

je preuzeo na sebe ljudsku prirodu; On je postao sličan nama, da bismo imali vječni mir i sigurnost. Imamo Branitelja na nebesima, i ko Ga prihvati kao ličnog Spasitelja, ne ostaje siročić da nosi teret svojih grijeha.

„Ljubazni, sada smo deca Božja, ali se još nije pokazalo šta ćemo biti. Znamo da ćemo, kad se on pokaže, biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti upravo onakvog kakav jeste.“ „A ako smo djeca, onda smo i naslednici – naslednici Božji, a sunaslednici Hristovi, ako trpimo zajedno s njim da bismo zajedno s njim bili i proslavljeni.“ 1. Jovanova 3:2; Rimljanima 8:17.

Prvi korak u približavanju Bogu je spoznati i vjerovati u ljubav koju On ima prema nama (1. Jovanova 4:16); jer smo kroz privlačenje Njegove ljubavi vođeni da dođemo k Njemu.

Percepcija Božje ljubavi radi na odricanju od sebičnosti. Nazivajući Boga svojim Ocem, prepoznavamo svu Njegovu djecu kao našu braću. Svi smo mi dio velike mreže čovječanstva, svi smo članovi jedne porodice. U naše peticije treba da uključimo i naše komšije, ali i sebe. Niko ne moli ispravno ko traži blagoslov samo za sebe.

Beskonačni Bog, rekao je Isus, čini vašom privilegijom da Mu pristupite u ime Oca. Shvatite sve što ovo implicira. Nijedan zemaljski roditelj se nikada nije tako iskreno molio za dijete u zabludi kao što se Onaj koji vas je stvorio moli za prestupnika. Nijedan ljudski interes nikada nije pratio nepokajnike sa tako nježnim pozivima. Bog obitava u svakom prebivalištu; On čuje svaku izgovorenu riječ, sluša svaku molitvu koja se podnosi, kuša tugu i razočarenje svake duše, uvažava ophođenje prema ocu, majci, sestri, prijatelju i komšiji. On se brine za naše potrebe, a Njegova ljubav, milosrđe i milost neprestano teku da bi zadovoljili naše potrebe.

Ali ako Boga nazivate svojim Ocem, vi sebe priznajete Njegovom djecom, da budete vođeni Njegovom mudrošću i da

budete poslušni u svemu, znajući da je Njegova ljubav nepromjenjiva. Prihvat ćete Njegov plan za svoj život. Kao djeca Božja, smatraćete Njegovu čast, Njegov karakter, Njegovu porodicu, Njegovo djelo kao objekte od najvećeg interesa. Biće vam zadovoljstvo prepoznati i poštovati svoj odnos prema svom Ocu i svakom članu Njegove porodice. Radovaćete se da učinite bilo koji čin, ma koliko ponizan bio, koji će doprinijeti Njegovoj slavi ili dobrobiti vaše porodice.

„Koji si na nebesima.“ Onaj koga Hristos kaže da gledamo kao „Oca našeg“ na nebesima je „učinio je sve što mu je bilo ugodno.“ U Njegovoj brizi možemo bezbjedno da počivamo, govoreći: „Kad se bojim, uzdaću se u Tebe.“ Psalam 115:3; Psalam 56:3.

„Neka je sveto ime tvoje.“ Matej 6:9.

Da bismo posvetili Gospodnje ime, potrebno je da riječi kojima govorimo o Svevišnjem Biću budu izgovorene s poštovanjem. „Sveto i prečasto je njegovo ime.“ Psalam 111:9. Nikada se ni na koji način ne smijemo olako odnositi prema titulama ili nazivima Božanstva. U molitvi ulazimo u odaju za audijenciju Svevišnjeg; i trebali bismo doći pred Njega sa svetim strahopoštovanjem. Anđeli pokrivaju svoja lica u Njegovom prisustvu. Heruvimi i svijetli i sveti serafimi pristupaju Njegovom prijestolu sa svečanim poštovanjem. Koliko više mi, ograničena, grešna bića, treba da dolazimo s poštovanjem pred Gospoda, našeg Stvoritelja!

Ali posvetiti ime Gospodnje znači mnogo više od ovoga. Možemo, poput Jevreja u Hristovo vrijeme, ispoljavati najveće spoljašnje poštovanje prema Bogu, a ipak neprestano skrnaviti Njegovo ime. „Ime Gospodnje“ je „milosrdno i milostivo, dugotrpljivo i obilno dobrotom i istinom,... oprašta bezakonje i prestepe i grijeh.“ Izlazak 34:5-7. O Crkvi Hristovoj je zapisano: „Ovo je ime kojim će se zvati: Gospod, pravda naša.“ Jeremija

33:16. Ovo ime se stavlja na svakog Hristovog sledbenika. To je nasleđe Božjeg djeteta. Porodica se zove po Ocu. Prorok Jeremija, u vrijeme Izraelove teške muke i nevolje, molio se: „Tvojim imenom smo pozvani; ne ostavljaj nas.“ Jeremija 14:9.

Ovo ime je posvećeno anđelima neba, stanovnicima nepalih svjetova. Kada molite: „Neka se sveti ime Tvoje“, vi tražite da se ono posveti na ovom svijetu, u vama. Bog te je pred ljudima i anđelima priznao kao svoje dijete; molite se da ne učinite sramotu „dostojnom imenu kojim ste pozvani“. Jakov 2:7. Bog vas šalje u svijet kao svog predstavnika. U svakom činu života treba da pokažete Božje ime. Ova peticija vas poziva da posjedujete Njegov karakter. Ne možete posvetiti Njegovo ime, ne možete Ga predstavljati svijetu, osim ako u životu i karakteru ne predstavljate sam život i karakter Boga. To možete učiniti samo kroz prihvatanje milosti i pravednosti Hristove.

„Neka dođe Kraljevstvo tvoje.“ Matej 6:10.

Bog je naš Otac, koji nas voli i brine za nas kao svoju djecu; On je takođe veliki Kralj univerzuma. Interesi Njegovog kraljevstva su naši interesi i mi treba da radimo na njegovoj izgradnji.

Hristovi učenici su očekivali trenutni dolazak kraljevstva Njegove slave, ali dajući im ovu molitvu Isus je poučavao da kraljevstvo tada neće biti uspostavljeno. Trebalo je da se mole za njegov dolazak kao događaj u budućnosti. Ali ova peticija im je bila i uvjeravanje. Iako nisu trebali gledati dolazak kraljevstva u svoje vrijeme, činjenica da im je Isus rekao da se mole za to je dokaz da će u Božje vlastito vrijeme ono sigurno doći.

Kraljevstvo Božje milosti se sada uspostavlja, jer iz dana u dan srca koja su bila puna grijeha i pobune popuštaju suverenitetu Njegove ljubavi. Ali potpuno uspostavljanje kraljevstva Njegove slave neće se dogoditi do drugog Hristovog dolaska na ovaj svijet. „Kraljevstvo i vlast, i veličina kraljevstva pod cijelim

neбом“, treba se dati „narodu svetaca Svevišnjega“. Danilo 7:27. Oni će naslijediti kraljevstvo pripremljeno za njih „od postanka svijeta.“ Matej 25:34. I Hrist će uzeti k sebi svoju veliku silu i vladāće.

Nebeska vrata će se ponovo podići, i sa deset hiljada puta deset hiljada i hiljadama hiljada svetih, naš Spasitelj će izaći kao Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima. Jehova Emanuel „biće kralj nad svom zemljom: u taj dan biće jedan Gospod, a njegovo ime jedno.“ „Šator Božji“ će biti s ljudima, „i On će stanovati s njima, i oni će biti Njegov narod, i sam Bog će biti s njima, i biti njihov Bog.“ Zaharija 14:9; Otkrivenje 21:3.

Ali prije tog dolaska, Isus je rekao: „Ovo jevanđelje o kraljevstvu propovijedaće se po cijelom svijetu za svjedočanstvo svim narodima.“ Matej 24:14. Njegovo kraljevstvo neće doći sve dok se dobra vijest o Njegovoj milosti ne pronese po cijeloj zemlji. Stoga, dok se predajemo Bogu i pridobijamo druge duše za Njega, ubrzavamo dolazak Njegovog kraljevstva. Samo oni koji se posvete Njegovoj službi, govoreći: „Evo mene; pošalji mene“ (Isaija 6,8), da otvorim slijepu oči, da ljude obratim „iz tame u svjetlost i od vlasti Sotonine Bogu, da dobiju oprostjenje grijeha i baštinu među onima koji su posvećeni“ (Djela 26:18) – samo se oni iskreno mole: „Neka dođe kraljevstvo tvoje.“

„Neka bude volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji.“
Matej 6:10.

Božja volja je izražena u propisima Njegovog svetog zakona, a principi ovog zakona su principi neba. Nebeski anđeli ne dostižu ništa više od spoznaje Božje volje, a vršenje Njegove volje je najviša služba koja može uključiti njihove moći.

Ali na nebu se služba ne pruža u duhu legalizma. Kada se Sotona pobunio protiv Jehovinog zakona, pomisao da postoji zakon došla je anđelima gotovo kao buđenje za nešto o čemu se ne razmišlja. U svojoj službi anđeli nisu kao sluge, već kao sinovi.

Između njih i njihovog Stvoritelja postoji savršeno jedinstvo. Poslušnost za njih nije naporan rad. Ljubav prema Bogu čini njihovom službu radošću. Dakle, u svakoj duši u kojoj prebiva Hristos, nada slave, ponovo odjekuju Njegove riječi: „Bože moj, ja uživam u vršenju volje tvoje, i zakon je tvoj duboko u meni.“ Psalam 40:8.

Molba „Neka bude volja Tvoja i na zemlji, kao i na nebu“ je molitva da se prekine vladavina zla na ovoj zemlji, da se grijeh zauvijek uništi i da se uspostavi kraljevstvo pravednosti. Tada će se na zemlji kao i na nebu ispuniti „sva volja Njegove dobrote.“ 2. Solunjanima 1:11.

„*Hljeb naš nasušni daj nam danas.*“ Matej 6:11.

Prva polovina molitve koju nas je Isus naučavao odnosi se na ime i kraljevstvo i volju Božju – da se Njegovo ime poštuje, da se Njegovo kraljevstvo uspostavi, da se Njegova volja izvrši. Kada na taj način učinite Božju službu svojim prvim interesom, možete s povjerenjem tražiti da se vaše vlastite potrebe mogu zadovoljiti. Ako ste se odrekli sebe i predali se Hristu, vi ste član porodice Božije, i sve u kući Očevoj je za vas. Otvorena su vam sva blaga Božja, i svijet koji je sada i onaj koji će doći. Služba anđela, dar Njegovog Duha, trud Njegovih slugu – sve je za vas. Svijet, sa svime u njemu, je vaš u mjeri u kojoj vam može pomoći. Čak će se i neprijateljstvo zlih pokazati kao blagoslov tako što će vas disciplinovati za nebo. Ako ste „vi Hristovi“, „sve su vaše.“ 1. Korinćanima 3:23, 21.

Ali vi ste kao dijete koje još nije stavljeno pod kontrolu nad svojim nasleđem. Bog vam ne povjerava vaše dragocjeno vlasništvo, da vas Sotona svojim lukavim umijećem ne bi prevario, kao što je učinio prvom paru u Edenu. Hrist ga čuva za vas, bezbjedno van domašaja kvaritelja. Kao i dijete, primaćete iz dana u dan ono što je potrebno za dnevne potrebe. Svaki dan molite se: „Hljeb naš nasušni daj nam danas.“ Ne plašite se ako

nemate dovoljno za sutra. Imate sigurnost u Njegovo obećanje: „Tako ćeš stanovati u zemlji, i zaista ćeš biti nahranjen.“ David kaže: „Bio sam mlad, a sada sam star; ali nisam vidio pravednika ostavljenog, niti njegovo sjeme kako prosi hljeb.“ Psalam 37:3, 25. Taj Bog koji je poslao gavrane da nahrane Iliju kraj potoka Kerita neće proći pored jednog od Njegove vjerne, samopožrtvovane djece. O onome koji hodi pravedno pisano je: „Hljeb će mu se dati; njegove će vode biti sigurni.“ „Neće se stidjeti u zlo vrijeme, i u dane gladi biće siti.“ „Onaj koji nije poštedio svog vlastitog Sina, nego ga je predao za sve nas, kako nam neće sa Njim sve darovati?“ Isaija 33:16; Psalam 37:19; Rimljanima 8:32. Onaj koji je olakšao brige i poteškoće svoje majke udovice i pomogao joj da se brine za domaćinstvo u Nazaretu, saosjeća sa svakom majkom u njenoj borbi da svojoj djeci obezbijedi hranu. Onaj koji se sažalio na mnoštvo jer su bili „izmučeni i smeteni“ (Matej 9:36), i dalje ima sažaljenja prema siromašnima koji pate. Njegova ruka je ispružena prema njima u blagoslovu; i u samoj molitvi koju je dao svojim učenicima, On nas uči da se sjećamo siromaha.

Kada molimo: „Hljeb naš nasušni daj nam danas“, molimo za druge kao i za sebe. I mi priznajemo da ono što nam Bog daje nije samo za nas same. Bog nam daje u povjerenje da nahranimo gladne. Od svoje dobrote On je pripremio za siromašne. Psalam 68:10. I On kaže: „Kad priređuješ ručak ili večeru, ne zovi svoje prijatelje ni svoju braću ni svoje rođake ni bogate susjede. Možda će i oni tebe nekada pozvati i tako će ti uzvratiti. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromašne, sakate, hrome i slijepce. Bićeš srećan, jer oni nemaju čime da ti uzvrate. Uzvratice ti se o uskrsenju pravednih.“ Luka 14:12-14.

„A Bog može učiniti da obilujete svakom blagodaću, da uvijek imate svega dovoljno i da vam još pretekne za svako dobro djelo.“ „Jer ko oskudno sije, oskudno će i žeti, a ko obilno

sije, obilno će i žeti.“ 2. Korinćanima 9:8, 6. Molitva za hljeb svagdašnji uključuje ne samo hranu za održavanje tijela, već i onaj duhovni hljeb koji će hraniti dušu za vječni život. Isus nam poručuje: „Nemojte raditi za hranu koja propada, nego za hranu koja ostaje za vječni život.“ Jovan 6:27. On kaže: „Ja sam živi hljeb koji je sišao s neba. Ako neko jede od ovog hljeba, živjeće uvijek.“ Stih 51.

Naš Spasitelj je hljeb života, i gledajući Njegovu ljubav, primajući je u dušu, hranimo se hljebom koji je sišao s neba.

Mi primamo Hrista kroz Njegovu riječ, a Sveti Duh je dat da otvori Božju riječ našem razumijevanju i udomi njene istine u naša srca. Trebamo se moliti iz dana u dan da dok čitamo Njegovu riječ, Bog pošalje svog Duha da nam otkrije istinu koja će ojačati naše duše za potrebe dana.

Učeci nas da svaki dan tražimo ono što nam je potrebno – i zemaljske i duhovne blagoslove – Bog ima svrhu koju treba postići za naše dobro. Željela bih da shvatimo našu zavisnost o Njegovoj stalnoj brizi, jer On želi da nas privuče u zajednicu sa sobom. U ovoj zajednici sa Hristom, kroz molitvu i proučavanje velikih i dragocjenih istina Njegove riječi, bićemo nahranjeni kao gladne duše; kao oni koji žedni, osvježićemo se na izvoru života.

„I oprostite nam grijeh naš, jer i mi opraštamo svakom svom dužniku.“ Luka 11:4.

Isus uči da možemo dobiti oprostjenje od Boga samo kad mi opraštamo drugima. Božja ljubav je ta koja nas privlači k Njemu, i ta ljubav ne može dotaknuti naša srca bez stvaranja ljubavi prema našoj braći.

Nakon što je završio molitvu Oče naš, Isus je dodao: „Jer, ako ljudima oprostite njihove greške, onda će i vama oprostiti vaš nebeski Otac. Ali, ako vi ne oprostite ljudima, onda ni vaš Otac neće oprostiti vaše greške.“ Onaj ko je neoprostiv, prekida

sam kanal kroz koji jedino može primiti milost od Boga. Ne bismo trebali misliti da ako oni koji su nas povrijedili ne priznaju nepravdu imamo opravdanje da im uskratimo svoj oprost. Njihov je dio, bez sumnje, da ponize svoja srca pokajanjem i priznanjem; ali moramo imati duh saosjećanja prema onima koji su nam prestupili, bez obzira priznaju li svoje greške ili ne. Koliko god da su nas teško ranili, ne smijemo gajiti svoje pritužbe i saosjećati sa sobom zbog naših povreda; ali kao što se nadamo da će nam biti oprošteno za naše uvrede protiv Boga, mi treba da oprostimo svima koji su nam učinili zlo.

Ali opraštanje ima šire značenje nego što mnogi pretpostavljaju. Kada Bog daje obećanje da će „izobilno oprostiti“, On dodaje, kao da značenje tog obećanja premašuje sve što smo mogli da shvatimo: „Moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, govori Gospod. Jer kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji putevi viši od vaših puteva i moje misli od vaših misli.“ Isaija 55:7-9. Božje oprostjenje nije samo sudski čin kojim nas On oslobađa od osude. To nije samo oprostjenje grijeha, već i vraćanje od grijeha. To je izliv iskupljujuće ljubavi koji preobražava srce. David je imao pravu koncepciju oprostjenja kada se molio: „Stvori u meni čisto srce, Bože; i obnovi ispravan duh u meni.“ Psalam 51:10. I opet kaže: „Koliko je istok daleko od zapada, toliko je On od nas uklonio naše prestepe.“ Psalam 103:12.

Bog je u Hristu dao Sebe za naše grijeha. On je pretrpio okrutnu smrt na krstu, ponio za nas breme krivice, „pravedni za nepravedne“, da bi nam otkrio svoju ljubav i privukao nas k sebi. A On kaže: „A budite ljubazni jedni prema drugima, blagonakloni, postupajući milostivo među sobom, kao što je Bog u Hristu milostiv vama.“ Efescima 4:32. Pustite Hrista, božanski Život, da se nastani u vama i da kroz vas otkrije ljubav rođenu na nebu koja će inspirisati nadu u beznadežnim i donijeti nebeski

mir u srce pogođeno grijehom. Dok dolazimo Bogu, to je uslov koji nas susreće na pragu, da, primajući milost od Njega, prepustimo se otkrivanju Njegove milosti drugima.

Jedina stvar koja je neophodna za nas da bismo mogli primiti i prenijeti Božju ljubav koja oprašta je da znamo i vjerujemo u ljubav koju On ima prema nama. 1. Jovanova 4:16. Sotona radi na svakoj obmani koju može kontrolisati, kako ne bismo mogli uočiti tu ljubav. On će nas navesti da pomislimo da su naše greške i prestupi bili toliko teški da Gospod neće imati poštovanja prema našim molitvama i neće nas blagosloviti i spasiti. U sebi ne možemo vidjeti ništa osim slabosti, ništa što bi nas preporučilo Bogu, a Sotona nam govori da to nema koristi; ne možemo ispraviti svoje mane karaktera. Kada pokušamo doći do Boga, neprijatelj će šapnuti: Nema koristi za tebe da se moliš; zar nisi uradio/la tu zlu stvar? Niste li zgriješili protiv Boga i prekršili vlastitu savjest? Ali možemo reći neprijatelju da nas „krv Isusa Hrista, Njegovog Sina, čisti od svakog grijeha.“ 1. Jovanova 1:7. Kada osjetimo da smo zgriješili i da se ne možemo moliti, tada je vrijeme da se molimo. Možda nas je sramota i duboko smo poniženi, ali moramo se moliti i vjerovati. „Ova izjava je istinita i zaslužuje da se potpuno prihvati: Hristos Isus je došao na svijet da spase grešnike, od kojih sam prvi ja.“ 1. Timoteju 1:15. Oproštenje, pomirenje sa Bogom, dolazi nam ne kao nagrada za naša djela, ne daje se zbog zasluga grešnih ljudi, već nam je to dar, koji u besprekornoj Hristovoj pravедnosti ima svoj temelj za darivanje.

Ne treba da pokušavamo da umanjimo svoju krivicu opravdavanjem grijeha. Moramo prihvatiti Božju procjenu grijeha, a to je zaista teško. Samo Golgota može otkriti strašnu veličinu grijeha. Ako bismo morali snositi vlastitu krivicu, to bi nas slomilo. Ali bezgrešni je zauzeo naše mjesto; iako nezasluženo, On je snosio naše bezakonje. „Ako priznajemo svoje

grijehe“, Bog je „vjeran i pravedan da nam oprostí grijehe naše i da nas očisti od svake nepravde.“ 1. Jovanova 1:9. Veličanstvena istina! – pravedan pred Njegovim vlastitim zakonom, a ipak Opravdatelj svih koji vjeruju u Isusa. „Ko je Bog kao što si ti, koji oprašta krivicu i prelazi preko prestupa ostatka svog nasljedstva? Neće on zauvijek biti gnjevan, jer milost rado pokazuje.“ Mihej 7:18.

„Ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od Zloga.“
Matej 6:13.

Iskušenje je navođenje na grijeh, a ono ne dolazi od Boga, već od Sotone i od zla naših vlastitih srca. „Bog ne može iskušavati zlim stvarima niti on ikoga zlom iskušava.“ Jakov 1:13.

Sotona nastoji da nas dovede u iskušenje, da se zlo naših karaktera otkrije pred ljudima i anđelima, da nas može smatrati svojim. U simboličkom proročanstvu Zaharije, Sotona se vidi kako stoji s desne strane Anđela Gospodnjeg, optužujući Jošuu, prvosveštenika, koji je odjeven u prljavu odjeću, i opire se poslu koji anđeo želi učiniti za njega. Ovo predstavlja stav Sotone prema svakoj duši koju Hristos želi da privuče k sebi. Neprijatelj nas uvodi u grijeh, a onda nas pred nebeskim svemirom optužuje da smo nedostojni ljubavi Božje. Ali „tada je Gospod rekao Sotoni: ‘Neka te Gospod prekori, Sotono! Neka te prekori Gospod koji je izabrao Jerusalem! Zar on nije ugarak izvučen iz vatre?’ A Jošua je bio obučen u prljave haljine i stajao je pred anđelom. Tada se anđeo obratio onima koji su stajali pred njim i rekao im: ‘Skinite s njega prljave haljine!’ Zatim je Jošui rekao: ‘Evo, skinuo sam s tebe tvoju krivicu od grijeha i bićeš obučen u svečane haljine.’“ Zaharija 3:1-4.

Bog u svojoj velikoj ljubavi nastoji da razvije u nama dragocjene milosti svoga Duha. On nam dopušta da se susrećemo s preprekama, progonima i teškoćama, ne kao prokletstvo, već kao najveći blagoslov naših života. Svako odoljeno iskušenje,

svako iskušenje hrabro podneseno, daje nam novo iskustvo i unapređuje nas u radu na izgradnji karaktera. Duša koja se božanskom silom odupire iskušenju otkriva svijetu i nebeskom univerzumu djelotvornost Hristove blagodati.

Ali, iako se ne trebamo uplašiti zbog kušnje, ma koliko ona bila gorka, trebamo se moliti da Bog ne dopusti da nas dovede tamo gdje ćemo biti odvučeni željom naših zlih srca. Prinosi molitvu koju je dao Hrist, predajemo se Božjem vođstvu, tražeći od njega da nas vodi sigurnim putevima. Ne možemo prinositi ovu molitvu iskreno, a ipak odlučiti da hodamo na bilo koji način koji sami izaberemo. Čekaćemo da nas Njegova ruka vodi; slušaćemo Njegov glas govoreći: „Ovo je put, njime idite.“ Isaija 30:21.

Nije sigurno za nas da se zadržavamo i razmišljamo o prednostima koje možemo požnjati pokoravanjem Sotoninim sugestijama. Grijeh znači sramotu i katastrofu za svaku dušu koja mu se prepusti; ali je po svojoj prirodi zasljepljujuć i obmanjujuć i mamiće nas laskavim prikazima. Ako se drzemo da stupimo na Sotonino tlo, nemamo garanciju zaštite od njegove moći. Koliko je do nas, trebalo bi da zatvorimo svaki put kojim bi kušač mogao doći do nas.

Molitva „Ne uvedi nas u iskušenje“ je sama po sebi obećanje. Ako se predamo Bogu, imamo sigurnost, On „neće dozvoliti da budete iskušani više nego što možete podnijeti, nego će stvoriti izlaz kad dođe iskušenje, da možete izdržati.“ 1. Korinćanima 10:13.

Jedina zaštita od zla je prebivanje Hrista u srcu kroz vjeru u Njegovu pravednost. Upravo zato što sebičnost postoji u našim srcima iskušenje ima moć nad nama. Ali kada vidimo veliku ljubav prema Bogu, sebičnost nam se pojavljuje u svom odvratnom i odbojnom karakteru, i želimo da je izbacimo iz duše. Dok Duh sveti slavi Hrista, naša srca su omekšana i pokorna, iskušenje

gubi svoju snagu, a milost Hristova preobražava karakter.

Hristos nikada neće napustiti dušu za koju je umro. Duša Ga može napustiti i biti obuzeta iskušenjem, ali Hrist se nikada ne može okrenuti od onoga za koga je platio otkupninu svog vlastitog života. Kad bi se naš duhovni vid mogao otvoriti, trebali bismo vidjeti duše pognute pod tlačenjem i opterećene tugom, pritisnute kao kola ispod snopova i spremne da umru u obeshrabrenju. Trebali bismo vidjeti anđele kako brzo lete u pomoć ovim kušanima, koji stoje kao na rubu provalije. Anđeli s neba tjeraju nazad vojske zla koje okružuju ove duše i vode ih da svoje noge postave na siguran temelj. Bitke koje se vode između dvije vojske su realne kao i one koje vode vojske ovoga svijeta, a od ishoda duhovnog sukoba zavise vječne sudbine.

Nama, kao i Petru, govori se riječ: „Evo Sotona traži da vas rešeta kao pšenicu. Ali ja sam se usrdno molio za tebe da tvoja vjera ne oslabi. A ti, kad se obratiš, ojačaj svoju braću.“ Luka 22:31, 32. Hvala Bogu, nismo ostali sami. Onaj koji je „toliko zavolio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da nijedan koji vjeruje u njega ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3:16), neće nas napustiti u borbi sa protivnikom Božjim i čovječijim. „Evo,“ kaže On, „dajem vam vlast da gazite zmije i škorpije, i svu moć neprijatelja; i ništa vam neće nauditi.“ Luka 10:19.

Živite u kontaktu sa živim Hristom, i On će vas čvrsto držati rukom koja nikada neće popustiti. Upoznajte i vjerujte u ljubav koju Bog ima prema nama, i sigurni ste; da je ljubav tvrđava neosvojiva svim obmanama i napadima Sotone. „Jaka je kula ime Gospodnje. U nju bježi pravednik i nalazi zaštitu.“ Izreke 18:10.

„Jer tvoje je kraljevstvo, i sila, i slava.“ Matej 6:13.

Posljednja kao i prva rečenica molitve Oče naš ukazuje na Oca našeg kao Onog iznad svake sile i vlasti i svakog imena koje

se imenuje. Spasitelj je gledao godine koje su se pružale pred Njegovim učenicima, ne kako su sanjali, kako leže na suncu o-vozemaljskog blagostanja i časti, već mračne od oluja ljudske mržnje i sotonskog gnjeva. Usred nacionalnih sukoba i propasti, koraci učenika bili bi opterećeni opasnostima, a često bi njihova srca bila pritisnuta strahom. Trebalo je da vide Jerusolim kao pustoš, hram uništen, bogoslužjenje u njemu zauvijek završeno, a Izrael rasut po svim zemljama, kao olupine na pustinjaškoj obali. Isus je rekao: „Čućete za ratove i glasine o ratovima.“ „Narod će ustati protiv naroda, i kraljevstvo protiv kraljevstva; i biće gladi, pošasti i zemljotresa na raznim mjestima. Sve je to početak muka.“ Matej 24:6-8. Ipak, Hristovi sledbenici nisu se trebali bojati da je njihova nada izgubljena ili da je Bog napustio zemlju. Moć i slava pripadaju Onome čije bi velike namjere i dalje nesmetano napredovale ka svom svršetku. U molitvi koja udiše njihove svakodnevne potrebe, Hristovi učenici su bili upućeni da gledaju iznad svake sile i vlasti zla, na Gospoda Boga svoga, čije kraljevstvo vlada nad svima i koji je njihov Otac i vječni prijatelj.

Propast Jerusalima bila je simbol konačne propasti koja će preplaviti svijet. Proročanstva koja su se djelimično ispunila u razorenju Jerusalima imaju direktniju primjenu na posljednje dane. Sada stojimo na pragu velikih i svečanih događaja. Pred nama je kriza kakvoj svijet nikada nije svjedočio. I slatkoća nama, kao prvim učenicima, dolazi sigurnost da Božje kraljevstvo vlada nad svima. Program nadolazećih događaja je u rukama našeg Tvorca. Veličanstvo neba ima sudbinu naroda, kao i brige Njegove crkve, u svojoj vlastitoj nadležnosti. Božanski Instruktor govori svakom agentu u ostvarenju Njegovih planova, kao što je rekao Kiru: „Opasao sam te, iako Me nisi poznavao.“ Isaija 45:5.

U viziji proroka Ezekielia pojavila se ruka ispod krila

heruvima. Ovo je da nauči Njegove sluge da je božanska moć ta koja im daje uspjeh. Oni koje Bog koristi kao svoje glasnike ne smiju osjećati da Njegov rad zavisi o njima. Konačna bića nisu ostavljena da nose ovaj teret odgovornosti. Onaj ko ne spava, koji neprestano radi na ostvarenju Njegovih nauma, nastaviće svoje sopstveno djelo. On će osujetiti namjere zlih ljudi i dovesti u zabunu savjete onih koji planiraju zlo protiv Njegovog naroda. Onaj koji je Kralj, Gospod nad vojskama, sjedi između heruvima, i usred svađe i meteža naroda još uvijek čuva svoju djecu. Onaj koji vlada na nebesima naš je Spasitelj. On mjeri svako iskušenje, On nadgleda vatru u peći koja mora iskušati svaku dušu. Kada budu srušena uporišta kraljeva, kada strijele gnjeva pogode srca Njegovih neprijatelja, Njegov narod će biti siguran u Njegovim rukama.

„Tebi, Gospode, pripada veličanstvo i moć i ljepota i uzvišenost i čast, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji. Tebi, Gospode, pripada kraljevstvo, ti si uzvišen kao poglavar nad svima. Od tebe dolazi bogatstvo i slava, ti vladaš nad svim. U tvojoj je ruci sila i moć, i ti svojom rukom možeš da uzvisiš i ojačaš svakoga.“ 1. Dnevnika 29:11, 12.

Poglavlje 31—Traženje zbog davanja*

Hrist je neprestano primao od Oca da bi nam mogao dijeliti. „Riječ koju čujete,“ rekao je, „nije Moja, nego Oca koji me je poslao.“ Jovan 14:24. „Sin čovječji nije došao da mu služe, nego da služi.“ Matej 20:28. Ne za sebe, nego za druge, živio je i mislio i molio se. Iz sati provedenih s Bogom On je izlazio iz jutra u jutro, da donese ljudima svjetlost neba. Svakodnevno je primao novo krštenje Svetim Duhom. U ranim satima novog dana Gospod Ga je budio iz njegovog sna, i Njegova duša i Njegove usne su pomazivane blagodaću, da bi ih mogao prenijeti drugima. Njegove riječi su Mu date svježe iz nebeskih dvora, riječi koje bi mogao govoriti u pravo vrijeme umornim i potlačanim. „Gospod Jehova mi je dao,“ rekao je, „jezik poučenih, da znam šta da kažem umornome. Svakog jutra me budi, budi mi uši da ga slušam kao što slušaju oni koji se poučavaju.“ Isaija 50:4.

Hristovi učenici su bili veoma impresionirani Njegovim molitvama i njegovom navikom zajedništva s Bogom. Jednog dana nakon kratkog odsustva od svog Učitelja, našli su Ga zaoкупljenog molitvom. Čineći se nesvjestan njihovog prisustva, nastavio je moliti naglas. Srca učenika bila su duboko dirnuta. Kada je prestao da se moli, oni su uzviknuli: „Gospode, nauči nas da se molimo.“

Kao odgovor, Hrist je ponovio molitvu Gospodnju, kao što ju je dao u propovijedi na gori. Zatim je u paraboli ilustrirao pouku koju je želio da nauče.

„Još im je rekao: Koji od vas će imati prijatelja i otići k

---

* Ovo poglavlje se pojavljuje u knjizi *Hristove očigledne pouke*, stranice 139-149.

njemu u ponoć da mu kažete: ‘Prijatelju, pozajmi mi tri hljeba, jer mi je upravo došao prijatelj s puta, a nemam šta da iznesem pred njega?’ A on iz kuće kaže: ‘Nemoj da mi dosađuješ! Vrata su već zaključana, i moja djeca i ja već smo u krevetu. Ne mogu da ustanem da ti to dam.’ Kažem vam, ako i neće ustati i dati mu zato što mu je prijatelj, ustaće zbog njegove upornosti i daće mu ono što mu treba.“

Ovdje Hrist predstavlja molitelja koji traži da može ponovo dati. On mora nabaviti hljeb, inače ne može opskrbiti potrepštine umornog, zakašnjelog putnika.

Iako njegov komšija nije voljan da bude uznemiren, on neće odustati od svojih molbi; njegov prijatelj mora odahnuti; i konačno je njegova upornost nagrađena, njegove želje su zadovoljene.

Na sličan način su učenici trebali tražiti blagoslove od Boga. U hranjenju mnoštva i u propovijedi o hljebu s neba, Hrist im je otvorio njihovo djelo kao Njegovih predstavnika. Trebalo je da daju hljeb života ljudima. Onaj koji je odredio njihov rad, vidio je koliko će često njihova vjera biti iskušana. Često bi bili bačeni u neočekivane položaje, i shvatili bi svoju ljudsku nedostatnost. Dolazile bi im duše koje su bile gladne hljeba života i osjećale bi se oskudnim i bespomoćnim. Moraju primati duhovnu hranu, inače ne bi imali šta dati. Ali oni nisu trebali vratiti nijednu dušu nenahranjenu. Hrist ih upućuje na izvor opskrbe. Čovjek čiji je prijatelj dolazio kod njega na zabavu, čak ni u ponoć, nije ga odbio. Nije imao šta da postavi pred njega, ali je otišao do jednog koji je imao hranu i insistirao na njegovom zahtjevu dok mu komšija nije zadovoljio potrebe. I zar ne bi Bog, koji je poslao svoje slugе da nahrane gladne, zadovoljio njihovu potrebu za svojim vlastitim djelom?

Ali sebični susjed u paraboli ne predstavlja Božji karakter. Pouka se izvlači, ne poređenjem, već kontrastom. Sebičan

čovjek će udovoljiti hitnom zahtjevu, kako bi se riješio onoga ko mu remeti odmor. Ali Bog rado daje. On je pun samilosti i čezne da ispuni zahtjeve onih koji mu se obraćaju s vjerom. On nam daje da možemo služiti drugima i tako postati slični Njemu.

Hristos izjavljuje: „Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svako ko traži prima; i onaj koji traži nalazi; i onome koji kuca otvoriće se.“

Spasitelj nastavlja: „Koji bi otac od vas ako sin zatraži hljeba dao mu kamen? Ili ako zatraži ribe, umjesto ribe dao mu zmiju? Ili ako ga zamoli za jaje, hoće li mu dati škorpiju? Dakle, ako vi, iako ste zli, znate da dajete svojoj deci dobre darove, koliko će više Otac, koji je na nebu, dati Duha svetog onima koji ga mole za to!“

Kako bi ojačao naše povjerenje u Boga, Hrist nas uči da mu se obraćamo novim imenom, imenom isprepletenim najdražim asocijacijama ljudskog srca. On nam daje privilegiju da beskonačnog Boga nazivamo svojim Ocem. Ovo ime, izgovoreno Njemu i od Njega, znak je naše ljubavi i povjerenja prema Njemu, i zalog Njegovog poštovanja i odnosa prema nama. Izgovoreno kada se traži od Njega naklonost ili blagoslov, to je kao muzika u Njegovim ušima. Da ne bismo smatrali da je umišljeno zvati Ga ovim imenom, On je to ponavljao iznova i iznova. On želi da se upoznamo sa tim nazivom.

Bog nas smatra svojom djecom. On nas je otkupio iz nemarnog svijeta i izabrao nas da postanemo članovi kraljevske porodice, sinovi i kćeri nebeskog Kralja. On nas poziva da se pouzdamo u Njega s dubljim i jačim povjerenjem nego dijete u svog zemaljskog oca. Roditelji vole svoju djecu, ali ljubav Božja je veća, šira, dublja nego što ljudska ljubav može biti. To je nemjerljivo. Dakle, ako zemaljski roditelji znaju da daju dobre darove svojoj deci, koliko će više Otac naš na nebesima dati Duha svetoga onima koji Ga mole?

Hristove pouke u vezi sa molitvom treba pažljivo razmotriti. Postoji božanska nauka u molitvi, a njegova ilustracija otkriva principe koje svi moraju razumjeti. On pokazuje šta je pravi duh molitve, uči o neophodnosti istrajnosti u iznošenju naših zahtjeva Bogu i uvjerava nas u Njegovu spremnost da čuje i odgovori na molitvu.

Naše molitve ne trebaju biti sebično traženje, samo za našu vlastitu korist. Moramo tražiti da možemo dati. Princip Hristovog života mora biti princip našeg života. „Zbog njih,“ rekao je, govoreći o svojim učenicima, „Ja se posvećujem, da i oni budu posvećeni.“ Jovan 17:19. Ista odanost, ista samopožrtvovanost, ista podložnost zahtjevima Božje riječi, koji su se ispoljili u Hristu, moraju se vidjeti u Njegovim slugama. Naša misija u svijetu nije da služimo ili ugodimo sebi; mi treba da slavimo Boga saradujući s Njim da bismo spasili grešnike. Trebamo tražiti blagoslove od Boga da bismo mogli dijeliti s drugima. Sposobnost primanja se čuva samo prenošenjem. Ne možemo nastaviti primati nebesko blago bez dijeljenja s onima oko nas.

U paraboli je molilac iznova i iznova bio odbijan, ali nije odustao od svoje namjere. Stoga se čini da naše molitve ne dobijaju uvijek trenutni odgovor; ali Hrist uči da ne trebamo prestati da se molimo. Molitva nije da izvrši bilo kakvu promjenu u Bogu; ona je da nas dovede u harmoniju sa Bogom. Kada tražimo od njega, On može vidjeti da je neophodno da ispitamo svoja srca i pokajemo se za grijeh. Stoga nas On vodi kroz iskušnje i probe, On nas vodi kroz poniženje, da vidimo šta ometa djelovanje Njegovog svetog Duha kroz nas.

Postoje uslovi za ispunjenje Božjih obećanja, a molitva nikada ne može zamijeniti dužnost. „Ako Me volite,“ kaže Hrist, „držite Moja Uputstva.“ „Onaj koji ima Moje upute i drži ih, taj Me voli; a ko mene voli, biće voljen od moga Oca, i ja ću ga voljeti, i objaviću mu se.“ Jovan 14:15, 21. Oni koji upućuju

svoje molbe Bogu, polažući pravo na Njegovo obećanje, a ne ispunjavaju uslove, vrijeđaju Jehovu. Oni donose ime Hristovo kao svoj autoritet za ispunjenje obećanja, ali ne čine ono što bi pokazalo vjeru u Hrista i ljubav prema Njemu.

Mnogi odustaju od uslova prihvatanja kod Oca. Moramo pomno ispitati djelo povjerenja kojim se približavamo Bogu. Ako smo neposlušni, donosimo Gospodu novčanicu za unovčenje kada nismo ispunili uslove koji bi nam je učinili isplativim. Predstavljamo Bogu njegova obećanja i molimo Ga da ih ispuni, kada bi time osramotio svoje ime.

Obećanje je: „Ako ostanete u meni, i moje riječi ostanu u vama, tražite šta želite, i biće vam.“ Jovan 15:7. I Jovan izjavljuje: „Ako držimo njegova uputstva, po tome znamo da ga poznajemo. Onaj ko kaže: Ja ga poznajem, a ne drži njegova uputstva, lažljivac je i istina nije u njemu. Ali ko god drži njegovu riječ, u njemu je Božja ljubav zaista stigla do savršenstva. Po tome znamo da smo u njemu.“ 1. Jovanova 2:3-5.

Jedan od poslednjih Hristovih uputa Njegovim učenicima bila je „Volite jedni druge kao što sam ja volio vas“. Jovan 13:34. Da li se pokoravamo ovom uputu ili se prepuštamo oštrim, nehristolikim crtama karaktera? Ako smo na bilo koji način ožalostili ili ranili druge, naša je dužnost priznati svoju krivicu i tražiti pomirenje. Ovo je suštinska priprema da u vjeri i zađemo pred Boga, da tražimo Njegov blagoslov.

Postoji još jedna stvar koju suviše često zanemaruju oni koji traže Gospoda u molitvi. Jeste li bili iskreni prema Bogu? Po proroku Malahiji, Gospod objavljuje: „Od vremena praočeva svojih odstupate od mojih propisa i ne držite ih se. Vratite se meni, i ja ću se vratiti vama!, kaže Gospod nad vojskama. A vi kažete: ‘Kako da se vratimo?’ ‘Zar će čovjek zemaljski potkradati Boga? A vi mene potkradate.’ I još kažete: ‘U čemu te to potkradamo?’ ‘U desecima i u prilozima.’“ Malahija 3:7, 8.

Kao Davalac svakog blagoslova, Bog polaže pravo na određeni dio svega što posjedujemo. Ovo je Njegova odredba za održavanje propovijedanja jevanđelja. I time što ćemo se vratiti Bogu, trebamo pokazati da cijenimo Njegove darove. Ali ako mu uskratimo ono što je Njegovo, kako možemo tražiti Njegov blagoslov? Ako smo mi nevjerni upravitelji zemaljskih stvari, kako možemo očekivati da će nam povjeriti stvari na nebu? Možda je tu tajna neodgovorene molitve.

Ali Gospod je u svojoj velikoj milosti spreman da oprost, i kaže: „Donesite sve desetke u skladište, da bude hrane u mom domu, i okušajte me u tome, kaže Gospod nad vojskama, zar vam neću otvoriti brane na nebesima i izliti na vas blagoslov dok ne bude dosta! Odstraniću radi vas štetočine, i neće vam uništavati plodove zemlje, niti će vam loza u polju biti bez roda, kaže Gospod nad vojskama. Svi će vas narodi zvati srećnima, jer vi ćete postati zemlja radosti, kaže Gospod nad vojskama.“ Mala-hija 3:10-12.

Tako je i sa svakim drugim Božjim zahtjevom. Svi Njegovi darovi su obećani pod uslovom poslušnosti. Bog ima nebo puno blagoslova za one koji će sarađivati s Njim. Svi koji mu se pokoravaju mogu s povjerenjem tvrditi da su njegova obećanja ispunjena.

Ali moramo pokazati čvrsto, nepokolebljivo povjerenje u Boga. On često odlaže da nam odgovori kako bi okušao našu vjeru ili testirao iskrenost naše želje. Nakon što smo tražili u skladu s Njegovom riječi, trebali bismo vjerovati Njegovom obećanju i iznijeti svoje molbe sa odlučnošću koja neće biti odbijena.

Bog ne kaže, tražite jednom, i dobićete. On nas poziva da pitamo. Neumorno ustrajate u molitvi. Uporno traženje dovodi molioca u ozbiljniji stav i daje mu povećanu želju da dobije ono što traži. Hristos je rekao Marti na Lazarevom grobu: „Ako

vjeruješ, vidjećeš slavu Božiju.“ Jovan 11:40.

Ali mnogi nemaju živu vjeru. Zbog toga ne vide više od Božje moći. Njihova slabost je rezultat njihovog neverovanja. Oni imaju više vjere u svoj vlastiti rad nego u djelovanje Božje za njih. Oni sami sebe uzimaju na čuvanje. Oni planiraju i smišljaju, ali se malo mole i imaju malo stvarnog povjerenja u Boga. Oni misle da imaju vjeru, ali to je samo impuls trenutka. Ne uspijevajući da shvate vlastitu potrebu, ili Božju spremnost da daje, oni ne ustraju u ispunjavanju svojih zahtjeva pred Gospodom.

Naše molitve trebaju biti jednako usrdne i uporne kao što je bila molba prijatelja u nevolji koji je tražio hljebove u ponoć. Što usrdnije i postojanije tražimo, to će biti bliže naše duhovno jedinstvo s Hristom. Primićemo veće blagoslove jer smo povećali vjeru.

Naš dio je da se molimo i vjerujemo. Pazite na molitvu. Gledajte i saradujte s Bogom koji čuje molitvu. Imajte na umu da smo „mi saradnici sa Bogom“. 1. Korinćanima 3:9. Govorite i postupajte u skladu sa svojim molitvama. Za vas će napraviti beskrajnu razliku da li će proba dokazati da je vaša vjera iskrena ili će pokazati da su vaše molitve samo forma.

Kada se pojave nedoumice i poteškoće se suoče s vama, ne tražite pomoć od čovjeka. Povjerite sve Bogu. Praksa da svoje poteškoće pričamo drugima samo nas čini slabima, a njima ne donosi snagu. Na njih stavlja teret naših duhovnih slabosti, koje ne mogu olakšati. Mi tražimo snagu od grešnog, ograničenog čovjeka, kada bismo mogli imati snagu nepogrešivog, beskonačnog Boga.

Ne morate ići na kraj zemlje po mudrost, jer Bog je blizu. Nisu vam sposobnosti koje sada posjedujete ili ćete ikada imati te koje će vam donijeti uspjeh. To je ono što Gospod može učiniti za vas. Moramo imati daleko manje povjerenja u ono što čovjek može učiniti i mnogo više povjerenja u ono što Bog može

učiniti za svaku dušu koja vjeruje. On čezne da vi doprete za Njim vjerom. On čezne da očekujete velike stvari od Njega. On žudi da vam pruži razumijevanje u zemaljskim, kao i u duhovnim stvarima. On može izoštriti intelekt. Može dati takt i vještinu. Uložite svoje talente u posao, tražite od Boga mudrost i ona će vam biti data.

Uzmite Hristovu riječ kao svoju garanciju. Zar vas nije pozvao da dođete k njemu? Nikada ne dozvolite sebi da pričate na beznadežan, obeshrabren način. Ako to činite izgubićete mnogo. Gledajući na ono što se vidi i žaleći se kada dođu poteškoće i pritisak, svjedočite o bolesnoj, oslabljenoj vjeri. Govorite i ponašajte se kao da je vaša vjera nepobjediva. Gospod je bogat resursima; On posjeduje svijet. Gledajte u nebo u vjeri. Gledajte na Onoga koji ima svjetlost i moć i efikasnost.

U istinskoj vjeri postoji polet, postojanost principa i čvrsta svrha koju ni vrijeme ni trud ne mogu oslabiti. „Djeca se umaraju i posustaju, mladići posreću, ali oni koji se u Gospoda uzdaju dobijaju novu snagu. Podižu se na krilima kao orlovi. Trče i ne posustaju, hodaju i ne umaraju se.“ Isaija 40:30, 31.

Mnogo je onih koji čeznu da pomognu drugima, ali osjećaju da nemaju duhovnu snagu ili svjetlost koju bi mogli prenijeti. Neka iznesu svoje molbe na prijestolu milosti. Molite se za Svetog Duha. Bog stoji iza svakog obećanja koje je dao. Sa vašom Biblijom u rukama recite, učinio sam kako si rekao. Predstavljam Tvoje obećanje, „Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.“

Ne moramo se moliti samo u Hristovo ime, već po nada-hnuću Duha svetoga. Ovo objašnjava šta se misli kada se kaže da se Duh „zauzima za nas uzdisanjem neiskazanim“. Rimljanima 8:26. Na takvu molitvu Bog rado odgovori. Kada sa ozbiljnošću i intenzitetom dišemo molitvu u ime Hristovo, upravo u tom intenzitetu postoji zalag od Boga da će On odgovoriti na

našu molitvu „prevazilazeći sve što tražimo ili mislimo“. Efescima 3:20.

Hristos je rekao: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti, i imaćete.“ Marko 11:24. „Što god zaištete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.“ Jovan 14:13. I ljubljani Jovan, pod nadahnućem Svetoga Duha, govori s velikom jasnoćom i sigurnošću: „Šta god da molimo u skladu s njegovom voljom, on nas čuje. I ako znamo da nas čuje u svemu za šta molimo, znamo da ćemo primiti ono za šta smo se molili, jer smo ga za to molili.“ 1. Jovanova 5:14, 15. Zatim pritisnite svoju molbu Ocu u ime Isusovo. Bog će poštovati to ime.

Duga oko prijestola je garancija da je Bog istinit, da u Njemu nema promjenljivosti, niti sjenke promjene. Zgriješili smo protiv Njega i ne zaslužujemo Njegovu naklonost; ipak, On je sam stavio na naše usne onu najčudesniju molbu: „Nemoj nas prezreti, radi imena svoga, nemoj prezreti svoj slavni prijesto. Sjeti se svog saveza s nama, nemoj ga raskinuti.“ Jeremija 14:21. Kada mu dođemo priznajući svoju nedostojnost i grijeh, On se zakleo da će poslušati naš vapaj. Čast Njegovog prijestola je uložena u ispunjenje Njegove riječi upućene nama.

Poput Arona, koji je simbolizirao Hrista, naš Spasitelj nosi imena svih svojih ljudi u svom srcu na svetom mjestu. Naš veliki Prvosveštenik pamti sve riječi kojima nas je ohrabrio da vjerujemo. On je uvijek svjestan svog saveza.

Svi koji ga traže naći će. Svima koji kucaju otvoriće im se vrata. Izgovor se neće naći, ne uznemiravaj me; vrata su zatvorena; Ne želim da ih otvaram. Nikada nikome neće biti rečeno, ne mogu ti pomoći. Oni koji u ponoć mole za hljebove da nahrane gladne biće uspješni.

U paraboli, ko traži hljeba za stranca, dobija „koliko mu treba.“ I u kojoj mjeri će nam Bog dati da bismo mi mogli prenijeti drugima? „Prema mjeri dara Hristovog.“ Efescima 4:7.

Anđeli sa velikim interesovanjem posmatraju kako se čovjek odnosi prema svojim bližnjima. Kada vide jednu ispoljenu simpatiju nalik na Hrista prema grešniku, oni se priklanjaju njegovoj strani i podsjećaju ga na riječi koje će biti kao hljeb života za dušu. Dakle, „Bog će ispuniti sve vaše potrebe prema bogatstvu svoje slave u Hristu Isusu.“ Filipljanima 4:19. Vaše svjedočanstvo u njegovoj istinitosti i stvarnosti On će učiniti moćnim u sili života koji dolazi. Riječ Gospodnja će biti u vašim ustima kao istina i pravednost.

Ličnom naporu za druge treba da prethodi mnogo tajne molitve; jer je potrebna velika mudrost da bi se razumjela nauka o spasenju duša. Prije komunikacije s ljudima, razgovarajte s Hristom. Na prijestolu nebeske milosti pripremite se za služenje ljudima.

Neka vam se srce slomi zbog čežnje koju imate za Bogom, za živim Bogom. Hristov život je pokazao šta ljudsko može učiniti ako bude dio božanske prirode. Sve što je Hristos primio od Boga i mi možemo imati. Zatim tražite i primite. Uz Jakovljevu istrajnu vjeru, uz nepopustljivu Ilijinu upornost, zatražite za sebe sve što je Bog obećao.

Neka slavne Božje koncepcije posjeduju vaš um. Neka vaš život bude isprepleten skrivenim vezama sa Isusovim životom. Onaj koji je naredio da svjetlost zasja iz tame, voljan je zasjati u vašem srcu, dati svjetlost spoznaje slave Božje u licu Isusa Hrista. Duh Sveti će uzeti Božje stvari i pokazati vam ih, prenoseći ih kao živu silu u poslušno srce. Hrist će vas odvesti do praga Beskonačnog. Možete gledati slavu iza vela i otkriti ljudima dovoljnost Onoga koji je uvijek živi da se zalaže za nas.

Poglavlje 32—Vjera i molitva*

Vjera je povjerenje u Boga – vjerovanje da nas On voli i da najbolje zna šta je za naše dobro. Dakle, umjesto našeg, vodi nas da izaberemo Njegov put. Umjesto našeg neznanja, prihvata Njegovu mudrost; umjesto naše slabosti, Njegovu snagu; umjesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naši životi, mi sami, već smo Njegovi; vjera priznaje Njegovo vlasništvo i prihvata njen blagoslov. Istina, ispravnost, čistota, istaknuti su kao tajne životnog uspjeha. Vjera je ta koja nas stavlja u posjed ovih principa.

Svaki dobar impuls ili težnja je Božji dar; vjera prima od Boga život koji jedini može proizvesti istinski rast i efikasnost.

Kako ispoljiti vjeru treba biti vrlo jasno. Za svako Božije obećanje postoje uslovi. Ako smo voljni vršiti Njegovu volju, sva Njegova snaga je naša. Koji god dar On obećava, nalazi se u samom obećanju. „Sjeme je Božja riječ.“ Luka 8:11. Kao što je hrast u žiru, tako je sigurno i dar Božji u Njegovom obećanju. Ako primimo obećanje, imamo dar.

Vjera koja nam omogućava da primimo Božje darove je sama po sebi dar, od kojeg je određena mjera data svakom ljudskom biću. Raste dok se vježba u prisvajanju Božje riječi. Da bismo ojačali vjeru, često je moramo dovesti u kontakt sa riječju.

U proučavanju Biblije studenta treba navesti da vidi snagu Božje riječi. U stvaranju, „On reče, i postade; On uredi, i pokaza se.“ On „ono što nije naziva kao da jeste“ (Psalam 33:9; Rimljanima 4:17); jer kada ih On pozove, oni jesu.

Koliko su često oni koji su vjerovali Božjoj riječi, iako su sami po sebi potpuno bespomoćni, odoljeli moći cijelog svijeta – Enoh, čista srca, svet u životu, čvrsto držeći svoju vjeru u

---

* Ovo poglavlje se pojavljuje u knjizi *Vaspitanje*, 253-261.

trijumf pravednosti protiv pokvarenog i podrugljivog naraštaja; Noje i njegova kuća protiv ljudi njegovog vremena, ljudi najveće fizičke i mentalne snage i najnižeg morala; sinovi Izraelovi na Crvenom moru, bespomoćno, prestrašeno mnoštvo robova, protiv najmoćnije vojske najmoćnije nacije na svijetu; David, pastir, koji je imao Božje obećanje prijestola, protiv Saula, uspostavljenog monarha, koji je čvrsto držao svoju moć; Sedrah i njegovi drugovi u vatri, i Nebuhadnezar na prijestolu; Danilo među lavovima, njegovim neprijateljima na uzvišicama kraljevstva; Isus na krstu, i jevrejski sveštenici i vladari koji tjeraju čak i rimskog guvernera da vrši njihovu volju; Pavle u lancima doveo je do smrti zločinca, Nerona, despota svjetskog carstva. Takvi primjeri se ne nalaze samo u Bibliji. Oni obiluju svim zapisima o ljudskom napretku. Valdosa i hugenoti, Viklif i Hus, Jeronim i Luter, Tindal i Noks, Cincendorf i Vesli, sa mnoštvom drugih, svjedočili su snazi Božje riječi protiv ljudske moći i politike koja podržava zlo. Ovo su pravo svjetsko plemstvo. Ovo je njegova kraljevska loza. U ovoj liniji omladina današnjice je pozvana da zauzmu njihova mjesta.

Vjera je potrebna u manjim ne manje nego u većim životnim poslovima. U svim našim svakodnevnim interesima i zanimanjima Božja održiva snaga postaje stvarna za nas kroz trajno povjerenje.

Gledano sa ljudske strane, život je za sve neiskušani put. To je put kojim, što se tiče naših dubljih iskustava, svako hoda sam. U naš unutrašnji život nijedno drugo ljudsko biće ne može u potpunosti ući. Dok se malo dijete kreće na to putovanje u kojem prije ili kasnije mora izabrati svoj put, samo odlučujući o životnim pitanjima za vječnost, koliko bi ozbiljan trud trebao biti da se njegovo povjerenje usmjeri na sigurnog Vodiča i Pomoćnika!

Kao štit od iskušenja i inspiracija za čistotu i istinu,

nijedan drugi uticaj ne može biti jednak osjećaju Božje prisutnosti. „Sve je golo i otkriveno pred očima onoga kome moramo položiti račun.“ Njegove oči su „suviše čiste da bi zlo gledao, ti ne možeš nevolju gledati.“ Jevrejima 4:13; Havakuk 1:13. Ova misao je bila Josifov štit usred propasti Egipta. Na primamljivosti iskušenja, njegov odgovor je bio nepokolebljiv: „Kako... mogu učiniti ovo veliko zlo i sagriješiti protiv Boga?“ Postanje 39:9. Takav štit, vjera, ako se njeguje, daće se svakoj duši.

Samo osjećaj Božje prisutnosti može odagnati strah koji bi plašljivom djetetu život činio teretom. Neka zadrži u svom sjećanju obećanje: „Anđeo Gospodnji logoruje oko onih koji ga se boje i izbavlja ih.“ Psalm 34:7. Neka pročitaj tu divnu priču o Eliši u planinskom gradu, a između njega i vojske naoružanih neprijatelja, moćna grupa nebeskih anđela koja ih okružuje. Neka čita kako se Petru, u tamnici i osuđenom na smrt, javio anđeo Božji; kako je, pored naoružanih stražara, masivnih vrata i velike gvozdene kapije sa zasunima i rešetkama, anđeo vodio Božjeg slugu naprijed na sigurno. Neka pročitaj onu scenu na moru, kada su vojnici i pomorci pogođeni olujom, izmoreni trudom, bdjenjem i dugim postom, čuli Pavla zarobljenika, na putu ka suđenju i pogubljenju, kad je izgovorio one velike riječi hrabrosti i nade: „Ali sada vam savjetujem da se razvedrite, jer niko od vas neće izgubiti život, samo će brod stradati. Jer ove noći pristupio mi je anđeo Boga kom pripadam i kom služim, i rekao: ‘Ne boj se, Pavle. Treba da staneš pred cezara i evo, Bog ti poklanja sve koji s tobom plove.’“ U vjeri ovog obećanja Pavle je uvjeravao svoje saputnike: „Nikome od vas neće pasti ni vlas s glave.“ Tako se to i dogodilo. Budući da je u tom brodu bio jedan čovjek preko kojeg je Bog mogao djelovati, cijeli brod paganskih vojnika i mornara je sačuvan. „Tako su svi živi i zdravi stigli na kopno.“ Djela 27:22-24, 34, 44.

Ove stvari nisu bile napisane samo da bismo čitali i čudili

se, već da bi ista vjera koja je djelovala u Božjim slugama od davnina mogla djelovati u nama. Na ništa manje upečatljiv način nego što je tada učinio, On će sada djelovati gdje god postoje srca vjere da budu kanali Njegove sile.

Neka se nepovjerljivi u sebe, čiji nedostatak samopouzdanja navodi druge da klone brige i odgovornosti, pouče oslanjanju na Boga. Tako će mnogi oni koji bi inače bili samo brojka u svijetu, možda samo bespomoćni teret, moći s apostolom Pavlom reći: „Sve mogu u Hristu koji me jača.“ Filipljanima 4:13.

Za dijete koje se brzo ljuti na povrede, vjera ima dragocjene lekcije. Sklonost da se odupre zlu ili da se osveti nepravda često je podstaknuta oštrim osjećajem za pravdu i aktivnim, energičnim duhom. Neka takvo dijete bude naučeno da je Bog vječni čuvar prava. On ima nježnu brigu za bića koja je toliko volio da je dao svog najdražeg Voljenog da ih spasi. On će se nositi sa svakim prestupnikom. „Jer ko vas dotiče, dotiče zenicu oka Njegovog.“ Zaharija 2:8. „Predaj svoj put Gospodu; vjeruj takođe u Njega; i On će to ostvariti.... On će iznijeti tvoju pravdu kao svjetlost i sud tvoj kao podne.“ Psalam 37:5, 6.

„Gospod će takođe biti utočište potlačenim, utočište u vremenima nevolje. I oni koji poznaju ime Tvoje uzdaće se u Tebe, jer Ti, Gospode, nisi napustio one koji Te traže.“ Psalam 9:9, 10.

Saosjećanje koje Bog ispoljava prema nama, On nam daje da manifestujemo prema drugima. Neka impulsivni, samodovoljni, osvetoljubivi, gledaju krotkog i poniznog, vođenog kao jagnje na klanje, nerevanšističke naravi kao ovca nijema pred onima koji je strižu. Neka pogledaju Onoga koga su naši grijesi proboli i naše tuge opteretile, i naučiće izdržati, suzdržati se i opraštati. Kroz vjeru u Hrista, svaki nedostatak karaktera može se nadoknaditi, svaka nečistota očistiti, svaka greška ispraviti, svaka vrsnoća razviti. „Vi ste potpuni u Njemu.“ Kološanima 2:10.

Molitva i vjera su blisko povezane i treba ih proučavati zajedno. U molitvi vjere postoji božanska nauka; to je nauka koju mora razumjeti svako ko želi da mu život bude uspješan. Hristos kaže: „Šta god poželite, kada se molite, vjerujte da ćete to dobiti i imaćete.“ Marko 11:24. On jasno daje do znanja da naše traženje mora biti u skladu s Božjom voljom; moramo tražiti stvari koje je On obećao, i sve što dobijemo mora se koristiti u vršenju Njegove volje. Ako su uslovi ispunjeni, obećanje je nedvosmisleno.

Za oproštenje grijeha, za Duha svetoga, za narav poput Hrista, za mudrost i snagu za obavljanje Njegovog djela, za bilo koji dar koji je obećao, možemo tražiti; onda treba da vjerujemo da smo primili, i da se vratimo zahvaljujući Bogu što smo primili.

Ne trebamo tražiti nikakve vanjske dokaze o blagoslovu. Dar je u obećanju, a mi možemo raditi svoj posao sigurni da je ono što je Bog obećao u stanju da izvrši, i da će dar, koji već posjedujemo, biti ostvaren kada nam je najpotrebniji.

Živjeti tako po Božjoj riječi znači predati Njemu cijeli život. Osjećaćete se stalni osjećaj potrebe i zavisnosti, izvlačenje iz srca za Bogom. Molitva je neophodna; jer je to život duše. Porodična molitva, javna molitva imaju svoje mjesto; ali tajna zajednica sa Bogom održava život duše.

Na gori s Bogom Mojsije je vidio obrazac te divne građevine koja je trebala biti prebivalište Njegove slave. Na gori sa Bogom – na tajnom mjestu zajedništva – treba da razmatramo Njegov slavni ideal za čovječanstvo. Tako ćemo biti osposobljeni da oblikujemo svoj karakter da bi nam se ispunilo Njegovo obećanje, „Useliću se u njih, i hodiću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.“ 2. Korinćanima 6:16. U satima usamljene molitve Isus je u svom zemaljskom životu primao mudrost i silu. Neka mladi slijede Njegov primjer pronalazeći u

zoru i sumrak mirno vrijeme za zajedništvo sa svojim Ocem na nebu. I tokom dana neka uzdignu svoja srca Bogu. Na svakom koraku našeg puta On kaže: „Ja, Gospod, Bog tvoj, držaću tvoju desnu ruku... Ne boj se; Ja ću ti pomoći.“ Isaija 41:13. Kad bi naša djeca mogla naučiti ove lekcije u jutru svojih godina, kakva bi se svježina i snaga, kakva radost i slast unijela u njihove živote!

Ovo su pouke koje može naučavati samo onaj ko ih je sam naučio. Zato što toliko roditelja i učitelja izjavljuje da vjeruje u Božju riječ dok im životi poriču njenu silu, učenje Svetog pisma nema većeg efekta na mlade. Ponekad se mladi dovode da osjete moć riječi. Oni vide dragocjenost Hristove ljubavi. Oni vide ljepotu Njegovog karaktera, mogućnosti života koji je dat Njegovoj službi. Ali nasuprot tome, oni vide život onih koji tvrde da poštuju Božije propise. Koliko su istinite riječi koje su izgovorene proroku Ezekielu:

Tvoj narod „pričaju jedan drugom, svaki svom bratu, i govore: ‘Dođite da čujemo kakva je to riječ došla od Gospoda.’ Oni k tebi dolaze kao zbor narodni, moj narod sjeda pred tebe i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršava, jer izriču svoje želje pune požude i njihovo srce ide za nepravednim dobitkom. Ti si im kao ljubavna pjesma, kao pjevač lijepog glasa koji na žicama lijepo svira. Slušaju tvoje riječi, ali ih niko od njih ne izvršava.“ Ezekiel 33:30-32.

Jedna je stvar tretirati Bibliju kao knjigu dobrih moralnih pouka, koju treba poslušati onoliko koliko je u skladu s duhom vremena i našim položajem u svijetu; druga je stvar posmatrati je onakvom kakva ona zaista jeste – riječju živog Boga, riječju koja je naš život, riječju koja treba da oblikuje naše postupke, naše riječi i naše misli. Držati Božju riječ kao nešto manje od ovoga znači odbaciti je. A ovo odbijanje od strane onih koji tvrde da vjeruju u to je primarni među uzrocima skepticizma i

nevjerstva kod mladih. Intenzitet kakav nikada ranije nije bio viđen je zavladao svijetom. U zabavi, u sticanju novca, u borbi za vlast, u samoj borbi za egzistenciju, postoji strašna sila koja obuzima tijelo i um i dušu. Usred ove izluđujuće žurbe, Bog govori. On nam poručuje da se rastanemo i razgovaramo s Njim. „Smirite se i znajte da sam ja Bog.“ Psalam 46:10.

Mnogi, čak i u doba pobožnosti, ne uspijevaju primiti blagoslov pravog zajedništva s Bogom. Oni su u velikoj žurbi. U žurbanim koracima probijaju se kroz krug Hristovog prisustva punog ljubavi, zastajući možda na trenutak u svetim prostorima, ali ne čekajući savjet. Oni nemaju vremena da ostanu sa božanskim Učiteljem. Sa svojim teretom se vraćaju svom poslu.

Ovi radnici nikada ne mogu postići najveći uspjeh dok ne saznaju tajnu snage. Moraju sebi dati vremena da razmišljaju, da se mole, da čekaju od Boga obnovu fizičke, mentalne i duhovne moći. Njima je potreban podizajući uticaj Njegovog Duha. Primajući ovo, biće oživljeni na svjež život. Umorni sklop i umorni mozak će se osvježiti, opterećeno srce će se olakšati.

Ne stanka na trenutak u Njegovom prisustvu, već lični kontakt sa Hristom, da sjednemo u društvu s Njim – to je naša potreba. Biće srećno za decu naših domova i učenike naših škola kada roditelji i učitelji u svojim životima nauče dragocjeno iskustvo prikazano u ovim riječima iz Pjesme nad pjesmama:

„Što je drvo jabuke među stablima šumskim, to je dragi moj među mladićima. Za sjenom njegovom ja sam žudjela, i tamo sam sjela, i plod je njegov sladak nepcu mom. Uveo me je u kuću gdje se mlado vino pije i razvio nada mnom zastavu ljubavi.“ Pjesma 2:3, 4.